

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد علی آری

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۴۹۱۰

۱۱۸۵۶

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۲۱۵

- ۱
- ۲
- ۳
- ۴
- ۵
- ۶
- ۷
- ۸
- ۹
- ۱۰
- ۱۱
- ۱۲
- ۱۳
- ۱۴

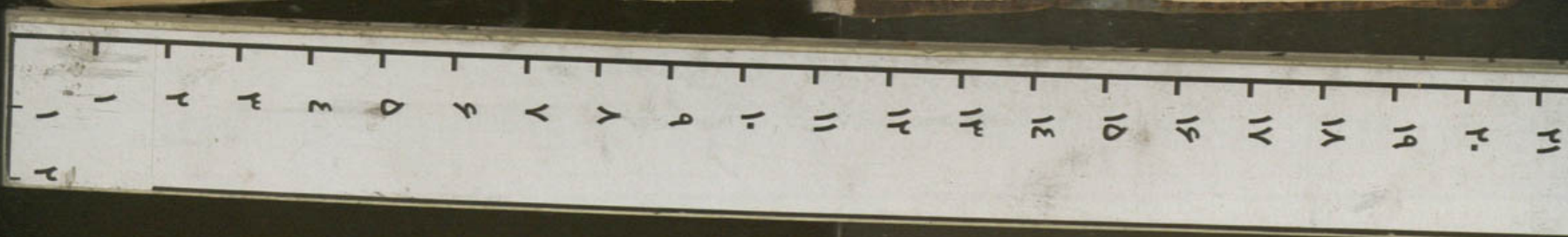
۱۴۹۱۰
۹۰۳۶۵

(۵۷)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲

احاطه اشياء شتمل و باشد و بعضی گفته اند که جنود عبادت از کلمات نجات
 چو آنکه در یک ذات تراحم و صفات سکونت و این کلمات که در آن مجمل
 بالقوه است بین اسرار غیب است و موجودات بان محتاج اند و حدیث
عَلَيْكُمْ بِاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ بِاللَّيْلِ که سلطان انبیا علیه افضل الصلوة فرموده
 اشاره بهی جنود است چو آنکه سر او عظم از زینت و تزیینه برد آنکه
 سواد فرموده و سواد بیاهیت صفت ذات ایشانست و دیگر ابیحیوة
 که خضر علیه السلام در بلاهی و نطق با نتم خیریتان جنود جامع
 و ابیحیوة فرموده و اب و امضان بیانات کرده و منظور نطق شد بشیوة
 روح باشد و روح در سواد کلمات حروف نجات است پس در کتاب روح
 عملی روح است همچنانکه در سواد نطق است که آن روح است و در سواد
ب نطقی است که حیوة در تمام است و در سواد **ت** نطقی است که حیوة
 بسم است و همچنین از حروف نجاتی پس حروف سواد اول

مغیر است که هر چه طلب کنی از آن بیای از ملک و فلک و عرش تا فرش **نیست**
 اگر کسی طالب ایست و میخواهد که سخن خود کند رجوع کند بر باب کبر جز آن
 دان اینت **ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ف ق**
ک ل م ن و ه و ک ل و ی هستند که ان اسم در بزایب چندم است و در کلکات
تاج است و در کلکات **حریه** یا در کلکات **عمود** یا در کلکات **کرمی** و کلکات
تاج این هفت حرفت **ا ج ذ ش ط ق ک** و کلکات **حریه** این هفت حرفت
ب ج د ص ع ک و و کلکات **عمود** این هفت حرفت **ت خ ز ص ی ل**
 هر چه کلکات **تاج** است ملائکه انشایند و هر چه کلکات **حریه** اند
 ملائکه هوا بجا اند و هر چه **عمود** اند ملائکه ابرایند و هر چه کلکات
کرمی اند ملائکه ارضی در برابر اند و ملائکه **تاج** ملک مالک الملک
 نذر الا نشانند که روی و سر محبوبت و بدینان تعلق دارند و ملائکه
 مالک کثیر **و لا ما تبین و الخدین و البیدین** مجوسند و آنچه ملائکه

شود

مغیر است که هر چه طلب کنی از آن بیای از ملک و فلک و عرش تا فرش نیست
 اگر کسی طالب ایست و میخواهد که سخن خود کند رجوع کند بر باب کبر جز آن
 دان اینت ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ف ق
 ک ل م ن و ه و ک ل و ی
 تاج
 حریه
 عمود
 کرمی

عمود اند ملک مالک ملک تحت السره الی اصابع الرجلین اند شلا اگر کسی
 خواهد که ام حجة الله را بخیر کند و مامود را خود گرداند در چمن نظر کند و به بند
 که **ح** حجة الله در چندم جنود است و آن کلام است **ب ج ح** حجة الله از ملائکه **حریه**
 است که دست اوست و **ج** از ملائکه **تاج** است که روی اوست و **ت** از ملائکه
عمود است که مدد اوست و **ا** از ملائکه **تاج** است و **ل** از ملائکه **عمود**
 است و **م** از ملائکه **عمود** است و او را از چند کپور استخراج کنند بدین طریق که از
ح حجة الله **تاج** **ا ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ف ق ک ل م**
ن و ه و ک ل و ی است و از **ح** حجة الله **تاج** **ا ج ح خ د ذ ر ز س**
ش ص ض ط ظ ف ق ک ل م ن و ه و ک ل و ی است و از **ت** حجة الله
ت ا ا و ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ف ق ک ل م
ن و ه و ک ل و ی و از **ا** حجة الله **ت ا ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س**
ش ص ض ط ظ ف ق ک ل م ن و ه و ک ل و ی

بجه الله تاج اذ **ع ل ا ی ا ب ت ش ج** و به پسند که ان چند زمام است و همد
 زبای چند سلاکه است و صد زمام سلاکها **تاج** یا سلاکه **حریبه** و از **ح تاج**
 همه شکر **حریبه** و معاون و بند پرستند ^{کردیم} بودند بعضی موکل **تاج** و بعضی **حریبه**
 و بعضی **عمود** و بعضی **کریه** بر اینها یک قسم بود **ح** که مدد او است و **ح** را ب
ح که دوا نما آت الله باشند فده مثل حق و بی و فتاح و حیل و حکیم و غیر هم بد
 میارند که **الهی** **ح** اسم حق مالک **حریبه** که سلاک اول را که سلاک مویه
 در فلان حاجت سر کشاد و همچنین سلاکه از و سنجاره تا تمام یعنی بت و هفت
 بعد از خود جاها و از سلاکه **عمود** است بگو یا در بخت **تاج** یا سلاک مالک **عمود**
 سلاک دوم را که سلاک **ممنوع** است بفلان حاجت سر کشاد و همچنین تا آخر پ
 و هفت حرفه و زمام دوم را که مدد **ح** بود و از **ح تاج** همه شکر و مصلحت
 اویند بعضی مالک **حریبه** و بعضی مالک **عمود** و بعضی مالک **کریه** و بعضی مالک **تاج**
 و چند هفت سلاک بود همه را قسم بده بطریق مذکور **ح** را به **ح** که دوا

بود **مثل** جلیل و جبار که **الهی** **ح** جبار تا سلاک مالک تاج سلاک اول که سلاک
 تاج است و در فلان طبع بر سر کلار و زمام **مستقیم** بود و از سلاکه **عمود**
 و بعضی کشیدند بر اینها هر یک مالک **عمود** که **ت** است قسم میدهند **ت** را به
 که دوا نما آت الله باشد و شکر از او و سنجاره تا تمام شود بعد از آن بیابان زمام چها
 دیدیم که مدد او **ا** بود و از **الف ت ا ل** همه شکر و معاون **ا** اند و مالک
 تاج است و معاون بعضی مالک **حریبه** و بعضی مالک **عمود** و بعضی مالک **کریه** و حله
 بت و در حق نمند و بت و در سلاک و جمله را نیز یک یک از صد را نشان که
الف است و نما میکند این اسماء الله قسم میدهند تا تمام شود **مثل** الله
 واحد و غیره و زمام پنجم را صد **ل** است و **ل** ان سلاک **مربود** است و **م**
 ان سلاک مالک **کریه** و **ن** ان سلاک مالک **تاج** و **و** سلاک **حریبه** بر اینها را بدین
 عبارت قسم دهد که **الهی** **ح** لام **ا** به با سلاک مالک **عمود** که سلاک مالک اول
 که عمود است بفلان مقصد بر سر کشاد و همه را پنجین قسم دهد تا تمام

شود و شرطانت که بزعمدان و نبات بخورد کند و بخورد خوش بکند و در
 زهره که اوله و زخمه باشد بنظر سعدان عزیزت بنویسد و در محل تم
 و استدهاء حاضر شود که ملک تاج را مالک محمود بخواند و همچنین دیگر
 مالکان حربیه و کرمی و عمود بهیدیکر غلط نکند و هر یک از حروف را با هم
 مالک سلك خود خواند تا رنج او ضایع نشود انشاء الله تعالی **الملاکة لله**
 کل واحد منهما اربعة ذاتیه المسمی بعرضه والثانی صفاتیه المسمی
 بکرتیه الثالث ملکوتیه المسمی بملیکه الرابع لاهوتیه المسمی بنور ربته

الف با جیم
 طایبل جنائیل دایبل و آیل طایبل طنقایل
 و متایبل و سخایل دسائل جابیل و متایبل جنائیل
دال ها وا و
 طایبل هفایبل دایبل بنیابیل طایبل طلایبل

متایبل دایبل لمایبل و لایبل افایبل جنایبل
ز احا طکا
 دایبل و بایبل دایبل جنایبل دایبل کایبل
 طمائل حمایل افایبل دبابیل طمائل شایبل
ب ا کافر ل ا م
 دایبل نکایبل طایبل خایبل طایبل جبرایبل
 لمایبل رسایل و صفایبل رجایبل و متایبل رکنایبل
میم نور سکین
 طایبل مرایبل طایبل جنائیل طایبل سنایبل
 دلایبل شایبل لمقایل و مخایبل لمقایل کتایبل
عین فا صناد
 طایبل لغایبل دایبل افایبل طایبل هفرایبل

مصفايل نفايل افاييل و تفايل لسفايل مفايل

قاف ر ا س كين

طايل حفايل دايل بتايل طايل قفايل

دفايل و نفايل دفايل و رفايل و نفايل سففايل

كا شا خا

دايل بفايل دايل بفايل دايل بفايل

اكفايل و قفايل قفايل و قفايل افاييل و خفايل

ذالك صاد طا

لدايل حصفايل طايل هبفايل دايل بفايل

هكدايل و شفايل و نفايل و نفايل و نفايل و نفايل

ضير لام الف

طايل قنفايل دلايل مصفايل و تفايل شفايل

مكمل

و لكل حرف حمه سلا لکه انما عنی و انما کریمی و انما ک

نکلی و الرابع لا هتیت و هو المتبی بؤدی و الحاسر جیردت و هو

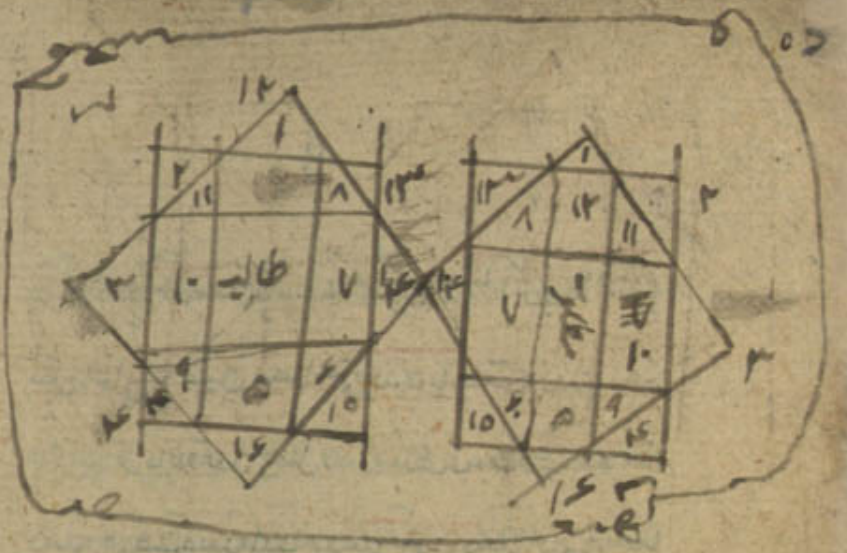
المتبی بر دچی و الا حق افضل و بعده عدشی و بعده کریمی و بعده نکلی

و بعده جیردی و بعده ادح و بعده علوی و بعده ارجی و بعده

ناری و بعده هواری و بعده سانی و بعده تری و الله اعلم بالفتو

عنه ۱۰۶۷

تعمیر اینم مربع طالب و مطلوب برای ترتیب بنویسد و اسم طالب
و مطلوب بگرد و علام مربع بنویسد و چنانچه در این در چیدمان برسد
یکدیگر برآید و آیه مبارکه فزیل الناس حب المشهورات
لنا اخرید و در این مربع بنویسد و کتب جمع جینی بنویسد
؟ نامر ایگره و هم عشق بگرد و طرف دیگر بنویسد و کتب
نقش لودر بانو و خود بنویسد و سپار بحرب است
و طلم چون این رو جانرا شد کتب زو ورق نوشته شد

بسم الله الرحمن الرحيم
 کبر

این رساله است در عمل حروف شمل و مقدمه و چهار فصل مقدمه در بیان
 مداخل و مخارج حروف شمل و مقدمه و نحوه این جنس و هر که این مقدمه
 بکوشد کند گمان است که دانسته شود بر عمل بعضی از نویسندگان جنس جامع
 کبر که علم امام بن امیر المؤمنین علیه است علیه افضل الصلوات و همچنین
 بر عمل نویسندگان خافیه که منسوب بانام جعفر صادق علیه الصلوة والسلام
 بدانکه هر اسمی باشد در خلعت و حروف را بعضی چهار و بعضی پنج و بعضی
 شش و این را مداخلات شامل کل لغات است چنانکه اگر خواهد که این

ادامه لغتی با اسم اعظم استخراج کند اگر بخواهد بر بی خواند از اسم
 و با لغت عرب بسط کند و اگر عربی آن خواهد لغت عربی بسط کند
 و اگر بسیار خواهد با لغت و نقلی اینها و این بسط را بسط عده
 خوانند و شرح بسط عده و مداخلات و ابیان کنیم بدانکه مداخلات
 بدو قسم است یکی در بسط و یکی در جمع و هر یکی با این دو قسم سه مرتبه
 است کبر و وسط و صغیر و این مداخل هر یک است یعنی سما و اما مقدمه
 را یعنی حروف و همچنین در بسط مداخل است و عدد ترکیب مداخل
 و مداخل حروف بر چهار و چارست سداسی و خماسی و ذباجی و ثلاثی
 و تیرا که حروف بر چهار مرتبه است احاد و عشرات و مئات و آل
 پس هر چیزی که در مرتبه احاد واقع شود در بسط او مداخل کبر
 باشد و وسط و صغیر باشد و هر چه در عشرات واقع شود او را
 مرتبه کبر و وسط و صغیر باشد غیر از ط و واو که هر دو را وسط

نیاشد و فنی که حرف سلفی باشد اعتبار کند و وسط نیز باشد تا مثل و عشرات
 باشد و در صغیر و کبیر باشد و وسط نباشد و اما در سزوات هر حرفی
 که در مرتبه احاد باشد و داخل کبیر باشد و در عشرات و مئات و الوف
 کبیر و صغیر هر حرفی که در وسط و ترکیب در مرتبه احاد باشد داخل
 سه باشد و هر چه در وسط در مرتبه عشرات باشد و در ترکیب در مرتبه
احاد باشد و باقی باشد و هر چه در وسط در مرتبه مئات باشد و در
 ترکیب در عشرات خامی باشد هم برین قیاس بکن و جمله داخل سزوات
 باشد که از چهار مرتبه حاصل میشود یعنی احاد و احاد و عشرات
واحده در مئات و واحد در الوف و این چهار باشد با عشرات در
 مئات و عشرات در عشرات و عشرات در الوف و این سه باشد و
 و چهار هفت باشد و با مئات در مئات و مئات در الوف و این
 باشد و دو هفت باشد و با الوف در الوف ده باشد بَلِّغْ عَشْرَةَ

کامله

نامهای خداستگار و نام اعوانان این باب بحر نما دعا بیرون آورد هر یک از پنج
 حرف و حصه خویش بجا و لغت ایشان و حرفها دعا نامها، اعوان و نامهای
 فرشتگان این ده حرف است و عو ط و ثانی هوها مصل اگر این حرفها
 مضروب افتند در تکبیر ای که بعد از وی بیرون آید هم مضروب بود چنانچه او
 الف مقدم است و دو و آخر و اگر مغلوب افتد اسم پیش از وی بیرون آید مغلوب
 و اگر از مؤخرات در او ندوم اما نامهای خداستگاری از نماستها با آنها
 اخراج باید کرد بعد از آنکه بود خواهی عمران و خواهی سرایان و ددی و غایر
 و اینانی چون این جمله که و منکرده شد بلاستی نگاه نامهای اعوان را در
 تمام کش و تکبیرش تا آخر نهایت پنج باب باخذ رسید باز کرد پس
 نامهای فرشتگان بحر نما دعا بیرون آورد بقاعده معلوم و چون استاده
 و اسمای لا اله الا الله و اسمای اعوان بیرون داده با این قسم ده فرشتگان را با نامهای
خداستگاری تا اعوان را بجا ببرد و خطاب کند با عمران و بگوید عَشْرَةَ

الاخوان وبعده الامتاء وشم وجزیت ایشان باد کن و بدانکه قسم رعیت
 اعمان از ابتدا در چهار نام **ها** هرد و باب تا که ایشان را تکیه کردی
 و نامهای اعمان و نامهای فرزندان ایشان **پرون** ادوی بد استی که
 انرا بر تالیف راست بگویی و در معنیات اسمرا پنج پنج معلوم کردای و در
 نزجات چهار چهار و چون اعمان را بدین نامها قسم کن بگو **قائ** لم
تجرا سلطان الله علیکم هذه الملائكة و نامهای فرزندان بر شمار بقضا
 حاجت و طلبی که داری بکن و دعا آخر بگو **باید** یقیم شواظ من نار و نحاس
قلا تسعیران یخربون و جوهکم و ادباً رکم الراجا العجل التامة
 و چون این جمله و صد کرده شد بد استی نگاه حروف زمام اصل را بجل
 بگر بر شمار و بر ششست کن بی شش شش طرح کن و آنچه کمتر از شش باشد
 به بین تا میزان وی چیست اگر انش بود و دانش عمل کن و بین تناسب و بنا
 دانست که **فرد** الف و میزان انش است و **زوج** الف و میزان باد و **فرد** الف و **زوج**

میزان اب **زوج** الف و **زوج** میزان تا که اگر چنانچه میزان ناقص باشد و چون
 یک و در وان جمله تا که و صد کرده شد برودت پاکیزه باید نوشت و باختر
 باید داشت و اگر فرد ماند از جانب چپ بدانکه اسمان میزان ^{ایمان} بیست چنانکه متنا
 باید کرد با اسم طالب اگر چه در یکی از مدخل موافق اسم طالب است پس صحیح است
 و اگر مخالف نند در مدخلها پس تصحیح باید کرد بحرف نقطه بحرف جوف
 بحرف و بدانکه اسم فرزندان باید کرد آید بیک سطر و در آخر سطر که
 از چهار حرف کمتر اند و مثال ابن ممل اینست که غوده بشود **شال** شالا
 گویم که اسم طابع جزو اسم مطلوب قبل و اسم **حسن** را بسط کردیم بدین
 کرداد **ش م ان ی ح سرت ی ن خ م س ی ن** مدخل کبرش **۱۱۱**
 حروفش **ق ی ح** و مدخل وسط **۱۴** حروفش **ی ط ی** مدخل صغیرش
۱ حروف **۱** و جمله حروف بسط این است در این ترکیب **ش م**
ان ی ح سرت ی ن خ م س ی ن ق ی ح ی ط ا نگاه اسم مطلق

بابط کیم هم برین کردار علی سوبع بی ن ت ل ا ث ی ن ع ش ر ه
 مدخل کیش ۱۱۰ حروفش فی مدخل صغیرش ۲ حرف ب مدخل وسط
 ۱۱ حروف بی ا جمله این حروف بسط اسم مطلوبت بصورت جمع س
 بیع بین ثلاثی ن ع ش ر ه ق ی بی اب مدخل بسط اسم طاب
 ۱۹۷۶ و حروف غ ط ع و سیلش ۸ و حرف ف و صغیرش
 ۸ و حرفش ح جمله حروف بسط این باشد ۲۰۲۴ غ غ ک دفع
 این را با حروف بسط اسم طاب ضم کردیم ث م ان ی ن خ م س ی ن
 ق ی ی ط ا غ غ ک دفع و این نمای حروف نام طاب است مدخل
 بسط نام مطلوب کیش ۱۸۵۸ حروفش غ م دفع و سیلش ۴
 حروف س و صغیرش ۳ حرف ج جمله حروف و نمای مدخل بسط نام
 مطلوب ضم کردیم س ب ع ی ن ت ل ا ث ی ن ع ش ر ه ق ی بی
 ا ج ن دفع پس و ح حروف نام طاب و اسم مطلوب مختص کردیم

و ملاحظه کردیم بدان طریق که حروف داخله انداختیم و غیر
 مکروه تعلیم شد برین طریق **ث م ان ی ه مرتخ ق ح ط غ ک**
دفع ب ل ش ر ه ج پس از آنکه در نام بسط کردیم و یکسرتن گرفتیم
 تا آخر نهایت عنج با **ا ب** بدین دستور

ث	م	ا	ن	ی	ه	ر	ت	خ	ق	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج			
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج
ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	ح	ط	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج

در این نگیریک حرف تا ترک کردیم وان می آید است که در آخر نهادیم چه وضع
 اصلی در بعد از ناست نسبتا خفصا در کما چه اگر حرف بیست و سه باشد نگیر
 بطول بنا آمد و نمودار این ندر کما نیست اکنون شغول کردیم با استخراج اسما
 از نگیر اول اسم اعظم استخراج باید کردن هم بدان طریق که اسماء اعران
 اسماء فرشتگان گفتیم اینست کاسم بسم اشم بنم بنم در نگیر ششم ان یو
سرت ح قح طغ ک دفع ب ل ش ی ج در نگیر نگاه کردیم یا فیم از
 حرف کا وان در روع اینست یکی مغلوب و یکی مغلوب از بعد
 مغلوب هفت حرف برگزینیم بود لا دان اینست تعدادن ع رف و این
 یک اسم است از اسماء اعظم از قبل مغلوب برگزینیم و هفت حرف بر این
 صورت ل ش ی ج م دفع و این اسماء جلیلت و شرح و تفسیر این اسماء
 بیار است و اگر خواهند که تفسیر اسماء را بدانند ان را بطریق مغزوات
 بیارید کود تا معلوم کرد و در تفاسیر اینها بهتر رفتی که مطلوب باشد و اما

اسماء عوان در سطر ثالث از نام یا فیم ط در مغلوب از قبل و بر داشتیم
ح ح ط ق در مغلوب دایع یا فیم و این حرفها آخر کتاب بعد از نگیر
 کردیم جوا بنا سهو کردیم هو از بعد از برداشتیم ی ط ن ش همچون
 بدین کودار برداشتیم تا آخر باب ششم اسم حاصل شد چهار حرف
د ع و ط و هو او تا در حرف ششم جمع کردیم شد بیست و چهار حرف بدین
 صفت ح ح ق ی ط ف ث ن د ح ت س ی ح ر ن س ی ح خ ازین
 باب چهار نام فرشته پندارید ب چهار حرف د ع و و ان ث است
 مغلوب و نامها که پروردگار اینست ح ح ق ف ی ح ح س ح ی ح
ح خ ح ه پس ازین باب دو اسم است از اسماء اعظم و چهار اسم
 است از اسماء فرشتگان و شش اسم است از اسماء اعران جمله بدین
کودار از اسماء اعظم ت ش د ل ن و ت خ م د ع اسماء فرشتگان
م خ ت ا ی ل م ح ا ش ل ب ر ج و ا ش ل د ا ی س ل اسماء اعران ح ط ق

بطفت نذحت سخن سجدس **سج** اتا برقم اعوان حرف ۱ از
 حاشیه هرد و باب برداشتم **ث** و **ج** بکس غفت ن م ح
خ ت ط طح س ج ن ش ری س ج در س د **ث** و **ج** و این جمله
 ۳۳ حرفت چون عدد حرف فرد است بر اسماء ۵۵ معلوم
 کد آنیلام بدین نق **س** سفنت **ب** بخت **ط** طیح **ث** ثد **پ** پد **س** س د **س** س ق
 میزان اسماء اعوان داخل اسم طاب در ترکیب کبر ۱۱۸ وسط ۱۹
 صغیر ۱ در بیط کبر ۲۲۴ وسط ۸۰ صغیر ۱۱۸ **ح** ح ط ق در کبر
 ۱۴ وسط ۲۲ صغیر ۸ بر داخل صغیر موافق اسم طاب است و صحیح
 است و جمله بدین تینا است و ترکیب بن کلام جنات مثلا **س** س ی ل ک م
ب ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م
 و **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م
 در **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م
 از **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م **ب** ب س ل ک م

حتی محمدن مع خیلکم و انبا عیسی و فلان بن فلان **ه** ه و **ج** ج ه و **ن** ن
 بن فلان و عزت با ایتها اذواج العلیة و السیلة با ایتها و بنا
 و ربکم و الهیا و الهیکم و یا ایمانک الملائکة المقدسین و غیر هذه
 الحروف الطاهرات المقدسات ترخک تا اخدان بچوا و غیر موافق
 و دوح و جیع و جوارح و بدن ۲۲ علی ب و شق ۱۲ و لا تسط الله **ع** علیکم
 هذه الملائکة **ح** ح ق ن ل الی آخره من انا خزبا بیدکم شواک سزنا و
 و نحاس فلا تستعیران نعیرون و جوهکم و اذبا و کم و انا حیبتم
 نبشركم الله تم الحيات یخافوا و یتردوا بالجنة اذ خلوها بئلا
 ایمن الرجا النجل الساعه بارک الله علیکم **ج** ج ن ک ل م و غیر از
 باد کرد و این کلام تا کید است اندر فعلین و هم بیرون عمل مدد و حرفی
 تمام اصل که **ح** حرفت چنانچه ثبت افتاده است ۲۲۹ ۲۲۹ ازین
 عدد شکانه کردیم ما بدشش زیرا که **ح** ۲۲۹ است و این عدد

ذبح الزج است یعنی ذوی در بیان دوزخ و این بران خاکت پس چو
 بمان و کلام معلوم شد نامها که نامها اعران از وی بیرون آید
 باشی از نیکر جدا کن و آنچه سدد و در باشد متصل کردن و ایکن باید که سدد
 سطر جدا گانه بنویس و چند مرتبه کرده باشی اگر عمل نادی باشد از آن
 یا اهن یا نولاد نویسد در انشافان و بخند سجود و عزبت بخوان
 که در حال مطلوب حاصل شود و اگر خواهی فتنه کن و در چراغ دان بود
 و اگر خواهی در شیشه انداز جل هذا و اگر خایک باشد صدق باید کردن
 از عم یا کج و این عملها در سینه ان بهمان باید کردن و اگر باری
 باشد ملق و بختن و اگر بی باشد دواب باید نداشتن یاد و با جل
 باید کرد و بخورد و مطلوب باید داد و هدیه عمل التماس و عزبت بعد
 ان سطر نیکر باید خواندن با با اول و نامها که نامها اعران ان
 دی بیرون آمده است در این باب اینست **حرف لفعی کاتند**

حرف لفعی کاتند سخنرا سطلیمعتنا و تو خلدت مع تنفرد
 حیثما سجدت لکمهم فغا شفق سحرن **فتند کملین**
سه لظنلدر و جشد بحیات و اگر عمل بغیر تسلیم با انشال این
 انشا خواهی کرد ز نام باب اول را و ز نام باب ثانی را مغلوب باید
 کرد چنانچه او را شایسته بری و حرف اخرش اول بری نگاه تکبیر کن
 و بعد از ان سطرهایی که نام اعران بیرون آورده باشی و دیگر عملها
 که کیفیت بر همان طریق باشد ذکر کرده شد بی هیچ تفاوتی بلکه تفاوت
 درین هردو زمام است و بدانکه بخوداتی که در اعمال معادت کنند
 عود است و سعد و مسکلی و مانند این و انان غرضات چند چند
 و حنظل و خلینت و انشال اینها بما فی فصل اول و الله اعلم **فصل**
 شریف انان سطر قال اذا ادت ان تنصرف الغام فی جمیع الوجبات
 سن خیر و خیرنا که اجزای الخیر و ذبیع الشیر و ذبیع القدر و جلیب سن

اَدَاتُ اَيْدِكَ وَالْاَعْمَالُ اَوْ تَلْبِطُ مِنَ الْجَزَائِمِ وَالرِّبَاحِ اَوَّلُهَا
بِالْاَلْفِ لَمْ يَلَا يَعْني اَكْرَحَا جِي که تصرف کنی در جمیع چیزها که در عالم
 موجود است از خیر و شر مثلا حصول خیر و دفع شر از برای خود با دیگر
بِاسْمِ کُنْیَتِی اِنْ جَزَائِمَاتِ یا با دبا با آن یا هر چیزی که خواهی بربخ
 یا درک باید که ببط کنی حرفان نوع را یعنی نظر در آن مطلوبی که
 داری به بین که بکلام طبیعت و صورت حروف از طبیعت رابط کن
بِطَبِیْعَتِی جَانِحِ اَرْسَطُ در ساله حروف خود آورده است پس
 در آن وقت که ابتدای عمل کنی اگر در روزها ربط کن و اگر شب بود
 بربط کن و ساعاتی که از روز یا از شب گذشته باشد بربط کرده با
 دینم کن پس به بین که اندوز یا آن شب که تو عمل میکنی منسوب بکلام
 گوشت پس حرفان گوشت را ربط کن و حروف گوشت سبعة اینست
زحل شری شریخ شمش زهره
ابجد ه و زح ط ی ک ل م ن س ع فوق

عطارد تمسیر پس اسم آن نوع را ربط کن و با بغاضبم کن پس اسم
شیرت شخ ذم فطخ
 انکر که خواهی که عمل روی تا نکر کند ببط کن و همه را تکریر کرد آن با خاص
 کرد و سگفته را هر یکی در محل خود ثبت کرد آتی تا زمانی کرد پس آن نظام
 تکریر کنی و از وی ناسخای خدا بقال و ناسخای اعدان پیوسته اودی و باقی
 عمل هم بر این مناسبات که شرح داده شد پی هم تفاروق مثال اینست مثلا
 خواستیم که در روز یکشنبه در ساعت دهم سلسله کرد آتی حاد را بر هم را بر
 بفل حروفات حاره است ببط کردیم الف ا ط ا م ی م ف ا ش ی ن
ذال و چون این اعمال در روز بود بربط کردیم بر این مثال
ن ذ ف ا ا ل ف ا و حروف ساعات دهم ی بود بربط کردیم ی ل و ز
 یکشنبه روز آفتاب ببط کردیم حروف شمردا برین مثال م ی م ن و ن
س ی ن ع ی ن پس بطلب ببط کردیم برین نوع ا س ی ن ل ا م ی ا ط ا ا
ل ف ل ا ح ا م ی م ع ی ن ل ا م ی ا ل ف ل ا م ع ی ن ل ا م ی ا

ط الف لام ح ام ی م ک د ا ر ن ه ا ط ام ی م و ا ش ی ک
 ذ ا ل ن ک ت ا ل ا ر ا ی ج ام ی م ن ر ن س ی ن ع ی ن ت ا
 س ی ک لام ی ا ل ف لام ح ی م ی م ر ا ی ن ز ن ا م ا ل ح ق ح
 ک و ا ی ن د ی م ش د ی ر ش ع ا ل ف ط م ی ش ن ذ ر د س ع ح ع د ج ل ه
 ح ر و ف ط ا ی ن ت ۳ ۵ ۷ ۹ ح ر و ف ا ت غ غ غ غ غ غ ط ا ی ن ح ر و ف
 ر ا ب ا ن م ا م م ک و ر ی م ت ا ز م ا م م ط ل ق ح ا م ل ا ب د ا ل ف ط م ی ش ن د ر
 ر س ع ش ح غ ث و ا ی ن ن م ا م م غ ل و ب ک و ر ی م ن ی ر ا ک ه ع م ل م ح و س ت ا س ت
 ت ا ب ی ن ک و ر ا د ا ش د ش ح غ ث ع م ر و د و ن ش ی م ط ه ف ل ا
 و ا ی ن ح ج ل ه ح ر و ف ا ت ب س ل ا ی ن ر ا ت ک ی ر ا ب ا ی د ک و ر ن و ا ز و ی ک ل ا م و ت م و
 م ل س م ا S ت خ ر ا ج ک و ر ن چ ا ن چ ه د ر و ف ل ا ت ل ش ر ح ا ن ع م و د ه م ت د ی ج
 ت ف ا و ق و ا ی ن ت ع ا م و ا ل ل ع ا ل م ا ل ع و ا ب فصل م ن و ل ا ز ش ی خ
 ج د ر ی ر ح م ا ل ل ه ط ی ل ی س ط ا م م م ر ا ن ذ ن ت ن د ا ک ل

مطلوبت یا بنت السلام المؤمن المعین الوهاب الحیب الویل
الحی و این هفت اسم است و هر یکی را سه داخل است کبر و صغیر و وسط
 کبر و وسط و صغیر و این سه داخل ترکیب است و همچنین
 سه داخل است کبر و وسط و صغیر چون اسما را بدین خل
 سوزانده کردیم سه اسم موافق یافتیم و آن المؤمن الوهاب الویل
 و یکی یافتیم که معظم تلذین عمل و این استخراج کردن از اسرار است
 و آن ابنت الحیب و این اسم است که در سه داخل موافق اسم طاب و
 مطلوبیت و در صغیر و وسط عدد این چهار اسم را جمع کردیم این بود
 ۱۰۵۳ پس حرف حاصل را تکیس کردیم بدین مثال ۱۹۵۳ که نموده
 عدد این حرف و آنها حاصل کردیم این بود ۱۳۹۱۷ جمله حروف
 بط کردیم ۳۵۷۸ اعداد جمله مرتباً ۷۵۳۹ پس یکی ا
 عدد ها در مرتبه نیست کردیم بدین مثال

و حقی که در ظهور مرتبها باید نوشت اینت طمسلمویدطمسلا
 اینت غایب از فضل فصل از قول شیخ ابوالعباس بوین
 چنانچه فرموده است قدم اسم طالب و اخرا اسم مطلوب تا اخر بعینه
 ابتدا کن بنام طالب بعد از آن نام مطلوب و هر دو را یکی تمام کن
 انگاه تکبر کن یا نام پرورد یا بد پس ابتدا کن حروفها از صد و هجرت
 ان باب بگیر و یک نام ساز و هفت نوبت تکبر کن بعد از آن چهار
 حرف صد و هجرت این هفت سطر بگیر و در هر سطر صد و هجرت این
 اعداد این حروف در باطن صحیفه در مرتب نیت کند و همچنین
 میکرد تکبر اسم طالب و مطلوب و حرف کبری که نوی حال باشد

در نیت

در وقت عمل چوبه نام پرورد ابدسطر مؤخر این حروف بگیرد و معرف
 و معجم کرد آن و مرتب کن و تکبرها را هر سطر نبله کن و در هر سطر
 نویسد و در چو اعدان نونه و بسمل و در سخن کا و برافزود نام سید و تو
 حروف مرتب و معجم را بخوان که اثر قوی ظاهر گردد و اگر این تکبیر
 هفت نوبت بر بیانی عمل قوی باشد و اگر اسم طالب و مطلوب را با جم
 تکبر کنی چنانچه اسم در میان هر دو نام نهاد نگاه عدد نام تکبر بگیر
 و در مرتب یا مختص نیت کن تکبر بود خامنه بدانکه اگر تکبر حروف
 عدد نام فرشتگان واقع نشود بسبب آنکه نامهای اعوان اندک باشد
 یا حج از حروف و عدد را عنوان نباشد نگاه باید کرد و در تکبر سطرها
 و هر جا که دو حرف از یکدیگر باشد با در بچلوی یکدیگر باند ان عمل
 از اسباب سعادت باشد چهار حرف که بعد از این دو بود بدانکه
 راست مغرب باید گرفت و اگر از برای نخست بود چهار حرف که

پیش ازین دو حرف بود معلوم باید گرفت که نام یکی باشد شال کاه
 کردیم در نیکر اسما سلا نکه در سطر چهارم **۲** و **ج** دیدیم سلاحت
 یکدیگر چهار حرف از وی گرفتیم بدین صورت **ب** **س** **ل** **ح** و چهار حرف ما
 قبل گرفتیم بدین صفت **ق** **ف** **ص** و این کاهی باشد که دعوی نباشد و بنا
 میزان نزد العزوات که فدی در بیان دو باشد **ج** **۱۱** که یکی
 در بیان در بیانات و زوج العزوات چهار است یعنی دو در بیان
 در بیانات **۱۲** و نند العزوات چون **ح** است یعنی فدی در بیانات
 دو زوج است **۱۳** و بدانکه نیکر حرف دعوی اسم اعظم واقع
 نشود اسم اعظم را از نام استخراج باید کرد چنانچه در فصل سیوم
 بیان کرده شد و بدانکه اگر خواهی که اسمی از اسماء اعظم که بحرف
 چهار دعوی خوانده باشد بدانند که از وی چه ناید بفرست
 که خواهند و باسبب باید کرد تا اسماء سعید از وی بیرون آید

چنانچه

چنانچه نام اسمی دل از ان اسما در کانه بسط کردیم و از وی ظاهر شد
السلام المؤمن الوبى الباءت المعيد العلى الى المحيى المنى البر
 بعد از داخل کاسله و این است حرفهایین بعد از بسط **ت** **اش**
ین **د** **ل** **س** **م** **ر** **ب** **ع** **ه** **ش** **ج** و بی سبعة عشر حرفا و بدانکه
 این نسخه مستغنی کند شیخ و درین باب نسخه بیاری از دقائق این دریغ
 جزینیک بدانند و عمل آردند چنانچه حرف **ح** **ت** **ج** **ع** **ب** **ر** **م** **س** **ل** **د** **ن** **ر**
 که بدین عمل مشغول خواهد شد رنده دادند و هیچ نمانی نیاید
 و عمل در موضع خالی کنند و از انبای بشر پوشیده دارند و الله اعلم

قال شيخ محي الدين عبد ربي رحمه الله عليه بين قراءة آية اللذي
 بعد و حرفها وهي **يَا تَمَّ وَ سَبْعِينَ مَرَّةً وَ أَرَادَ التَّقَامَةَ عَنْهَا لَسَلَامًا**

كله ومن قراها عدد كلما تمها وهو نحو كلمة عاقلتك بوزنك ذلك
 وحفظ من نغمات الشيطان ومن قراها فاضلها وهي سبعة عشر
 فصل الهم جمع القلوة العقر في موضع خال هو الا صواب وهو
 موضع مستقبل وجهه في قلبه حانت لم يعمدها خسرما وان دقا
 في تلك الحالة استجب له **فصل** اذا اردت ان تعمل لبيتك
 بنوع نخبك وام اما بجانب الجبل الكبر ثم نطق ثمانية وعشرين
 فما نغم عدد ثمانية وعشرين فاحبه من الشرطين ارجب انتهى
 العدد المنادى بذلك بيت القدر من اصدا يكون تداعدت لبيتك
 نغمان محلول بماء الورد وشربك وكانوا كتب حرف تلك المترلة
 ليلا كان اوفيا ثم اتد حتى يتقل القمترلة الحياية التي هي
 بيتا فواج فاكبت حرف تلك المترلة ايضا على اللف الا اول ثم اتركه
 حتى يتقل القمراي المترلة العاشرة واكتب حرفها على الحرفين الاولين

والخذ

والحفظ ذلك لو حمت بعد انشاء الله تعالى وان اردت نغم بيتك
 وبين انسان اردت فاحبسه واستط كما ذكرنا فنجب منها في العدد
 من الثمانية والعشرين وهربت معه ركبت حرفك المترلة على الحرف
 التي لبت نفسك وناسه على خاسك وماشيه على عاشرك وعنفه
 ان القم في تلك المنادى سعيا طائفا من المشوق فان اردت مغزوت
 انسان فاحبسه واسم امه كما ذكرنا بالجل الكبر فاسقط كما
 ذكرنا فاذا نجفت مثل بيت نعم فارصد اذا كان غاريا في تلك المترلة
 واعمل على حرف بيت نعم ويكون العمر غير سعيد يكتب ذلك بلغة طفل
 ثم انزكه حتى ينيل الى سادسه ويكون ايضا غاريا باحسا فاكبت حرف
 المترلة على حرف بيت الشعر انه لم يفسد حسه وساعته وعلى هذه المنا
 والنافع برند شرطين بطين نريا دبران هنع هنع
 ذفاع نزع طرفة جيهه ونوه صرفه عواشاك عنفه

زبان اکلیل قلب شوله سفایم بلند ذآج بلع سعود اخیه
 مقدم سقر دشا ختم الله علی قلوبهم وعلی سمعهم کل الیها هم
اما بعد از علی بر تویی پرسیدند که کدام عدد است که مجموع او صحیح
 باشد فرمود که ضرب کن عدد ایام سعه در ایام سنه و اینچنانست که
 هفت را در ۳۶ ضرب کردیم شد ۲۵۲ سنه ۴۲ خمه ۵۴ زبیه
 ۴۳ نلته ۸۴ نضنه ۱۲۴ سجه ۳۶ نمه ۳۱۵ نغمه ۲۸ عشره
 ۲۵۲ جنجا جمع اینست ۴۴۹ عدد قرار شده است بر همه موجودات
 از خیر و شر و حق باطل و راه راست و کراهی و هر چیزی که نه
 حاضر شود در او و همام و این جایست که سخن درین بیابانست و
 بلکه عالم در باقی پیدا نماند آنچه موجود است درین سراسر خواهی که
 تصرف کنی در عالم و موجودات هر آنچه خواهی از خیر و شر مانند
 آنکه مصطربندی و دفع دشمنی از خود بپوشانم انکون او نگاه کن

که

که کدام مضر بودی غالبت حرفت انحصر بر حرف نام او اما آنکه
 و نگاه کن که حرفت ان مجموع مروجله است یا منوره اگر مروجله باشد
 در بسط چهار کورت باشد و حرفت منوره پنج کورت باشد و حرفت بسط
 در قسم اول و باقی ترکیب کنند و در قسم تا بیخ پای هم کن بدان آن
 از آن حرفت اسم طالب و مطلوب **م ی م ح ام ی م و او د ال** در در
 و سافت کویک اسم ملک جمله را بطریق بسط حرفت یکسر باید کرد و از آن
 نتیجه پیدا کرد **م ی م ح ام ی م و او ب ع ی و سرت ه ۵۱۵**
 بسط **او ب ع ی و سرت ه** و **م ی م ح ام ی م و او ب ع ی و سرت ه**
دلح صرک و نچ با بس اندر حجت و بعضی و غیر بعضی
 هیچ و تسلیط بدانکه عزایم قسم است بر جن البه می یا بدشان آمدن
 و مراد از معزم بدانند معزم باید که عزیمت عاجله را سوزد و
 استعمال بدانند بدانکه اگر خواهی که یکی را از شهر و پیادوی یا از حجت

و بخوردی و سبلا و سرگردان کن و بد عمل و بد سبانت کن چنانچه رسا کرده ان
 تحت نواز عبد الله هلاک شدند قصه هارون الرشید شب قصد عبد الله
 هلاک کرده بود چون این عمل کرد و وزد بگردن خلیفه عبد الله را بد بداختا
 بر جت و او را در بگرفت و انواع اعتزاز نمود عرض که هر جهت غریب است الا
 ملک که با نندارد اگر خواهی که با دشاهی با بندگی با کسی بگردد مطیع خود
 گردانی پاره پاره و بچیل و پاره جا و بنیر و دم و شکر و سلسله و س و عود
 و کادون نکه خانه پال کند و سدی بکشد و از کال بمانش عهد و در بند
 و در آغازه با وضو باشد و جامه پاکیزه در پوشد و غزیت از همه چیز بچلند
 تا بنصفه بخواند و بر خیزد انکر سوا شود و غزیت **جلب** **قال** اینست
 انظروا من طلعت الشمس طلعت من كل شئ هكذا العجل بالذهب حتى تعرفه
 عذرة من بيع اسرع من بيع البرق الحظا طفا اسرفوا حتى هذه الاسماء تعارضين
 شيئا انش كده انش يطبع مخطووش عكس دوش ذم كسانا سرفوا

و اطيعوا و اطيعوا عزت علی کدر علم القرآن بسوره الرحمن بالعزق ^{نات} اللذ
 تحت العرش بذه العطش حکم النفس بالله الکرمی علوا السماء بیفرج الی الله
 بنایع اللیل و النهار و یوحی الرسل لبلله القدر یفتر ابغوا لکتاب بدعاه
 المغزیب یسها علی الشرف و با یام المعتمه بکثرت اسماءک بعده نعمائک بمنعده
 کتابک بکثرت منیک یفنا و عهدک ادر کوا و هجوا و اذ هبوا و لعد ^{نوا}
 قلب فلان بنت فلان علی عشق و محبت فلان بنت فلان غنوت علیکم یجواد الکریم
 بیایدق العرش تجله الکریم یجرا فلم الملك الیدیم سلطان العظیم ^{العلم} بیجان
 الکریم بیجان الکریم بخاتم الخیار بیجان بیلمان بزاد و یجرا انش انش غمال
 اتبت الله من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم ان لا تعلموا علی
 اقولی من مسلمین سرعین یحین مطیعین و انه منکم و ایت المذهب
 اجنابت و اقربانک و انت یا ما حیات لاج المذهب الملك المهری لیا
 و الا و دینه بالخزاب فالعمران تجوهیة الاسماء علیکم یا عبدا الرحمن یا

عبد الرحمن يا محمد بن راشد بن قيس بن ذريح ويا ابا الفضل يا اسلك
ويا ابا محمد ويا با محمد ويا با زكوة ويا با سلمة ويا با خالد ويا با جابر
يا با سعيد ويا محمد ويا سلمة ويا عنبه ويا بامر ويا نعيم ويا وهب
اجيرا والطيب ودعينا لكم بقوة الله ارحم الراحمين وسبحه الله وتعالى
الله انتم يا معتز اطمئن وانتم واصحابكم واجودكم وخليلكم
واولا دكم بجهد الامارة عليكم ادر كوا وهجو وان ذهل
واحدوا تلب فلان بن نلاب وخذوه معها وبعرها وبناها
وتعددها وتلكوا عليها وعمل كل جهم وجوايح بديتها اعواكم
وهيبكم وبجبا لكم اشدا هيبة وغير بورها يا شيدا حج تاني الي
لانه وبجيمها بوجه وببنا ببنيه وببنا ببنيه وببنا ببنيه
وصدرها ببنيه وببنا ببنيه ببنيه وببنا ببنيه وببنا ببنيه
انف وببنا ببنيه وببنا ببنيه وببنا ببنيه

بالدموع

بالدموع وببناها بالجود ببنا فلان ببنا فلان ببنا فلان ببنا فلان
ان كانت عامة او محركة او ساكنة ولا يعرفونها ببنا فلان
ببنا فلان ببنا فلان ببنا فلان ببنا فلان ببنا فلان ببنا فلان
الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه
اقبل الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه
اخلاطها ادستيد وببنا ببنا ببنا ببنا ببنا ببنا
والجود والجود عذت ببنا ببنا ببنا ببنا ببنا
الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه
النواب وكان الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه
الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه
الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه
الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه الوجه

١٢

وَتَدْعُو النَّبِيَّاتِ وَالَّذِينَ مَعَهُ لِيُطَاعُوا بِكُلِّ نَبِيٍّ وَمَعْرُوفٍ وَمَنْعِيكُمْ
 اللَّهُ الَّذِي عَزَمَ بِهَا عَلَى الَّذِينَ اسْتَفْتَوْا بِعَدْوَانِهِمُ اللَّهُ الَّذِي عَزَمَ لِلْغُلَامِ السِّبَادِ
 الَّتِي تَمُوتُ لَا تَدْرِي لِمَا آجَاءُ وَتَكُونُ لَهَا قَدَرٌ وَإِنَّ أَكْثَرَنَا فِي السِّبَادِ
 بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا وَحَسْبُ لِلْمَنَانِ وَبَعْدَهُ مِنْ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ عِلْمٌ مَا تَدْعُونَ فِيهِمْ
 فَلَمْ نَعَاذِ بِهِمْ أَحَدًا عَمَّتْ مَلِكُمْ بَابَهُ لِلْجَلِيلِ نَدَكَاكَ تَعَلَّكَ وَاعْتَدْنَا
 الَّذِي وَجَّهْنَا الْإِلَهَ نَلْمُ وَمَا الْإِسْمُ إِضْرَابًا أَدْبِقُ إِضْرَابَاتِ الْإِسْمِ وَنَدْبِ
 الرَّبِّ الْإِسْمِ وَالَّذِي كَلَّمَ اللَّهُ نِكَلْنَا وَانْحَدْنَا بِأَهْمِ خَلِيلًا وَخَلَّيْكُمْ مِنْ
 مِنْ رُوحِ الْقُدْرَةِ بَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ نَبِيًّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ آمِينَ بِحَسْبِ
 تَبَعَكُمْ عَلَى بَعْضِ وَيَحْتَجُّ كُلُّ مِمَّا خَدَّوهُ عَلَيْهِ وَكُلُّ مِمَّا نَالُوا مِنَ اللَّهِ نَفْسَهُ
 مِنْ الْمَجْدِ الرَّغْبَى لَا هَيْمَ تَلْقَانِمْ فَتَرَكْتُمْ وَنَعَزْتُمْ قَلْبَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَى
 مَنَزَلٍ وَحَسْبُ وَوَدَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ فَلَا نَهْ أَنْصَاتُ قَلْبَهُ نَابِي تَلْدَهَا وَإِنْ
 كَانَتْ نَائِبَةً فَاشْرَحْنَا وَصَوَّرْنَا وَطَوَّرْنَا فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ فَلَا نَهْ عَلَى مَنَزَلٍ وَحَسْبُ

وَدَّ

وَوَدَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ فَلَا نَهْ وَبَعَثَ مَا كَانَ وَابْنَ مَا كَانَ الْعَجَلُ وَبِلَا مَا كَانَ
 فَلَا رَسْمًا بِهَا وَلَا بَلَدًا وَلَا بَلَدًا وَلَا بَلَدًا وَلَا بَلَدًا وَلَا بَلَدًا وَلَا بَلَدًا وَلَا بَلَدًا
 خَذَهُ بِعَيْنِهَا الْمُنَابِلِينَ فَلَا نَهْ يَنْظُرِينَ فَلَا نَهْ بِنْتِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ
 وَخَذْتُمْ مَعَهَا بَعِيرَهَا وَقَلْبَهَا وَشِعْرَهَا وَبَشِيرَهَا وَوَدَّهَا وَخَاطَبَهَا
 وَكَلَّمْنَا إِذْ مَا بِنْتِ السَّاعَةِ اخْتَدَعُوا هَاتِفَيْنَا هَاتِفًا يَا كَيْتُ وَقَلْبَهَا تَلَقَّ وَخَاتَمًا
 وَحَسْبُ فَلَا نَعْتَرُهُ لَهَا قَدَرٌ وَلَا صَبْرٌ وَلَا أَكْلٌ وَلَا تَرِبٌ فَلَانِ بْنِ فُلَانٍ
 عَلَى مَنَزَلٍ وَحَسْبُ وَوَدَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِأَهْمِ السَّادَاتِ وَالْكَبْرَى وَاللَّيْلِ
 لِمَا تَقْتَمِرُهَا بِالْحِرَابِ رَيْبُ الْهَيْبَةِ الرِّيحُ وَالْبَهْجُ حَتَّى تَطِيرُ وَنَهَا كَالطَّيْرِ السَّائِرِ
 الْعَرَقِ الْخَالِيفِ وَمَسِيلُ الرِّيحِ مَا كَانَتْ قَائِمًا كَانَتْ الْعَجَلِ قَائِمًا لَمْ تَعْمَلْ سَلْبَهُ
 تَعَالَى عَلَيْكُمْ مَطْلِينَا بِنْتِ الْمَوْجِلِ بِالْأَرْمَنِ وَبِالْفَلَكِ مَعَهُ سَبْعُونَ
 خِطَابُ طَيْرٍ مِنَ الْأَبْرَجَةِ يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ مَطْلِينَا مَلِكُ الْجَمَامِ حَتَّى يَدِينَكُمْ
 بِهَا اللَّهُ حَسْبُ بَعْدَكُمْ فِي سَلْبَانِ لَيْلِكُمْ فِي سَلْبَانِ لَيْلِكُمْ بِكُمْ يَا بَارِئُ اللَّهِ

وَلَقَدْ عَلَّمْنَا مَعْقِلَ يَعْقُوبَ عَادَ قَوْمَ دَجْرٍ فَعِمُّوا الْأَرْضَ فَذَلُّوا سَبْعًا وَلَقَدْ عَلَّمْنَا
 عَقْلًا نَكَ لَيْدِيًا وَمَوْلَا مَالَعُونَ مَلْعُونَتِ مَنْ لَا يَجِبُ عَزِيمَتِي وَيَقْتَعِنُ
 حَاجَتِي جَابَةَ الْأَجَابَةِ الْعَجَلُ بَارَكَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ أَتَيْتُمُ الْبَيْتَ **جَلَّ الشَّ**
 هَم تَسْلِيطَ مَا يَلُ اسْلُ بِمُؤَدِّمٍ دِينِ جَلْبُ ۷ عمل برین بنا بد کردن در هر باب
 باری خلق داد و چنانکه امر و جی چنان کنند در هر ما اسرار این تسلط پس
 هول بود باشد که مرکب افش پیاوند و باشد که سوی برش بوند باشد که
 دجور شکر کند اگر بیادش خوانند مخلص و بیم هلاک بود و این عملها از فوائد ^{حاصلست}
 فاکر منعم عمل کند عمل تمام آن بود که سمی در دل ریافت و کرم باز آید و قدر
 نوزده بر هفتاد و دهان دزد بکشد و آن دزدت کو بکشد خواننده باشد اگر
 دو سه نوبت خوانده باشد بر با بد کرد که عمل سخت شود **عَنْ عَمَلِ بَيْتِ**
 عَزَمَتِ يَا أَدْلَاجَ الْحِقِّ وَالشَّالِطِينَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْكَافِرِينَ وَالْبُكَرَاءَ وَالشُّرَاءَ
 وَالْأَمْرَاءَ وَالسُّكَّانَ وَالْأَبْنَاءَ وَالْأَبْنَاءَ وَالشُّعْرَاءَ وَالشُّبَّانَ يَا رَبِّهِ

الْقَوِيَّ الْقَدِيمَ الْقَبِيحَ الْعَظِيمَ أَوْ الْعَلِيَّ الْكَبِيرَ كَرِيمٌ فَهُ مِنْ سَلْجَانٍ وَ
 أَنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْأَعْلَى وَالْقَدِيمَ سَلْبِينَ وَمَنْ لَا يَجِبُ الْعَمَلُ
 نَلَيْسَ عَجْزِي الْأَرْضِ وَيَلْتَمَسُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ أَوْلِيَاءُ فِي ضَلَالٍ مَبِينٍ
 أَحْبَبْتُ بِأَرْضِي اللَّهِ فَأَنَا أَحْبَبْتُ لِحُطْنِ حُطْفَتِ فَأَقْدَامُهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مَبِينٍ
 بِأَرْضِ اللَّهِ أَحْبَبْتُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْقَوِيَّ الْقَدِيمَ وَالْقَدِيمَ الْكَبِيرَ الْكَبِيرَ الْكَبِيرَ الْكَبِيرَ
 بِحَقِّ قُدْرَتِهِ وَبِحَقِّ سُلْبِ بْنِ عِمْرَانَ وَالشُّعْرَاءَ الْإِبْرَاهِيمَ وَالْقُدْرَةَ وَكِتَابَهُ
 مَسْطُورًا وَبِأَهْلِ شَرَاهِيَا أَدْوِي فِي أَصْبَاوَتِهَا سُدِّي وَإِنْ كُنْتُمْ نَصْرًا تَبَا
 بِحَقِّ الْجَيْلِ الْأَعْلَمِ وَبِحَقِّ عَيْشِي بْنِ مَرْيَمَ وَالسُّنَّةِ الْكَبِيرِ وَبِلَيْدِي نَصْرًا تَبَا
 وَبِسْمِ الْعَزِيزِ وَالْقَلْبِ وَبِئْتِ الْمَدِينِ وَإِنْ كُنْتُمْ سَلْبًا بِحَقِّ الْقُرْآنِ
 الْقَدِيمِ وَالْكَعْبَةِ وَالْإِيمَانَ وَالنَّبِيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَصَحَابِهِ وَعُمَّالِهِ وَزُدُّ
 بِكَيْفِيَّتِهِ وَطَهَّرْنَا أَوْلَادَنَا مَعْقِلَ الْمَعْرُوسِ وَالْقُدْرَةَ الْحَكِيمِ تَبَارَكَ
 الَّذِي سَبَّحَهُ الْمَلَكُ وَعَبَّرَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَضَرَبْنَا عَمَلًا إِذَا نَزَمُوا وَالْكَهْفَ

سِينِ عَدَاتِهِمْ بَيْنَنَا هُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْمِزَانِ اَحَقُّ لِلْاِسْتِزَادَةِ اَمْ تَحْتَفَتُ
عَلَيْكَ بِنَا هُمْ بِالْحَقِّ اَمْتَمَّ نَفْسِيَهُ اَمْ نَا بِرَبِّهِمْ نَدِينَا هُمْ هَدَفٌ وَدَبُّنَا
عَلَى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا قَدَالًا دَبُّنَا رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوكَ اِنْ
دَبَّيْنَا اِلَيْهَا لَقَدْ قَلْنَا اِذَا شَطَطًا بَيْنَ خَيْرِ اَيْلٍ وَبِئْسَ اَيْلٌ وَاسْرَائِيلَ وَعَدُو
نَدْعُو اَيْلٍ مَدْعُو اَيْلٍ وَشَيْخَا اَيْلٍ وَمَطْلِكَا اَيْلٍ وَيَكْفُرُونَ وَكَرَامُ
الْكَاثِبِينَ اِذْ يَكْفُرُ وَيَجْرُوا وَازْهَبُوا وَاحْرَقُوا تَلْبِثُ فُلَانٍ بَيْتِ نَلَانَهُ عَلِيٌّ بَيْنِي
وَحَبَّتْ نَلَانٍ بَيْتِ نَلَانَهُ الْعَجَلُ خَدُّهَا سَمْعُهَا وَبَعْرُهَا وَتَلْبِيهَا وَتَنَايَاهَا
وَقَفُورُهَا وَنَدْبُهَا وَجَبْرُهَا وَجَهْرُهَا وَنَادِرُهَا وَتَلْعَدُ اَعْلِيَّتُهَا وَعَلِيٌّ
كَلْبُ جِيمٍ وَجَوَارِيحٌ بَدِيحًا وَاحْوَالِكُمْ ذُهَبِيَّتِكُمْ وَجَا لِكُمْ اَسْتَا هَبِيَّتِهِ وَ
اَفْرُبِيَّتُهَا ضَرْبًا شَدِيدًا هَيْبَرًا هَيْبَرًا مَقْلَقًا لِي مَرْجِيَانٍ مَرْفُوعَانِ
تَلْبِثُ لَانٍ بَيْتِ نَلَانٍ عَلِيٌّ مَن رَحْبَتْ وَوَدَّتْ نَلَانٍ بَارِكَا لِهَيْبَتِكُمْ
الرَّحَا الْعَجَلُ تَبِلُ تَبِلُ تَبِلُ تَبِلُ بَعْرُهَا هَذِهِ الْكَلَامُ التَّائِيَهُ الْعَجَلُ

بر

باب النجیح فی تخت که خواجی کسی را از عشق خود سرگردان کنی در سواد و شتاب
شده اگر برود و اگر نرسد بود بدانکه نجات با و محبت با مثل دست روشن
که ایتم چنانکه وقت حاجتشان باشد و هیچ هنر علی با باشد چون علی کنی
اگر شب کنی تا کردن زود اجابت آید این ملکه عینه است دختر ابلیس که نزد کزاد
درد پادشاهان جن بست و پادشاهان و مکان و دلمرا و باشند و چون
عزبت اند خرابی و در اینج رسد عالی زیرستان و بیایند و حاجت تو
کند اگر خواهی که رخ کنی عمل کنی در محبت پادشاه مثل اندک و کند و چاه
در باغ برین و و لیل و کمدانه و در رس و زعفران برین و دوسه باله
و این هر یک پاره پاره و با این نطق این جمله پیش از آنکه چرت زاری
سند لیکش در رسد لیشین و این خلاصه در یکی نوکن و پسته دانه و
کن دان همه بنفشه بچوشان و تخت سه بار عزبت بر روی خوان و بعد از آن
اشرف دان دیک زن و بگو زبان که اشرفم در دل بجان و هفت اندام

فلان بنت فلانه بدو بن فلان بن فلان پسر از ان عزیمت همچوان چندانکه
 دادها جمله سوزد همچنان دادها بادیده و ناخنده رها کند و بدو
 و بخسبدها یابن کتابکی ندانند کس نخسبده که بر غایب باشد اند
 بنار استامراد نودند و منم که این عمل میکند و بر قرار دهد و آنکه
 که مردم بخسبده عمل کند **عزیمت با نیست** عزیمت علی کسور با عینه نیست
 سید اشیا طین سید الله البر و البحر صاحبه التاج و السید استخلف حکم
 استخلف کسور با عینه یا سید سقیب فالقلب و یا یخبل الا عظم بنی عنای
 هر کس بنی هو طلوش عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت
 بنی شکر بنی عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت
 واحد و همچنان تعلق فلان مرجحان عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت بنی عزیمت
 علی عینی و عجت و دوت فلان بن فلان لا صبرها و قوادها و لا صحت
 و لا ندم و لا اکل و لا شرب بخیر البین القور انیت و بنت المقدس بنی با هم

الله الا عظیم العظیم العزیز الا عز القوی القدیم بویه بویه بویه بویه بویه بویه بویه بویه بویه بویه
 ابیه اسماءه سیم
 الیچیم و یچیم ایچایه المکفون المخزون علی سرادق العیش و یچیم ابایش و یچ
 بی انتم ام القز الشایین یا طاهنا طبعودش یچودش و یچودش لکایرین
 سیمش منطوبش الرجاء با عینه الا چیم و المعظم بما امر کسور یچیم تلوج
 قبان بنیش طوفش سمونش جنو بن جرجایش سلیمش طوفش تعلوش
 سار قورن کلبوش شعوش خربوش بن جوش شاهوش بنوش بنوش بنوش
 الرجاء با عینه ادر کوا و همچوا همچان تعلق فلان مرجحان من زمان تعلق فلان
 بنیت فلانه علی عینی و عجت و دوت فلان بن فلان بنی عزیمت بنی عزیمت
 بآرک الله ملک **باب التبیح** و **ذیل الجبل** بدانکه عزیمت جلیات و بیعا
 سفیدات و دندنه عماها شا بد کردن تا هفتصد عمل و بند کوار عملت از این
 اگر خواجه که کسی از عشق برانه سانی با کسی از شهر و بیاری از مفاهی

بمناجی آدمی بیارچهل دانه نخل بیاه وچهل دانه نخل سفید وپاره کند
 وپاره نخل زرد وپاره سندوس و همه جداگانه خرد کرده بهم ایزد
 و هفت نیشله بکند از کتان و این اخلاطها در آن نیشله تعینیه کند و در
 چنانجی بوزهد و سدل بکند و در سدل نشیند و آنرا در نیشله نخلها زنده
 بخواند تا وقتی که اخلاطها جمع مانده بجا یابند مزعمتا بسنت
غزنت علی کسور یا معشر التنا مین و لا ادراج المویکن و بالتار بحی البین
الذی خلقه الله عز و جل السموم و بلیله و غامته و جوده و از کنتم من
ادراج اليهود و النصارى و المجرم من کل ادراج کنتم ان تحرقوا
هذا لانه نلب فلان بن فلان علی عشق و محبت نمودت فلان بن فلان
علیکم بخند و بجه و عینه و اچمه و البیس و لایس و ابیس و اسود
یا جماتا عمران هذه القریمه من جوده الالبین خامه و هیده بیچر الملک
علی ابا هارون و هجیت بعض کسری بعضی و بجز سلیمان ابن داود

ان

ان تحرقوا قلب فلان له بیت فلان علی عشق و محبت و دوسمه و سودت
فلان بن فلان کما احرق هذا النیشله فی هذه النار هتا هتا هتا البعل محبت
معلیکم انما الموده التنا مین یا سمعتم و اطعمتم و اجمتم و تعلمت ما نزلت
لما اخذت قلب فلان بن بیت فلان علی عشق و محبت و دوسمه و سودت فلان
بن فلان سمعها و بعصرها جیم و جوارح بدنها و بینا بدنها و نیز خلیها
و عمر عینها و شما بلها و استرا من النوم و التذاری یا عینه یا ذوبه
یا د کهن یا غیظه و یا اسود و یا محروه برن مالک خذوها اخنا
شدیداً حتی لا یسام فلان بن فلان علی عشق و محبت فلان بن فلان
یا صاحب العزیز انت و قوه ما جیب لا تدلس انت یا ذوبه بیج
الذبح یا شدا جیت و لغوت تجز هلی الکلام الرجا العجل پس محبت
سید یا نه اند و این عملها نطق هر یک هفتصد عمل بنا بد کردن
چنانچه خواهند کنند و در معنی دوستی و دشمنی و خواب بند و اندام

بند در بند و آنچه بین ما ندا هدیك لم یجیرنی و علی منوبك ان
 کریم که شرح ان در آنست بخوان که بینی بر خیده اند نیز عاصما
 که بدین استعمال کنیم **باب ایدیم بیغض** اگر خواهی که کمی از کس
 جدا کرد این چنانکه البته با یکدیگر از زنده و نیشند و نه اسبابند از
 بعضی یکدیگر بیاریاده بیه خون یا سبه کورک و این عنایت بدیگرا
 بر روی جوان و بر در خانه انکس عبالد و اکینه بنامند تخم اسفند
 و در دست کور و بیست و یکبار در غریب بدان نحو آند و در
 سراج انکس نشاند یا بدستانه انشانند که عظیم مو تناسات
 باید که بر صای خدایتها باشد **فردیعت اینه**
 انکس العیون و نظاه النجوم و حاجب السدم و هب الريح
 و نشر الصباح و امسکت و کثر الفلق و دام الاذن و ظلم
 الليل و کثر الليل و قال البیت و لم التمار و الطار و الدمار و

کری

کر التمار و اغزل الملوك و انقلب الارض و قصر الارض و الحفص
 للنفص و منا قبا الدار و لهبت النار و نفضت و نهدت و منا قبا
 فلان بنت فلانه بیغض فلان بن فلان الدار و الدیار و نفضوه الا
 و نحو الموقبلین قرا و لا لیل و لا نهار و نحو سبه الا نارا و نحو
 تخم سنبلین و لعرضه الشجره و ان یمر و ما رینک للکین البینر
 یغضب الیه شارب و سبه یکبار الجبار و دام علیه الهم و الغم فلا
 له فی اللعین سکون و لا تدار الی هذا الحال فقل بیغضا بقی نسفا
 بندرها قاعا مفضفا لا تری فیها عرجا و لا امی اخرج یا فلانه
 بنت فلانه ما غر دهر خاضع دلیل فقول فلانه بنت فلانه کما
 قدر الله تعالی بین الیل و النهار و السماء و الارض و النار
 و النخل و بین سمری و زمرک لا یجمعها ابدا الا بدین و دهر
 الداهین

کنوز المعذبین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 چنان که در کتاب بشر الحکما افضل الفضائل ابوعلی سینا که جو
 جماعت از دستمان و باران عزیز که در علم بشرجات و بلسمات و
افسوسات و آنچه بدان ما اندر اعینه تمام داشت همانند در درگاه خیرین
 در آن صورت که ه اندر هیچ ناید بیافته اند بکرات مرات از مادد
 خواست کتاب کرده اند عین در همین معنی بسبب آنکه ایشان حقیرین
 در حق ما ناست کرده بودند و تتمای التماس ایشان بشرجات و افسوسات
 گویم و در وی عجایب و غرایب این علم پیدا کرده و دانش کنوز المعذبین
 گفت و از بار بی جلا بر تمام این کتاب تریف خواست تتمای

المنجی

الاجابة القول في مواضع الأعمال وفيه سبع فصول فصل الأول

في العمل وما يتعلق بها چون خواهیم که عمل بجست و مداقت کنیم اغاز سببها
 در روزهای زهره و شنبه و ساعات ایشان کنیم از آن زهره دوازده
 و شب سه شبه اما عمل در اول ساعت و ساعت هشتم که تا بهر روز
 بیشتر در آن ساعت بافته اند و از آن شتر در پنجشنبه و شب سه
 و آن عمل که در زهره کنند شد در وی بزرگیم و نیز باید که تمر منصرف
 باشد از تدبیر و بالتیلت و بالتادنه و شتر متوجه باشد بما
 و بالتدبیر و تثلیت زهره تا عمل بدون مرا باشد تا چون ان
 بهر بعض و عدا وقت کند اغاز بشبهها و روزهای مریخ و زحل و
ساعات ایشان باید کرد از آن مریخ سه شنبه و شب شنبه اول
ساعت و هشتم ساعت از دو دینا از شب از آن زحل در دو شنبه
و شب چهار شنبه اول ساعت و هشتم ساعت از دو دینا از شب

د باید که موسوف باشد از نغابله یا ترنج چون اختیارات
 بجا آورده باشد مطلوب حاصل گردد **الفصل الثانی** فی مسوابة
 الكواكب آنچه بنحل ثوبت دهاتین و حلاجان و گردان و ارباب
 تلاح و اصحاب خاندان و پیران و جهود آن و نوسایان و مردمان
 سیاه و جنبی **انما** نجم بمتری منسوبت علماء انقضات واهل مدارس
 و اصحاب مدع و مردمان شریف ندرو قازی کنار و خواجگان و بند
 اند **و آنچه** ششم منسوبت ملوک وسلاطین و مردمان ببزرگ اصول
و آنچه هفتم منسوبت زنان و خاندانان و مطربان و خواجگین و اهل غمان
 و مخشان و امردان **نجم** بعطاء منسوبت وزرا و اهل دیوان و
علمان و نجاران و مستقرمان و معلمان و نقاشان و خیاطان و موظفان
و آنچه بهم منسوبت عوام الناس و پیکان و جاسوسان و دیوان
 و اصحاب خیران و عیسایان و بنده **الفصل الثالث** فی عداوة

و آنچه نهم منسوبت مراواتان و ارباب بیشک و مضار
 در دیوان و حلاجانند

الکواکب

الکواکب بعضها علی بعضها بلانکه افتاب ضد زحل و زحل ضد مراس
 و قوس ضد مریخ و شتر ضد زحل و عطارد ضد زحل **اما** دو دوست
 بالکدی که افتاب و مریخ دوستند دزهره و زحل دوستند و عطارد و
افتاب دوستند عطارد و مترنج است بهر کوکب که انتقال کند طبیعت
 آن کوکب بمرد **مصادرات** کوکب محبیب چرا هر طبیعت و افعال باشد
 به نسبت با ما و مرکز زمین و اگر شرح مصادرات و افعال کوکب باز
 گویم از عزیز و فایده با نمایم **الفصل الرابع** فی دخلة الكواكب بخود
زحل و عزیزان و قوس و ما و قشرا و کندر و بیمه بخود شتر بیمه و شتر
و عور و موسور و صمغ و حب الغار بشکل بخود مریخ کند و صبر و ایون
و دار نخل و سندوس بخود افتاب عور و عزیزان و بیمه و لبان و
بخود زهره عور و عزیزان و شک و تسط و شکر و کادن و نشی
المخمشاش بخود عطارد داش و زهره کرمای فی شیر اللوز مطیبه بخود عزیز

در ترکیب چون خواهم عمل محبت کنیم یا بعضی حرفه دل از نام طالب و
 مطلوب و حرفه دل از نام کوکب که مجرب منسوب بتائیم و ترکیب
 کنیم و همچنین تا جمله حرفه تمام شود اگر از آن فرقت کنیم از آن وصل
 کنیم و اگر تسلط کنیم حرفه مزج و مدام حرفه نام طالب را پیش
 داریم پس عربی و عجم کنیم و اینچنان باشد که حرفه جزا را نسبت فرج
 کنیم و با سب را رفع و ضم کنیم و را کس کنیم و آنچه بارد باشد جزم و رقیق
 کنیم و چون جمله حرفه تمام اسمها را عربی و عجم کرده باشی این
 دقیقه عمل مطلوب باشد پس بخوان که کوکب که تخفص تعلق دارد وقت
حاجت برایش اندازد و حاجت بخواد تا مطلوب حاصل شود بنویسد
 خدا باری بدین صورت مثلا حرفه محمود نهادیم **م ج م و د** و حرفه
 محبوب **ف ا ط م ه** و حرفه کوکب زهره **م ف ذ ع** از نام محمود
 و فاطمه و کوکب که زهره است بسندیم بدین صورت **م ق م** پس حرفه

درهم

درهم **ح ا ف** و حرفه سیرم از هوسه نام بسندیم این **م ط ذ** حرفه
 چهارم از هوسه بسندیم این **و م ع** حرفه پنجم از نام خود و محبوب
 و حرفه دل از کوکب مطلوب با آن جهت که حرفه کوکب پیش از چهارم
 نسبت جمع کردیم آمد بدین صورت **و ع م** ترکیب کردیم چنین شد
م ق م ط ط ذ و م ع و ح و م ع و عجم بدینوا است که
 در جلد و لغزیده میشود و چون اختیار کردیم بعد او درد باشد و با
 که عمل میکند و خانه خالی بود و پیش از عمل هفتاد نوبت خطاب
 کوکب بخواند و بعضی گفته اند هفتاد نوبت بخواند و جامه پاک در
 پوشیده باشد و آن جوانی بخورد با شد دندان روزها در خانه ^{روزه}
 عمل کند چنانکه هیچکس نخام او نشود و بی شویش عمل کند و **م ق م**
 بجای او دردی بخورد کوکب بوقت حاجت برایش اندازد و حرفه
 اسماء و بدین نسق ترکیب کند که بی مشک مطلوب حاصل شود انشاء الله

۳۹۹

حار	نفس نفع	اد بلنع	رب	جزو کسر	هر ششذینط
باید	رفع و ضم	جز کسفتخ	بارد	جزم و وقت	بد خطف ضق
حد فاق					
زحل	شرب	مرخ	شمس	هیره	عطارد
کواکب سبعة					
اچ	ب	وژد	یک	نخل	م

انحرف نام طاب باشد هم انا حرف مانده کیم و بر اول نام منظر
 و کوب دوم تا سه حرف بیرون آید و اگر از نام مطلوب مانده باشد
 هم انا حرف مانده کیم و به حرف اول نام طالب و کوب دوم و آخر
 کوب ناید هم انا حرف یادت کیم و بحرف اول نام طالب و مطلوب
 دوم تا سه حرف تمام شود بدین سوال نگاه دارد و اگر از کوب بگذرد زیاده
 شود هم با سه حرف اول شود و اگر و حرف ساکن در اول آید بعضی از
 استادان بر آنند که حرف اول با حرف دوم باید زد بفتح و بعضی

بر آنند که بکسر باید زد تا راست آید و قیاس است که بکسر راست است
 و از تمام کرم و خشک و در سر بر سر حرف بغا دیم ما طالبانرا است

توان اینست

ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ
ک	س	ن	س	س	س	س	س	س
د	ن	س	س	س	س	س	س	س
ت	خ	س	س	س	س	س	س	س
ع	ب	ن	س	س	س	س	س	س
س	خ	س	س	س	س	س	س	س

۱۰۶

۱۰۷

الفصل الثامن در اعمال کوب چون تکبیر اسم آورده باشند آن کوب
 را بر هفت دفعه نوید و هفت نیتله سازد و شب اول دو و بیست و شب
 دوم هم دو و بیست و شب سوم سه و بیست و در وقت سوختن بخور
 میکند بخور کوب مطلوب اگر خواهد بخورد و میانه سوم کند و نیتله
 سازد و نیتله بر سر جریقی بندد و بیست و خطاب کواکب هفتاد و
 بخواند و بعضی بر آنند که صد و دو نوبت بخوانند و تکبیر که اسم آورده

دران وقت که شمع بجا نوقد صد و هشتاد بار اسامی ترکیب کرده تا
 با حق سوختن شمع بخواند و اگر در وقت عمل کردن آن در ذکر دین کار
 مشغول باشد بخواند ترکیب سما مشغول باشد بهتر بود اما باید که
 نام سوختن شمع صد و هشتاد نوبت ترکیب سما باید خواند تا عطلوبت
 بسم الله وحده تقابلی و این حرف ترکیب بر اشکال کوبک نویسد و بعضی
 بر آنند که نامها را ترکیب کنند چهار ترکیب شود پارموم عربی
 نشانند و بچهار تم کند و چهار صوت ترکیب از آن موم بشانند و
 کوبک بخورد کند و هر ترکیبی را از آن چهار در سه صوتی نهد
 و هر یکی در آن مومنی که گفته شود در فن کند و البته باید که نمازتم
 کوبک طلوی بر پشت رفته ترکیب بنویسد **فصل التاسع**
 در اشکال کما کما و خواتم اینها اما اشکال کواکب هفتکانه است

دخول شرفی مرغی شمش زهره عطارد مند
 ۲ ۵ ۰ ۴ ۱ ۱

بجین

چون مرصف ترکیب بیان اشکال نوشته باشد خاتم کواکب بر پشت از پس
 و خواتم اشکال اینست دخول شرفی مرغی آفتاب زهره عطارد مند
فصل العاشر در بابی اعمال کوزانان زحل بسوکه و نیل نویسد از آن
 شرفی زعفران و کلاب از آن مرغی بشکر از آن آفتاب بنوعنوان از آن
 زهره بشکر و زعفران و کلاب از آن عطارد و کلاب و زعفران از آن قر
 عباد و زعفران و دعوات که میخواند در صنادید میدمد و انگشتان را
 هم میمالد و صورتی که از برای جوب کرده باشد یکی در بخواب سجده
 دوز کند و یکی از درخت باران و آویزد و یکی در آب رمان اندازد
 و یکی در آتش خوش بوی کرده بشک با عمود بخواند و در آخر هر رتبه
 این فریفت بنویسد که هجیت و آخرت و اعطفت قلب فلان بنی فلان
هجیت فلان بن فلان بحق هذه الکلام المکب والذخایات بحق
هذه المذمت المغم المغم المجل المجل المجل التاعه التاعه التاعه

الوجه الوجه **باب** چند عمل نعل کنند جامه های سیاه یا کبود
 پوشند و سخن بتواضع و ناز بکنند و نمکین باشد و در عمل هستی کند
 و سر را بر نهد و در دست انگشترین آنچه کند و آنان جمله جماد و صفر
 که ترکیب کرده یکی با درانش نون کوبیده اندازد و یکی با دراب شیب جام
 اندازد و یکی در کوه کهنه دفن کنند و یکی از درخت بی غله بیاورند
 و بعضی بر آنند که نعل سازان را جامی که بدان کوبک تعلق دارد **اگر**
عمل نثری کند جامه های ندد و سفید پوشد و در دست انگشتر نقره
 که بکس عینق داشته باشد **اگر عمل مزاج** کند جامه های نج پوشد
 و انگشتری سر و دست کند و کتاب سخن کند **اگر عمل چشم** کند
 مثل ملوک یا شاهان جامه های ندد پوشد و بر مزاج نذ نهد
 و در دست انگشتری طلا کند و جامه های شاهانه پوشد **اگر عمل**
زهره کند جامه های زنا نهد پوشد و بر مزاج موضع نهد

درد

فصل احدی عشر در خطاب سبعة خطابی که پیش از
 عربی و سه و سه بار بخواند و بعد از آن بپست و بکوبت ابتداء
 عمل کند و خطاب بر تکیه طالب و مطلوب خواند بعد از آن بچند
 نهد یا اگر خواهد در فرزند بطریق مذکور و غیرت اینست **عزیز**
عَلَيْكُمْ يَا أَيُّهَا الْأَرْوَاحُ الْمُتَدَسُّونَ لِذِيْنَ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ
وَيَنْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ عَزَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْ تَخْرُقُوا ثَلْبَ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ
عَلَى حَبِّ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ بِحَبِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ يَنْدُلُونِ هِمَانِ سُدْرٍ
هَبِّعَانِ بَطْنِ هَبِّعِي لَهَا رَيْشُ الرَّجَالِ الرَّجَالِ يَا زَيْعَمَ عَزَّتْ
عَلَيْكُمْ أَنْ تَخْرُقُوا ثَلْبَ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ وَعَتَدَهُ بِي يَوْمٍ حَتَّى يَأْتِيَ أَكْلُ
وَلَا يَرْبُ وَلَا يَنْامُ وَلَا يَسْتَرْجِحُ حَتَّى يَرَاهُ وَتَقْضَى حَاجَتَهُ وَبِكُوْ
بِرَأْيِكُمْ أَنْتُمْ رُوحَ طَيْعِ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ بِحَبِّ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ بِحَبِّ
 فُلَانٍ و باید که در وقت خواندن راه نم ببرد یعنی سوراخ بینی از

جانبه خطاب كواكب سبعة ابنته كه هريك كه بدان حاجت نعلق
 دارد هفتاد بار بخواند **خطاب الزخزل** در بغير عمد و
 ايها السيد العظيم اسمه الكبر وشانه الربيع قدومه العالويه جبر
 الشديده انتا الخزل البار خاليس المعظم الخزل الخادق والقوي
 ماجبا المقتب والتعب المتعبت بالنعيم والميزان المتجلى من الطوبى
 والفتح الخخال المكار العالم النعم الشيخ المحرب الشقي الحسنة و
 السعيد من سعده واسلك بها الابا الذي تجي اليك العظام
 واخلاقك الكرام بعد ان هو مرادى در خاطر داشته باشد
 بخواند **خطاب الزخزل** ايها السيد السعيد المبارك الحكيم
 الامين المار الطيب الباق العالم الصادق الحق والعدل والد
 اتاهد الصالح الكريم الشيخ المعين الراي بالعهد اسلك بها
 الاب بخن اخلاقك الجميلة وانعماك الفيتة السنيه اسلك

ان

ان منقول مرادى كذا كذا **خطاب المريح** در صليط و بغير اقباليد
 الفاضل الحار الباق شجاع القلب المشرق في النعم القوي القاهر القنا
 انما من المريد صاجب العفص والعداوة والعزيب والسجن والكله و
 والنعمة وقيل الميالات الوجيد العزيز الحاريل السلاج الكثير النجاج
 انقل مرادى كذا كذا **خطاب الشمس** در سعادت و اقبال ايها
 السيد المار اليايس المينر الحكيم الذي في الملك الكواكب در شفاها
 والعادة لك واذا بعدت اجبت عنك واذا قربت سددت واحثت
 شرفك و جنباتك يشرق فللك الفضل على جميعها انت الملك عليهم
 للثقة سعادا تظرت و بخنل اذا جابعت لم تخاطبه بكنه تنك
 ومعونت فضلك ولئن يدريك كنه شرفك انك سر سجدت و قد دعا
 بخواند **خطاب الزخزل** در سعادت و مهمات ايها السيد
 المباركه الرطبه المعدله المطبقه الفطرة المسنة للثقة الفاضله

الذي في الملك الكواكب

صَاحِبِ الحِلْيَةِ وَالزَّيْتَةِ وَالذَّهَبِ النِّعْمَةَ وَالنَّعْبَ وَالطَّوْبَى
 اللُّهُؤُومَ وَالنَّبَاحَ الَّذِي يَجِدُكَ بِهٖ العِيَانَ وَاللَّعْبَ وَالْمَرَاجَ النَّاهِي
 الطَّالِبَةَ المَهَالِكَةَ المُرَوِّدَهُ التَّادِيَةَ العَجْدِيخُورَ النَّكَاحَةَ صَاحِبِ
 السُّرُودِ اسْتَطْلَكَ ان تَفْعَلْ كَذَا كَذَا **خطاب الفطاة** رَدِّ حَمِيَّتِ
 كَارِهَاتِي دَقِيْرَاتِي السَّيِّدِ النَّاجِلِ المَادِي النَّاقِلِ النَّالِي النَّعِيْمِ
 النَّامِرِ العَالِمِ سَيِّدِ الكِنَانَةِ المَاسِي العَالِمِ بَاخِيَا وَالسُّقْرَاتِ وَالْأَرْضِ
 القَلِيْلِ الفَرْحِ لِلْبَيْدِ لِلْيَالِ وَالنَّجَادَةِ صَاحِبِ المَكْرِ وَالنَّفَقَةِ وَالرَّجَا
 وَالنَّجَادِ وَالنَّهْأِ وَالسَّاعِدِ العَادِرِ اللَّطِيْفِ النَّكْرِ وَالْبِكْرِ المَيْبِ
 الحَمِيْفِ فَلَا بَعْدِي لَلطَّبِيْعِ وَالطَّبِيعِ فَمَ مَجْدُكَ رُصْفَ وَأَنْتَ مَعَ
 السُّعُوْدِ سَعْدُومِيْنَ الفُحُوْسِ مَحْسُوْرَمِ الذُّكُوْرِ سَيِّدِ رَمَعِ الْأَنَاثِ
 أَنَا شَرِيْعُ النَّهَارِيَّةِ نَهَارِيَّةِ دَمِيْنَ اللَّيْلِيَّةِ لِيْلِيْ بِمَآ جَمِيْعُومِ
 لِيْلَا يَمِيْعُومِ وَتَشَاكِيْعُومِ كُنَّا لِيْكَ كَلَّ لِلنَّاتِ اسْتَطْلَكَ ان تَفْعَلْ بِ

لنا

كَذَا كَذَا **خطاب الفخر** فِي عِنْدِ الرَّجُلِ وَسُرْعَةِ المَالِ بَقَا السَّيِّدِ
 البَارِدِ الرَّطْبِ المَعْدِلِ المَجِيْلِ ذُو المَلْحِ وَالنَّشَاءِ المَلِكِ السَّيِّدِ النَّعِيْمِ فِي
 اِبْدِيْنَ المَجِيْدِ النَّوْحِ السَّيِّدِ النَّجْمِيْنَ فِي النَّبِيْرِ المَتَنَكِرِ فِي الْأَشْيَاءِ العَالِمِ
 المَجْتِ المَهْوِيْ وَالنَّهْزِلِ وَاللَّعْبِ الرَّسِيْلِ وَالْأَخْيَارِ وَبَلِيَّةِ الكَثْمَانَ السَّيِّدِ
 وَالْبَدْرِ النَّجْمِ الكَرِيْمِ المَحْكِيْمِ أَنْتَ أَقْرَبُ لِيْنَا نَلْكَأُ وَأَعْظَمُ مُمْ تَعَاوَلَا
 وَأَنْتَ قَرِيْبُ الرَّكُوَاكِيِ النَّاقِلِ لِأَلَا نُوَا المَضِيْعِ سَنَاتِيْعُهَا بَصِيْلًا حَكِ
 وَالْمَسِيْدِ كَلَّ نِيْسَادِيْكَ نَعْدُ كَلَّ نِيْسَادِيْكَ وَآخِرُهُ اعْطَاءُ اللّٰهِ تَعَالَى
 تَقْدِيْسُ لِيْكَ الكِرَامِ وَالشَّرْبِ وَالنَّضِلِ اسْتَطْلَكَ ان تَفْعَلْ بِهٖ مَرَادِيْ

التفريق

ازمير بقى مستعدي كذا كذا اين بنويدي بر خرم غريه و خرم غرا و
 بحر نونا با كرم بعد خرم پير و زيبا و در بر سر قبر كهتمه بكم و عدد راكم
 طالب و مطلوب بر ابرو ام مطلوب لا بطه خ بنويدي و بعد كار ديوار
 وارخ لا از غيا نوقم كذا و كير اليك سيد و يقيم لغير كير
 سياره بجز سيد
 اسطال
 عطف السالك
 عم طان و حاكم
 ١٤٢٠ و ١٤٢١
 ١٢٢٢ هـ

گفت در بریا
و کمال کار
سختی برابر
همه چیز از آن
سختی شایسته
بجز نزد بعضی
در سینه ها
باید برآید
بجز کمالی در

سایه کرم
بگشاید در جان
گذارد از طعام
نمایند شکر
شکر کنند شود

فجر	شکر	اما حرف کواکب
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	بعضی نعل
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	اینت
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	نعل
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	اداد اداد
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	هر هر هر هر
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	نعت
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	اح اح اح اح
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	طط طط
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	ک ک ک ک
ه ه ه ه ه ه ه ه	ه ه ه ه ه ه ه ه	ک ک ک ک

سختی در نعل

املیم بحرف ن باز بند و بعضی کنون اگر از برای زنان کنند این حرف
و اینجا ای حرف مطلوب بقدر **ک** سه ده نوع دیگر **م ک**
و اگر بعضی کنند این حرف را بنه **م** **ه** اما زبان بند

ش

بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی
بجز نعلی

شرح و شی کنند و خواب بستن و غلات و فصل در عزیت

هفت نوبت بایست و یک نوبت که بر ترکیب عاشق و معشوق دهند و بگوید
دین کز و اگر فتنه باشد روی چراغ بخانه مطلوب کند و نام معشوق را
یا میگوید تا خواص دهد و عزیت این عزت علیکم یا ایها الأولاد

المقدّمون الدین لا یقعون فی ما امرهم بفعلون ما یفرون عن
علیکان محمد قلوب فلان بن فلان العقیق والحبّت فلان بن فلان عقیق
عزیه الاسماء بملکوتش همایش شکر لا این همیشانش بطیاش همیشانش

الدجا الودجا باده و قبال عزت علینک ان محرقوا قلب فلان بن فلان العقیق
والحبّت فلان بن فلان و عنده فی قوم حتی لا یأکل ولا یشرّب ولا یسقا
ولا یتبرح حتی بداهه ولا یقیض حاجتی وهو فلان بن فلان العقیق

والحبّة فلان بن فلان و بگوید برانکه ایندم ان واح خارج زده
و یا احد کوی که باشد تا حجب کند روح طیبی فلان بن فلان العقیق والحبّة

ند مگر برت

در صیان آتش
کز زنده تاغی
کستر شود از این

سختی در نعل

بجز نعلی

بجز نعلی

بجز نعلی

بجز نعلی

بجز نعلی

بجز نعلی

بجز نعلی

فلان بن فلان وانكروا بآدم فنجح قوماً بايد که در وقت خواندن راه قوما
 بگردد يعني سوراخ بن چپا تا بايد که در وقت عمل مي بخورده باشد **نوع ديگر**
 عزيت که مي بايد خواند عزت عليك يا سبحان البحر والارضين يا اهل
 النساء باسم ابليس وملك ابليس وبعيد ابليس وبعيد اولاد ابليس
 وبنجاتم ابليس يا ربنا يا ربنا يا ربنا يا جوش الطغوت يا جوش
 وشموش مصطفي طيغور يا خاشا عجب يقطين شامش ملكا بوش
 واجفش من خلكم ورجلكم که بدان خانه شريد و بدان جاي شيد
 و بدان ابا دان و بنو ديك فلان بن فلان شريد و اودا و اودا و بنو
 كيند نشي تحت فلان بن فلان بن فلان بن فلان و صغور و صغور و
 مهاكالد شيبان و محمد و عزيت و جابزون و سمندون و ملك بن
 هم و دبعه طيار و ابن خفيطوش و لا نيس ابليس و جمله ديوان
 و ديوان که در اودا بسوزيد با جان و بسوزيد با جگر همچون در درونش

ايد و بر سرش و جامه براتش ايد و غيره تا افزايد رخا رخا
 الرخا الساعه الساعه الساعه في طرفه العين لا يبر و هذا الا قولها
 تيزباد و دوان باد الساعه الساعه الساعه

در خواص الفراع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله على نواله والصلوة والسلام على محمد وآله **اتابعد** بدانکه
 و حکماي دونگار و نيلسونان در علم خاب که خدا تعالی جل جلاله عيان
 شکان نور سآده است و مدار دنيا و اخوت بدان با زبسته و انرا
 سيب توام ساخته از حوايت و معاملات و ضبط ممالک کرده است
 و هر کي با ندازه خاطر و طبع ازان با نصيب بدان محتاجند و دوان
 مجايه غرايب بيا رامت چون تماثل و ستا خل و ستا فر که بکنه

نشان رسید و شرح ان طویل فرآید و باندیشه بسیار شکلی چندید را آورده اند
 و از اعداد وفق نام نهاده و هر یکی را از ان شکل نسبی و ضابطه پیدا کرده اند
 و بر تمام ان طول و عرض بنا روی و از نکات خالی و حکای دوم و پارس
 دهند و در خواص این اشکال سخن بسیار است و صحت هر یک بتجربیه معلوم
 کرده اند چنانکه خواص و دیدم و ترکیبات و اینها و سلوک با ضایعه انرا درخ
 داشته اند و انان فایده ها بدیده اند و ما چنانکه باقیم در این رساله جمع
 کردیم و خواص هر یک بموضع خویش برآید کرده شود بعودت الله تعالی
خواص سه درسه چون آفتاب با اول نقطه حمل رسد قمر از اجتماع
 فاستقباله در باشد و سعدین ناظر و نحسین ساقط این شکل را بر
 نشانده کنند و چون کار شکل پیش آید انرا با خویش تن نگاه دارد
 ان کار بر ایشان انسان شود و اگر در وقت کشیدن این شکل قمر در کنت
 الحقیقت باشد ^{بسیار} دارند این دست به در بسته و تغلیب شده که ببرد اسان کثا

شود

شود و اگر بوقت طلوع آفتاب این شکل با بر سنال اب ناز بسده کنند بوقت
 وضع حمل بر پشت حامله سالند و بد و نما بند و یک کلمه بروی بر بندند
 باسانی باد بسعد و اگر بر پاره کتان خام کنند و با آب بشویند و ان ابی
 بان استن دهند تا بیانشا سد همین خاصیت دهد **۳ درسه** چون قمر
 بیسه و وجه شود رسد و تحت اشتع نباشد و بعود ناظر و ان نحس
 ساقط این شکل بر پوست او کشند هر آنکس که انرا بر زانو بندد برده
 رفتن قاعد باشد و درخ راه بروی اثر نکند و اگر بر سحر و بندند
 کتاده کور و اگر بر مجوس بندند خلاص می باید و در هر کار صیغ که بد
 اقتراح کنند چون بوقت هضم بدان کار این شکل بر کشند ان کار اسان
 شود و اگر چنانکه همین شکل بطالع قوس بخانه قمر در تابع باشد و ناید
 ان شود بعود ناظر و نحس ساقط در کاغذ کشند و بدنه بچند چون
 زلفانی با خود آرد و زود خلاص می باید و اگر همین طالع در اسان ^{دفع} زمان

باد ۱۵		
۱	۲	۴
۱	۵	۹
۴	۷	۲

آتش ۱۵		
۴	۱	۸
۷	۵	۳
۲		۴

آب ۱۵		
۴		۲
۲	۵	۷
۱	۱	۶

خاک ۱۵		
۲	۷	۴
	۵	۱
۴	۳	۸

کنند همین عمل کنند تا اگر اتفاق بیفتد که درین وقت که گفته شد بخیزد
 باد در زمان کند پیش از آنکه آسمان بای روز زمان بفرستد بر ایشان کشد به
 درون نکند که خلاص شود و غلبت باشد که هم در روز برسد تا که زمین
 شکل با برسان آب ندیده نویسد و زنگ است که با رخا آهنها بد و نکند
 دیگره زمین پای راست و بفرستد و دیگری در زمین پای چپ در زمان آب بپوشد
 تا که زین بار نهاده باشد و هنوز فارغ نده این شکل بر صحن چینه
 نویسد و بشوید و آن نیک باز خنده در حال جدا شود اما با وجود نماید
 که این شکل پوسته با خرد دارد که میان دوستان نغمه افتد و پراگندگی
 اند چون فارغ شود باید در حال زدی جدا کنند تا که زمین شکل بطالع بد
 نفس برکشند در خانه در فن کشند و ناخانه حضرت و گفتگوی
 اند پیشک

انعام الناح سه درجه است

چون شمس بنورده درجه حمل رسد و قوسه درجه بود باشد این شکل
 داد و نیکین رزین با سیمین یا پاره کاغذ نقش کند چنانکه قمریابد انورد
 باشد و سعود ناظر باشد از نخوس ساقط انطالع و معاشره ارند این
 شکل در پیش پادشاهان و بزرگان محترم و قبول القبول باشد و چون عیش
 بچهار درجه حمل رسد هفت درهت نقش کند و با خود داد و هر حاجت
 که از ملوک و سلاطین خواهد برآید و چون بدو درجه حمل رسد شمس
 ده درهت نقش کند و با خود داد از مال دنیا در ویش هرگز نشود
 و اگر در زیر پای محسوع بگذرد تا میاید و اگر در پای ابله باشد یا عینه
 عام و مدار آند این شکل اثر نکند و اگر همین شکل بدین شرط که در اقل
 گفته شد بر پشت کتاب و نختها بی جامه یا خانه نقش کند از دور
 باشد و اگر شمس بنورده درجه حمل رسد قمریابد انورد و کلک الوانی
 پیوسته باشد و سعود ناظر و از نخوس ساقط انطالع معاشره بطالع

اسد این شکل بر کشند آند این بر خضمان غالب شود و در رمضان ظفر
 باشد و اگر شمس و شمس آند درجه با نوزده درجه یا بیست و یک درجه یا
 بیست و هفت درجه حوت باشد و قمر در سرطان هم بدین شکل که کنیم این
 شکل بر نیکین نغده نقش کند چون اکثرین با خود داد و نزد و نذر او قضا
 عزیز باشد و در جاه و منوریت و مالش بیفزاید **الواج اینست**

۳	۱۴	۱۵	۱		۱	۱۱	۱۴	۱
۹	۷	۹	۱۲		۱۳	۲	۷	۱۲
۵	۱۱	۱۰	۸	۱۴	۳		۹	۹
	۲	۳	۱۳		۱۰	۵	۴	۱۵
۱۴		۳	۴		۳	۴		
۲	۹		۷	۱۴	۱	۱۴	۱۱	۱
۱۵	۸	۱	۱۰	۱۴	۳	۹		۹
۵	۱۴	۱۱	۴		۱۳	۷	۲	۱۲
۱۲	۲	۴	۱۳		۱۰	۴	۵	۱۵

				۳۴			
۱۹	۳	۶	۹	۱۲	۲	۴	۱۳
۵	۱۰	۱۵	۴	۵	۱۴	۱۱	۳
۱۱	۸	۱	۱۴	۱۵	۸	۱	۱۰
۲	۱۳	۱۲	۷	۲	۴		۷
۳۴				۳۴ ۱۴			
۳	۱۵	۱۰	۵	۱۱	۸	۱	۱۴
۹	۴	۳		۲	۱۲	۱۲	۴
۷	۱۲	۱۳	۲	۳	۴	۴	
۴	۱	۸	۱۱	۵	۱۰	۱۵	۴
۳۴				۳۴			
۷	۱۲	۱۲	۲	۱۴	۱	۸	۱۱
۹	۳	۴		۷	۱۲	۱۳	۲
۴	۱۰	۱۵	۵	۱	۴	۲	
۱۴	۸	۱	۱۱	۴	۱۵	۱۰	۵

در پشرد در اقصای زمین باشد و در جاه منزل و ماش بیفزاید ۵
 در ۵ چند زهره به ۲۷ درجه حریف باشد و مورد سرطان به ۱۵ درجه
 یا به ۴ درجه نوب این شکل بشکند عنوان و کلاب بیاره و کوی کشند
 چون کوی بشود شوارستان از کوی برآید و ان اب بکودک هندی
 تا بخورد شیر اشان بستند و اگر مردی این اب بخورد با نوبی دهند تا
 بخورد چنانکه نامها شان بران کوی با سبقت نوشتن نقش کرده باشد
 نذ بر وی غاشق شود چنانکه از وی فکشد و اگر همچنان اب را در چشم
 بکشد بنام هر کس خواهد بودی مسلط کرد نذ اگر بدینکین دین یا همین
 نقش کند همان خاصیت دهد و اگر بندگان که گفته آمد شمس بخیر
 یا بنویسند و مورد برجی از خانیهای بخین و بنیرین با تعال
 بد بنام آنکه که بنویسند و بسوزانند آنکس پیمان شود و اگر خواهد که
 میان قوی غریبه افتد یا کسی را دشمن کوی کشد فریجه که گفته آمد بر کشند

۱۱ در ۱۱ چون خنجر به ۲۱ درجه میزان رسد و در هر بوی ستارن بعد با ناطقین
 شکل با برکات غنچه کشند و چون قریب چنان یا چنان ده درجه نور باشد در چنبد
 بیازدی دست بچند هر جا دره صعبه در پیش آید سهل کرد و هیبتی عظیم در
 دل بچشم خضم انگند و اگر مایل فر کنند و این شکل در میان اغان فر کنند هیچ
 کدی می یابند و در غنچه طمانند و اگر کسی خواهد که بسیار درود و مانده نشود
 این شکل با بر ساق بندد و بسیار در نون تا در شود و اگر خواهد که کارهای
 کند

۱۲	۲۵	۳۷	۴۹	۶۱	۷۳	۸۵	۹۷	۱۰۹	۱۲۱	۱
۳۸	۵۰	۶۲	۷۴	۸۶	۹۸	۱۱۰	۱۲۲	۱۳۴	۱۴۶	۲۴
۶۳	۷۵	۸۷	۹۹	۱۱۱	۱۲۳	۱۳۵	۱۴۷	۱۵۹	۱۷۱	۳۱
۸۸	۱۰۰	۱۱۲	۱۲۴	۱۳۶	۱۴۸	۱۶۰	۱۷۲	۱۸۴	۱۹۶	۳۸
۱۰۲	۱۱۴	۱۲۶	۱۳۸	۱۵۰	۱۶۲	۱۷۴	۱۸۶	۱۹۸	۲۱۰	۴۵
۱۲۷	۱۳۹	۱۵۱	۱۶۳	۱۷۵	۱۸۷	۱۹۹	۲۱۱	۲۲۳	۲۳۵	۵۲
۱۵۲	۱۶۴	۱۷۶	۱۸۸	۲۰۰	۲۱۲	۲۲۴	۲۳۶	۲۴۸	۲۶۰	۵۹
۱۷۷	۱۸۹	۲۰۱	۲۱۳	۲۲۵	۲۳۷	۲۴۹	۲۶۱	۲۷۳	۲۸۵	۶۶
۲۰۲	۲۱۴	۲۲۶	۲۳۸	۲۵۰	۲۶۲	۲۷۴	۲۸۶	۲۹۸	۳۱۰	۷۳
۲۲۷	۲۳۹	۲۵۱	۲۶۳	۲۷۵	۲۸۷	۲۹۹	۳۱۱	۳۲۳	۳۳۵	۸۰
۲۵۲	۲۶۴	۲۷۶	۲۸۸	۳۰۰	۳۱۲	۳۲۴	۳۳۶	۳۴۸	۳۶۰	۸۷
۲۷۷	۲۸۹	۳۰۱	۳۱۳	۳۲۵	۳۳۷	۳۴۹	۳۶۱	۳۷۳	۳۸۵	۹۴
۳۰۲	۳۱۴	۳۲۶	۳۳۸	۳۵۰	۳۶۲	۳۷۴	۳۸۶	۳۹۸	۴۱۰	۱۰۱

۷ در ۷ چون عطار در ۱۵ درجه سنبله باشد و نمود در سرطان این
 شکل بر پاره کر باس نو نویسد یا بر پاره کتان بشک و ذغنون و کلاب و چون
 نمود چه شرف یادان کر باس بنویسد و ان اب بمسود و هند تا با از حدود بحر
 باطل شود و اگر کسی و اگر کسی با شراب خورد خاطرش نترس کرد و اگر در طعام بخورد
 دو کیاست بیفزاید و اگر همین شکل بر حیرت کشید یا بدکا غنچه که از این رقم
 کرده باشند و با خویش داد علم را با فی شعر بر روی اسان شود و هر حاجتی
 که با همت نام دارد و داشت و اگر بری با خود در آرد و ضعف بری غالب نشود

۲۲	۱۲	۳	۴۸	۳	۲۱	۳۹	۱۷۵	۴۹	۱
۴	۲۲	۱۳	۳۱	۴۹	۴	۱۵	۱۷۵	۴۹	۱
۱۹	۳۱	۲۴	۱۴	۳۲	۳۲	۵	۱۷۵	۴۹	۱
۴	۱۷	۳۲	۲۵	۸	۳۳	۳۳	۱۷۵	۴۹	۱
۴۵	۷	۱۸	۳۹	۲۹	۹	۳۳	۱۷۵	۴۹	۱
۲۵	۳۴	۱	۱۹	۲۷	۲۷	۱۰	۱۷۵	۴۹	۱
۱۱	۲۹	۳۷	۲	۲۰	۳۸	۲۸	۱۷۵	۴۹	۱

در هر روز از آن آیه که در کتاب است بخواند

نصفه شده میوه در این اقسامه قیام با ۳۰
در این اقسامه قیام با ۳۰

۱۷۵								۱۷۵							
۲۸	۱۷	۴۸	۳۰	۵	۸	۳۹		۲۸	۳۱	۴	۱۴	۴۷	۸	۳۹	
۳۸	۲۷	۱۴	۴۷	۲۹	۴	۱۴		۳۸	۲۷	۳۰	۵	۱۵	۴۹	۱۴	
۱۳	۲۷	۲۹	۱۵	۴۹	۳۵	۳		۱۳	۲۷	۲۹	۲۹	۴	۲۱	۴۵	
۲	۱۲	۳۹	۲۵	۲۱	۴۵	۳۴		۴۴	۱۲	۳۹	۲۵	۲۵	۳	۲۰	
۳۳	۱	۱۱	۳۴	۲۴	۲۰	۴۴		۱۹	۴۲	۱۱	۴۲	۴۴	۳۴	۲	
۴۳	۲۲	۷	۱۰	۴۱	۲۳	۱۹		۱	۱۸	۴۹	۱۰	۴۱	۲۳	۲۳	
۱۸	۴۹	۳۱	۹	۹	۴	۲۲		۳۲	۷	۱۷	۴۸	۹	۴	۲۲	

۸ در ۸ جدول نثری ۵ | درجه سرطان رسد و قمر تمامه و باشد این شکل بر کاغذ
کشند و با خود در آن بشمارند و در آن صاحب جدول باشد و در هر کس شش بر باشد و اگر
بر یکدیگر همان نقش کنند همین فعل کنند و اگر شود بیاد روی بود و کم این شکل بدین
بار بیست تا و جوین کشند و چون قمر در آن نای شش باشد بنظر نثری طلوع افتاد و این
تا آنست که طلوع شد و شفا یابد و اگر شفا بود که باران نیامده باشد بجز اول و در آن
بر چرخ برآید و سورت بخیزد بر نثری که در بدو شد و آن نثری بیا و در آن
باشد بهتری بود و این شکل بدین اختیار که کنیم و کشیده باشد چنانکه طاق و در دنیا
دو سینه لا اینست بنزد و لا اینست با بعد و نثری هم نثری با نثری باشد و آن تا
ز ل

۱۹	۵۱	۹۲	۱۷	۳۲	۳۵	۴۹	۱
۴۵	۲	۳۱	۳۹	۹۱	۱۸	۱۵	۵۲
۱۹	۴۴	۴۹	۱۴	۳	۴۸	۲۳	۲۰
۳۴	۲۹	۴	۴۷	۵۰	۱۳	۲۰	۹۳
۵	۴۲	۲۹	۱۲	۲۱	۵۸	۵۵	۲۸
۵۹	۲۷	۲۲	۵۷	۴۰	۱۱	۹	۴۱
۱۰	۳۷	۴۴	۷	۲۹	۵۳	۹۰	۲۳
۵۹	۲۴	۲۵	۵۴	۴۳	۸	۹	۳۸

۴ در ۴ حرکت نثری با ۲۷ | درجه جدی آید و زهره بوی نامر با شش از ثلثت باشد
این شکل با بر کاغذ کشند با بر یکبار بر آنه نیک و زعفران و کلایم بدین وقت
در چند و چون شفا باشد و خواسته که ساکن شود یا خواهد که خوشی بخیزد
این کاغذ در میان ایشان از هم با نکتند خصوصت منقطع گردد و اگر این
کاغذ با خوشن و آرد یا بر پاره نخاس نثری کشند و با خود آن در آن کشند
این کاغذ

شکل ۳۴۹ اینست

81	4	44	44	1	44	82	8	71
40	22	24	88	27	14	42	24	24
18	78	23	10	72	28	17	80	25
82	7	70	80	8	48	28	2	44
41	42	28	84	41	22	87	24	21
14	74	24	14	77	22	12	78	20
47	2	48	84	4	72	49	4	47
84	28	20	42	48	27	88	20	22
11	74	24	18	77	12	74	24	21

شکل ۳۴۴ اینست

71	44	44	8	1	4	82	44	81
44	44	78	2	8	7	28	80	82
47	72	48	2	4	2	44	84	47
24	14	24	44	27	42	42	88	40
21	22	28	24	41	42	87	84	41
22	27	20	40	38	88	88	42	84
28	28	23	80	72	78	17	10	28
20	22	24	78	77	74	12	14	14
21	24	24	74	74	12	18	11	11

افضا جایی را عدد کبر و بیانی
 و قدر کبر عدد بیانی الله و
 قلند او و جاوت است اسمی
 در عوض این کبر کند و قدر کبر
 و سوره دانه و نماز و تحم جاوت
 چون غوزه اعم بر سینه
 ای را بر سینه او زده در
 مقام منصف

۱۲ در ۱۲ چون مشرب ۴ دجه حمل رسد و نمود و سرمان بود این شکل بر
 کاغذ کشند و در پنجه بوقتی که زهر بدجه شرف باشد و چون بکاری
 پیش شاهان و بندگان رود در دست گیران کار باید و اگر کسی نماند
 تواند خرد چو این شکل با خود دارد بسیار خردن قادر شود و اگر این
 شکل بر تخته دزد یا نفعه نقش کند و با خود دارد پیش پادشاهان محترم و بانکه
 باشد و عارنده این شکل دست بهر کاری که زند اندان کار جزب بدیداید

139	138	8	8	141	134	10	3	132	134	12	1
7	4	14	137	4	4	132	135	11	2	132	132
129	127	17	20	134	129	18	22	132	131	13	22
18	19	58	128	14	21	132	13	14	23	121	132
118	114	22	24	112	112	24	27	114	110	34	28
21	20	114	112	22	28	118	111	28	24	12	104
102	102	31	34	100	28	24	44	48	106	26	48
42	22	101	104	20	48	44	104	28	34	42	108
41	40	84	82	42	88	81	48	84	84	40	44
88	82	42	84	86	82	44	87	84	80	44	88
78	74	48	48	74	81	42	70	74	82	41	72
44	46	77	80	44	44	78	72	42	71	73	84

روز کار تقسیم هر که اسب کند از بدی این شکل با کبر بدی
 در سبکند از بدی اگر در دروغ خودی دود بیاید و بیاید
 بهیچ چیز علاج نشدی

18	29	42	57	71	85	99	113	127	141	155	169	1
44	58	72	86	100	114	128	142	156	170	184	198	2
72	86	100	114	128	142	156	170	184	198	212	226	3
102	116	130	144	158	172	186	200	214	228	242	256	4
132	146	160	174	188	202	216	230	244	258	272	286	5
162	176	190	204	218	232	246	260	274	288	302	316	6
192	206	220	234	248	262	276	290	304	318	332	346	7
222	236	250	264	278	292	306	320	334	348	362	376	8
252	266	280	294	308	322	336	350	364	378	392	406	9
282	296	310	324	338	352	366	380	394	408	422	436	10
312	326	340	354	368	382	396	410	424	438	452	466	11
342	356	370	384	398	412	426	440	454	468	482	496	12
372	386	400	414	428	442	456	470	484	498	512	526	13
402	416	430	444	458	472	486	500	514	528	542	556	14
432	446	460	474	488	502	516	530	544	558	572	586	15
462	476	490	504	518	532	546	560	574	588	602	616	16
492	506	520	534	548	562	576	590	604	618	632	646	17
522	536	550	564	578	592	606	620	634	648	662	676	18
552	566	580	594	608	622	636	650	664	678	692	706	19
582	596	610	624	638	652	666	680	694	708	722	736	20
612	626	640	654	668	682	696	710	724	738	752	766	21
642	656	670	684	698	712	726	740	754	768	782	796	22
672	686	700	714	728	742	756	770	784	798	812	826	23
702	716	730	744	758	772	786	800	814	828	842	856	24
732	746	760	774	788	802	816	830	844	858	872	886	25
762	776	790	804	818	832	846	860	874	888	902	916	26
792	806	820	834	848	862	876	890	904	918	932	946	27
822	836	850	864	878	892	906	920	934	948	962	976	28
852	866	880	894	908	922	936	950	964	978	992	1006	29
882	896	910	924	938	952	966	980	994	1008	1022	1036	30
912	926	940	954	968	982	996	1010	1024	1038	1052	1066	31
942	956	970	984	998	1012	1026	1040	1054	1068	1082	1096	32
972	986	1000	1014	1028	1042	1056	1070	1084	1098	1112	1126	33
1002	1016	1030	1044	1058	1072	1086	1100	1114	1128	1142	1156	34
1032	1046	1060	1074	1088	1102	1116	1130	1144	1158	1172	1186	35
1062	1076	1090	1104	1118	1132	1146	1160	1174	1188	1202	1216	36
1092	1106	1120	1134	1148	1162	1176	1190	1204	1218	1232	1246	37
1122	1136	1150	1164	1178	1192	1206	1220	1234	1248	1262	1276	38
1152	1166	1180	1194	1208	1222	1236	1250	1264	1278	1292	1306	39
1182	1196	1210	1224	1238	1252	1266	1280	1294	1308	1322	1336	40
1212	1226	1240	1254	1268	1282	1296	1310	1324	1338	1352	1366	41
1242	1256	1270	1284	1298	1312	1326	1340	1354	1368	1382	1396	42
1272	1286	1300	1314	1328	1342	1356	1370	1384	1398	1412	1426	43
1302	1316	1330	1344	1358	1372	1386	1400	1414	1428	1442	1456	44
1332	1346	1360	1374	1388	1402	1416	1430	1444	1458	1472	1486	45
1362	1376	1390	1404	1418	1432	1446	1460	1474	1488	1502	1516	46
1392	1406	1420	1434	1448	1462	1476	1490	1504	1518	1532	1546	47
1422	1436	1450	1464	1478	1492	1506	1520	1534	1548	1562	1576	48
1452	1466	1480	1494	1508	1522	1536	1550	1564	1578	1592	1606	49
1482	1496	1510	1524	1538	1552	1566	1580	1594	1608	1622	1636	50

14 در 13 چون زخم بدید شرف رسد و نور شریف ناظر بود بنظر دست

این شکل بر تخمه از مغز کنند چند قبضه در طبع افتد در آن شکل نگاه کنند از پیش
برین خورد و اگر مطلوبی بخورد دارد اگر چه ناصح باشد صاحب قبول کرد و اگر بخایند
پیش بندگی یا پادشاهی رود این شکل یاد در دست گیرد و بر آب بوی داد آن گاه
بیاید و اگر بر کاغذ کشند هم در آب بود و شکل در آن صفحه نمود می شود
شکل که شروع کند بگزارندیشه بر روی حل شود شکل اینست

شکل
شکل
شکل
شکل

28	42	56	70	84	98	112	126	140	154	168	182	196
56	70	84	98	112	126	140	154	168	182	196	210	224
84	98	112	126	140	154	168	182	196	210	224	238	252
112	126	140	154	168	182	196	210	224	238	252	266	280
140	154	168	182	196	210	224	238	252	266	280	294	308
168	182	196	210	224	238	252	266	280	294	308	322	336
196	210	224	238	252	266	280	294	308	322	336	350	364
224	238	252	266	280	294	308	322	336	350	364	378	392
252	266	280	294	308	322	336	350	364	378	392	406	420
280	294	308	322	336	350	364	378	392	406	420	434	448
308	322	336	350	364	378	392	406	420	434	448	462	476
336	350	364	378	392	406	420	434	448	462	476	490	504
364	378	392	406	420	434	448	462	476	490	504	518	532
392	406	420	434	448	462	476	490	504	518	532	546	560
420	434	448	462	476	490	504	518	532	546	560	574	588
448	462	476	490	504	518	532	546	560	574	588	602	616
476	490	504	518	532	546	560	574	588	602	616	630	644
504	518	532	546	560	574	588	602	616	630	644	658	672
532	546	560	574	588	602	616	630	644	658	672	686	700
560	574	588	602	616	630	644	658	672	686	700	714	728
588	602	616	630	644	658	672	686	700	714	728	742	756
616	630	644	658	672	686	700	714	728	742	756	770	784
644	658	672	686	700	714	728	742	756	770	784	798	812
672	686	700	714	728	742	756	770	784	798	812	826	840
700	714	728	742	756	770	784	798	812	826	840	854	868
728	742	756	770	784	798	812	826	840	854	868	882	896
756	770	784	798	812	826	840	854	868	882	896	910	924
784	798	812	826	840	854	868	882	896	910	924	938	952
812	826	840	854	868	882	896	910	924	938	952	966	980
840	854	868	882	896	910	924	938	952	966	980	994	1008
868	882	896	910	924	938	952	966	980	994	1008	1022	1036
896	910	924	938	952	966	980	994	1008	1022	1036	1050	1064
924	938	952	966	980	994	1008	1022	1036	1050	1064	1078	1092
952	966	980	994	1008	1022	1036	1050	1064	1078	1092	1106	1120
980	994	1008	1022	1036	1050	1064	1078	1092	1106	1120	1134	1148
1008	1022	1036	1050	1064	1078	1092	1106	1120	1134	1148	1162	1176
1036	1050	1064	1078	1092	1106	1120	1134	1148	1162	1176	1190	1204
1064	1078	1092	1106	1120	1134	1148	1162	1176	1190	1204	1218	1232
1092	1106	1120	1134	1148	1162	1176	1190	1204	1218	1232	1246	1260
1120	1134	1148	1162	1176	1190	1204	1218	1232	1246	1260	1274	1288
1148	1162	1176	1190	1204	1218	1232	1246	1260	1274	1288	1302	1316
1176	1190	1204	1218	1232	1246	1260	1274	1288	1302	1316	1330	1344
1204	1218	1232	1246	1260	1274	1288	1302	1316	1330	1344	1358	1372
1232	1246	1260	1274	1288	1302	1316	1330	1344	1358	1372	1386	1400
1260	1274	1288	1302	1316	1330	1344	1358	1372	1386	1400	1414	1428
1288	1302	1316	1330	1344	1358	1372	1386	1400	1414	1428	1442	1456
1316	1330	1344	1358	1372	1386	1400	1414	1428	1442	1456	1470	1484
1344	1358	1372	1386	1400	1414	1428	1442	1456	1470	1484	1498	1512
1372	1386	1400	1414	1428	1442	1456	1470	1484	1498	1512	1526	1540
1400	1414	1428	1442	1456	1470	1484	1498	1512	1526	1540	1554	1568
1428	1442	1456	1470	1484	1498	1512	1526	1540	1554	1568	1582	1596
1456	1470	1484	1498	1512	1526	1540	1554	1568	1582	1596	1610	1624
1484	1498	1512	1526	1540	1554	1568	1582	1596	1610	1624	1638	1652
1512	1526	1540	1554	1568	1582	1596	1610	1624	1638	1652	1666	1680
1540	1554	1568	1582	1596	1610	1624	1638	1652	1666	1680	1694	1708
1568	1582	1596	1610									

141	144	147	151	152	154	154	1	4	18	141	144	147	151	151	92
139	144	147	151	152	154	154	14	8	18	14	144	147	151	151	157
148	152	158	162	168	172	172	4	12	17	3	148	152	158	162	178
129	14	124	144	152	162	162	4	11	21	22	129	14	124	144	147
122	124	150	158	168	172	172	8	2	28	2	10	122	124	150	158
144	144	150	159	168	172	172	11	10	118	44	74	81	84	48	
142	144	158	162	168	172	172	11	10	118	44	74	80	98	42	
152	154	162	168	172	172	172	10	11	112	112	102	112	112	112	112
152	141	151	157	162	162	162	11	11	121	102	112	112	112	112	112
158	152	158	160	162	162	162	10	11	110	88	82	98	10	40	
41	44	44	41	42	44	44	20	20	218	41	44	44	41	42	
39	44	41	41	42	44	44	20	20	212	44	44	40	40	40	40
48	44	48	42	48	44	44	20	20	212	48	44	48	42	48	48
29	34	44	32	42	44	44	22	20	222	44	44	44	42	47	
22	26	30	38	40	42	42	22	21	210	22	26	30	38	40	48

14 در 14 چون بیخ 28 درجه حوزا رسد و نمره در میان باشد بخت دبی

بطالع حوزا این شکل بر حیدر کشند و در میان بار خندان زد و این باشد

بیرکت این شکل بندگوار و اگر شکل بکش و زعفران بپاشد کشند و با سحر

دارند در دل چشم خلایق بی بین گردند و اگر چه جماعتی باشند که همگن این بنا

34	32	44	48	48	47	12	129	142	141	142	142	2	1
34	38	144	48	47	100	44	122	121	142	144	148	4	3
102	101	124	122	144	148	170	144	4	8	28	37	7	44
102	102	124	130	148	147	172	171	8	7	4	24	72	71
122	121	124	122	10	4	22	21	24	22	104	108	128	127
142	142	154	158	12	11	24	22	24	28	108	107	12	129
14	12	42	48	48	47	110	104	112	112	144	148	178	177
14	18	48	47	80	74	112	111	112	118	127	128	120	144
82	81	18	84	88	118	117	180	144	182	181	17	80	24
82	82	88	87	120	114	182	181	182	182	20	19	82	81
122	121	184	182	184	188	22	21	84	82	88	87	40	41
124	122	184	188	188	187	24	23	84	88	40	84	42	41
140	184	24	28	2	24	42	41	42	42	129	128	188	187
142	41	28	27	3	22	31	42	42	44	48	127	14	184

15 در 15 چون شمس قبل درجه حمل رسد این شکل بار کاغذ کشند و با

دارند دشمنان طغریابند و همین شکل با چون افتاب بنورده درجه حمل

رسد بدایح زین کشند و با خویشتن دارند یاد نیا هان و معا بنودک

دارند و اگر همین شکل با چون شمس 29 یا 27 درجه حوزا رسد بر

کشند و با خرد دارند پیش روزها و هر نیم مقبول باشد و شکل اینست

دوست نداد و دست بهر چه رسد عدالتی نزدیک بیشتر گردد و همچنان چون
 شری به ۲ با ۲ درجه سبیل رسد و تقریباً در درجه نود رسد این شکل را
 بلوغ قلبی گویند و چون کسی یا خفتگان باشد چو بر سینما لاد چندند

ساکن گردد

۱۳۰	۱۴۸	۲۱۶	۸	۱۲۲	۱۷۱	۲۱۹	۱۱	۱۲۶	۱۷۴	۲۲۲	۱۴	۱۱۳	۱۹۱	۲۰۹	۱
۲۰۰	۲۲	۳۰۴	۱۸۴	۲۰۳	۲۷	۱۰۷	۱۸۲	۲۰۴	۳۰	۱۱۰	۱۹۰	۱۹۲	۱۷	۹۷	۱۵۷
۲۰	۲۲۸	۱۳۶	۸۸	۴۲	۲۵۱	۱۲۹	۹۱	۴۶	۲۵۴	۱۳۲	۹۴	۳۴	۲۴۱	۱۲۹	۸۱
۱۵۲	۷۲	۵۹	۲۳۲	۱۵۵	۷۵	۵۹	۲۳۵	۱۵۸	۷۸	۹۲	۲۳۸	۱۴۵	۴۵	۲۹	۲۲۵
۱۲۵	۱۷۳	۲۲۱	۱۳	۱۱۴	۱۹۲	۲۱۰	۲	۱۱۹	۱۹۷	۲۱۵	۷	۱۱۲	۱۷۲	۲۲۰	۱۲
۲۰۵	۲۹	۱۰۹	۱۸۹	۱۹۴	۱۸	۹۸	۱۷۸	۱۹۹	۲۳	۱۰۳	۱۸۳	۲۰۴	۲۸	۱۰۸	۱۸۸
۴۵	۲۵۳	۱۴۱	۹۳	۳۴	۲۴۲	۱۳۰	۸۲	۲۹	۲۴۶	۱۳۵	۸۷	۴۴	۲۵۲	۱۴۰	۹۲
۱۵۲	۷۷	۹۱	۲۳۲	۱۴۶	۹۹	۵۰	۲۳۶	۱۵۱	۷۱	۵۵	۲۳	۱۵۶	۷۴	۹۰	۲۳۹
۱۱۵	۱۹۳	۱۹۴	۲۱۱	۳	۱۲۵	۱۷۶	۲۲۴	۱۶	۱۲۱	۱۹۹	۲۱۷	۹	۱۱۸	۲۱۴	۹
۱۹۵	۱۹	۹۹	۱۷۹	۱۷۹	۲۰۸	۳۲	۱۱۲	۱۹۲	۲۵	۱۰۵	۱۸۵	۱۹۸	۲۲	۱۰۲	۱۸۲
۲۵	۲۲۲	۱۲۱	۸۲	۴۸	۲۵۹	۱۳۳	۹۹	۳۱	۲۴۹	۱۳۷	۸۹	۳۸	۲۴۶	۱۳۴	۸۶
۱۴۲	۹۷	۵۱	۲۲۷	۱۹۰	۸۰	۹۴	۲۳۱	۱۵۲	۷۲	۵۷	۲۲۳	۱۵۰	۷۰	۵۴	۲۳۰
۱۲۲	۱۷۰	۲۱۸	۱۰	۱۱۶	۱۹۵	۲۱۳	۵	۱۱۹	۱۹۴	۲۱۲	۳	۱۱۷	۱۷۵	۲۲۲	۱۵
۱۰۲	۲۹	۱۰۹	۱۸۹	۱۹۷	۲۱	۱۰۱	۱۸۱	۱۹۹	۲۰	۱۰۰	۱۸۰	۲۰۷	۲۱	۱۱۱	۱۹۱
۲۲	۲۵۰	۱۳۸	۹۰	۳۶	۲۴۵	۱۳۲	۸۵	۳۶	۲۴۴	۱۳۲	۸۴	۴۷	۲۵۵	۱۳۳	۹۵
۱۵۴	۷۶	۵۸	۲۳۲	۱۴۹	۹۹	۵۲	۲۳۹	۱۴۸	۹۸	۵۲	۲۳۸	۱۵۹	۷۹	۹۲	۲۳۹

۱۸ در ۱۸ چون برج به ۲۸ درجه جیبی رسد و تقریباً النور باشد و اگر
 بجهت درجه بود بصورتی باشد صغر بود این شکل بنک و ذمغون برپاره کتان
 نویسد چون کسی یا بنده باشد این شکل را با بستریند و اگر بخورد کتانه در
 درجه افتاب پست و سه درجه نورد با جود باشد و زهره بنفوسه درجه نورد
 بود این شکل را بر کاغذ کشند و با خورد آردند هم کارها و بسته بدی کشند

در درجه جیبی بر روی کاغذ کشند و شکل است

۲۲۱	۲۱۶	۲۲۲	۲۹۶	۲۹۲	۲۹۱	۲۱۲	۲۰۸	۲۱۵	۱۱۴	۱۰۹	۱۱۶	۹۰	۵۵	۹۲	۹	۱	۸
۳۲۲	۳۲۰	۳۱۸	۲۹۸	۲۹۴	۲۹۳	۲۱۳	۲۱۲	۲۱۰	۱۱۵	۱۱۳	۱۱۱	۹۱	۵۹	۵۷	۷	۵	۳
۳۱۶	۲۲۴	۲۱۹	۲۹۲	۲۸۷	۲۱۵	۲۰۹	۲۱۴	۲۱۱	۱۱۰	۱۱۷	۱۱۲	۵۹	۹۲	۵۸	۲	۹	۳
۲۲۲	۲۱۶	۲۲۴	۱۹۸	۱۹۲	۱۹۰	۲۰۴	۲۰۲	۲۱۴	۱۵۰	۱۴۵	۱۵۲	۱۰۵	۱۰۰	۱۰۷	۱۰۰	۱۰۷	۱۰۷
۲۱۸	۲۲۵	۲۲۰	۱۹۹	۱۹۷	۱۹۵	۲۵	۲۳	۲۱	۲۱۳	۲۱۱	۲۰۹	۱۵۱	۱۴۹	۱۴۲	۱۰۴	۱۰۲	۱۰۲
۲۱۸	۲۲۵	۲۲۰	۱۹۹	۱۹۷	۱۹۵	۲۵	۲۳	۲۱	۲۱۳	۲۱۱	۲۰۹	۱۵۱	۱۴۹	۱۴۲	۱۰۴	۱۰۲	۱۰۲
۵۱	۴۹	۵۲	۸۷	۸۲	۸۹	۱۲۳	۱۱۸	۱۲۵	۱۸۹	۱۸۱	۱۸۸	۲۴۹	۲۴۴	۲۵۱	۲۵۵	۲۸	۲۸۷
۵۲	۲۳۸	۵۰	۴۸	۸۸	۸۹	۸۳	۱۲۴	۱۲۲	۱۳۰	۱۸۳	۱۸۵	۱۸۳	۲۵۲	۲۴۶	۲۸۴	۲۸۴	۲۸۲
۴۶	۵۲	۴۹	۸۲	۹۰	۸۵	۱۱۹	۱۲۹	۱۲۱	۱۸۲	۱۸۲	۱۸۲	۲۵۲	۲۴۶	۲۸۴	۲۸۴	۲۸۲	۲۸۲
۱۷۷	۱۷۲	۲۴	۱۷۹	۱۵	۱۰	۱۷	۲۵۲	۲۴	۹۹	۹۱	۹۸	۲۷۶	۲۷۱	۲۷۸	۱۵۹	۱۵۴	۱۹۱
۱۷۸	۲۲	۱۷۶	۱۷۴	۱۴	۱۳	۱۲	۲۵۹	۲۵۱	۲۵۵	۹۷	۹۵	۹۲	۲۷۵	۲۷۲	۱۹۰	۱۵۸	۱۵۹
۱۸۳	۱۸۰	۳۶	۱۵۵	۱۱	۱۸	۱۳	۲۵۲	۲۹۱	۹۹	۱۵۹	۹۲	۲۷۲	۲۷۹	۲۷۴	۱۵۵	۱۹۲	۵۷
۱۲۲	۱۲۶	۱۲۴	۲۹۸	۲۹۸	۲۰۵	۹۹	۹۳	۷۱	۲۲	۲۳۵	۲۴۲	۳۲	۳۶	۱۹۵	۲۴	۱۹۰	۱۹۷
۳۳	۱۳۱	۳۴	۳۴	۳۰	۷۰	۹۸	۹۹	۲۴۱	۲۲۹	۲۲۶	۳۲	۳۱	۳۹	۱۹۹	۱۹۶	۱۹۲	۱۹۲
۱۷۵	۷۸	۱۳۵	۱۳۰	۲۹۹	۳۴	۳۰۱	۷۲	۹۲	۲۲۹	۲۳۳	۲۳۸	۳۸	۴۵	۳	۱۹۱	۱۹۸	۱۹۲
۷۸	۷۲	۸۰	۱۴۱	۱۲۹	۱۳۳	۲۹۴	۲۸۹	۲۹۶	۳۳	۲۸	۳۵	۲۴	۱۹۹	۲۰۶	۲۳۱	۲۲۹	۲۳۲
۷۹	۷۷	۷۵	۱۳۲	۱۳۴	۱۳۰	۱۳۸	۲۹۲	۲۹۱	۲۴	۳۲	۳۰	۲۰۵	۲۰۳	۲۰۱	۲۳۲	۲۳۰	۲۳۸
۷۴	۸۱	۷۹	۱۴۴	۱۴۴	۱۳۹	۲۹۰	۲۹۲	۲۹	۲۹	۳۱	۲۰	۲۰۷	۲۰۳	۲۲۲	۲۲۲	۲۲۲	۲۲۹

۱۴ در ۱۴ شاید که باخورد آرد همه کسالت و در تنگی آرد بی سوجی چون خیل
 ۲۷ درجه جدی رسد این شکل بر لوج از رب نقش کند در خانه و فرزند
 مار و کزدم و حشرات در آن خانه نیاید و اگر آیند نزنند ۲۰ در ۲۰ چون این
 بخت باشد و زهر بنام رسد این شکل بر پاره حویر کشند یا بر کاغذ
 اینم آبخند چون زهر به ۲۸ درجه حوت رسد در پمچ چون بر مرغ
 بندند شفا یابد و اگر خانه که جادوی کرده باشند این شکل بر کندن خود
 سفید بندند بعد از آن خود را در آن خانه رها کنند بیرون تا آنجا که بحر
 کرده باشند بایستد ۲۱ در ۲۱ چون تیغ به ۱۴ درجه عقرب رسد و زهر
 و شری زوی ساقط این شکل بر پوست کشند بطالع آن درجه که گفته
 چون شخصی خواهد که بیا هی رود در تو خراهی که در آن راه در بنیاید و رسد و در
 برهنه با نایب در کف آن دروازه که آن شخص بدو خواهد رفت در آن گذشت
 در آن ۲۲ در ۲۲ چون قمر به ۱۳ درجه ثور رسد این شکل بر کاغذ کشند

و هم بدین وقت در پمچ و در کردن اسب بنده چنانکه آن اسب بندد و مانده
 نشود و خطا نکند اما در آن وقت که این شکل بر روی کشاید که نما نظر بر تیغ
 و در بود و شری بد و فاعل ۲۲ در ۲۳ چون لوت ۳ درجه جزا رسد این
 شکل بر کاغذ کشند چنانکه جفت در وینا باشد چون عطار در ۱۵ درجه سنبل
 رسد در پمچ و باخورد آرد زخم مار بر روی کار نکند و اگر کسی یا مار کند با
 با بشوید و اگر بخورد شفا یابد ۲۴ در ۲۴ جز عطار در ۱۵ درجه
 سنبله باشد و قدر بر چنان صوت مودم باشد و عطار در بنظر و تیغ
 متصل بود و هردو سلیم باشد و شری این شکل بر پاره اطلس بندد کشند
 و اگر اطلس نباشد بر کاغذ بر آید ننگ نریند و باخورد آرد در عهد
 که شروع کنان ملوم بر روی اسان شود و اگر ایشان بدکی غالب شود این
 شکل باخورد آرد هرگز چری فراسش نکند و اگر در آن وقت که این شکل
 کند در آن قمر در زهره باشد یا قران عطار در زهره در ملوم و تیغ

روغن بنفشه
 اگر در شکر کز آن
 با شکر کز آن
 از او یا شکر
 ناده روزی که
 نیکو

ز نقاشی نما موافق نام دارد ۲۵ در ۲۵ چون آفتاب بعتده با سر رسد
 و قمر سعور باشد بمنزله طبع این شکل بنگ و زعفران بر کاغذ کشند
 چون کجی نادر در باشد بر سر بند و حالی در سر او ساکن گردد و چون هر
 به ۲۷ درجه جزا باشد و توان طریقه و محرقه دور بود بطالع جزا بود
 این شکل بر پوست آه کشد و در نوبت که در کجی بخندد یک بر خوی نکند
 ۲۴ در ۲۴ اگر سیالی بود که با بی ستودان باشد چون شتر به ۱۵ درجه
 رسد و قمر سعور بود این شکل بطالع ۲۷ درجه سنبله بر پوست آه کشد
 بشرط آنکه بر سر با زنب نباشد و در گردن آسب بندند و در میان کله ابتدا
 کنند آن کله از با این باشد اگر باوی شتر باشد باید که ترکیب لخصیت
 پیوسته بود این شکل بر پوست شتر کشند و اگر باوی کلب باشد چون زهر
 به ۱۴ درجه قمر رسد و قمر بد و متقل باشد بطالع که زهره و قمر در برج
 طالع باشد و زحل بر برج و زین در دلو باشد این شکل بر پوست گاو کشند

داگر

۱۱

و اگر کوسفند باوی باشد چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل رسد و قمر سعور باشد
 بر پوست کوسفند کشند بطالع که قمر بد و برج طالع باشد و اگر باوی خود است
 باشد چون زحل به ۲۵ درجه قوس رسد یا به ۲۱ درجه میزان یا به ۱۰ درجه جوزا
 یا به ۱۲ درجه دلو و قمر سعور باشد این شکل بر پوست خد و استرگند همان فعل
 ۲۷ در ۲۷ چون آفتاب به ۱۹ درجه حمل رسد و برج به ۵ درجه اسد یا به ۲۱
 درجه جدی و قمر به ۱۵ یا به ۲۹ درجه حمل یا به ۴ درجه یا به ۱۵ یا به ۲۳ درجه قوس
 بود این شکل بر حرد بر زد کشد و چون زهره به ۲۷ درجه حوت رسد پس
 در سوم حرد یکی زد و در پاره اطلس زد و در دند چون با خود در زهر
 بجاعت کند صغیر ندارد و در میان این شکل با عنیزه آوند و خاصیت با
 باهه کنی گوید که عجب باشد که اگر نختن خود را و دختر بکند و آخستند و نتواند
 کرد ۲۸ در ۲۸ بس بنا رکست و خواجه عمر این شکل با کثر المقامد خوانده
 و چند خاصیت دارد چون شتر به ۱۵ درجه سرطان رسد و قمر سعور باشد

و از خوش ساقط این شکل بر کاغذ کشد چون با خود دارد و بیشتر قناره
 و از آن قدر و منقش است و نیز باید و مردم را برین حد و عبادت و صلاح دارد
 و میان مردم الفت آن کند و چون بوقت مجامعت با خود دارد اگر زهر زندی شود
 دیند و مصلح و پاک دامن باشد و بر مادی و پدید به بارک بود و هر که غسل
 شقیع نکند و چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل رسد و قریب ۱۱ درجه حمل
 یا به ۳ درجه شود یا به ۱۳ درجه سرطان یا به ۱۲ درجه سنبله یا به ۷ درجه
 بطالع حمل که آفتاب در درجه طالع باشد این شکل بر کاغذ کشد چنانکه ۷۱۹
 در ۷ باشد ۱ جفت ۱ طاق و چون زهره به بیت و هفت درجه حوت
 رسد در پدید هر که این شکل بخورد دارد پادشاهان سخن او شوند و پیش
 اصحاب ملاح محترم باشد و اگر در آرزوی این شکل بر مسالت پیش پادشاه
 در و بقول القول باشد و چون از بهر مسالت کشد باید که مطا در سینه
 یا جودا یا میزان بود و تحت الشعام باشد و محترق بود و در بان رود

بزد

بود و چون زهره به ۲۷ درجه حوت باشد یا به ۲۳ درجه جوزا همین شکل
 بر جوی کشند چنانکه ۲۴ ۲۴ ۲۴ باشد بطریق ۷ در ۷ هر ۳ در ۳
 بر نفعی بگر چنانچه هر و نفعی را سی و چهار در روی باشد و شریف فرزند
 دادنده این شکل بر دل و چشم خواند عام شریف و عزیز باشد و
 هر که او را به پندد دست گیرد علی الخصوص زنان و با هر زن که
 سخن کند از دشمنی که در دنگشان جمله مطیع او شوند و چون
 قریب ۱۴ درجه شود باشد و زاید نمودن از اجتماع و استقبال بود و تمام
 زهره بود بعد از این مختار بود این شکل بر کاغذ کشند هر پانزده
 که این با خود دارد اندازه زنان و در زنان این باشد و بهر مزه رود
 نفع یابد و بیلاست برین رسد و اگر در دندان با خود دارد چنانکه
 برده مانده نکند و نشند نشود ۲۹ در ۲۹ چوک زحل بر ۲۱ درجه
 میزان رسد یا به ۲۵ درجه قوس و قمر تحت الشعام باشد و بیرون آن

طالع ساقط و اگر جمله در وند لاف باشد بجهت باشد این شکل بر تخته نو
 کشند چون کعبه یا سایر اجزای خواهد رفت گنبد ان در فتره را با این شکل بهم
 بکشند سالها ماند و کیوی کج نام هر کن بران راه یابد و اگر کسی از خیمه خوا
 که پنهان شود این شکل بر کاغذ کشد و با خود دارد هر جا که رود پنهان
 دارندش چنانکه همچو کس ودا بدست نتوانند و در ۳ در ۳ پارسیان این شکل
 را بر خود بسازد داشته اند یعنی که بر عدد دفعه های ماهستان ساعت که
 افتاب از تحت بجهت بجهت کند این شکل بر کاغذ کشند و هم در آن دفعه
 از نو و نوبتی برسد و در تقویم کار وی بدیداید و چون بجهت
 نقطه باز آید که این شکل کشیده اند خاستش باطل شود الا آنست که از نو
 دان خواص و یکی آنست که در آرزو این شکل از مرکب شهابات امین باشد
 ۳۱ در ۳۱ چون زحل بعبقده راس رسد و زهره در حمل باشد به ۲۷
 درجه یا در عقرب این شکل بر تخته سین کشند و بر سر کوهی بلند که از آن

بلند تر که در آن او چنان شد پس از نخت پنجه بکشند که بالا و چنان باید که شکل
 بسا که دم باشد که هر چند بلند تر کند باریک تر باشد و چون افتاب به ۲ درجه
 شود باشد طالعی اختیار کند چنانکه افتاب در درجه طالع باشد این تخته بر پاره
 نهد و بر سر آن بسا چنان کند چنانکه ان بسا بدیدار باشد و در آن نواحی ملخ فرود
 نیاید و اگر بگذرد کتب لاجه نیان نکند اما در آن وقت که تخته در فرسین کند اگر زهره
 در تحت لاف باشد بجهت برود و بنا بد که بوقت نقش کردن زهره بسینه بود ۳۲ در
 چون قمر به ۱۲ درجه حوت رسد یا به ۲۷ درجه جوزا یا به ۲ درجه پایه ۱۹
 درجه حمل و از آن احتراق دور بود و از استقبال و از غلغان ساقط و بعداً
 ناله این شکل با بر ایند چنانچه نقش کند و چون سالی بود که با آن نیامده باشد
 بر سر کوهی و ند که بود چنانچه باشد و بنویسد چنانچه در دیبانه را بر آسمان کند
 و بر سر پایه بنهد بعد از آن چندان باران بیاید که بم آن باشد که طوفان شود
 و چون اینه را از سر پایه بر کسی بی باران با نا باشد و اگر همین شکل بجز

نیند بطریقی ۸۱۴ در ۸ باشد و اگر کمی یا بولسان کند بطریقی بکشد که ۴۳
 ۴۴ دقا باشد متناوبی هنر بیکه با خود داد شیر تر بیاید که در ۳۳ در ۳۳
 چون نعل ۱۴ درجه یا به ۲۱ درجه میزان رسد و زهره در جوت یاد و جوتا
 و عطارد در سنبله یاد میزان باشد و زهره و عطارد اگر در درجه شریف باشد
 بهتر بود و باید که هر سه انا حراق در درجه شریف شکل بر اطللس سیه کشند
 دارند این شکل در هر کار که شروع کند زود بر آید و در چشم پادشاه و دست
 عزیز باشد و اگر تخمی در ختی بدست خود بکار دیا بنشاند نیک بود و اگر سیک
 با سر خشت بدست خود در بنیای فکند در سالها بماند و از دلزله ایمن بود
 ۳۴ در ۳۳ این شکل سعادت و پاریسان این را پسندیده اند و بدو کتبی
 خوانده اند میان حضان صلح افکند از جمله طبقات مردم اگر از جهت لا^{مین}
 و اشرف باید در روزند خوانند کینه نبرند افتاب باید و اگر از جهت
 اصحاب صلاح بود و جنگیان و در هر کار نبرند و اگر از جهت حکما کتبی

و نیمان بود بشرط عطارد و اگر از جهت زودا و نقصان و عمل بود بشرط شریف
 و اگر از جهت سولان و ماد و وزین بود بشرط قمر و اگر از جهت شاخ و دها^{تین}
 و اهل قلاع بود بشرط حمل و اگر از جهت زنان و مطران و عاشقان بود بشرط^{ضیق}
 ان بعد هر کوی که باشد باید که ان کوکب بدرجه طالع بود یاد و نماند و نشا^ش
 باید که مسعود باشد این شکل بر حیدر یا بر کاغذی که انا بریشم کرده باشند^{بکشند}
 و صورت این هر دو شخص اگر با هم خصومت دارند ان نوم بکشند که انش^ن
 نمیده باشد و صورتها در میان حیدر بچند بر تو سیک و نام انکس و نام^{ان}
 خصم بیرون در سر چهاراه در فکند تا غایت سه روز میان ایشان صلح افتند
 ۲۵ در ۲۵ چون مرتیج به ۱۴ درجه یا به ۲۶ درجه جدی رسد یا به ۱۴ درجه
 اسد رسد یا با اول درجه یا به ۱۰ درجه حمل این شکل بر پوست شیر کشند چون با
 خود دارد جمله دو و دام مستخر او شوند و هیچ ضرر با او نمانند و نشا^{زند}
 ناموس و مالوس را این سخت است و چون افتاب بس درجه نوباید

یا با قلی یا ۲ با ۲ درجه قوس و نعل در دنیا زود و ریاضت این شکل بر کاغذ کشند و بر
 کون چهار پای شمشیر بند و نام شود و در اندک این شکل از اوقات این باشد
 ۲۴ در ۲۴ درجه شریف ۱۵ درجه سرطان رسد و از احتراق دور باشد و از نوری
 سافط و عطارد همچین و فرود نژد یاد و سرطان و باید که سعور باشد این
 شکل را بر پوست آهن کشند چون پادشاه ظالم بود و در عیال او بر خورد باشد این
 شکل بر زمین بک بر در سایه آن پادشاه در کشت چنانکه دست و پا هکند را و با
 عامه و شفق شود ۳۷ در ۳۷ درجه افتاب ۱۹ درجه حمل رسد و نعل را
 بد و هیچ نظر نباشد و قمر معتدل ناس باشد با سعور بود این شکل بر کاغذ
 کشند و بزین قمر در پدید چون کورک را دندان بر خواهد آمد بگردن او بندند
 اسان بر آرد و اگر شریف به ۴ درجه قوس باشد و قمر در ثور یا سرطان و از
 احتراق دور باشد و عطارد از شریف دور اگر مقدار ماه و شریف باشد شاید
 این شکل بر کاغذ کشند و چون کورک را ابله بر خواهد آمد ن بگردنش

بندند

بندند ابله اندک بر آرد و اگر بر اسوه باشد و خط و بخت انجامد ۳۸ در ۳۸
 چون زهره به ۴ درجه ماه ۱۵ درجه قمر بود یا ۱۰ درجه جوزا و برج اذو
 دو باشد و قمر در برج شریف بود و سعور اگر زهره بعقل و اس بود بغایه
 کال باشد این شکل بکشند و در صورت آن بر حور بکشند و چون کسی مانش کی باشد این
 حیرت و شرف زهره در سجد در موسم مرد می گریزد و در این چنانستد و قدری
 از آن بر وی بشوید و قدری ز پستانه انگس بریزد و قدری بخورد انگس
 دهد و در زمان حیرت در موسم گرفته دستانه انگس فرزند دوستی مانش
 در در معن و سفا شود و اگر خواهند خواب کسی را به بندند شب چهارم
 و پانزدهم و شانزدهم بوقت طلوع قمر بخیمین بر دیواری کوبند چنانکه
 بر این قمر باشد و صورت انگس که خوانش را خواهد بستن بخوم بکنند و بسته تار
 موی از سر او بدست آرند و با این هفت دنگ بر هم تابند و با سوزن
 شکسته در چترهای صوت سخت کند و نکون با این شکل موسم گرفته از آن

نورها بریزد و بگوید بستم خواب فلان بنت فلان بد و شتی فلان بن فلان که
 هوش بد خواب بماند ۳۱ در ۳۱ چون زحل به ۱۲ درجه میزان رسد
 و عطارد بدد ناظر به تریح و افتاب از زحل در باشد این شکل در تخته از نوک
 یا هنر نقش کند و در هر کشت را زنی که آن تخته را آن شکل یاد فن کنند آن
 تلک آن بمن باشد ۳۴ در ۳۴ این شکل با رو میان مجب و حبی داشته اند
 و عزیز گرفته اند و این شکل با عین الغما بد خوانند و پادشاهان بدیم
 این شکل با تخته ندین نقش کرده اند و چون شریف به ۱۲ درجه سرطان
 رسد و از احتراق دور باشد و اگر با زهره یا اسیر بدد بهتر باشد ۳۵
 بدو هم نظر بنا شد این شکل با بحر بدد و با الحس و تهر کشند یا بر کا
 که از ابریشم کرده باشند و شرف زهره در بچند چون با خود دارند در
 و علم و سخاوت و وفا و جفا و کثرت و غناست و دانش و رحمت بیغنا بدد
 کبیا در حد آنکه در علم و عمل که شرح کند مبسوط شود و همچون با وی دشمنی

وختا

نشانند

نشانند کردن و دشمن او مطیع شود و الا هلاک کرد و چون شریف به ۲۵
 درجه قوس رسد و زهره یا به ۳ یا ۱۵ یا ۱۹ درجه یا ۲۴ یا ۲۵ درجه میزان
 باشد و با ۱۲ یا ۲۳ درجه جوزا بود و از نخوس با خط باشد این شکل هم بران
 کنند که گفته اند و با خود وارد سما و هفتا بدد و ماههای پوشیده چون
 و غیران بوی رسد و اگر در سما وی خیا نت کنند و سوا شوند و زبان بد
 کوبان بدو بر لبه کرده و تن درستی و خوی اورد و آرنده این اندر
 جگر و سپر زاین باشد ۳۶ در ۳۶ بوقت طلوع شعری سود چنانکه تریح بد
 حال باشد این شکل بر کا فذع کشند بطالع بیدک بزنا نتا بدد و بچند
 موم گیرند و هفت تا مومی از دنبال مادیان بسا که هرگز نژاده باشد
 و اگر نریند باشد بجز بود بکنند و بر هم بنابند و بدان شکل در موم
 را از سقف خانه و در او بر دیشه دران خانه نیاید و زنبور در آن خانه ن
 نشانند کردن و اگر در زمین فرزند بکنند بوقی که زحل در تحت الارض باشد

باشد موج از آن خانه بگیند و چون با خود او اندازد زخم زینور و پسته
 نمودم و یکبار باشد **۴۲ در ۴۲** چون زحل بعد از اسر باشد چنانکه
 در حل و سرطان و اسد و قوس باشد و عطارد در این شکل بر نخته از سرپ
 نشتر کند در شعری که این نخته را در فن کنند از لوله ایمن باشد و در وقت
 دفن کردن باید که در شمالی و مساعد این شکل بر کاغذ کنند با خود
 دارند و دارند این اشتر ز لوله و بام انتادین و زینور و اورماندن
 ایمن باشد **۴۳ در ۴۳** چون زهره با قمر یا به **۴ یا ۲۴** درجه حمل
 رسد یا به **۱۸** یا **۱۴** درجه سنبله یا به **۱۲** یا به **۲۳** درجه عقرب و زحل پنج
 درجه باشد یا در مقابله و اگر احتراق زهره بود کایق تر باشد این
 شکل با بر کاغذ کنند هذک که با خود دارد هر کز استن نشود و اگر کز
 استن در و نظر کند در حال چیه بینند و اگر زنی حیض او بسته باشد چون
 با خود دارد کتاده شود **۴۴ در ۴۴** این شکل مکرر شکل پیشین است چون

قران زهره و شتر باشد در سرطان یا در قوس یا در حوت و بجهت آنست که
 در سرطان بود و احتراق و دید بود و مسیح از ایشان ساقط بود و همچنین عطارد
 و بترجیح شتر و زحل باشد و نه از آن که عطارد و شتر و زحل به تلبلیت ایشان باشد
 و قمر و خانه شتری باشد بطالع میوان این شکل بر حیدر سفید با زرد کند
 یا سرخ و شرف نورد و بچندگونی باشد که نزدیک میاید و یا در شکش می نماید
 چون این شکل با خود دارد و زینور شتر باشد و در شید شود **۴۵ در ۴۵** چون
 افتاب به **۱۲** یا به **۲** درجه قوس رسد و شتر و زحل یا در اسد یا در جدی
 یا در لیل و سبب شاید این شکل بر کاغذ کنند و آن توکانرا شاید از جدی
 تا ختن و کوی زدن و بتواند آختن بیند است و در میان زیت از اسب بگذرد
۴۶ در ۴۶ این شکل توکانرا شاید و کسای که شکار کنند چون افتاب به **۱۴** درجه
 اسد یا سه درجه قوس و زحل با قمر یا **۵** یا به **۱۴** یا **۲۱** درجه حمل یا **۱۶**
 یا **۲۴** درجه قوس یا به **۱۰** درجه یا **۱۱** یا **۱۲** درجه جدی و اگر تحت کلاوس بود

شاید

و با محترم بود مرد برچی جدید از سرخ بکذ شده و از زحل و در و ناله
 بعد از آن جایگاه قبول این شکل بر پوست هو کنند و با پوست کور
 و هم در حال ن بچند و در هر م گیرند و در وقت شکار کردن با خود آید
 با بر کردن بوز و سک شکار بند بد در ان وقت بیش شکار کنند ۴۲ دو
۳۲ چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل رسد یا به ۱۵ درجه اسد و حل از و
 ساخط و قر سعود باشد این شکل بر کا غذی کنند و هم در ان وقت
 در بچه هر که این شکل بر پان بند چو کن نیت وی بزر مین توان آورد
۴۸ دو ۴۸ این شکل سخت بلا کست و خواجه مر این را احت لا ان ان
 خواند امت چون آفتاب به ۱۷ درجه سنبله رسد و طلوع سجیل بر ای
 لفظ که او طلوع باشد این شکل بر کا غذی کنند که انرا از بیش کرده باشند
 و با یک قر سعود باشد و سعدین بد و ناله را اگر توان ید انود باشد بهر
 بود بطریق بر کنند که ۱۲ دو ۱۲ باشد هر یک بو نق دیگر بیک دیگر باید

و ای نویسد اگر سخن کنند هر که این شکل آورد و هر کس بعلت با خریلا و
 سردا که فنان نکرد و هر کس خواب بغای اشفته نشد و هر کس دوغ نگوید و
 جمع چیز از بندند ند و هم چیز از دست و با وه نشود و ذیان بر وی غالب
 نکند و در هر م که شروع کنند با سای پاس سوزد و هر دو ز جاء و حرمت ان
 زیاد شود و محترم کرد د ۴۹ دو ۴۹ چون زهره به ۱۲ درجه با ۱۵ درجه
 یا ۱۴ درجه سنبله رسد و انرا احتراق دو د باشد و قر در سرطان یا د اسد باشد
 و انرا اجتماع و استقبال دو د باشد این شکل بک و زهره ان بر کا غذی نویسد
 و با خود آورد انرا دو د معه و سپرز و خفتان و بواسیر و ذات الجبین
 باشد ۵ دو ۵ این شکل با خواجه ابن المظفر سخت بغال بک داشته است
 چون توان زهره و شتری بود در سرطان و انرا احتراق دو د باشد و سخت
 از ایشان ساقط و آفتاب بنظر ثلیث و ستار س نظر و تور بدر بمع نخین
 نباشد و ایدا انود بود و خود نباشد این شکل بر کا غذی کنند که ان

اگر پیش کرده باشند بطریق ۲۵ و ۱۰ باشد و بشرط شمع در پنجاه آرد
 این شکل زجاج و نحوه و جنام و هرکس حاجات این باشد و اگر هر دو معا
 کرده باشند چون دانند این شکل است بدان طعام بردان طعام بپوشاید
 و عرق بپاشد آرد و بداید و اگر که انضمام داد چون نرد دارند این
 شکل سدره بر اندام وی افتد و خواجده اهل نظر این شکل با حالت لغزه
 خوانده است و خواجده چنین گفت که کبریا اشم بنایت نکو و همگی اعتماد من بود
 بود از حفظان سر بیکجا آرد با بغایت و پاره زهر هلاهل آردی داد که چون
 طعام ترتیب سازی در طعام کند و بخواجه ده کیزد چنان کرد چون طعام بنور من
 لنده بر دستهای وی افتاد چنانچه طعام از دست وی بیفتاد و خوردنی
 برینت بود در زمین بپوشاند چنانچه کترک زنها رخاآت و احوال جمله بگفت
 من اول از سان خودم را در کرم و دیگر اعتماد بهمیکنم ۵۱ د ۵۱
 کردن شهرها و قلعهها و خراب کردن بقعهها تا باید که چون رحل

۲۱ درجه حمل رسد با ۱۳ درجه سرطان با قبله لاسد و ترجیح باز حل تا رت
 باشد و در سرطان لایق تر باشد و میزان نخات برگشته بود و بعد از می
 پس نندند و بعد از شرقی باشند و نوروزی آرد و بود و بگویند تحت آرد نور
 این شکل بر سندان با نارسید نقش کنند و در کارین شهرها بکنند اب
 بلایان ننگ شود و تشنگی ناکرد و اگر تلعب باشد بخیق و آنچه اندازد
 و اگر از خاک زمین آن شهر خشتی زنند و این شکل بر آن خشت نقش
 و آن خشت را در هر بنای که بجهت عمارت بنویزد ۲۲ د ۲۲ این شکل
 عکس پیش است چون زحل ۲۱ درجه میزان رسد و شرقی در سرطان
 باشد باید در چهره و نمودن برج خاکی باشد و در آن احوال و عرض
 نور خاکی صاعده این شکل بر چهار پایه نخته کنند از سرب و چون بنا هد
 نهاد این چهار نخته سرب را با خیتنا و ننگ در چهار گوشه آن خانه بزنند
 سلطانی بسیار سودمند و از نزله ایمن باشد ۲۳ د ۲۳ این شکل درواقع

درواقع
 در واقع
 در واقع

از برای مجوسان نیکست چون افتابیه ۱۹ درجه حمل سد و ثمره ۱۳ درجه
 شود با در سرطان باشد و زحل و مریخ ضعیف حال باشد و شمس و قمر یکدیگر
 ناظر این شکل بر کاغذ کشند که از ابریشم کرده باشند اگر بر حیر باشد
 بهتر باشد و چون مجوسان شکل نظر کنند خلاصیابد و اگر وام داری
 باخورد آرد و اشک گذارده شود ۵۲ در ۵۲ این شکل ساقان در یا ما
 شاید در وقتی که سهیل با ستارگان دید اختیاری بکنند چنانکه بهترین سعود
 باشد و نمود برج ابل باشد غیر مغرب و از بخسار و در باشد خاصه و حل
 این شکل با بر کاغذ کشند که از ابریشم کرده باشند در هر کشی که دادند این
 شکل ایشان کمتر از غرق این باشد و اگر این شکل بر بادبان کشی بزند بهتر
 بود در این ایبار که بود ۵۵ در ۵۵ چون افتابیه در شکر خویشتن ایشان
 حله ۱۹ درجه و از اسد قبل اسد از قوس ۷ درجه و غیر ساد و ساقط
 این شکل پر دستا هر کشند آردند این دعایان را بر زرد زهره بر این

هر قدر دریا

درج او در

باشد

باشد ۵۶ در ۵۶ چون افتابیه ۱۹ درجه حمل سد و ثمره ۱۳ درجه ثمره کار
 یاد در سرطان و از اجتماع و استقبالی و در باشد این شکل با بر حیر بدیا کاغذ
 کشند شرف زهره در چرخد و باخورد آردند و هر کار که روی خود بی بیخ بر آید
 و هر کس حج کار بر روی دشوار نکود و در همه جای بنسب ال نقول باشد ۵۶ در ۵۶
 در ۵۶ چون قوس طلوع باشد و زهره در حوت یاد در جزا بود و قوس
 شد یاد در سرطان و از اجتماع و استقبالی و در این شکل بر کاغذ کشند و
 نمود چندان که کسی بخواهد باشد و از روی بیان در خطر این را باخورد
 هر کس که زبان بد بزمسد و بر دست نیابد ۵۸ در ۵۸ چون شریف
 ۱۵ درجه سرطان رسد و از احتراق دود بود و زهره در خانه خرد بود
 یا ۲۶ درجه جزا و ثمره ۱۳ درجه ثمره بار سلطان بود و متصل مسجدین
 بخینت دور باشد این شکل بر کاغذ کشند و بقوان شریف و زهره در چرخد
 هر کس این را باخورد آرد هر کس بخت نیفتد و اگر رویش باشد فلانک

درج او در

هر قدر دریا

درج او در

درج او در

شده و اگر تام دارد کف داده کرد و اگر بینه بود انا د کرد استاد اللقا
 این شکل را ممدوق و معروف خوانده است ۵۹ در ۵۹ چون عطارد به
۱۵ درجه سنبله رسد انا حوازه و دیود و زهره به ۱۵ درجه با ۱۵
 درجه حوت باشد و قمر سعود بود این شکل با برکا غزیه کشند و بقران
 عطارد و زهره در بچند داده این شکل با ذهن مذکا و نطق بیزاید
 و در بلاغت و مناظره و جدال کیم با او بریاید و فرید عمر شو و
۴۰ در ۴۰ با رسیان در خواص این شکل عالی باشد و این شکل را
 بودی خوانند چون مریخ به ۲۵ درجه جدی رسد و انا احتراق و در
 باشد و اگر افتاب با اول نقطه حمل یا ۱۹ درجه حمل باشد بجايت کما است
 این شکل بر جریه برکا غزیه انا به پیشم کرده باشد بر کشند و در حال
 در بچند چون با خود دارد و در نمان غائب کرد و بهر کاری که وری
 اوتندان کار اسان بر آید و اگر این شکل بر بدست شبیرا کورک کشند

ادراطم

که نظر است

خود بخاک
زطلوع

اشکاره
و فایده
بر دست

ان پوست بره هل بنند چون اوزان دهن بر آید دل پردلان و بجان
 سبک کردند و ابلان دیده شوند و بجهت است و آرد اگر تا مدد رسد بر دم
 خاصیت مکرر شود اما آنچه خوب و منوری تر بود بسیار در دم الکون
 استیم تا مدد رسد ۱۱ در با بیان شکل جمله حکما و علما و عقلا ۱۱
 که در فترت و بیان بوده است که از بدیدن داشت و جمله حرفها اندر کور
 بود نند بسمانیم بگرفته و این عمل افلا طون کرده بود در وقتی که شریع و
 سرطان بود به ۱۵ درجه و جماعتی بمانند که افتاب در اول حمل بود که آبتل
 کردند تا به ۱۹ درجه رسید این عمل تمام کردند اندوهناک از بدیدن ۱۱
 بهت پادشاهان افتاده بود و هر پادشاهی از جاهر قیمتی بر آن اضا
 میگردند تا رسید بهت عمر خطبات آن گفت تا از یکدیگر جدا کردند هیچ
 نعمت او نمیتوانست کرد به بیت المال از شهادت الکون مدد در مدهران
 خانه است بطول و مرض چون افتاب به ۱۹ درجه حمل رسد ببنا کنند

کنند

و باید که کواکب بکوه کمال باشد و سعور باشد و از نحسین ناقط و هر که
 نحو سیتی بجلی بد پیش آید قلم از دست بنهد تا آن وقت و ساعت بگذرد نگاه افقا
 کند باید که با تصالطای سعوره نویسد چون ثلث و نندیس از نحسین
 نرین و مقارنه سعدین و قرآن عطا آید با سعدین و اگر این کواکبهای بعد
 در ظرف یا در خانه خود باشد بهتر است جدا که اختیار بهتر بود خاصیت
 دهد و نویسد باید که چون قلم در دست داد خاموش باشد و هیچ خود را بد آن
 داده باشد و این صد و صد شصت و بیست و پنج **دوم** باشد و هر **دوم**
 چند یکدیگر باشد اگر چه عدد در خانه مختلف است از جدا که بحسب نظم طبع هر یک
 تمام میشود و باید که عدد مکرر نباشد و هیچ خانه ای چنان باید که در روز ^{بکشد}
 و سه شنبه و پنجشنبه عدد طاق نویسد و در روز دوشنبه و چهارشنبه و
 ادرسه عدد جفت نویسد و چون قلم در وبال و هبوط و طریقه و محترقه باشد
 نویسد و در وقت نوشتن از نظر جنب و حایض و فاسر جمله کند و چون

تمام کند با اختیار یک بخیر کند بشک و عود و عسبر و زعفران در وقت سعور
 در بچد و چون از خود باد و جلا در حو این بنهند و باید که نذ و جواهر با
 باشد که در نقش کاویان چنین بوده است و هر چند که حرمت بنشیند آنند
 خواص بیشتر پندارد **۱۰** صد و صد است که دارند این شکل در پیش آمد
 و بزرگان عزیز و مکرم باشد و باشکوه و مقبول القول بود و همچون خود را
 اندوخت و ترشاند دید و چون مصافی باشد با بر حضم بر سر علی کنند و
 بر آرد مصاف حضم شکسته شود اگر چه بسیار باشد و با هر کسی که ساطره ^{کند}
 غالب بد و دارند این از هم کس و از هیچ چیز نرسد و هر کس دروغ
 نکند و چون قلم در دست باشد و بنظر دوشنبه یا فتاب نکره و آفتاب در
 الخطه بر خط نصف النهار باشد هر جا که در آن دم بخراهد دعا
 شود و اگر زن است با برت و وضع عمل بر پیشش بخند فی الحال ^ب خلا
 شود و دارند این شکل از جذام و پروردن و نالیغ و لغوه و غشه

درین مخارجات این باشد چون برای و در هرگز راه را غلط نکند و اگر
 پاده راه رود هرگز مانند شود درین شکل مدد چهار کتاب که کلام
خدا بقالی نماید بود چون قریبه و انجیل و زبور و فرقان و جمله دین
تعلیم است و کابرد بر آن ان اعلان درین داشته اند و این مانند در
کردن دارند کرده ناحوس این را بجای و قد دارنده این شکل در
هر علم و هنر که شروع کند بدان علم و هنر بسیار و هر کار معبود شکل که
شروع کند بشاید باید و باهر کس که این شکل باشد با دران مجلس که دان
این شکل باشد هر کار نکند بدان این شکل سحر کار نکند بدان
این شکل نپسند بود که باهر کس سخن گوید با باهر که نشیند البته بی الهام
مجا شود و دیگر از و نیکید و دو طلب من یکم گفته است که مجید ارام
ازان شخص که این شکل دارد بدین شرایط راست کرده باشد که او پی
گفتی از در بانتواند گفت و با در همه عمر او دا در در پار بخی رسد

پس و جان دی و امام غزالی قدس سبح نموده که درین شکل دارد
هزار خاصیت است و انرا در نیا بند لا اخا خان و اگر بدان شغول شوم
بطول نجامد و اما ان تکبری که بنا بر خاتم بر فیت نخ اینست که از او ایل ان
ایات که تبعیت از انرا و آخران حقیق سخر میشود و این ایات ان
برای ان اختیار کرده اند که در حال قوات و کتابت این حروف دارد
کمان از حاصل میشود و نگار این ایات بعد از وضع خاتم اول آنت ند
مصنفت که بعد از حروف هر ای ای ایات ان باید نخوانند اگر خواهند که
قوات تمام باشد و اگر چنانچه بعد از حروف ان نخوانند ناقص باشند لا
سطرا اول ۵ حرف است ۱۵ اضافه کنند و نخوانند قرس عنه
اما بطریق دل که نامه است بدین وجوب خواهد بود که بیان کرده میشود

سطرا اول سطر دوم سطر سوم سطر چهارم

۵۱۳۴ ۳۴۸۸ ۴۷۱۰ ۳۹۳۶

سپه پنجم جمعه بد آنکه نعم اهل این فن است که حرف

۳۴۲ ۲۱۳۱۷ نه گانه که ان عبارت از امعانت

عده است یعنی **ایچ ده و نوح ط** هفتان آن بر آن نقلن سیمه

بیانه داده و در حرف دیگر متعلق میزند هر است یعنی راس و ذنب

چنانچه الذی بافت آید و بار اینه و جیم را بر پنج و اللیما

و هارای برع و و او برهنه و نا با برجل و جا را بر اس و طایا بر ذنب

و نایده این نمی است که هر کوی از کواکب مذکوره استیلا و ترتیب

حرف مذکوره دادند رفت روز کواکب از روزهای هفته بدین

طریق باشد که مذکور میشود **یوم الاحد الف** یوم الاثنين **با** یوم

الثلاثا **جیم** یوم الاربعاء **دال** یوم الخمیس **ها** یوم الجمعه **واو** یوم السبت

نا روز یکشنبه براس دادند جهت مشابهت و با انتخاب و شبیه بد

دادند جهت مشابهت او بر پنج **فصل** معنی میگوید که نوی

ترین روزها و سویی تردد اعمال مداومت در شبانه است جهت

آنکه تعلق برجل آرد و زحل و نجوم است تا بشری عظیم و آرزو نماید این

سخنها است که چون خواجه خاقانی یاد در ذی ان روزها وضع کنی

باید که ابتدا از حروف ان روز کنی پس بعد از ان بتیق ابجد

انچه ممکن بود تمام کنی و نیز باید که چون عمل کنی رعایت روز صاحب روزی

و مراعات ساعت صاحب ساعت طالع و اوقات باقی چنانچه رایج

و شایع و محارفات دیگر بجای آردی در تحت مراعات محسوس کنی و در

عداوت رعایت نجوم را دانسته باشی و باید که مراعات صلاح حال

کواکب و در روح و اعتقاد ایشان با یکدیگر و صلاح حال نمره چنان

محافظة کنی و جماعتی را صاحب این فن بر آنند که در ابتدا با اعمال

مراعات حروف صاحب طالع وقت اول باشد از آنکه ابتدا بحرف

روز کنند چه تا یکدیگر در ساعت عمل بیشتر است که در روز او این معنی طاعت

اگر در ساعت بیوم اند روز یکشنبه می کنند باید که ابتدا
 از حرف ط طاره کنند که دالت و باقی چنانچه ممکن بود بولای تمام کنند
 و جاقی بدانند که هر چه بنهند خطی از آن بر سر این ایه آن
 چهار طرف بخت کند و در بخت از اسمای سلاویه بنویسند و سال
 درین شلک غوده میشود و حکمت درین است که در فرعی از
 اقطار چهارگانه ای سگی عظیم باشد **فصل** و باید که
 زمانی که اعداد می بنهند
 در هر عددی از اقطار
 استخراج نمایند
 آن عدد کنند با عمل
 تا اثرش قوی نباشد
 چنانچه از یکی استخراج

احدیت ذات حق تعالی کنند و از دو مقام محمدی و از سه سوره اوله
 و از چهار عنایه و از بعد از آن پنج حضرت حسن و حسین مطلقه و حضرت زین العابدین
 و حضرت واحدیت و حضرت اسماء و حضرت زینب و حضرت فاطمه و از شش اول اعداد تمام
 یعنی اجزای عدد شش که نصف و ثلث و سدس و با جمله هم نشو است از آن
 هفتاد و هفت کامله آن صاحب اول و دوم فرموده است که آن هفتاد و هفت
 مربع زوج که چهار است و از هفت صفات نماید و آن وجود بیانات علی
 و اعداد و قدرت و سمع و بصر و کلام حضرت باری است و از آن نامها
 اعداد چنانکه اشکال تمام اعداد آنه بیرون بیست
 و جماعتی بر آنند که در زمانی که عمل جمع دشمنی کند بر عکس طریق اول
 بنهند یعنی ابتدا از حرفی کنند که تعلق کوکب غس داشته باشد و درین
 هر دو حالت باید که اول حرفها در وسط مربع بخت کند از بیای
 انکه مرکبات و مرکب در هر صورتی باید که بقدر باشد و باید که نفس

در امور جهان کند که طبیبان را بینه مرض میگردانند اما سناغ
 مرغ بیابانست و ما بعضی از آن یاد کنیم و ان برای
 کثافت شصت مرد تمام نشود ای و اسامی سلا بکه و با انهم بسید
مَرَجَ الْجَوَیْنِ بِلُتْقَانٍ مَخْرَجٌ مِنْ بَيْنِ الصَّلْبِ التَّرَائِبِ و اذا
جَاءَ وَهْدٌ رِبِّيَّ جَعَلَهُ دَكَاةً وَكَأَنَّ وَهْدَ رِبِّيَّ عَقَا بعد از آن بسوی
 آن آب بشوید بستر دهد تا با زخرد که بکشد و اگر بدن سرد
 بهتر باشد شاید که ایشان را با هم بسند با شند تا شند است حدیث
 این مرغ آنچه معده ایست از آن جمله بسوی بسند بکا غذا با هم انکه خواهد
احه نطرد بدان بخواند بِي قَلْبِي بَعْمَ مَرَضٍ فَرَّاهُمْ اللهُ مَرَضًا
وَهُمْ عَذَابُ الْيَمِّ بَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ فَتَطْرُقُهُ فِي الْجَوْمِ نَقَالُ
 این سقیم بعد از آن در نبر خاک در سلاح خاندن کند جای
 مگر سندی بس برند یاد در خاک کهنه در کوهستان بپوشان که ان

کس

کری صدام و در شقیقه بکشد تا ان را برون بناورد هیچ خان خلاص
 نشود دیگر همین حدیث بسوی دران و سوره رعد بران بخواند و انرا
 به هیچ شکوه در در زمان ناخوشی به پیش سبک بگوید كُلُوا لِحِمِّ عِظَامِ
وَمِمَّا عَطَاكُمْ که انکس به بل افندد بکوز برای منارت بسوی بس
س ۴۲۴ سیاه و بکوشی بگوید طَلُّوْا فَلَائِهَ و بکورد و در کند
 دیگر از برای بنیاد بی خیمت و جاه و غیره بسوی در و در و شسته و با آن
 بسوی در وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ حَيَاةً وَمَاتًا علی امر قد و در بسیم الله
مَجْرِبَاتٍ فَسَيَحْمِلُونَ أَسْمَاءَ السَّمَاءِ وَادَّتْ لِرَبِّهَا وَحْفَتٌ و اذا
الْأَرْضُ دَمَّتْ وَالْقَتَّ وَبَشِيدٌ و ان اب دران چاه یا چتر و زرد که
 اب زیادت شود و دیگر سوزد اِذَا زُلْزِلَتْ بَنَامُ بر قلعی خوانند و سوز
 کند و بدان قلعی مرغ خانگی یا بکشد و در پیش پست اندازد بعد از آن
 بسند لمرغ و کورد بخورد کند و در منزل انکس که بسخواهد در کند

گرفتند پس شد دیگر جهت عقد نویسد و باید که نام انکس از آن نوشته
 باشد و این را به نیز و جیل سپهرم و این ما استخوان یا اسکنان علیهم
 ریحا صرا فی یوم سخن ستمو قال بالیت پی و سیک بعد المیزین فی
 الزین لا یجفعان حتی یلج الجبل فی سیم الحیات و بعد از آن در **سلا**
هفت ماه **۷۷۷** نهد و به بند و محکم کند
 دیگر شکل مثلت را بردند آن سنگ بر فلکی نقش کند و بیرون آوده کند
 و آنرا بگذارد و بعد از آن در صورت سازد یکی را اسم طالت بسند
 و دیگری اسم مطلوب و صبر و صوفی با سبه کک با مغز خرد و بیان هر
 صورت نهد و به خرده سیاه در چمد و دیگر نشان میوه آن در فر کند
 که بیان ایشان فراوانند دیگر با استخوان مرده نقش کند و به حلیت بخورد
 کند و بسوزاند و بومنی باشد که آن دو کس باشند که جدا شوند
 اگر کجی شیمی یا تو فر خواهی داشته باشد یا در دست فلانی

گرفتند

گرفتند و باشند این خرده را بنام خن انکتا بهام دست چپ بنویسد
اوج ه **زط** پس بر او ورود و چون انکس سخن گوید او دست
 نزدیک و چنانچه انکتا بهام او در میان دست باشد که انکس
 بعد شفقت نماید و ای بی نستاند و از آن
 چیزی که مجرب است آنست که اگر عضوی از اعضا و نه من باقی
 شود شکل مثلت را تمام نقش کن بدکاند پس کا در با هر چیزی
 که خواهی آنان فرود چنانچه مقابل آن عضو باشد بگو آن
 مجرب است و محبت باید که سه با قلابی مصرع است آن و دیگری
 نویسد **ب ط د** و دیگری **ما ح** و هر سه با هم بسوزانند و
 اندکی از موی زهار و ناخن جیده هردو دست خود بسوزانند
 و با آن ضم کند و جمله را بغسل بسوزند و سه کوزه کوچک آن
 بنام و در میان اینچیز و خون ما نهد و عجوبت دهد دیگر مثلت

و دیگری
زده

تمام بر کافه نش کند و پیرامون آن این حرفه بنویسد سعاب
سعاب هبلوب مملو و با سلمن یا طوطیا طوطا
ما در عطس تو کلو و امرعوا و اجیبوا طایفین
 و این عمل باید که در شب یکشنبه باشد و در ساعتیک خفتن آه
 نیندا کند و بر پیشی مرغ بپسندد و بندد و مرا بریشم بر بیجا از چو
 که بنده و بیخ در میان شلند در زمین فرو برد و در هاکند که خفتن
 که در آن شکل بگردد که تحت پیدا شود و الله اعلم و احکم و هو
الموفق المعین و در وقت بد بطالع بد در کله
 سر زده نویسد و در خانه که پنهان کنند چنان و بیان شود که
 هیچ نماند و اگر هم بر کله سر زده نویسد و در زیر کسی که تب نشد
 باشد بجز آنند البته بود و اگر در وقت غصه بر پوست خربوب
 در آن کنند در آن موضع که خواهند آینه حضرت افتد و اگر بر

پوست

پوست خربوب بنویسد و در وقتیکه نمود در جیب یا زبانا یا صعور دین
 حوت بود و ناخر بود دوران سخن چوین و نوز به پای بندد
 نادر شود و دیگر بر کوباس حیض نویسد بر که و زنجار و خرد
 در بعضی ها فر بود و زنجار و آلف زنجار که از نا محرم و جاهل
 و کجی که مستحق این علم شریف نباشد و از نا اهلان و نا پاکان

سندان محفوظ باید داشت

طایفه زنجار
 منک و زعفران
 و در با کش میا او بکند او البته مطیع شود
 و الله اعلم بالصواب
 ۱۹۲۸
 مسموم
 مسموم
 مسموم
 مسموم

الکرم خواهر که محبت خوب کوه میخی بقدر یک وجب از جوب
 رساند و در اطراف طایفه بکوبد و یک نخ ابریشم بکوبد با یک از سوراخ
 در میان صورتش برود و کند و بین جود ام مظلوم و مادرش بود در دل
 بکوبد و بر در میان کوه بزنند و بعد از آن هفت مرتبه سوراخ در جوب
 احدی بخواند و بر او برسد و ابریشم را از پشتش بر چوب

جبرائیل که در عرض **۲۰۰** تن بود بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 و هفت دانه جو و این حروف **آب** با سه نکه و در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 صبح انهار من اللیل والنهار من اللیل و ضیاء الشمس من
 لعمرو و ضیاء القمر من القمر و غیره و من الفلفل و الشعیر من النار
 کذا لک فافذ التامة الی التامة العجل العجل العجل العجل النار
 التامة الوجا الوجا **جبرائیل** که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 هر کس که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 در میان هر کس که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد

سبح ما صالت
 کعبه سجد و ساعی
 ۱۲ اعلیٰ ۱۳ ۱۲
 ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

هاهی سبطین حردم و معاد و و ۱۷ الحیم صلونی بظلم
 بهای ساداتین و سیریه بل کالایا الال ان عند التامة
 الوجا الوجا الوجا **جبرائیل** که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 در آتش از آسمان فرود آمد
 هر کس که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 در میان هر کس که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد

۱۳۱۳
 ۱۱۱۱
 ۱۰۳۷

جبرائیل که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 یا مستخر القلوب مستخر قلوب
 فلان بن فلان علی
 لطیف محبت فلان بن علی
 فلان

۱۱۱۱
 ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

علی حب فلان بن فلان بحق هذه الاسماء هاروت و ماروت
 فرعون شیطان جاشدن بدل العجل العجل العجل التامة التامة
 التامة الوجا الوجا الوجا ان والعه نظام مطلوب بر او نازل شد
 ان

۱۲	۱۷	۱۰
۱۱	البین	۱۵
۱۰	۹۹	۱۲
۱۰	۱۶	۱۱

جبرائیل که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 در آتش از آسمان فرود آمد
 هر کس که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد
 در میان هر کس که در پیش بر او نازل شد و در آتش از آسمان فرود آمد

تفريق الرغواتة بالثبوت ميانه كس تفريق
 انما ازمنه كمنزاتيه لا بر باره كانه بنولينه
 ودر موم كيزه ودر خانه ن كس انما ازمنه
 در حرم ميان اين جدها افشه و
 آيه اينست **وَمَا مَرْمِيَتْ اِنَّ مَرْمِيَتْ**
وَلَا كُنِيَ اللهُ سِرْمِي وَلَيْبَلِي
المؤمنون

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وبتنا بكرة
 باب فيه شرح الاسماء المتمايات سما الطائات والمناشع عظيم ونحن نقصونه
 على ما افاد انشاء الله تعالى قال الشيخ الناضل مبدا الله التبتلي يقع الله به
 عن الشيخ ابو سعيد الله العمري عن الشيخ ابي **ما بعد** انه قال وجدت في
 نسخة شرح هذه الاسماء وهي مكتوبة بالذهب وكانت متخذة في خزائن
 الخلفاء وهي اسماء الطائات وكانت في لوح من المعادن السبعة في صندوق
 نحاس الا يصفى في تركه ابي القاسم القوطي ذكر انه نقلها من طبعه من
 تلامذة الحكم الفيلسوفي هندويوس وكان يعمل بها العجايب لا تباين

الغريب

الغريب من العلوم في علوم هذا الفن ظاهرنا وباطنا وذكرنا للحقا
 رياسته وخلوه وترتينا ونصرفنا في تبطيل جميع الحركات وانها اسفة
 من انفسنا انما كان يعوذ بها الماء الشانغ في سائر الامورات ويصرا
 في الوعائيات وكان يخفى بها في المنام من بعد الرياضة والحلوة و
 الاممال الروحانية بغض خلوته ورياضته بل كان يقصد انواع العبد
 في علم الخلو ويقصد انواع النعمة في عمل اشرفا فهم ذلك وهذه الازمة
 في فضل الاسماء وليفتها قال الشيخ رحمه الله ونفع به ابيات
 وفي الحديث **علموا ليس يندي بها** حتى يجد طالبنا بدرى معانيها
 يا طالب العلم لا ينبغي به **لا** العلم خير من الدنيا وما فيها
 ما يغار على **علي** فليكن كفه **ابيه** الثلاثة في مري انما فيها
 فالسجود الا واحدا حدثا **نلتين** الله رب الخلق قال ربهنا
 والله والله اعلم **كدة** لا يلحق الخوف بوما نظرنا اليها

والسفل من الجن وغيرهم واذا تلا انسان لفظا باعداد الاسماء ووجها
 وسدي بها عزيمته ونحوه احتفى عن جميع أعدائه ولاكن اشارة
 تذكرها في محلها ان شاء الله تعالى واذا تليها انسان ادفت بها الساكن
 والمراكبة يدخل بها على الملوك والسلاطين ويترجم بها الجوش والبيان
 والظلمة ولها سر عظيم في احراق الجن والشياطين المره وتخرجت
 مرارا بعد رباضتها والتعريف بها يوم الاربعاء اخر اربعا في الشفق
 والفرح في الجواز ومن اراد معاينة الروحانية والنظر اليهم فليجلب
 في موضع ظاهر يصلي عاشا ثم يقرأ الاسماء عنيب كل صلوة سبعين
 مرة ويواظب على ذلك سبع ايام ثم بعد ذلك يكتب الاسماء على قلبه فستر
 بجرته حتى يصير تخمنا ثم يجعله كحلا ولا يكتبه بمعدود ذهب فانه ينقل
 اليهم عيانا فانهما يطلبه منهم وان اراد يغفوه سره باجبره بكل شيء
 اداه من اشياء المغيبة عن العالم فاعظم ذلك ومنه اذا دخلت على

سورة

موضع فيه مائة وكان ذلك المكان شغول وكان معك جماعة بأعمل
 الاربعة الاسماء الاولية في اربعة اركان البيت واعمل الخامس من الارض
 من مرتفع المال والسادس في يدك اليمنى والسابع في يدك اليسرى والثامن
 من فوق رأسك فاذا وجدت اصحابك قد تغيرت بشتم عليك و
 خفت منهم فاقبل الذي في يمينك الى يسارك والذي في يسارك الى يمينك
 فانك تخشى منهم فاعلم ما قلت لك واكتبه وانقذ الماء الذي في
 الاراد تكتب الاسماء الاربعة في شفقتهم او ما اردت كل اسم وحده في اربع
 شفقات استعملت ويجعل كل اسم منها في ركن من اركان البيت وتكتب
 الثلاثة الاسماء الاخرى وتلتها في وسط البيت فانه يغفر ليكن
 ذلك في اليوم المذكور ويروي ايضا ان الاسماء السبعة يكتب في
 اليوم المذكور وتروي الشفقة في الماء المغوي فانه يغفر بأذن الله
 تعالى للماء المصنوع تكتب الاسماء السبعة وتضعها عليه فانه يجب

يا ذر الله تعالى فافهم ذلك **فصل** تذكير في بيان هذه الاسماء
 لتبطل جميع الموانع والحركات التي كل بها المربط والصلوات المرصدة
 هو انك تحط في وضع طاهر بعد ان تترك الحيوان ثلاثة ايام متواليه
 ثم تدخل والمخلوق وتصل فيها اربع ركعات لا يلى فاتحة الكتاب واية
 الكرسي **سبع** وفي الركعة الثانية فاتحة الكتاب واية الكرسي ايضا
 حين سجدة الثالثة ايضا كذلك وفي الرابعة فاتحة الكتاب واية الكرسي
سبع وعشرين مرة ويقرأ الامناء بعد كل ركعتين سبعين مرة ويكون خاشع
 طيبا ويجعلنا لحنك ان يتعل قلبك بشي خير ما لتتفيمه وانقل ذلك سبعة
 ايام فاذا تم ذلك فليكن الائمة في يوم السابع من حلولك لتكن الكتابه
 في اليوم المذكور ان لا وان لم يكن ذلك اليوم موافق لما ذكرت فلا
 تكتبها الا مقرب محبة او مخلص او عيبا ودخول على الملوك في
 السلاطين او ٣٠٤٠١٠ طالع فاقصد في ذلك كل اليوم **المختار**

وغيره من افعال الخير واقصد لا وفات الحنة من افعال الشر فلا يجلبك
 ما ذكرناه في هذا صنعة الجود والفضلان تجوي وسند ريس وسئل و
 فسط وجوا ريساح وكفت عجم وميعم وسايه تسخن الحوايج وتلك با
 السايه وتجعلوا جوبه ويجو في ليل في يدنوا الي وقت الحاجة اليهم
 فافهم ذلك وايضا جود ثاني وهو بند هذا با وبنذنا وبنذنا بن
 ديان حادي وسئل وسند ريس وسند ريس وسند ريس وسند ريس
 جميعا ويجعلوا بنادق لوقت الحاجة فافهم ذلك وهذا **فصل**
 تذكير في شرح خواص هذه المباركة في كل اسم خاتم ورياضة وتبجيم في
 اضمحان وجود ما خمار كل اسم وزجر من ذلك الاسم لا يقوله لان كل
 اسم وخطم فغله فيه ومن يلفظ باسم من هذه الائمة فانه يكون له عمل
 الخادم وكل ما تم منها فخذ من قبل عدد والاسماء يعني سبعة مثاقيل
 او سبعة دراهم ويكون من الغنضة والشمس في شرفها والقر في

بروج التور وبتلك السابعة سعيك فان ذلك الحاتم فاكتب في هذا الـ
 المذكور له نعل فاطع الروحانية وعلابها من حزن الحجب والصبح والاحمر
 والخيفة والتكليف الحسب القيتز وغير ذلك مما تصرفه الله انما يجب
 كبقا عن جميع الملق وهو من تحريك المهادت وكشف الغوامض الطهار
 العجايب والمزوج من المشانل والرجز والورلله والقمة والظهار الين
 والمنهككة والهاد ماخن واعلم ان كل من وصل الى خدمت خاتم من هذه
 الخوايم اطاعة جميع العلية والسفينة وجميع الجان وانفتح به جميع الكثر
 وانفتح به على جميع المعالجين واعلم ان الاسم السابع هو قواها واسرها
 اجابة اعظم الخوايم وبه يطل على الخوايم الست فانه جميعا طرعا له فالف
 اليه وعظام الخوايم الستة تخدم هذا الحاتم السابع فاعرف ما ما
 اليك ومنه ستعلمه واعلم ان هذه الاسماء مستخرجة من مخرجات الخوايم
 والمركبة على العنا من اربعة التي جميع الارواح مستخرجة تحتها واعلم

ان فيما الاسماء المذكور لا يعلم قدرها الا الله تعالى وهو ان كل اسم كان
 من الخوايم التي هي الدعاء اوله في اخيه في قوله فهو اسم الله اعظم
 فاذا سمعت في الاقسام والغيرام والدعاء الملائكة وسمعت له ا
 قل اللهم بحق اسم الذي ان له لام واخوه لام فهو الاسم الاول
 الاسم السابع واما الاسم الذي اوله لام الا واخوه الا فهو التسم
 الشغلي واما الاسم الثامن المشق من اويل الاسماء الذي اوله مثل
 اخوه فله فضل عظيم وهو يد كل شيء من موضع من المواضع التي يطلبت
 وتقدم ذكرها فانهم ذلك وهو يكتب في السابعة السبعين واعلم
 ان كل اسم من هذه الاسماء يخرج من خاتمة **باب** اسمان
 اسماء الله وتجيده واسماه ورجوه واعلم ان هذه الاسماء لها اثر
 جليله ونحن نقصد من خاتمة على ما يعيد اشناعه به انشاء الله تعالى
 اين ان اراد المراد فبسته على قرايقا فان بقوا كل اسم منها عدد ^{المعلوم}

بليل اذا اراد ان يقرأ كل اسم مفرد وحده وانما اذا قرأها جملة
 فخوان بقراها كل ليلة قبل طلوع الشمس سبع وسبعين مرة
 وانت على طهارة ويكون عندك بخود وتجنت الجنات ما دمت
 مستغلا بها في العزاة انما يفيض بك ذلك ويا بان ان تدعو بها
 لما لا يليق من الاسود المحللة فان ليس لك من الله ذلك ومنها
 ايضا اذا قري عليك عند تغذ الاسماء بعد كل صلوة سبع مرات
 ثم تغذ اسود الفيل سبع مرات ثم تصور صورة الرجل عييتك
 تقول اهلك فلان بن فلان بعذاب الله القوي الشديد حتى
 الاسم الذي ان له لام واخره لام قد سمع وتصوره واقطع طرفه ^{ان ليس}
 على واهلكه هلاك صحاب الفيل واقطع طرفه كما قطعت ^{القدم} داير
 الظالمين يا مالك يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين ^{نوا}
 على ذلك احد مشيرونا قيل حق يهلك عدوه ونها الله اذا كان

قيل

طيل الحوت بين اهله وبين بلدك وليس لها شفق ولا بالفت احد
 تطير الاحياء في الوقت المذكور بينته ذلك الامر ثم بقرا قوله تعالى عز الله
 ان باي بالفتح او ما من عنده فيضفوا على اسما في المنعوم ما دمت ثم
 بقرا اسم السابح سبعين مرة ويسأل الله تعالى فيغير بين من اسود اليها
 والاخرة واقسم بالنعيم اللابئ ومنكعدني مرضه ومنها الله اذا ضا
 هم من اسود الدنيا من سلطان او غيره من الطلبة بغيره الى ما ذكرناه
 من التظافة والتطاهرة بقدر الاسم السابح في خلوته ٧٧٧ مرة ثم
 تغذ الاسماء السبع سبعين مرة سبع مرات ثم يصور صورة الشحفة
 عينيه ثم بقرا اسمت عليك يا صاحب هذا القسم بخواله طالها بالاشدا
 اغنايل الاما اخذتم فلان بن فلان بن فلان ما اسمت عليكم ثم بقرا قوله
 تعالى يا قين ما اجبنا داعي الله واسوا به يغفر لكم من ذنوبكم ويحرمكم
 من عذاب اليم ومن لا يبيح داعي الله فليس عجز في الارض وليس لمن

D

هذه الأسماء السبعة
 هي أسماء الأركان
 التي هي أسماء الأركان
 وهي أسماء الأركان
 وهي أسماء الأركان
 وهي أسماء الأركان

وذرنا أولياء أولئك في صلال بين آمنين سليمان فإنه بسم الله
 الرحمن الرحيم الا تقولوا على بالذي سليمان استتم عليكم يا خدام هذه الأسماء
 الا ما اجتمع في نيام عنكم انظروا المرامنة وكونوا اهله كما كانت القما
 سجا سليمان بن داود واخترنا على سمعه وخرقه على يمينه واخذوا من
 وانكروا اعلامه وهدوا الركانه بجن ال طول قوة شدة باسم الله التو
 الشديده ثم بقرا وكذلك اخذت بك اذا اخذ القوي وهي طالمته
 ان اخذ الرصم شديد وليكن ذلك في يوم الثلث اول ساعة و
 ليلة السبت اول ساعة ومنها ايضا ان لو قرأها تخضع على من
 اناق يا ذر الله تعالى ومنها ايضا ان لو قرأها على من لدغته حية
 او عقره بدهب الله ما كان به لوقته ساعة يا ذر الله تعالى وتيسل فرا
 معها الغزيرة ايضا ومنها ان يكتب الاسم السابع يوم الجمعة اول ساعة
 والقر في زيادته وهو برعي من النمنسات تكتبه على ما اردت من

مطهر

مطهر او شرب ونظيره او تسقيفه للطالب وتكتب الاسماء الستة في
 الوقت وتطهرها وتستقيفها للمطلوب فان بهج في محبة الطالب ولا
 عنه ساعة واحدة ولا يطق ان يفارقة ومنها ان الاسماء السابعة
 يكتب في ورقه ويقطى الورق ثنتين للحبوس وانما ان يعطيك الورقة
 التي فيها الاسم السابع محمله معك ويحمل الورقة الثانية معه فانه
 يجلس يا ذر الله تعالى ومنها ان يصرفها فيما اراده في اي وقت را
 فانها احسن من السن ولكن بعد الترتيب وقد قيل من الشيخ انه قال
 ما اكثر احد من قرات هذه الاسماء الا لارزق الهبته في تلويد العالمين
 العلوية السعيل اذن الله تعالى وانه كان يقرا هذه الاسماء عقب كل
 صلوة سبع مرات ويقرا العزيمة مرة واحدة فاذا فرغ من ذلك نقف
 على نفسه ثلاث مرات وهذه العزيمة المذكورة ويقول اذ تسليع
 يا ذر عيب هواه مطيع الا صبي كعبى بهما لمطيعين له هيبه

اِذَا اِلْتَمَسَ بَرَكَاتُ اَنْتَا اِيَّاهُ بِرَبِّهِ تَقِيًا اِلَى اِلْتِمَاسِهِ وَكَيْفَا
 اِلْتِمَاسِ بَلِيٍّ اِلَى اِلْتِمَاسِ اَبِيهِ سَوِيًّا نَفْسًا اِلَى سَلْبِ بَقِيَّةِ
 بِنَايَةِ يَدِهِ يَدِهِ نَبِيًّا نَبِيًّا اِلَى بِنَايَةِ اَلْمَسَاكِرِ وَالْاَكْبَادِ كَيْفَا
 اِهْ اِهْ قَاهِ هَبْ هَبْ اِيَّاهُ اِلَى اِلْتِمَاسِهِ وَلا تَحُولْ وَلا تَزَلْ اِلَّا بِرَبِّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَمَّتِ الْفَرْغَةُ الْعَظِيمَةُ وَهَذَا مَضْمُونُ خَوَاصِّهَا الثَّمَانِيَةِ
 وَيَكْرَهُ اَلْاِسْمَ الْاَوَّلَ هَذِهِ مَعَ الصَّفْحَةِ الْاَتَمَّةِ **الاسم الاول**

ا	هـ	ح	ع	خ	د	ذ
هـ	ح	ع	خ	د	ذ	ز
ح	ع	خ	د	ذ	ز	س
ع	خ	د	ذ	ز	س	ش
خ	د	ذ	ز	س	ش	ص
د	ذ	ز	س	ش	ص	ض
ذ	ز	س	ش	ص	ض	ط
ز	س	ش	ص	ض	ط	ظ
س	ش	ص	ض	ط	ظ	ق
ش	ص	ض	ط	ظ	ق	ك
ص	ض	ط	ظ	ق	ك	گ
ض	ط	ظ	ق	ك	گ	ج
ط	ظ	ق	ك	گ	ج	چ
ظ	ق	ك	گ	ج	چ	ح
ق	ك	گ	ج	چ	ح	خ
ك	گ	ج	چ	ح	خ	ح
گ	ج	چ	ح	خ	ح	ح
ج	چ	ح	خ	ح	ح	ح
چ	ح	خ	ح	ح	ح	ح
ح	خ	ح	ح	ح	ح	ح
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح

١٥٢

اسم الثاني ١٠٨

ا	هـ	ح	ع	خ	د	ذ
هـ	ح	ع	خ	د	ذ	ز
ح	ع	خ	د	ذ	ز	س
ع	خ	د	ذ	ز	س	ش
خ	د	ذ	ز	س	ش	ص
د	ذ	ز	س	ش	ص	ض
ذ	ز	س	ش	ص	ض	ط
ز	س	ش	ص	ض	ط	ظ
س	ش	ص	ض	ط	ظ	ق
ش	ص	ض	ط	ظ	ق	ك
ص	ض	ط	ظ	ق	ك	گ
ض	ط	ظ	ق	ك	گ	ج
ط	ظ	ق	ك	گ	ج	چ
ظ	ق	ك	گ	ج	چ	ح
ق	ك	گ	ج	چ	ح	خ
ك	گ	ج	چ	ح	خ	ح
گ	ج	چ	ح	خ	ح	ح
ج	چ	ح	خ	ح	ح	ح
چ	ح	خ	ح	ح	ح	ح
ح	خ	ح	ح	ح	ح	ح
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح

اللاتين من أسماء السموات في الجنة اللاتين من الأسماء الخمسة
 الأسماء الأولية منها تسعة وعشرون الأسماء بقدر ذلك عند طلوع
 بعد عند الطلوع الشمس يا بئله الشمس انبأ له

التاس

١	٥	١	٣	٣	٣	٣
٢	٣	٢	٥	١	٣	٣
٣	٣	٣	١	٢	٣	٣
٤	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٥	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٦	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٧	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٨	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٩	٣	٣	٣	٣	٣	٣
١٠	٣	٣	٣	٣	٣	٣

جهاظ

له الأسماء الحادية العزبون والثاني والعشرون ^٣ له الثالث والعشرون ^٣ والتابع والعزبون ^٣ والناس
 والثالث والعشرون ^٣ والعشرون ^٣ والخامس ^٣ والعشرون ^٣ والتاسع ^٣ والعشرون ^٣ وعلم ^٣ لئلا
 والعشرون ^٣ بقدر بعد صلوة العصى ^٣ رابته بعد صلوة العصى

صح

١	٤	٤	٤	٤	٤	٤
٢	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٣	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٤	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٥	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٦	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٧	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٨	٣	٣	٣	٣	٣	٣
٩	٣	٣	٣	٣	٣	٣
١٠	٣	٣	٣	٣	٣	٣

جهاظ

١	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٢	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٣	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٤	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٥	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٦	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٧	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٨	٠	٠	٠	٠	٠	٠
٩	٠	٠	٠	٠	٠	٠
١٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠

جهاظ

له السادس ثلاثون والسادس ثلاثون والسابع ثلاثون والثامن
ثلاثون والرابع ثلاثون والخامس ثلاثون ^{واقية} والسادس ثلاثون والسابع ثلاثون والثامن
 صلوات الستة على الائمة كقائمة الانبياء الغيب العهدة لما بين الاشيا احدة عشرين مئة
 اربعين مع بقدر الحمنة انما واعلم ان انظروا بلا تفرقة وهو بمد كل شي من الامور المفضلة
 واقوا انها كلها من سنة ابرا التم الوك والله عظيم في الجنة بكتب شك وذكرت
 في ساعة الزهر يوم المجور واعلم ان الايام منها ما يناسبه اسما ولا تناسبه
 لا ادعية ولا اسماء وسما ما ينا منه الادعية ولا تناسبه الاسما ولا
 تناسبه ادعية وكذلك الاسما ات وسما ما ينافق كثير الشرح بعض ما يجيب
 فيها الاقوال وهي من المشهور الايام التي من المشهور بين الناس اخذ
 من العمل بها الجور يوم البيت والثلاثا وان ساعة من ساعة المرح
الا العدا ة او قتل احد او هلا كه واج هذ ان يكون بفلك بها
لغير في زيادة القدر وهو يرى من الجور واجتهاد في العمل بها الشري

يوم يحل اوله ساعة مختة والفر سعل بغير فانه لا يجلي فعل باثنا واستهق
واعلم ان سبقت كل شي الاعتقاد والينة لما اصد لقوله صل الله عليه والله
وسلم نبيه المؤمن غير سرملة وقوله عليه السلام الاعمال بالتيات ان
واعلم ان الاشيا جميعا لا يجلي فعل من فعلها الا ادان للخا من
العامل بها فانها لا تصح لان من الاقا ت ما يجيبه الرجانية
وسما ما يجيبه فيه وذلك في بخل العمل وقد قيل بعضهم انه سال
بعض الفقره بما دعوا الله حتى يستجيب لك قال ادعوه باسم الا عظم
فقال له سالتك الا ما علمتني هذا الاسم فقال الله القدر هو ما
كنا وكلنا في الرجل ودعا به فلم يستجبه دعاه فقال الفينو ان
دعوت الله به فلم يستجبه فقال الفقره اني ادعوا الله مر مر فه
وانت تدعوا من لا تفرقه ففي الرجل عنه ولم يعد الي احد م
منه بمن ان من ادع اسرا ه واسما ه ولتغيب البيان من شرح

البیان و الله یقول الحق و یرد السبل و لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم تحت خواص الاسماء بعون الله العزیز الخیار علی سبیل الامحار
و لا حیار عن تاویحی الا خضار ۶ تحت بعون الملك الجلیل ۷

فصل در عمل محبت

بنویس این اسم هفتم در روز زهره در ساعت اول روز یا در وقت هلال
و برقی یا دندان نخوس بصر چه خواهد خورد بی یا ایستد و بخورد آن
به طالب انما شن بخوان بطلوب که از محبت بقرار کردد دیگر بنویس
این اسم هفتم در کاغذی و شش اسم دیگر در کاغذی و هر دو بدست
بنویس ده دیگر که ان کاغذ که اسم هفتم در آنست بانکه هد که خوا
حلاص شود و از آنکه دارد و آنکه که کاغذ شش اسم نکه بیدار آن
حلاص میشود **باب** در صلح بیان دو کس اسم هفتم بر طعام یا آب
و بخورد طالب دهد و اسم شش که بخورد مطلوب که صلح نمایند **باب**

باز

باز از مردن غایب بنویس اسم سابع در روز زهره و بده طالب با خود از
و هم در آن روز بساعتی مرتب شش اسم دیگر با اسم غایب دیگر هیچی
و اطیعوا فلان به فلان و ان باد پنا و بز که غایب پیاید **باب**
در عقد الاثن بنویس اسم سابع در کاغذ و در روز چهل و شصت
زحل در رقوم کرده و در زیر زبان بگذر که زبان او بسته شود **النفق**
و البغض بنویس اسم سابع در کاغذ ثلث و سوکل کن خدام اسم
با بفرقه و عداوت و در شیشه کن و سر شیشه و محکم کن بوقت و در
کن در حرارت حمام اگر بجهت زانفته در حمام زمان بجهت مردمان
حمام مردان که مقصود حاصلت بدنی باری بنویس اسم سابع و در حدیقه
بزرگ نخل خضرا بکارد اهنی در روز چهل و می باید که شش ماه
باشد و در فن کن در بقره خود که بنام شود تجاره بنویس اسم هفتم را
و هفتم را در لوح قلی سوزان اهن در کردن تا جراد بر که تجارت را

خوب بود **عند الرجال** نشان برینم هفت ترک در هفتاب و در روز
 شنبه در ساعت اول و باید که شنبه آخر ماه باشد و قدر جدید یا حوت
 باشد هفت گره کن و بر هر گرهی اسماء هفت نوبه بخوان و در آخر هر
 گرهی بگوید که به بند فلان بن فلان بر فلان بن فلان و بعد از آن
 در گره نوبه و مهر کن برف و در فن کن در هر جهتی دان یا قوی که کن بابت
 نکند و بدانکه در یکاد فن میکنی گفت کفادن شکل باشد و آن کم سوزا
 هفتم را در شربت کند و معتقد دهنده کفاده کرده **در سیدک الخفال**
 بنویس این هفت اسم را و در شربت انداز یا به شکر حل کن و بخور کن
 آنرا و در کردن آن باید که از حرف خلاص شود ذبح چشم بدان چهار پای آن
 و غیره بدان ریمایی که هفت جیب باشد و اگر از حیوان با او هم میکرد
 سحر را بخوان هفت نوبت بعد از آن در میان راه پیمایی اگر زیاد باشد
 چشم نیلوت و اگر ناکه شود چشم بدست می باید که پوسته میخوانند

تا بجا خود آید بعد از آن بگردن او آویزد که خلاص است اگر زنه را قزند
 نماید یا هم زاد بد دارد هر دو نیک نام را بنویسد و بر گردن او
 بپاویزد **جهت شتاق است** اسم هفتم را بر گردن اسم نویسد که از آن
 نعت خلاص شود **جهت در شکم** اسم هفتم را بر کتف راست او بنویسد
 یا بر کتف چپ و بدهد تا بلبید ما شتا که از آن جهت خلاص شود از جهت
 و بیاینها و در ها اسم هفتم را بر کتف چپ بنویسد که خلاص شود از جهت
 قبول امامه بنویس **بشک** و زعفران و بنم و در میان دستار و در برابر
 و چشم او در آید نزد یکا شخص که خوف او در هیچ نشویش نوسد **جهت**
در چشم و دندان و تویخ و در شقیقه و هر دوری که باشد و هر دوری
 بنویس اسم هفتم را در حیطی یا بر چپ یا بر چپ دیگر در حرف تغریق و صاحب
 مرض را بگوید انگشت بیوضع در دهنش و بیخ آهین بدان
 حرف اول آن و اسماء سبعة را بخوان هفت بار اگر ساکن شد بیضا

والتجزي بكونه مجزئ بحرف جنة وانما سبعة اسما بحرف نازمانا
 ساكن شود سماء دران بكوب و بلكه در در ساكن شود جهت ايند
 زت بنويس اسم هتم را بزيت حل كن و بده تا بان خورج و بعضي از حکما ب
 اينه نوشته اند و برابرش داشته اند وضع عمل شده زيادت شدت
 کاو اسم هتم را برستان کا فویند که شیران کا و زیاده شود در محبت
 اسما واسم اشخص واسم مادرش را باید که قر و بیج هوای باشد و تا
 از نخوست از باد پنا وید که بحربت للبعوض الفرقة والحزاب بنویس
 اسما را در بیج تراویط بد که متصل به نخوست باشد آن بیج و بقابله و بخور
 کند بجلینت و کبریت و صبره فون کند در خانه خضم که چنان شود که خواجه
 و بدانکه این اسما را طاعت جمیع روحانیات میکنند و این اسما حکم بر
 جمیع جن میکنند و فضل عظیم دارد و از جمیع مضرها ایمن باشد و
 حوتان یعنی بان می آرد و زلفها که بنا اهل تلموزی و نغان

داری و اسرار بسیار هست ذکر کرده شد **هذه الاسماء الطابت**
للطوطيل مظهريل فطيطيل فطيطيل
فقطيطيل حطيطيل لقطيطيل لقطيطيل و بعد از آن
 خوانند این اسما هر روز یکبار این عزمت بخوان **بسم الله الرحمن الرحيم**
اعصمت بالله الخالق العظيم الكريم الفريد الرابع العليم
القادر القوي المريد السميع العليم المتكلم بسم الله الرحمن الرحيم
لقد لله رب العالمين تا اخذ اعصمت يا سوكلي عقول و نفوس العبد
والتلكية و يا سوكلي عقول و نفوس النسيبة الطبيعية من كل البقا
والادكان و اعصمت يا سوكلي هذا المكان و يا سوكلي الملائكة للقد
الموكلت بقضاي خواج الانيان و يا ملكات العفاريه و النيا
و الحان و يا ملكة ايام السعة و سوكلهما و سوكلي الارقات و لا
دان و يا خدایم اسما الطابت المباركات المدفوعة علیکم

اجبوني ريحا واميني بقوة ناهية غالية وهوي ملكه العلية
لكل تقاوم ونقنا جميع حاجاتي باستجدة واليد ريحا احلبوا
منا محجرا واعطنا نفوس معتدل وتلوي جميع بني آدم وبنات
حراساكن ودارب هذه البلدة والمكان الي بالجزوات والاحيان
والعدة والمطيف والايام الكثر العيرة المناهية له يجعل
التاعة الواجد بحق الله لا اله الا هو الحي القيوم قاضي
الحاجات تدرك بتضاي حاجاتي باسذهب بحق يوم الاحد عليك
وبحق كوكب الشمس الميزه وملكها كليسا بحق الملك الموكل بك
والحاكم عليك وقياسيل افض حاجاتي وتدرك بتضاي حاجاتي من
بحق يوم الاثنين عليك وبحق كوكب القمر الميزه وملكه تقبل بحق
الملك الموكل بك والحاكم عليك جبرائيل افض حاجاتي يا ابا محمد
يا احمد بحق يوم الثلاثاء عليك وبحق كوكب المريخ وملكه هما يسل

وبحق الملك الموكل بك والحاكم عليك سناسل افض حاجاتي يا برهان
يوم الاربعاء وبحق كوكب عطارد وملكه اشكي وبحق الملك الموكل بك و
الحاكم عليك حرقيا يسل افض حاجاتي يا شهيدش بحق يوم الخميس عليك
وبحق كوكب المريخ وملكه بخواد وبحق الملك الموكل بك والحاكم
عليك صفا يسل افض حاجاتي تدرك بتضاي جميع حاجاتي يا اسد بحق
يوم الجمعة عليك وبحق كوكب الزهره وملكها الميمون وبحق الملك الموكل
بك والحاكم عليك غيا يسل افض حاجاتي باسميون بحق يوم السبت
عليك وبحق كوكب زحل وملكه كنيا يسل افض حاجاتي يا فطرس بحق
ملك المرحل والحاكم والسطان عليه توكلوا بتضاي حاجاتي
بحق اسم الله لا اله الا هو الحي القيوم قاضي الحاجاتي ميكدرش
الكندرس اهدوش اهدوش طناش طناش اشراطين طناش
عياش عياش عياش اهدوش اهدوش اهدوش اهدوش اهدوش

تذاکه تراکه الوهم الوهم جم جم طیس طیس کھیعص معق
 الوخا الوخا العجل العجل الساعه الساعه الساعه ایضا
 یکنوا یاتیکم الله جمیعاً ان الله علی کل شیء قدید و عنت الوجوه
 للچی القوم سه نوبت بگوید و بعد از آن چهار نوبت بگوید
 لله جنود السموات والارض و کان الله علماً حکماً فان
 تلووا قل جی الله لا اله الا هو علیه توکل و هو رب العرش
 العظیم ایاک نعبد و ایاک نستعین و الحمد لله رب العالمین
فصل در خواص اسما الطایبات و عمل در آن
 خاتم آن بنویس این اسم هفتگانه را در روز چهارشنبه آخر ماه
 بر هر چه که باشد و بیندازد در موضعی که طلسم باشد در حرکت او در
 مواضع که باشد مثل تیرا نداشتن و کی می شیرند نه و دردها و
 بادها مثلها و مآنها و از درها و درله و برعد و باطل شدن

جمع حرفها از ملوی و سفلی باشد از جن و عبیره هر گاه که بخواند کسی
 این اسما سده اسم بر یکجا بنماید از زمین و بسیار خود بیندازد مخفی
 شود از چشم اعدا و اگر بخواند اسما را و باد بر لشکر رسد هزیمت در لشکر
 افتد و اگر بخواند و نوزاد شاهان در ابد طبع شوند و ترسند
 درین اسما است از برای شیاطین و جن مدفع شرایشان و عمل در چنان
 اخرازه و قوه و جفا یا بد کند اگر کسی خواهد که در میانان را بیند
 در خلقی را بد جای باک و غمان بگذارد و در عتبت هر زمان هفتاد
 بار بخواند مدت هفت روز بعد از آن از احوال جنود حدیثی بنفهم
 در میان دان و اگر در سگانی را باکی که در و کچی و طلسمی باشد چنان
 اسم اول بنویس و بچهار طرف او بنهد در هر کجی یک اسم و بر سر آن
 بلاسم بنمونه نام ششم در دستگیر نام هفتم در دست چپ و اسم
 هشتم بر سر خود نه و اسما را بیرون آن که طلسمها حرکت نمیکند و اگر

خواهی که آب چاه فردرد در خشک شود بزین چهار اسم اول و در ^{چهار}
 دکن چاه بنام دیکو و بزین در چاه انداز که ابطا فردرد
 بضم و نهان داد دیکو بزین اسم همگانه را بر سنال اب بنده
 در بخار و بغامنا و سینا زد را ب چینه که فریب رود و بخودان که
 گفته اند در نوع است جهت باطل شدن حرکات تله از حرکت
 خندان که سوکلا اند بطلم اینست حصال البان سندروس مقل ^{ارزق}
سط جتن ساح کن بریم بعد سخن کند جواب را و در سابع سابعه
 اندازد و جبتا سازد و در سابعه حک کند و در سابعه یکو خیزد
 است بزهدیا بندقا بندجیا بندل لبان مقل ارزق سندروس
 عدد بزین سابعه سابعه سخن کند و بند بنازد **فضل**
 بدانکه این اسم هفتگانه هفت خاتم است و در بانت و تجیم و
انصار و هراسی و فعلی دارد خامه اران بیکدرد و جمع این

خاتمنا

خاتمنا مقتدر کند در نقره و طلا و در شرف شمس و شمس و خاتمنا خیزد
 دانه هفت شمال با هفت دوم است و خاتمنا فعلی آرد توی
 در حجاب و احراق و حسین قید و عینه و ان خو یک جماد کنف
شواستند و المها و مجاویب و خروج و و حایات از ساز دل
 بدانکه هر کس برسد بخدومه یک خاتم از اینها مطیع آن شود جمع
علیه و سینله و جمع جین انجا رکند بر خلق بدانکه اسم هفتم
فعلی توی دارد وز و ترا اجابت شود و خاتم او بزرگ آز اره
خاتم وبه او علم باطل شود از ش خاتم دیگر انها تابع این
خاتمند و بش خاتم دیگر تابع خاتم هفتمت بدانکه اسما که سخت
شده ان خو اص رفت و رکبت از چهار مغنی که جمع ارزق
در تخت ان سند رجت و بدانکه دین اسما و اسم است که نزد
اهل علم سیمی بایم دو راست که قد ران عیند اندا آ خدا و ند سما

داناست که هر حرفی که در آوات و در اخراست و در اقشام اسماء عن اسم که
 کین بکرتجا میله افلا و لام استه اخرا و لام است که اسم اول و هفت
 ناما اسم هفتم که شتر استان ابا بل اسم که اول مثل اخراست و افضل
 عظیم آره و هر اسمی ازین اسمها بیرون آید و پنجم و عذابا خاصا در جزیره
 خاتم اینست **وَاللّٰهُ التَّوَقُّنُ** فصل بدانکه دعوت کرا که در این
 سخن است و شناختن از طلسمات و سحرها تا پادشاهان و سلاطین و
 وقت و قیوم عربت کنند و فرخانیان جهان داری و صید در زمان
 باشند درین داری و اما خذره مردم از بهر محبت و عشق و فرخ میباشند
 کند و این رسالت شملت بد دعوت نهم و عطارد و قمر که تعلق بدین
 معنی آره و التلام **دعوت نهم** باید که جامهای نهم پوشند و نیز
 ذببت فان بر خود بندند و صوی در اذ ان سر خود فرو آیند و بخود
 کاندرد و قنفل و جوز بهار و فاقله از هر یکی خردی بر گیرند و باب کشینی

و یا باب اصل التوس بر شند و بیلها سازند و بخورد کنند و سبب درسد
 بگردد و قوی که زهره قوی باشد در شرف باد و خانه خوبین ادا و حج یا در
 مقبول که قنوه آرد و با نظر باشد سعیدی بنظر و ستر این معنی که گفته ایم ان
 بخود و جامها بکند و روی زهره کند و بگوید **اَيْتَمًا السَّعِيْدُ**
الْبَارِدَةُ الرُّطْبَةُ الْمَشْرِقِيَّةُ الْحَقِيْقَةُ صَاحِبَةُ الْحَلِي وَالْحَلَالِ وَالذَّهَبِ وَالنَّقِيَّةِ
وَالزَّيْنَةِ الْحَبِيْبَةِ لِلْعَنَقِ وَالْعَزْدِ وَالطَّرِبِ وَالزَّرْبِ وَالنِّكَاحِ يَا زَهْرَةَ يَا
عَدْنًا يَا ظَاهِرَةَ يَا عَدْنًا يَا زَاكِيَّةَ يَا عَدْنًا الْمَلِكِيَّةَ لِرَامِ التَّمْرِ اسْلُكْ
الْمَعصُومِيَّةَ این بگوید و حاجت بخواند و او شود در میان خدا بیغالی
دعوت دهم التلام **عِلْنَا سِنَكَا يَا اَيْتَمًا الْقَمَرُ وَالزَّهْرَةُ عَظِيْمِيْنِ**
فَاذِرِيْنِ دَائِمِيْنِ بِاَيْمِيْنِ قُوْبِيْنِ سَعِيْدِيْنِ هُدِيْبِيْنِ نِيْمَا يَتَا الْعَمْرُ
الزَّهْرَةَ اسْلُكَا سَبِيْرَتَكَا وَرَحْمَتَكَا تَرْبِيْنَا فَلَإِي عِيْنِ الْمَلُوْكِ وَعِيْدِ
الْقَاءِ وَارزَقَاةَ بِيْوَالٍ وَزِيْنَتَهُ قَسَاعَدَةَ وَكُلَّ مَن يَرَاهُ وَيُعِيْمُهُ

وینیزین

جدا و بکرته و بعضی جاها ته و بنیزین فی غیره یا نما کنیا الحسی و الا کنیا
 العظیم (سجیبا و قایم اسعدا نماست کما امین امین العجل العجل
 اتناغه التناغه دعوه الفطارح که زمان و شعرا حلال از
 بهرد و سنی و الفت با یکدیگر کنند و سخن کردن دبران و اهله و آیین
 و بانزکانان و تجار و کورکان سخن کردن و بنیز خط و اسانی
 اسختم عظمها و نزدیک و دانی با یکدیگر در پیشد جاها و بنیکن و
 بشکل پروان و ادیان در آید در وقتی که عطارح قوی باشد و در
 باشد یا در خانه خود باشد یا در حقیقت مقبول باشد و ناظر باشد بقدر
 بنظر دینی اگر ناظر بنسب باشد بجهت بود که از همه سعد تراست و
 کند لغاح خشک و خشخاش بنید و برزق طونا جمله خند کند و باب کانه
 رشته و قتلها سازد و براتش بحد و بگوید انها الی الی الی الی الی
 الطاهر کاتب الادیب الاعمی المدبرک الامیراد و العلم بعبایض

الاعلیٰ العلیٰ بنی

اسود

کثیر التام للمکینه البانیغ القزیه النانیغ العمل اللطیف الفکره اسنک سنیک
 المنصونه و حاجت خود ما بخانه دعوت القمر از بهر خاص و عام وید
 کارها خاصه عمارت و زداعت و راندن ایضا و عمارت کاربندها و آنچه
 بدین مانند باید که وقتی که ماه قوی باشد و کامل باشد و تمام نود بود
 شبیز هم یاب چهارم ماه قوی باشد رزقها در خانه خود یا در حد
 مقبول و ناظر بود بسوی بنظر دینی باید که جاها میسند در پون
 و کرد و بندند و قضیسی از جوب بد است در دست کرد که بر سران مقصیب
 پاره نغمه باشد مانند روی و بجز آن سک بر کرد یا کل سید و بخورد
 عود مطرا و کل سرخ و بنفشه براتش بحد چون و در بر آید از نصیب
 که دارد اشته بیوی ماه کف شبیز هم یاب چهارم هم و بگوید
 انجا المیده الغریب الباریه الرطب الطیب المعدل الجبل الفرح الحجت
 الملیح و انشاء الملك العبد النقیه فی التدیبر صاحب الرسل والاخبار
 سید

والله بقلبه الكتمان الا براد النبي الخليم مفتاح الختم فان الملك
يسع الاوى ويندهو حشا ملك بتسلك المعصية وحاجت خود
طلب نماید تا حاجتا درو شود و باید که دعوه هر کوی می رسد بان
بخواند و اگر یک دعوه اجابت نشود دیگر باره دعوه کند و ملول
خاطر نکند که الحاح در دعوه مینداید انشاء الله تعالی و بقدر

تمسکنا الله تعالی

م م م
م

عمل
از تیاج سرخ مثل اللؤلؤ # آنچه فواید قطع و یک کبیر از
کر باس نبرد و آن مقطوع را در میان لوبکه اروسه
روز صایم باش و هر روز ۳۸۵ نوبت ایند عار بخوان
و در وقت خواندن بخور کن از سقر شغف مشک

م

عبر خام در کیمه اول علاقه نظر هر شود در حنت فرما پند
شرد هم شتر بسیار پند نرسد بعد از آن مرد پیر بسیار
سلام کند و بر از و در جواب گوید انگاه کیمه را باز کن تمام آن
اثره باشد اما باید که روز شنبه ابتدا کند علی الصبح غسل کند
و ابتدا کند تا مراد یابد و دعای که باید خواند باین طریق است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نُوشِ نَاقُوشِ يَئُوشِ زَئُوشِ اَبَرِ نُوشِ مَشَعَلِ
بَيْتِنَا كَسَطَطِئُوشِ يَاشِنُو اَيْلِ يَازِ مَنا اَيْلِ يَازِ
زَدا اَيْلِ يَاطِنِسا اَيْلِ قَطِيرِ ثَلَجِ ثَلَجِ ثَلَجِ
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اَنْتِ قَطْبُضُ الارْحَامِ وَمَا
تَرُدُّ اَدْ كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارِ غَايَمِ الغَيْبِ وَ

الشهادة الكبرى المتعالي كتب ابراهيم خان في شهر الجهر الاول

۱۱۹۹

۴

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين
اما بعد بدانکه این مختصر است در خواص حروف مفرقه فصحی و در خواص
 که از رسول صلی الله علیه و آله و سلم سوال کردند که بر هر پند و کتابی نازل
 شده بر آدم علیه السلام کدام کتاب نازل شد حضرت رسالت پناه ^{صلی}
 الله علیه و آله فرمود که بت در حروف سائل سوال کرد که ما رسول الله حرفه
 الف که با این بت و هفت حرفت چنانچه حضرت رسول صلی الله علیه و
 آله و سلم فرمود که هر که ایمان نیاورد که بت در حروف با آدم ^{صلی}

التقام

للتقام آید او نه از بت و لام التصرف واحد است و خواص اینها الله هم
 دستور بحیث اسم حرفت و بسماء عمل بنیاید بقول ابن فخر جفر حاجی حسن
 قطب الدین حسین بن محمد ابراهیم المودعی طاب و می الشهد رعایای درین
 حرفات ناملا افتاد و بجهت و بجزیره خواصی چند که در بآینه شد
 مفرجات در محل و حرم تا که اذان فایده یابند رعایای خیر یاد کنند
 اگر چه سنت اولیا انت که اسرار مخفی دارند و از نا اهلان نگاه دارند
 چون القاسم حجاب بدین غیر این نوع اسرار است وصیت انت که بت
 خدای مملایکه و انبیا و اولیا برانگن باد که بخرام عمل کند و بجاهلان
 امروزه فاما چون خواص این مختصر میاید بدین جهت شرحی بعمل مخصی
 تمام آمدن امیدوارم که بدانند و بخوانند و با خدایتعالی باشند و تا
 کار یکی نیفتد شروع درین عمل نمایند این بود وصیت این فقیر و
 اینست اسرار حروف مفرقه و الله اعلم واحکوم بالغیب هو

ملی کل تجزیه بر الفک از عمل تعلق بر بیخ دارد و صدق یا زده
 عدد دارد و خواص او در استخراج و انتقال و الفت در جمیع مکانات
 داخلست و هر کس برابر یکی صدق یا زده بار بخواند محبت و الفت پیدا
 شود میان ایشان اگر الفت در الحساب کند و نام انگس در پشت خرم
 نویسد و بخواند ملاکت نماید البته بخوار برسد و انتقال غیر
 مزین بدوستی بهتر باشد و از عمل خیر بدین طریق باید نوشت

بک تعلق بعباده دارد از جزا و خواص او در عیاشی
 و نفاق و دلبری دارد هرگاه خواهد که کسی را با کسی تند گردانند و

از

از عدد سه دارد و اگر بخوانند و نفس برایشان دهند و اگر نمرود
 چندتا نظر بعباده داشته باشد بهتر باشد و اگر باد را با ضرب کند و
 شدت بگذرد نام ایشان را بپشت منگت نویسد آن بهتر کند و اگر کسی
 را اول نام وی باشد بگوید باشد در همه حرفها تا بن قاعده و ناله

و اگر کسی را با کسی از این طریق بدین طریق باید نوشت
 و اگر کسی را با کسی از این طریق بدین طریق باید نوشت
 و اگر کسی را با کسی از این طریق بدین طریق باید نوشت
 و اگر کسی را با کسی از این طریق بدین طریق باید نوشت

جیم محبت بک و خواص او در مال جمعیت و از فقر تعلق دارد و در
 عدد پنجاه و سه عدد دارد و اگر کسی ورز خورد سازد چندان جمعیت یابد که
 نظری نداشته باشد تا اگر قوه رتبه رتبه برچون و عدد در بیخ عدد بگوید
 تراشد و از آن روز در دهد و مطالب و مقاصد اینکس زودتر حال

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

دال تعلق نخل آرد آنجدا از خواص هدایه و سعاده و از عده بیخ
دارد اگر کسی ماه کم کند یا چیزی از وی فوت شد باشد طلب مراد کند
بخواند البته بدان مراد دلالت یابد و اگر هشت عدد بر استخوان لاله
نریزد تسکین حرارت غشک کند و اگر همی داشته باشد بخواند در خواب
شاهده

باید و اگر در بیخ صند با غرضگاه دارد برایشان مصلحت
آید و اگر نود و چهار عدد بخواند بر او در شکر و شکر
آید

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

هاتعلق شش آرد از سرطان و از خواص دلیل بزرگ و رفعت و محض
اشارات است و سلا برای عدا و امید گرفتن و اگر عدد شش آرد و اگر
بین حرف ع لارت نماید در قتل مردم با هیبت نماید و هم کس از
خواب بکزند و اگر هاد و هاد در عدد بنهند و در خانه دشمن بنهند سبب
حلاکت ایشان شود و اگر نود و سرطان با طر شش بودیم باشد و هر دو عا که
کند

وان زینان تعلق بر هر دانه و خواص و خوف نداشتن نمود
و ترسیدن ایشان و از عده بیزه دارد هر که بخواند بیاد دشمن و از
وی فرج دهد و دل دشمن ببیداید و اگر عدد شش در عدد ضرب کنند و در
ربع بنهند و در مقام دشمن نهاد آره کرد و انا و الله

در این زمین

صد ۲ - یک

بهر باشد

علاحدی عیال

نویسه مخلوق
غرم دروه
سه سه میل
مانند

رفع کرم در

مهر بر کرم

حب محرم مثل
بیا اینر

از جهت معلق نیز هر چه دارد اتصال بخوام و غایب و روشن و تخیلی
 الفتا و از عدد هفت و شصت و هفت و شصت و هفت و شصت و هفت و شصت
 این بقی و خوانندک صاحب را در روز زمان و مردان بزرگ گرد آند
 خاصه زنان اگر عدد هفتاد از عدد قبله کند ۶۲ در ۶۲ در هر جمع بسیار

در این کتاب در هر کجای که بطلبید و آید
 در هر کجای که بطلبید و آید

خ

ح معلق نیز هر چه دارد از جمله حیات مکنونات از خواص است
 و از خواص معلق نیز هر چه دارد و در ستا بزرگ گرد آند و بسیار و کرد آند
 و هر که بسیار خوانند خلص متا بل انتاب چنان کرده که اشتب و دی کار نکند
 و از عدد نه دارد و مورد در معلق نیز هر چه دارد و هر که خست نباشند
 بر این بزرگ خوانند بسیار باید و اگر نه در نه مرب کند بزرگ مذکور
 بنده همه کارها و مشکلات بر اسان کرده و مطالب بزرگ و دی خست کرد

ط معلق نیز هر چه دارد و از سرطان و اسرار معلق بزرگ این
 صور پیدا هد و از خواص بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ
 دارد و اگر بسیار خوانند بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ بزرگ

بخواند بن حرف طبعی کان در زمان دارند بقدرت الله تعالى و اگر
 ده درده در هر پنج نقد بجز مراد که بعد حاصل شود خاصه قدر در طمان
 بنظر نیک شری و نظریه بد عکس نماید و در همه حیوانات بدین طریق عمل
 نماید

با تعلق بجنس دارد از قوس و اشارت بر وجود موجودات از خوا
 حصول مال مراد باشد از هر کس و افعال شخصینه و از عدد یا
 داده پس هر کس بدین دستور عمل نماید البته عباد
 رسد و اگر بازده یا بکند چون ۱۰ در ۱۰ و عدد در میان ده در
 نقد خواند با علامت آبت حد و اگر کسی خردت دانسته باشد در
 انما زد و بخورد تسکین حرارت یابد و اگر با خود دارد نفع یابد

الکاف از قوس تعلق بجنس دارد و حرف کفایت و از
 خواص جهت دفع دشمن و دفع نفور و درویشی و غم باشد و از نفور
 سد و بیک و در خواندن همه نجات بر آورد بقدرت الله تعالی و اگر قصد
 در صد و بیک ضرب کند و در پنج نقد و با خود دارد دشمن بگریزد و اگر

فازد دشمن نقد بنگردد بخوار شود و در بیک باقی

با عمل نماید من او شکر صد

اللام تعلق بند دارد از طرفان و حرفه غده و ملاکت و از
 جهت بریدن دشمن و زحمت رسانیدن بر ایشان و از عده ۱۷ دارد
 و اگر بنویسند بر پوست حماد و در خانه دشمن بگذرانند برافند و اگر
 بخوانند و بر دشمن رسد ریخته شود و اگر عدد شروع بر پنج بگذرد به نیت
 دشمن آتیه هلاک شود و اگر شروع با بیست و یک شود و اگر در هر روز

المیم از جدی تعلق بر پنج دارد و از حرف بزرگی و سلطنت و
 است و از خواص بنام کدو اینک و اسانی صعب بنظر از عدد نود آرد
 و حرفه سریع اجابت است و عمل همچنان دستور باشد و هر که بیاید
 خواند بمرتبه بزرگوار آمد و در اخر هر یک نمودار بتان خواهم

نهاد

نهاد که در همه حرفی بدان دستور عمل نماید انشاء الله تعالی
السنون تعلق بر حل دارد از این توان و حرفت که جمله تمام
 قایم است و خواص جهت ترویض دشمن و تصدیق و از عده صد
 دارد همچنان دست که تمام حرفات گفته شد شروع نماید و اگر
 بیاید خواند اسرار جمله مکونات کما هیه بدانند

الستين اذا سلاست تعلق بقدر آرد و حرف مبارک است و
 بتمنت و از خواص جهت خط امثال و حضور و شنا یا امر آن
 و تشکیل القلب و روشنا در اسور و از عدد ۱۲ پس هر که خواهد
 مرضی باشد و عی از خود یاد بکری بنکین کند حرف سین را بسیار خواند
 که مراد حاصل شود و در وضاحت و بلاغت نیز آید و اگر عدد
 ضرب کند در سبعمی صد و هجتم خواند آن همه عین فایح یا بد که در
 هر صد بیت با بگوید سگت بالستین ^{بلان} است لآن

العین اذا سلاست تعلق بشین دار و حرف ماده کلی است و از
 خواص

جهت

جهت ظهور غیب و مال و ذواتی بسیار و هر که بیز بسیار گوید مال
 بروی فراوان شود و علم پوشیده بروی ظاهر گردد و اگر کسی با نظر بد
 رسیده باشد ۱۳ در ۱۳ ضرب کند و در سبعمی صد و صد و سی صد
 و نیکو گردد و اگر بنویسد و در جامعه کسی بند و خواب نکند شبه گردد
 و اگر بنویسد وقتی که نمود و ایستد تا ظهر ششمین بود سوزن تر آید چشم
 هر که بروی آفتد نوری در وی شا هله نماید و مقبول الملائق شود

الفاء اذا سلاست تعلق بقدر آرد و از خواص پوشیدن اسرار
 و الخفا و عی از خوف باشد و از عدد ۸۱ دارد هر که خواهد

ها

سریچه پوشیده دارد بخواند بسیار یا بعد از آنکه از آن خیال بود اگر بر
 خانه نویسد یگانه راه بدان محل برزد و اگر بنام دشمنی بخواند دشمن کوف
 کرده و از خوفش وایمن گردد و اگر عدو مغرب بنویسد بنام دو کس البته
 از همدیگر فارغ شوند و بگوید فرقت با لیا فلان بن فلان بن فلان
 بن فلان و اگر نمود در سینه ناظر بطیار بود بگوید یا سید

الصناد از سینه تعلق بطیار دارد و از خواص دفع دشمن
 و غیره و بستن زبان بدگویان و از عدده ۹۵ دارج بر هر کس بسیار
 خواند هیچکس هم باب دست بر روی نیاید و از عدده مغرب و پیش هر پنج
 بپوشد و بعد از آن در آخر بگوید صدت فلان بن فلان بن فلان

فلان و اگر در ریب نویسد بنام کسی و در زیر سنگ گران بخندد فلان
 آنکس بسته کرد البته و اگر نمود در سینه ناظر بطیار بود بهتر بود و
 از نوحی خواهم بخون در تمام حروف بناستوع عمل نماید

القاف از اساتعلق غنچه امه و از حرف اسم اعظم است و بسیار
 علو است و از خواندن سنگین خشم انداختن سوزنیات و بستن بطیار و
 و زود اودن دندان از تنید و از عدده ۱۸۱ دارج و هر کس که بسیار
 خواند غمگین و مضرت یابد و حرارت بسیار دارد و اگر پا در شایع
 شتر داشته باشد بخواند البته آن خشم ساکن شود و اگر خواهد که کسی
 بجای نرود بخواند یا بنویسد و در زیر سنگ گران گذارد بنام آنکس

دفع شود و عباد همین عمل کند و اگر هر دو بهم عمل کند بهتر باشد
 و اگر یکی کفایت دهد بنویسد و صد تا صد میان آن بنویسد و ده
 مقدار و اعداد یکی ۹۹ و دیگری ۹۸ و سه ۹۷ بدان تا فم شود
 بخدا هدیه بنویسد تا تمام شود و بنویسد استن علی حکم یا
 صلوات الله الموكلون بزالتان المکتوب لرحم محفوظ اعرا
 اجابتی بین البرق الخاطف احرقوا تلبی ۸۲۸ بقی ۸۲۸ تا
 و نماند با بعد مذکور بخواند البته مطلوب بمبراد طالب شود
 و این فریبت در جمله حروف کجا دارد که مؤذرت و اگر جمله
 علیه بنویسند حاصل نماید بغایت مجرب و مؤذرت و بچشم
 اکابر و مومن خلایق بنزد کار نماید و غیر کاتب را رعیت بری
 بیار باشد انشاء الله تعالی و تقدس بعینه الملك الرحا

هدایح القاف

شعبان شش ماه است و آن را شش ماه میگویند و این است
 و اگر هر دو بهم عمل نماید مؤثر آید و خوب عمل شود شرح نماید
 و در خواندنک سواجبت نماید و در اخذ و لیت و یکینا بگوید اللهم
 ان تمیریننا و حلیت منک و اگر میفرماید یا من یا ای العین
 مبراد رسد و اگر ماقبت خود خواهد در خواب جایزه شود که چه خوا
 بود و کتایب با بد در همه محنتات و اگر در ایم الان قات و در سازد

الکاف

از حوت تعلق بر تیج دارد و از حروف کثرت و ترغیب است
 و از خواندن و شرح و اسود مهم در عمل کاف و از عدد ۲۰۱ دارد و در
 در کتبت سنییات حاصل شود و همین خوابی که مبین دارد خواهد بود
 و اگر هر دو بهم عمل نماید مؤثر آید و خوب عمل شود شرح نماید
 و در خواندنک سواجبت نماید و در اخذ و لیت و یکینا بگوید اللهم
 ان تمیریننا و حلیت منک و اگر میفرماید یا من یا ای العین
 مبراد رسد و اگر ماقبت خود خواهد در خواب جایزه شود که چه خوا
 بود و کتایب با بد در همه محنتات و اگر در ایم الان قات و در سازد

هم کیمیا در باب بیخیتن و در کنت و ارواح سوزانست و اگر بنوی
حروف قان عمل نماید بعد چنانکه مثال نموده شد با علامت است
باشد و اگر نود در حوت ناملد عیج بود بهیو بود ان شاء الله

فصل در بیان...

الثین از نور معلق بندره دارد و از حروف تفریح الدرج جانت
و از خواص بماند آخن در سخنان و در عنده ایشان زلفا هر کشتن
عیبهای ایشان و از عدد ۳۴ حاره فاکو بنویسند بستم و اول
درجه عمل مضروب این عدد در هر پنج بکنند تا به یکونند مثل
بسیان درجه از حوادتها امر نایند و اگر بر دهن خوانند باید
مان کور کشته خوانند در خانه دهنش بندد البته نفع و کنت

پساکرد

پساکرد و در مقام واکذهره و قردن نور بنویسد انور بخت است
مرتب بود اگر خواهد که عیبش نماند ظاهر شود در وقت طلوع شمس که
افتاب در نور باشد و در سینه باشد بنویسد و در بندوی بسیار
عیبها در دهن که نماند نوشته باشد البته ظاهر شود بعون الله

فصل در بیان...

الثالث از مغرب معلق بمرج دارد و از حروف تفریح کوا راست
و از خواص او پناه دادنت و از عدد چهار صد و یک دارد پس
هر کس خواهد که بنزد بزرگی حاجتی برود او را قبول کند و
اندازه دهد بخورد این حروف را بخواند بایان عدد ۳۴

ان نيزك رده چون جسم ان نيزك بردي افتد بگويد نيزك
 بشكائيك و رحمتا ليك يا اواب الله و نظران نيزك با
 نفايد و حاجت او برآورده بطوع و رغبت و اگر مضروب برده شود
 سنج معذب با خود نگاه دارد همان خوانند انزان زيادت بماند
 و اگر قدر در مغرب بود ناله عروج مجترب بماند بعون الله

المكنا از سنبله تعلق بر مطايعه و از حروف رفعت و شايسته
 و از خواص نيزك ناي حاصل آيد و از جود با معنويك دارد پيرگاه
 كه نمره سنبله باشد و همچنان عدد بسوزند و مضروب برده شود
 سنج معذب نماند بنگي بر آيد و فدم او بجز خاله كه برسد بگردد ^{ان}

تمام

تمام پيدا شود و مردم خود بخود بخيال او در افتند و نيكويي او گويند
 و او را جزوازان بنا شده اگر بسيار بخواند برده شود بيزك او را
 عذبت از راه اگر بصنفت قان بسوزند در عايت مده نمايد و در سنج معذب

الخن از حدي تعلق بر اجل دارد و از حروف صعوبت ^{سختي}
 است و از خواص او دارد كه شمن و خراب و تمام و تلاف و اسلاك
 و از معاد 40 دارد پس هر كس خواهد كه دشمن براندازد و در خال
 سوا طيبت نمايد و نفس بردي بزند البته شفاي و شفاي شوند و اگر ^{افيد}
 سفاي مزاج كند و معذب شود و در شكت نهاده و در تمام ^{كنند}

	خلق ۴۵					۴۵					۲۵				
	۷	۲۲	۵	۸	۲۳	۷	۱۳	۱۹		۱	۷	۱۳	۱۹		۱
	۴	۱۲	۱۱	۱۴	۲۰	۴	۲۱	۲	۸	۱۴	۴	۲۱	۲	۸	۱۴
۲۵		۱۷	۱۳	۹	۱	۳	۹	۱۵	۱۹	۲۲	۳	۹	۱۵	۱۹	۲۲
	۲۴	۱۰	۱۵	۱۴	۲	۱۱	۱۶	۲۳	۴	۱۰	۱۱	۱۶	۲۳	۴	۱۰
	۳	۳	۲۱	۱۸	۱۹	۲۴	۵	۶	۱۲	۱۸	۲۴	۵	۶	۱۲	۱۸
	شکل ۴۵					خلق ۴۵									
	۲۳	۲۰	۱۲	۹	۱	۱۹	۲۴	۱	۹	۱۸	۱۹	۲۴	۱	۹	۱۸
۲۵	۴	۳		۱۷	۱۴	۱۴	۱۹	۵	۱۵	۱۲	۱۴	۱۹	۵	۱۵	۱۲
	۱۹	۱۱	۸	۵	۲۲	۲۳	۶	۱۳	۱۷	۳	۲۳	۶	۱۳	۱۷	۳
	۲	۲۴	۱۴	۱۳	۱۰	۴	۱۱	۲۱	۷	۲۲	۴	۱۱	۲۱	۷	۲۲
	۱۵	۷	۴	۲۱	۱۸	۸	۲		۲	۱۰	۸	۲		۲	۱۰
											۲۵				

بند

خواص ۴ در ۴ چون زحل ۲۴ درجه میوان بود این شکل بر خشتی پنجه
 کشد چون زحل بخانه های خوابد و نم بجایی باشد این خشت با در بنا

البه خراب گردد و اگر نمود چیزی ناظر بزل بود به بدی بصورت بود
 و اگر بخواند در میان حجه تفرقه در ایشان افتد و شرط حدود است
 که اسامه و یعنی اسامه بخواند و اگر بسم خود راسته نویسد چون نکین
 و یا خود را در دفع سحر و دیو صبح بکند و اگر به نیل و سرکه بپزد
 خد نویسد و بر آستانه خانه دشمن بگذرد کس که در آن خانه بود
 ستر و مهرم شود و از خدا تعالی تیرسد و این عمل نکند و بگوید
 خربت دار فلان بن فلان ما لجناء و اکوا این عربت بخواند سریع الاجابة
 شود

الذال از دولت تعلق بعمار داره و از حد خیر دست و از

خواص

که خوانند بنهند سالم را بخورد و اگر در کمانی تعبیه کنند
 ابکا در چند آنکه خواهند بیند و ما در کوندم بدان تعبیه کردند
 نمانند کرد و اگر بر پوست شیر کشند و مرود با خود دارد و با شرف قوت
 بیند آید و اگر بر پوست اهو کشند بشک و زعفران و با خود آوردن
 دو سحر او در دل گیرند و اگر بر نیکن فو لاد نشتر کشند همین فعل کند و باید که

سعدان ناظر باشد						سعدان ناظر باشد					
۳۶	۳۰	۲۴	۱۳	۷	۱	۳۶	۳۰	۲۴	۱۳	۷	۱
۲۸	۱۴	۳	۳۵	۱۷	۱۲	۲۵	۱۴	۳	۳۵	۱۷	۱۲
۴	۱۰	۱۴	۲۱	۲۱	۲۲	۴	۱۰	۱۴	۲۱	۲۱	۲۲
۲۰	۲	۲۹	۱۱	۳۱	۱۸	۲۰	۲	۲۹	۱۱	۳۱	۱۸
۱۵	۲۶	۸	۲۷	۵	۲۲	۱۵	۲۶	۸	۲۷	۵	۲۲
۹	۱۴	۳۲	۴	۲۳	۲۹	۹	۱۴	۳۲	۴	۲۳	۲۹
۱۱۱						۱۱۱					
۳۲	۲۸	۸	۳۵	۴	۱	۳۲	۲۸	۸	۳۵	۴	۱
۴	۹	۲۹	۲	۳۴	۳۱	۴	۹	۲۹	۲	۳۴	۳۱
۲۵	۱۵	۱۶	۲۰	۳	۲۴	۲۵	۱۵	۱۶	۲۰	۳	۲۴
۲۲	۱۲	۱۷	۲۲	۷	۳	۲۲	۱۲	۱۷	۲۲	۷	۳
۱۹	۲۹	۱۴	۱۳	۲۷	۱۰	۱۹	۲۹	۱۴	۱۳	۲۷	۱۰
۱۱	۲۱	۲۴	۱۸	۲۲	۵	۱۱	۲۱	۲۴	۱۸	۲۲	۵

الف از حروف سلق بر هجوه دارد مان حروف این و این است
 است و از حروف خوی شکل و در نظر نگویند که خود ما و از عدد
 ۱۱ دارد هر که این حروف بسیار خواند هر که در دو نگاه کند
 و صدای حسی در وی مشاهده نماید اگر مضروب شدش بخیرید
 با خود دارد مجرب است که شود و اگر در میان دو دوست بخیرید
 ساقی بگذرد و در چندین نماید که عقل حیوان عباد بگویند

الف از حروف سلق بر هجوه دارد و از حروف اموات و کلمات
 و از حروف پست در اموات و سلق چشم و زبان عدا و با نشتن
 ایشان و هر که بسیار خواند رخا هر که کاری بکند که همگین حال

۲۴

فکره افند مگر در عیند و عید بود همگسسته اهد نماید و اگر
 بدین حرفه و صنایع متغایان چشم همه کس غایت شود و اگر
 عدد معنی در لغت و در معنی بعد و در زبان این کلمه کس لغت
 پیدا نشود و اگر خواهد که کلمه را در عقل و مدح و شکر کند پس باید
 عددش بر طرفی و حرف بر طرفی خواند و بعد بخواند و عدد
 گفته در کتب عقلی و ابرو شود و اگر در ششمی بل و غایت
 دست نویسد و فرزندش کند و الله اعلم

بالتوایم
 اسم الفارغید مد قولی سابعون جلیب
 حق کرده و در ریشه بکلم گرفته از بیع نان
 م اشی کرده و بجله و در ریشه هسه
 بعد بود فقال عروق مکر و سه فتقال
 سم

کلمه با کلمه
 فایده این بعضی فایده اندک کلمات
 انت دلت کلمه کی بود
 کتاب که کلمات شود
 لغت عربی
 ایلام یا هم یا خون یا کاف یا و یا
 سین سلام قولان و پ و جیم بعد
 از آن حاجت خواهد بود و از آن
 نویسد و در مقام ایشان در ظاهر گذر
 انقلب القمر و انقلب الشمس و انقلب الليل
 و انقلب النهار و انقلب البحار و انقلب السموات
 و انقلب من سوره بعضی و لان ان طلاق
 و ان الله الغافر و ان الله الساق بالسان
 ماله له و ماله له و ماله له
 کلمه تحریر دور الظلم و الظلمه و الظلمه و الظلمه
 و در طرفی از آن عمل و جواهرهای هندی و سید بن و طرفی و آن مرغ م
 بکشند و از آن بیان دهن کند

ت	ت	ت	ت	ت	ت
ت	ت	ت	ت	ت	ت
خ	و	و	و	و	و
خ	و	و	و	و	و
خ	و	و	و	و	و
خ	و	و	و	و	و
خ	و	و	و	و	و
خ	و	و	و	و	و
خ	و	و	و	و	و
خ	و	و	و	و	و

۲۰ عمر

الرمز والایمان العبد والاخصا وبعد ان در علم اهل بیت بود آید
 اولیا الله رسیدل خاتم الولاية المهدية شیخ محیی الدین اعرابی و
 قطب الاقطاب والا فراه شیخ سعد الدین جموی و شیخ ابوالعباس بونی
 و شیخ ابوالحسن شافعی و دیگر مشایخ معابد و کتبه مریدان طریقی
 خاصت امامه در اسرار احکام و خواص حروف سخنان فرموده اند و
 مستاهلان از نوال افضال مخطوطه کرامتینده و دین قرن که بعضا بلیفاتی
 رساله قیامت نشاء جامعه حضرة سیاده بناه مظهر الغراب سید حسن
 اخلاطی قدس سره مدک اصول و فروع این علم بوده و چون حکمی الی الی اشرف
 والطف حکالی است و نسبت با دیگر حکالی بمنزله آن حکالی باشد و در مختصر
 نموداری از اکثر آن خواهد بود انشاء الله تعالی **فصل** اصحاب این فن گفته اند
 بخارج بیت و مشتکانه حروف بجا منازل بیت و مشتکانه قراست و
 همچنانکه حلاله در مریدان منازل و سیدان فی ان اذ قدرة کامله الهی در عالم
 کون و فساد میشود همچنین حقیقه حرف که در موطن روح که محمد قدس
 و جمیع است و ان لا یشئ کثیر است در مدارج بخارج بصیر حروف
 ممکنه بر می آید و بر یکی از آن خاصیتی مناسب آن مرتب میگرد و
 همچنانکه ان منازل فرجه هارده منزل فوق الارض است و طامران حروف

از حق و در علم اهل بیت و در اسرار احکام و خواص حروف سخنان فرموده اند و
 مستاهلان از نوال افضال مخطوطه کرامتینده و دین قرن که بعضا بلیفاتی
 رساله قیامت نشاء جامعه حضرة سیاده بناه مظهر الغراب سید حسن
 اخلاطی قدس سره مدک اصول و فروع این علم بوده و چون حکمی الی الی اشرف
 والطف حکالی است و نسبت با دیگر حکالی بمنزله آن حکالی باشد و در مختصر
 نموداری از اکثر آن خواهد بود انشاء الله تعالی **فصل** اصحاب این فن گفته اند
 بخارج بیت و مشتکانه حروف بجا منازل بیت و مشتکانه قراست و
 همچنانکه حلاله در مریدان منازل و سیدان فی ان اذ قدرة کامله الهی در عالم
 کون و فساد میشود همچنین حقیقه حرف که در موطن روح که محمد قدس
 و جمیع است و ان لا یشئ کثیر است در مدارج بخارج بصیر حروف
 ممکنه بر می آید و بر یکی از آن خاصیتی مناسب آن مرتب میگرد و
 همچنانکه ان منازل فرجه هارده منزل فوق الارض است و طامران حروف

از حق و در علم اهل بیت و در اسرار احکام و خواص حروف سخنان فرموده اند و
 مستاهلان از نوال افضال مخطوطه کرامتینده و دین قرن که بعضا بلیفاتی
 رساله قیامت نشاء جامعه حضرة سیاده بناه مظهر الغراب سید حسن
 اخلاطی قدس سره مدک اصول و فروع این علم بوده و چون حکمی الی الی اشرف
 والطف حکالی است و نسبت با دیگر حکالی بمنزله آن حکالی باشد و در مختصر
 نموداری از اکثر آن خواهد بود انشاء الله تعالی **فصل** اصحاب این فن گفته اند
 بخارج بیت و مشتکانه حروف بجا منازل بیت و مشتکانه قراست و
 همچنانکه حلاله در مریدان منازل و سیدان فی ان اذ قدرة کامله الهی در عالم
 کون و فساد میشود همچنین حقیقه حرف که در موطن روح که محمد قدس
 و جمیع است و ان لا یشئ کثیر است در مدارج بخارج بصیر حروف
 ممکنه بر می آید و بر یکی از آن خاصیتی مناسب آن مرتب میگرد و
 همچنانکه ان منازل فرجه هارده منزل فوق الارض است و طامران حروف

که در زبان اندوه خود در مدینه
در سخن که از کلام بر آید
و این را در کتابها
و این را در کتابها
و این را در کتابها
و این را در کتابها

جواهره منقوطة و بمنزلة ظاهرها و جواهره غیر منقوطة بمنزلة خفیها و ایضا
جواهره حرف در لام تعریف مذم و مخفی شود و آن است که
ذکرش شش ض ط ظ ل ن و جواهره غیر مذم و آن حریت
در کتاب اصطکاکات از ارسطاطالین برین وجه نقل شده است که اول گوئی
که برچی از بروج فلک مرود کرد از اصطکاک ایشان الف متولد شد
مجموع حدود مرجمی را متعلقه وسط ساخته بخروجی معین از فلک جا
در آن کتاب مشروحست و هماهوا قاعان علوم رسمی و مصطلحات و می
که بحسب سان مطوره مضایقات اصطلاحیند نسبت این سخن بنماورد
جه حدود حرف که اصطلاح ایشان کیفیت مخصوص عارضه
بسیب عتقاد بر محتاج از مرهم اجرام کواکب بر درجات فلکی بحالت جوه
صوت معلول بهوج مواسست که بسبب قمع یا قلع عیف حاصل شود
این سباب در فلک مقرفه اما متعطف لیب دانند که در امتحان اساطین
مقدم ایشان خصوصاً در سردنوا میسر برده میباشست خارج سابقا
ایمانی بمعنی صفت و عرض ایشان آنست که عرائس خفایق آن در حجاب
تواری اندیده اما بحرمان محتج باشد چه صاحب نظران دیده بان که بسبب
تقلید باصوه بصیره ایشان پوشانیده خود مثال این حجاب مانع نظر

ترتیب

نظر ایشان میشود و چون بر تو علوم ایشان از مشکوه نبوة بوده و آن
اقتدا باینها علیهم السلام نموده اند که حقایق معانی را در بلاسی صی
جلوه داده اند تا بقدر الوسع ملاحظه جانبی اکتشف و الکتف کرده باش
جانبه مقتضی جلال و جمال از است **بیت** بر حال لبرمانو غره شد کجا
زان تجلی ز نقاب ان ترانی میکند کت یاد مدلل سعد خیال ارو او
باجمالش روز و شبش نمائی میکند و آنچه بحسب قضا وقت اشارتی
اجمالی بان میساید آنست که حقایق حروف دندانت خود ص علی صد خبا
در مفتوح رساله ایمانی خفی جلی بر ذکی بان واقع شد و باعتبار تعلق
اراده توجه و القان بخاطی تقدیر محقق از علم تمنا میگرد و اوله ندا که
عبارة انمکشف و تحقیق که در نه خاصه خاتم النبیین اند علی الله علیه و
وسلم ای معنی شایعست که تولد کلام انعقاد عتی معنویت که میان
صنعه علم و قدرة واقع میشود و شکی نیست که هر جا که قدرة را دخلی
باشد از در آن داخل خواهد بود چه تا اثر قدرة بر فوق ارادت و ایندگاه
بجای قدرة ذکر اراده میکند و بحقیقت مرسد را در خلقت و ستر اندوه
که علم و قدرة بمثل جسمین متقاربن متقاربن کین کرد و اراده بمنزله مقارن
جه اراده را بطست بینهما سمحا که مقارنه را بطست بین الجسمین ربطی که

حرف
ایمالش

تقتضی حدوث صوتت و کمال دقت الهی بکم الحق ابراهامه و الحق تبارک و تعالی
 جان نمود که این صور علی از سما سمی ذاتی در بخالی انصوتی و کتابی و
 لایبی تزل نموده بر سمع و بصر و قلب نسائی ظاهر کرده و با وجود این که
 و ظهور در بلا بس حدوث سخنان حقیقه شعارش در ذات خود ان الای
 و بر جس هوکامی مبر و محفوظ باشد بخانه انغوائی انسخن تزلنا الکر
 و الالحاقون مستغاد میشود و بحقیقه ای معنی در نظر تشبیه در عین
 تنه است که تمام کمال محققین و اولیای انسخن است و از انجاست که در
 کتب عقاید اسلامی که عموم امته مکلفند بان مستطورات القرآن کلام
 غیر مخلوق و موثقلو بالانسیه مکتوب المصاحف محفوظی الصدود و
 ان كانت القراءة و الكتابة و الحفظ حادثة چون این مقدمه تمهید یافت
 چون حقیقه هر چیزی در حقیقت نیست و صور علیه عبارتند از اسماء الهی
 اسمی از اسماء الهی را مظهریت از اجرام فلکی و عنصری که اختصاص تام
 بان دارند پس توانند بود که هر چیزی از طریق تعلق باشد کو کبی معین و حد
 معین از برچی معین جاننده مرگه که ان کو کبیان درجه رسد که عملی از اعلا
 متعلقه بان حرف شرایط تحقق شود اما مطلوبه از ان بطور آید و انسخنی
 تعین حدوث اشرف از اصطکاکات بان جزو فلکی کرده اند مثلا کفیم

کتاب

میخ با اول درجه حمل و در هر یک از اصطکاکات ایشان الف حاصل شد یعنی
 مدید و نظیر ارا انخرف ایگو کبست و این درجه پس مرگه که میخ ایل درجه
 حمل رسد اعمال متعلقه بالف مناسب باشد و علی هذا القیاس البوایی بیت
 ثلثین و در س اهل نظر یک اشارت کنتم کتابی و کسرم یکم و چون در ما
 حکما اسلوب در و ایما سخن میزنده اند هر کس را کتت هم ان بیت
 از نیمه اکثر متاخران انکار کرده سخن ایشان اشتغال نموده اند و با
 حمل ان ظاهر کرده و تقلید از قبول نموده و این واسطه بسی از تحقیقات
 ایشان مطوس اند نظیرین قبلا است تا که فیثاغورس گفته که من اصول
 را از اصوات اصطکاکات فلکی اند کرده ام و گفته که ان اصوات نعمات
 اند که هیچ نوع دلیله بان غیر سد و تاخذ ان از نظام مرخود حمل کرده اند
 از ان هر دو فرقه منشعب شده بعضی گفته اند که سبب حدوث صوتت تخص
 در توجع مواجست بلکه ستواند بود که با سباب در کجاست شوجع بعضی
 دیگر بر تازین سخن شغول شده اند و در مراتب خاطر فارتجان بیناید که
 هر دو فرقه از مقصود وی افساده اندجه تزلان بود که مقصود او ان باشد که
 موسیقی را که عباره از تجایه نب ملایمه میان اصوات از نسبت حرکت
 و ادوار ایشان گرفته ام چه مرایه نسبتی که میان ان حرکات است حرف

جد و شخ خیرات مستمره که از جمله آن حدوث نفوس انسانیت اول با حرکت
 و ثبات نشان منوط و مربوط است پس اگر آن لب و نقل با صوت و لغات
 کد مآینه در نفس این تمام کند تحقیق این معنی روحی ابط این اواع الا تراق
 بی مکالم الاطلاق نموده ایم اگر کسی با فوق اطلاع بلد باشد بان کتاب جمیع
میرک از حروف بیست و ششگانه را نزدیک یکدیگر یکی از فارسی است
 و ششگانه از شیطین و بطین تا آخر قریب بنسبت داده اند و طبیعت هر حرفی
 مشاکله طبیعت آن منزل دانسته پس چون قربان کو که بر ماسا غمگرت
 اعتدل باشد اعمال متعلقه با حرف مناسب باشد شلا چون قمر در شیطین باشد
 با اعمال متعلقه آن نافع باشد و اما اعمال بقول بعضی ایف و محبت و بعل
 بعضی صدان و تحقیق این معنی اندک بحسب اوضاع متعارف مختلف پیش در محاسن
 در تقسیم غالب بر بروج حصص برجی دو منزل و ثلثی پیش در حصص برجی
 نزار حروف دو حرف و ثلثی شود برین طریق که در دیواره و غیر آن نموده شد

الحمد لله
 اول الف الف الف
 الابد
 المراتب
 الفوس الحرفی
 الفوس الحرفی
 الفوس الحرفی

الکون
 الفوس الحرفی
 الفوس الحرفی
 الفوس الحرفی

و از جمله این حروف اینج طبیعت آن مشترکست میان دو بروج طبیعت او که
 از طبیعت آن دو بروج باشد اما در لفظ و کاتبه تمام باشد چه تقسیم بحسب
 لفظ و کاتبه معذرات و حروف تقسیمی دیگر کرده اند اعتبار نسبت
 بعضی از بعد از حروف ملوی و آن اینست **ا ه ط م ف ش ذ و ع ر**
 ایشان تحت و طبیعت ایشان حار یا بس دویم حروف سوا بی و آن
 اینست **ب و ی ن ن ض ت ض و ا ع ا ب ا ی شان** تحت و طبیعت
 ایشان حار و طب سوم حروف ای و آن اینست **ج ز ل س س ق ت**
 ط و ا ع ا ب ایشان کرات و طبیعت ایشان بار و طب چهارم حروف
 ا ر ه ی و آن اینست **د خ ن خ غ و ا ع ا ب ایشان** حار است و
 طبیعت ایشان بار و ا بس و این حروف که ا ع ا ب ایشان جز است برای
 نطق بر آن اول و ثالث و خامس و سادس و کسوس میدانند پس میرک
 این حروف را علیست مشاکله طبیعت خود شلا اگر حروف ماری را با
 او بسیار خوانند یا معرب بر قدیمی زجاجی یا صینی نویسند بمشک
 و زعفران و کلاب در روز یکشنبه یا سه شنبه نه طلوع شمس
 و بشویند و یا شامند ما را ضو لغتیه دفع کند و تقوی حفظ نماید
 ملاء و حروف سوا بی معرب و کاتبه آن معرب بعضی و کلاب کاسه

Handwritten marginal notes in Persian, written vertically along the right edge of the page. The text is dense and appears to be commentary or additional information related to the main text.

تطیف بعد از شنبه یا جمعه وقت طلوع شمس و بعد از آن شستن و آشامیدن
 فربا امراض سودا یه و خوف و دم باشد و تقویة اعصاب و دماغ
 کند و حروف مایه و ارضی ین برقیاس دفع امراض مضاده طبعه خود
 باشد و در اعمال حفظ صحه و دفع مرض و غضب و تسلیط امراض و غضب
 و ناله و هم و تسلیط آن و تسکین رعب و تسلیط آن همین قانونی که
 باید است و ترصد و ضاع طلا یه باید کرد مثل طلوع عقرب یا حملا در
 تسلیط حراره و امور بنسبه آن و با جملة روح اری و کوا که بران طبیعت
 باشد و در ضد ضد فهم من لزوم دقیق طایفه از اسل این فن مثل شیخ الی
 بوئی جنون نموده اند که اعمال بساط حروف منوط بر اوضاع و فلکی است
 و این معنی اگر باشد بعضی اعمال توان نمود و شکی نیست که رعایت او ضاع در
 مذخلی قیامت و لهذا بتجزیه اختلاف تاوان با اختلاف اوضاع معلوم او است
فصل در خواص حروف مفرده چنانچه در کتاب اهل فن یافت شده است
 الف گفته اند برای تالیف و دلگرمی در وقت طلوع اول درجه حمل بر
 از سر پ منف الف نویسد و بعد بخورد و در شیب آتش در وقت
 و این هم گفته اند که اگر مران الف در همان وقت یا در وقت طلوع عطا
 مسعود نویسد و آن کردنی بیازد چنانچه محاذی سینا باشد صاحب

و کاف حفظ تمام حاصل شود حرف ا برای صدا عمل سابقه در وقت طلوع
 شاره هم دقیقه دوم درجه دلوی بوست خون نویسد و کند بخورد
 ج عقد اللسان وقت طلوع سوم درجه سنبله رکاعه در این وقت
 ج بر محیط آن نویسد و یکی بر کند که بخورد و آن در سوم کوفه
 در زیر خال کند حرف د هم صدا عمل الفست وقت طلوع چهارم درجه
 نه در آینه سفید نویسد و با مفت دانه فلفل و شکر در پیچوده و روزه
 کبر و در آستانه مطلوب بغیر بخورد و او هم بخت راست در طلوع
 درجه اسد دوازده و بر تخته سی نویسد و در آتش دفن کند و بمیخ
 کند الزا عقد الرجال راست و آنچه آن ماند وقت طلوع پنجم درجه جد
 چهارده یا بر کاس نویسد و در پیچد یا یکدک کاف و در یک کبر و در
 دفن کند و پوست نارنج بخورد که الحاق عقد لئوم راست در طلوع ششم
 درجه جوزا شاره ح بر خست تمام نویسد و شب بر بالای آتش بند و
 با دام بخورد که الطاصد عمل الف راست وقت طلوع هفتم درجه عقرب
 طرب بله اسفیدان نویسد و در آب جاده اندازد و بحال بان بخورد که الیا
 بخته را وقت طلوع دهم قوس میت و یکدیگر بخورد و عقیده کرد
 بر دغزیت بیغردد و بندد و نویسد که کاف عقد اللسان وقت

در وقت طلوع پنجم درجه جد
 در وقت طلوع ششم درجه جد
 در وقت طلوع هفتم درجه عقرب
 در وقت طلوع هشتم درجه عقرب

طلوع جوزا بر بیت درجه چهارم بر کاغذ نویسد و بر جبهه در زمین
 کوبد یا در زمین بین دفن کند و بقطب بخورد کذا اللام محبت را وقت طلوع
 درجه قوس مشت ل بر سفال آب ناریسید نویسد و در شیب آشگاه
 نهد و بصدل بخورد کذا المیم محبت را وقت طلوع چهارم درجه جوزا در
 در بر سنگ نویسد و بسعد بخورد و شیخ ابوالعباس بن قیس سره گفته
 که اگر جوزا در نظر بر شکل مکتوب اینصورت کند همه و بر ایاتی
 قل اللهم مالک الملك باغبین حساب بخورد و انواع جمیع و قوس جا
 شود المیزم محبت راست وقت طلوع اول درجه اسد به پنجاه دقیقه
 ن بر کاغذ نویسد و با روغن زیت و فلفل و عسل در شیشه کند و در شیب
 آتش دفن کند و بشکر بخورد کذا السین عقد السائر وقت طلوع اول درجه
 جوزا نارس بر تخم ذرع نویسد و در خاک دفن کند و لیان بخورد کذا العین
 محبت را وقت طلوع اسد یکدرجه و ده دقیقه چهارم بر تخم نکاشق
 و در آتش دفن کرد بصدل بخورد کذا الفاع عقد الرجال و شاید وقت طلوع
 یکدرجه و بیست دقیقه نهف بر شانه کوس سفند نویسد و در کوبد که در دفن
 کند و نیز بخورد کذا الصاد و ترا شاید وقت طلوع عرب یکدرجه و سی
 بر پوست خرنوب نویسد و در آب اندازد و بر پوست خرنوب بخورد کذا الفاع دل در

ن
ب

شاید وقت طلوع دلویکدرجه و جمل دقیقه بیست و یک ق بر کاغذ
 کوبد نویسد و در تمام بادیا و نرد و بصیر بخورد کذا الراء عداوة راست وقت
 طلوع عقرب بسد در جوشنت دقیقه نه و بر شانه کهنه نویسد و در
 آب اندازد و بخورد کذا السین هم عداوة را وقت طلوع عقرب پنج
 درجه و ده دقیقه نه ش بر کاغذ نویسد و آب اندازد و بر ایون بخورد
 کذا لایان بند را شاید وقت طلوع جوزا بششدرجه و پنجاه دقیقه
 بر سفال آب ناریسید و در شیب خاک دفن کند و بر عرق
 بخورد کذا الصاد اعمال الف وقت طلوع عقرب بیست درجه در شیب
 کاغذ نویسد و در موم کوبد و در جبهه آب اندازد و بکافور بخورد
 عداوة را وقت طلوع دلویکدرجه و جمل دقیقه بر جهر نویسد و در
 با و نرد و بخورد کذا الدال در سدر بر شاید وقت طلوع عقرب نهم
 درجه نهض بر سفال نویسد و در آب اندازد و بکافور بخورد کذا الطاعنا
 العزیز و عداوة ترا شاید وقت طلوع دلویکدرجه و جمل دقیقه بیست
 ظر بر کاغذ نویسد و در موم باد و نرد و پوست سیب و یا رنجی کذا الظا
 هم عداوة ترا شاید وقت طلوع سیزده درجه و سی دقیقه نود و بر شیشه
 نویسد و در تمام باد نهد و بفعال بخورد کذا العین هم آنرا وقت طلوع دلویکدر

درجه بیت با بکاسه نوید و آب بشوید و با شنبلیله کند و انکار باخی
فصل در وجهی جدا خواص حروف و تقسیم آن حروف باعتبار قوت
نقطه و عدم اقتران آن دو قسم است و مقرون نقطه را حرف اطلاق میکنند
و وجه میان نقطه و نطق با اشتراك در ماده الیفا هم و بعد ازان
در غیرها ظاهر و شیخ ابوالعباس بن قدس ره می آورد که حروف بی نقطه
بعد از دو نقطه بحسب مرجع سه نقطه دارد و نخست در نحوته
و آنچه در او در متوسط و آنچه یکی دارد و بعدا و غالب است بر بخش و حرف
باطنه بحسب سقرا با جودت بت ت خ ح ذ ز ش ض ط غ
ف ق ن ی و در خواص آن گفته اند که چون روز یکشنبه وقت طلوع
شمس بشک و زعفران بنویسند و زیر نام بنهند و گویند یا مکلم کلم آن
نام با نچه در ضیاء است ناطق شود بی انکار خواب بدشود و حرف
غیر منقوطة را صافه گویند و آن آیت اخ ذریع الخ ل ل م و ه ل و
چهار اسم از ترکیب آن اعتبار نموده اند بدینوجه احد در صو طع کل ه و
و در خواص گفته اند که چون روز بیست و نهم ماه یا وقت کسوف آفتاب
یا خسوف قمر لوجی از رصاص سیاه نویسند و در شیب بکن بنهند آن
بدگویان بر او بسته شود بمرتب که چکسوی ذکر او بقص بر در حضور او در

بیشتر

بیشتر تو بنکر **فصل** مناسبه حروف الحقه و دور یکشنبه که مظهر نام ظاهر
است منسوب ظاهر و ساعت طلوع شمس آن روز با انطاق نزدیکی صاحب بره
منو الشمست و تعیین این دو طیب که مرد و منسوبند شمس انماست
را نچه فاعلان باطلاق است که مظهر کلام است منظره و همچنین مناسبه حروف
صراحت و وقت اجتماع و خسوف و کسوف که وقت اختفا احد الینون
با اسکات و هما متعلقین است بعون تیهیهات استشام بی نجات قدسیه
توانند بود اگر نیم هدایه از نوب عمایه همراهی یابد و تحقیق بقصا هو الی
بیر الراج بشر این بدی رحمته نیم الطاف از مهب عطف لاشری کل
در ضمن کوان در بر آن در دست قابل بسیار بد که خاشیم فطره اصغر را انوار
فاصله تسویات عقلی و تعلیقات تعلیمی که گردانده عرض نماید استشام
توانند **بیت** نکوی دوست می یابیم با درود و فی اینها در مدح حوی
جمع دل با خردی **فصل** در اشارت اجمالی استخراج حوادث و وقایع از حروف
استخراج افعال حروف و سرکات بر او جهت که آتی از آیات قرآنی یا حدیث
از احادیث نویسی استخراجی از سخنان اکابر اولیا و حکمای اشعری از اشارت سایر
آن بطریق منقسه از قصصات عدوی بملاحظه زبر که مسما است آیات
که فضل اسم بر مسماست یا مجموع ایشان و بطریق اولی یا نایب اهمیت بطریق

استخراج نمایند مشرب بود قوع حادثه معینه یا غیر علیدی انکبیطر بقی از طرق
 تصور ترتیب و تصحیف اغیر آن کلامی شعر بر صورت حادثه استخراج
 چنانکه از بعضی شایخ مغرب منقولست که حکم کرده بودند که در سال
 از حجرة نذر عظیم بیداشود حکم اذ اولت الارض نذر لها و در هفت قوع
 و آنکه از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که ان لفظ حجاب حسب
 استخراج فرموده اند و از شیخ سعد الدین حوی ما ثورات که در وی با
 بعضی اصحاب بضیافتی میفرستد نداه ضعیفی چیزی ای مرکب ایشان آمد
 فی الحال را تصور راجحه نموده آن ضیافت فرستد بعد از آن معلوم شد که
 جمعی در آن ضیافت خود را بدیدم خانه هلاک شده اند و از بعضی فاضل
 متاخرین منقولست که از اسم شایخ استنباط نموده بودند که در مائتاً
 از حجرة سلطه متعلق بسمی این نام خواهد بود و از نواد و لطائف متعلقه
 باین معنی انکه در سنه ثلث و سبعین و ثمانمائه هجری که سلطان فرحوم
 بهادری کان از سر قنده که مستر بریزا بود بعراق آمد و با نجاشی و کرده
 دوام نمود و بارید یکی زیاده را دریا جانست چند گاه برای مخالفی که میان
 او و سلطان بود منصورها انگرجهایان و ارباب ملک کان ابو القاسم
 سلطان لادال ریاض الدین منوره بیض معلله و حیاض الامال مشرب عن

نظر

ذلال عاطفه بود توقف نمود این قیس را بحیثه مصاحبه بعضی از بادشاهان
 سابق که بسبب حلول کینه ذوال دولت بنیاد فرحوم بودند و استدعا
 این قیس را بلسه تصنع می نمودند و سوابق حقوق صحبه مانع از نذر العاقبت
 القصد بطولها عمده می بمعسر سلطان ابو سعید شانه شد و بعد از نذر
 روزی که در آنجا بود بقیه بخاطر آنکه اسال بحسب عدد سال ضعیف است و
 ستارفت که موافق را در عابره الله مضحکه گویند و نویسند و بود ترا با
 ساسبتی تا چسبست بس با برین در خاطر افاد که البته سلطان ابو سعید دین
 وفات خراش که در قی در کراس بقعه شیخ بزرگوار شیخ ضعیف الدین اردبیلی
 قدس الله روحه العزیز که از کابر شاهین ولایت فیلی که از آن سلطان شانه
 بعد میکند ایندند و این قیس را بعضی از اصحاب خود در عین بود فی الحال که
 فقیر آن فیلی افاد بی اختیار بر زبان جاری شد که الم ترکیف نظر آنک با
 الفیل و مو که طن برانق شد و بنا برین ای معنی با اصحاب ظاهر می نمودم و
 نظیر سباب صردی نموده انکت بحسب دندان تکلی میگویند تا بعد از دو
 که این قیس عراق آمد جز انهرام و کشته شدن او رسید و از نواد لغافات
 بعد از وصول خبر وفات او ظاهر شد که مقتل سلطان ابو سعید تاریخ اول
 بوده و این انزاب لطایف حریفیت بخانه درین قطره که متضمن بر تاریخ و

طریق مشرب
 نظر اون
 نکند
 نکند تاریخ
 بوجه سعید
 از هر یک
 جزو
 سحر کند
 و باب سحر
 سحر
 کند و سحر
 کند

اوست منظوم کشته **قطعه** سلطان ابوسعید که در فرخسروی چشم سپهر جوانی
 جوانندید قانع نشد ملک خراسان و تخت نمود آملی سیر ملک عراق اینچنین
 ناخجای بود کرد و کرد و بوم کرد آگاه روزنامه عمرش بر رسید میکن در آن تو
 ایدش و لی فلک زودش تنج قهر طباب طریق الحویلی کشته کشتی که کشته
 تاریخ قلم عمل سلطان ابوسعید غاوی شوکه هر نفسی زده سیرد انطوهای این
 کین صورتی جدید شاید که سال وضع شود وضع دهر خوب از فیض فضل خصه قوا
 ما برید و طرق استنباط بسیار است و عدان بغض در مقام تعدد و انچه اسان
 اجمالی آن توان نمود آنت که مرجئی را اسمیت و منتهای تملاحرف الف اسم آن
 لغوی است که در اول واقعت و فضلا اسم بر سیمی اینیات میگویند و نفس سیمی
 ز بر سیمی اندیس هرگاه که اسم احمد بسط کتد چنین شود الف ح ام می دال و
 الی چیت شینا کن اهل حق در اکثر یا ده انفت مرتبه اعتبار کتد این یطریق
 طوقا استنباط معانیست از اسمها و طریق دیگر آنکه عدد مرجئی را اعتبار نماید
 همچنانکه در اسم ملک و واحد نماید از بعضی اربعه اعتبار نماید و گاه باشد که حلط
 نماید و این طریق جذبان منضبط و ملائم نیست و چون تعاقب مناسب این مختصر
 نیست در آن امعان نمود **فصل** از لطایف طرق استنباط انکه از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام منقول است که ام خود با ام هرون الرشید بسط

کرد و در تمام یاندم صورت فرایدا شد تمام یانده سال در کوههای شام
 تنواری بود و خود را بدشمنان نمود و در نام هرون الرشید نظر کرد صورت
 شهید دید و در شب آن هلا هلا آید آمد دانست که او از هر خوا صد
 و آن رخ از آن زمان بیرون آورد و حکم فرمود که در آن تاریخ او را زهرهای
 داد و همچنان شد این صورت در جای دین همان طریق نقل کرد و در پیدا
 هلا هلا در مقامات تکسیر این دو اسم نظرات جدا در غیر موضع و
 بیت بلی هلا منکنت و اگر کسی بدو ق تحقیق اجمعی باشد عمل آید و
 هارا بجهت خصوصیتی اضافه فرموده باشند و الله اعلم بحقاوق اسرار و
فصل از بقول آنکه از حضرت شیخ بحالدین کبیر رحمه الله تعالی منقول است
 در وقت جنگ خان و سلطان محمد بنی از شاه مجید دانستن حال ایشان
 این دو اسم را تکسیر می تعبیر فرموده آن و این بیرون آمدن راب می ج هان
 ام دوش و مددی این و بجهت حال خود نام خود با آن نام تکسیر کرده و بجهت
 حرف با اضافه نکردش ادت شریخ بیرون آمد بعد از آن فرموده الله و
 الی در جعبون سیردان سوال کردند که چه حالتی فرمود که در اعمال جعفر بطریق
 خرابی جهان آمد و شهادت شیخ بعد از آن هفت سال جنگ خان آمد و همچنان
 شد و شیخ شهید و خون ریشش که هم از آن تکسیر بیرون می آید **فصل**

این اعمال نمودار است طالب بصیر ترا اگر شمع هدایت بصیری نماید و خاطر مصفی از
 کدورات نفسانی و هوا جس جمالی درگیری کند و شرایط توجه و تصفیه بجای
 آید و در اصل فطرت باید که شخص را طاقه نفس جلی و طهارة اصلی باشد اعراض
 غیب در مرات خاطر و جلوه نماید و چون حقائق حریفی و خواص بحالی آن بحریست
 بکون خارج از مطاوی مقدّمات سابقه معلوم شد بهین مقدار احصاء نموده
 شروع در مقامی که متضمن بیان و مایه اصل است و شرایط اعمال که قوم تبیین فرمود
 میرود و التوفیق من الله تعالی **فصل** اکابر این فن گفته اند که میدان و کومیسین و
 و خصه امام جعفر علیه السلام در اول جفر خایه میفرماید یا بعد و ماکله عبد
 خرائی فاذا دخلت خرائی فلا تجر احدی بانک دخلت خرائی و الا فاستخان و عمده
 شرایط این فن طهارة ظاهر و باطن است اما طهارة ظاهر تجلی شمع نبوی و نورانی
 الهی است اما طهارة باطن تجلی از اخلاق دیمیه و خصال باسندیده ملایم و مستحق
 و از جمله شرایط که مبالغه در آن با بسیار است آنکه اعمالی که موجب ضرر شخصی
 اشخاص شود اصلاً نکند مگر آنکه ضرر عدّه شرعیه آن داعی باشد مثلاً آنکه ظالمی
 باشد که بچوچد بکود مع او توان کرد یا کافر یا شیعه تو مسلم جستن بحروف بحالی
 آن که امانت الهیست و زخایه رحمت شاهیه بدست روح القدس اینها و بدست
 و از ایشان بکار عباد در سیده با ضرر کسی که مستحق نباشد مستلزم انعکاس است

تصفی

تصفی من حقیقین لایض و مع فیہ و بر تقدیر آنکه حالا انعکاس آن ظاهر شود البته
 بالمال مستلزم و خاصه عاقبت هم در دنیا و هم در آخرت و قصص مستغلابی این
 فن که در عین موضع لا تقاسم الی غیره اند و شوم آن بایشان باز گفته بسیار است
 و در یک هلالی فن سطوری و کبر شرایط این فن تسلیط و هم و تمت بر مطلق
 چه مریکه که نفس انسانی مناسب با مادی عالیه درست کرد هر آینه و در اتصال
 معنوی با ایشان حاصل شود و از صفات ایشان متاثر شود از علم محیط و قدوة
 تصرف در عناصر و ذات عالم کون و فساد بطبع ایشان کرد و جمیع کارها
 با تن که شد متصف بصفات نفس میشود و آثار آنش از و نظیر و در پس سدد آهن
 که بقایطین مجذوب شد جذب آهن دیگر می نماید و بعضی از حکما گفته اند که نفس
 انسانی چون دو جهت است جد مجردات ذاتاً و ابدیت فعلاً از وجه مجردات
 با مادی عالیه در دو این وجه مجردات در ماتحت و کبر بدست و از وجه تعلق
 مناسب با احسام دارد و ازین رو سائر است از ما فوق او پس در واقع و فعاله
 متعلقه هر دو باشد و قوه فعاله تعلق بقرها استعلا میدارد و قوه منفعله بحجت
 تسلیط و در واقع قهر و حجت هر دو باشد و بین اندواج که در اصلاح ساری در
 جمیع درباری کونند نظام جمیع افراد عالم این دو قوت است ایلی درجه دکن و در
 و نایند درجه انور در جمیع مراتب عالم روحان و جتنما ساریست پس مریکه که کسی

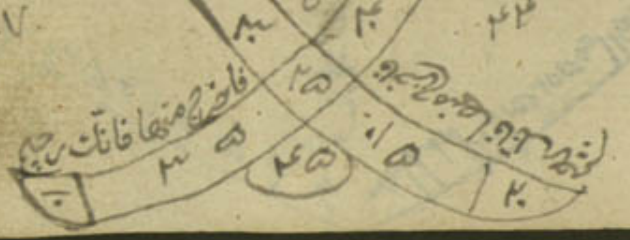
مطلوبی از مطالب اشته باشد البته از یکی این دو قسم بیرون نخواهد بود و کن
 اناب قهر و غلبه باشد تحریک قوه قهری که در نفس کنونیست باید نمود و قول
 دین ای بحر و فایده این مطلب بحسب طبیعتی است معنی و ضمنی و
 بحیثیات لایق و اوقات مناسب و اوضاع ملائم مثل نظرات مریخ و کواکبی
 که بر طبقه او باشند باید نمود و اگر اناب محبت باشد تحریک قوه محبت باید نمود
 اوقات مناسب آن و اوضاع ملائم و در جمله نظر داشته مناسب است مثل
 حیوانات و اقوام آن صفت روح تعیین کرده اند و اگر آن حمل رود در این
 شرط در حق محبت است مثل نظرات زهره و مشتری و مشکلات ایشان در محبت
 ملائم خواهد بود و اوضاع آن تفصیل مقرر شده و این تعیین بعضی مقرر شده که
 اصول و اشعار حوادث قبل از وقوع آن است که شخص التزام صدق نماید
 ماضی و مستقبل و حال خارج از اوضاع انوار شود بلکه اخبار از ماضی
 حال بخلاف واقع نمایند و و عن خلاصه خلاصه نکند و محمل دروغین نماید
 میان تحلی و کتب نزد اناب حقیقت هیچ فرق نیست چه هر دو موجب تطبیح
 بصورت حقیقتی مطابق میشود و چون نفس متعوز بصدق شد و این ملک
 در اول اسرار کتب عربی خاطر او آید البته صدق باشد و عمله و تالیف و تحریف که بط
 خود را محصور و صلاح عالم و عالمیان سازد هر گاه که چنین شد و این ملک در

ن

باب **ارجمه تفریق** تفریقات مجرای است و شیخ از این مضمون است و عقب
 و بخورات ادعیه ام نوشته در سوره بایر در سوره عت ها منی و در بخورات
 منی و بخورت در قهر در عقب بایر با خلف است در وفات حاجی انوشیروان
 که تفریق مجرب و از امور است بایر اول قهر در عقب باشد و سه تنیکه نوشته
 شود یک در یوست خروید در کاغذ آبی با سینه و بایر که در سینه
 در سینه نوشته شود و دیگر بایر نوشته شود و دیگر ام بایر بایر
 و بایر ام بایر بایر است در دفع شود و در دفع شود در دفع
 کاغذ آبی است که بایر نوشته و یک دیگر لایق شود و در دفع منزلت
 و در دفع سینه بایر در سینه بایر است ۲۶

۳۹	۳۹	۳۹	۳۹	۳۹	۳۹	۳۹
۱۴	۲۴	۳۳	۲۳	۳۳	۱۳	۲۴
۱۹	۹	۱۱	۲۳	۱	۱۷	۴۲

و اما از این تا کار
 بایر بایر است بخوردن
 باشد

والقوی نابی هم الی دعا وده وال بی غ صواع

کدی دم القوی تمام است لیل الوقود ان اوله صبح اوله

قوی نابی هم الی دعا وده وال بی غ صواع
وینجام در شب تا صبح اوله صبح اوله صبح اوله
ما بین در وقت بقیه از آن وقت تا صبح اوله صبح اوله
عقربا در ساعت اوله صبح اوله صبح اوله
در میانه خانه مقدسه بود قدر کتبه و الم قدس لایحرف
بنویسد دعا و القند بنهم العداوة و البغضاء الیوم القیوم
مقطعه بنویسد
۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

کبیرا معجون کند هر شون شخم باد نجان با
لا انکبیر معجون کند از باد با
و تصدیق کند از باد با
۲۳۵

سال یکده چه حجت میکند چون سقا سال تا پنج مذکور بگذرد و این جدول را
تجدید استخراج نمایند و طریق استخراج این جدول جانت که تفصیلا میان
قر کوب کف الحصیب و مطالع استوار تقویم آفتاب نصف النهار یکین دون
تفصیلا باید و زده قسمه کند خارج قسمه بقدر زمان وصول کوب باشد بد
نصف النهار از نصف النهار اخیری تا مستقر از ساعات بعد نصف النهار
ساعت اول روز تا اول شب معلوم شود و جدول نیست که نوشته شده و
عمل این جدول جانت که از وقت تقویم در نصف النهار هر روز استخراج خواهد شد
آفتاب در درجات معلوم کند و درجات آن ازین جدول از ابتدا و از انقائ
هر دو ساعات و دقائق یکین بدان ساعات بعد وصول کف الحصیب بود نصف
اول روز که هیچ موضع آفتاب زیج اعلی باشد و از اول شب که از زیج
کف الحصیب که یکیت کجک در واسطه شاقط طلوع صبح طلوع شود و در
شام بعد از غارتام بر خط نصف النهار باشد و در اول چهار بعد از غارتام
کند و در قلم رابع و ما فوق آن ابدی الطوبی باشد و جانی که طلوع و غروب کند
بعدوی از سمت الراس شمالی بود و در قلم رابع سمت الراس در سطوح
عرض ده بخ طول کف الحصیب توسطه دقیقه عرض هج دقیقه از قدره

بلکه با آب یا
بلکه
مکمل
مدیکل
در شب هر
لبا به کداز
طایله تاکه
در شب امروز
مدیکل بلکه
مکمل

در تشریح اگر تو آنکه باشی که با عالمی خود گوئی پیاور شانه که سفد لیارا
کوه ها تراشته باشد در ساعت چهار خوب الم مطلوبه در آن شب بنبویه
در جمیع اعداد که در آنجا نوشته ام همراه بخوابت منسوب انرا در هر یک از این

۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱
لتقرن در این در میان شخص ای که شکل و رنگ او کشیده
و در وقت خواب هر مربع که بنویسد بسیار در وقت خوابت
مربع باشد بعد از تمام مربع در آنجا بنویسد هر یک از این
اینجمله هر خانه که مقصود در آنجا کشیده در میان آن بفر
خانه بر آنکه بنویسد
جدای خاطر ایشان
و با مقراض
افتد و بنی اینها و کس این است

نیز یکی
فردی هر چه در خانه بماند در آنجا بنویسد

ش	ط	ط	س	خ	ط	ط	ن
ل	ش	ط	ط	س	خ	ط	ن
ن	ل	س	ط	ط	س	خ	ط
ج	ب	ل	س	ط	ط	س	خ
ط	خ	ط	ط	ل	ش	ط	ط
س	س	ط	ط	ط	س	خ	ط
ط	س	خ	ط	ط	ل	ش	ط
ط	ط	س	ط	ط	ط	س	خ

بسیار در آنجا بنویسد
جمله اینها
معاذ الله

هو ۱۳۷

هر کس را قضیه صبر پیش آید رو به جانب قطب شمالی
منقصه هزار و یکبار بگوید که ایاک نعبد و ایایک نستعین
البته فرح یا بد بخرید و از موده است

باید زرق بجهت زدودن زرق و روز بنبویه و با نمودن
لطم
آما قرع بر فال انداختن و تقدیم کنام فی الارض و جعلنا
زکارا فری کارنا ساختن لکم صما فیها معایش قلبلا
مبارک بود فال فرخ زدکن ما تشکر و ان

نیز یکی از اینها و کس این است
بگوید یا ذریه دنیا و الاخره و رحمهمم اعطنی
من تشاء و تمنع من تشاء صلی الله علیه و آله و سلم
واقض عن الدین و اغنی من العیلة
بسیار باشد قرض تو برابر روز زمین خداوندان شاء الله
تعالی ادایند

این کتاب را در روز جمعه
 در شهر تبریز در روز
 بیستم ماه ذی القعدة
 سنه ۱۰۳۱ هجری قمری
 در شهر تبریز در روز
 بیستم ماه ذی القعدة
 سنه ۱۰۳۱ هجری قمری
 در شهر تبریز در روز
 بیستم ماه ذی القعدة
 سنه ۱۰۳۱ هجری قمری

راسخ شد تعلق اذنه او بشی معین فسانه تعلق عنایت او است بان حین غنای
 الهی البته متعلقست بنظام اصلح و انجیضات البتہ بظهور رسیدن الله
 یقول الحق و مویدی السبیل و سرحینا و نعم الوکیل و صلی الله علی خیر
 خلقه
 محمد و آله اجمعین و الحمد لله رب العالمین
 تم و کمال بحمد الله و منه بقریة الدوان
 الثبات الثالث عشر من شهر جماد
 ختم بالبصره و الاقبال
 سنه ۱۰۳۱

فاسده حق دعا بحکم حدیث نبوی صلوات الله علیه و آله اصل اتفاقا راست
 بساختار و وقتی که بشرت با جانه مقرون شود انقب و اولیت و حکما گفته اند که
 اگر دعا برای آخره و امر و تعلقه بان باشد باید که وقت دعا قهر روح یا ناظر
 بره و اگر برای دنیا و طلب مال باشد باید که قهر را باشد ناظر بختی و این بخاطر
 بسیار بصحیح رسیده و حتمه طلب جاه قهر را سد و س دره یا قهر دره و س در
 را سد باشد و گفته اند که اگر کسی در جریاح یا با باشد و در یا یا متصله
 دعا فی الحال استجاب شود بجهت اعمال سلطان و وزارت باید که عطا و در در
 وی در باشد یا بعکس بشرط آنکه باشد یکدیگر شرط اعظم دین بابت ^{خطه}

فصل در بیان افتح دعای بیان معرفت کوکب کهن المخبزیب که دعا
مستی بشود از سیزدهم سرطان تا هفت و نهم سرطان در نه
ساعت شب بوسط السماء میرسد و از سیم سرطان تا سیزدهم
در هفت ساعت شب بوسط السماء میرسد و از چهاردهم اسد
تا چهارم سنبله در هفت ساعت شب بوسط السماء میرسد و از
سنبله تا هفت و نهم سنبله در شش ساعت شب بوسط
میرسد و از هفت و نهم سنبله تا پانزدهم میزان در
بسیج ساعت شب بوسط السماء میرسد و از شانزدهم میزان تا
عقرب در چهار ساعت شب بوسط السماء میرسد و از نهم عقرب
تا هفت و نهم عقرب در سه ساعت شب بوسط السماء میرسد
و از اول قوس تا پانزدهم قوس در دو ساعت شب بوسط

السماء

السماء میرسد و از شانزدهم قوس تا نهم قوس در یک ساعت شب
بوسط السماء میرسد و از سیزدهم جد تا هفت و نهم جد در نه
ساعت روز بوسط السماء میرسد فوق الارض است و از سیزدهم
جد تا سیزدهم دلو در هشت ساعت روز بوسط السماء میرسد
و از چهاردهم دلو تا نهم حوت در هفت ساعت روز بوسط
السماء میرسد و از نهم حوت تا هفت و نهم حوت در شش
ساعت روز بوسط السماء میرسد و از هفت و نهم حوت تا پانزدهم
حمل در پنج ساعت روز بوسط السماء میرسد و از شانزدهم حمل
تا هشتم ثور در چهار ساعت روز بوسط السماء میرسد و از نهم ثور تا
هفت و نهم ثور در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از نهم
ثور تا چهاردهم جوزا در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و سپاس خداوندی را که آفریدگار جهانست و بدو
آرزوی زمین و آسمانست و هست کننده طایع و ارکان
و نود بر هر بیغیران خود که بر کرده خلق است و حضور
بر محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم و اهل بیت و یاران
اما بعد چون خواستیم که هر دو سنی و سبت کنیم آغاز شبها
و در روزها زهره و شتری و ساعات ایشان که از آن روز
و عذارینه و شب سه شنبه اما عمل در اول ساعت هشتم
ساعتش کند خلیج و عذوقی شب که تا نهد صد شتر
در آن ساعت یافته اند و آن شتری و در پنجشنبه و شب
دو شنبه همچنانکه در زهره یاد کردیم و نیز باید که در شنبه
باشد از قدیس و ثلث زحل و یا با مقدار شتری و سبت
باشد به مقدار شتر و شتر و ثلث زهره تا عمل بر وفق ملام
باشد اما چون از بهر عدالت کند آغاز به شها و روزها
زحل و مریخ کند و به ساعت ایشان آنکه زحل در شنبه
و شب چهارشنبه و ساعت اول یا هشتم از روز و از شب

و از آن

فاز آن مریخ روز سه شنبه و شب شنبه ساعت اول و هشتم
و باید که در شنبه با شتر از متعاقب زحل و منوج باشد
به مقدار و ترسیع مریخ و چون اختیار بجای آورده باشد
در مریخ شکر حاصل آید **الفصل الثانی فی النواکات**
النواکات السبعة آنچه منسوب بر طاعت دعا
و فلاحان و اولاد و ارباب قلع و اصحاب خانقاهها و قد
قدیران و جهودان و قتیان و مردم سیاه و حبشی و آنچه
بر مشتری منسوبست قضای و عطا و اصل مفاخر و احکام
و بیع و مردمان شریف و قدر و قدر کار و خراجگان کبار
و آنچه بر مریخ منسوبست ملوک و سلاطین و امرای و ائمه
و ارباب شوکت و سلاح و زغان و جلدان و اربابان آنچه
اقبال منسوبست بملوک و سلاطین و پادشاهان و مردوخ
برزک و آنچه بر زهره منسوبست زنان و خاویسان و مطربان
و خوانین و اهل متاع و ارباب و سخنان اربابان آنچه بر عطارد
منسوبست و اهل دیوان و مقام و تجار و مستقران و سفیران
و حفاظان و اهل علم و آنچه بر قمر منسوبست عوام الناس و سیکان
و جاسوسان و رسولان و صاحب خیران و میادان **الفصل** و در آن نوبت بگوید

اگر حاجتی دارد
بخواهد که او را
باید بر خرد و در
کتاب نماز کند
در رکعت اول و بعد
از فاتحه را عمل طوی
احد و در رکعت دوم
همین سبیل و چون
سلام باز دهد بار
صلوات بفرستد و بار
استغفر الله و روی
راست جو زمین بند

با عالم اول و دوم
و در وقت صبح و عصر
و در وقت نوبت کعبه
و در وقت نوبت کعبه
و در وقت نوبت کعبه
و در وقت نوبت کعبه

الثالث في صمدان الكواكب بعضها بعضا بر انکه
 آفتاب صمد زحلت و زحل صمد قمر و قمر و مریخ متصاد
 مریخ و مشتری صمد زحل و مریخ صمد مشتری و عطارد
 صمد مریخ است اما دوستی کواکب با یکدیگر آفتاب و مریخ
 دوست اند زهره و زحل دوست اند عطارد و آفتاب
 دوست اند عطارد و مریخ است هر کواکب که اتصال کند
 و طبیعت آن کواکب کرد و مضادات کواکب بحسب حرارت
 و طبیعت و آفتاب با شبنم با ساه و مرکبین و اگر
 شرح کواکب و افعال بازنویس و فایده بازنمایم **الفصل الرابع**
في الحركات الكواكب بخور کواکب هم چنانکه در آن
 رساله یاد کردیم **الفصل في حروف اجد بیت و وقت حروف**
 بر چهار قسم کرده قسمی از قوی جان نام بنهار میر و قسمی بر طبق
 قسمی بارد و قسمی باین پس دو حرف از حروف حال است
 اول بزحل داد میر و دوم به مشتری و دو حرف دیگر از قسم
 یا پس بستند به اول بزحل داد میر و دوم به مشتری و دو حرف
 دیگر از قسم رطب بستند به اول بزحل داد میر و دو حرف
 حاصل مکه حروف زحل چنین **ا ح ه ب** و آن مشتری و زحل

کواکب

حروف کواکب بواجب همچنین که مریخ **ی ک ش خ** و آفتاب
س ت ط ز ه م ف د غ عطارد **ن ت ص ض ق ر ح**
ط ق الفصل السادس في خواص حروف میگویم که
 هر چه در عالم عنصری متکون می شود هنگام تکون او
 اسمی بنام واجب باشد آن اسم از طبایع اربعه خالی نباشد
 قوی میگویم که از طبایع دو فاعلند و دو منفعل و در هر چیزی
 که حرارت باشد پیوست لازم آید پس حرارت با پیوست باشد
 در فعل و هر دو در با رطوبت پس ما چون حروف دو سخن
 و کوی که بر شخص مطلوب منسوب باشد معجم و معرب کنیم
 و هر جا که در اول اسم حزم افتد بحرفش معجم کنند تا حرفات
 معجم و معرب است آید و این معنی در بعضی اسما افتد و
 بعضی نیستند **الفصل السابع في ترکیب حروف الاسماء**
 چون خواهیم که عمل محبت و بغض کنیم اول حرفی از نام کواکب
 منسوب مطلوب بگیریم و حرفی از نام کواکب منسوب
 به طالب پس با حرف دوم از نام خود و از نام مطلوب
 از حروف کواکب مطلوب بنامیم و هر یک کنیم با حرف سنی

از نام خود نام مطلوب و از حروف کوکب معنوب است
 و مرکب کنیم و جمله بدین قیاس حروف اسمی ترکیب کنیم و معجم
 و معرب گردانیم و این جان با سنده هر جا حرف آخر جا
 باشد نصب و فتح کنیم و هر جا که حرف آخر باشد و فتح
 ضم کنیم و هر جا که رطب بود جز و کسر کنیم و هر جا که با ی و یا
 جزم و وقف کنیم چون این جمله حروف اسمی از معجم
 معرب کردیم آن رفیع عمل مطلوب باشد پس بخود آن
 کوکب که بدان شخص مطلوب منسوبست وقت حاجت
 بر آتش اندازند تا مطلوب بجای آید بفرمان باری تعالی
 و هر کس که این کتاب فاش کند یا بخرام کند و عمل نماید بدست
 نامحرم بعد از کرده و حرفات عناصر را بعبادت **اولیغ**
 حار نصب و فتح **جزم** یا بس دفع و ضم **هر نشد صراط**
 رطب جزا و کس **بد قطع** یا دو جزم و وقف حرفات کوکب
 سمر این **حرف** ه ب **مشبه** و در **دیج** ی که شرح
افکار ک س **نظم** ن ه م ف د **عطار** ن س **مصر** م ر ه ح
 ط و **مقاله** ن خواستیم که حروف محمود و فاطمه و حروف ذمه

که بخیر

که به شخص مطلوب منسوبست معرب و معجم کنیم حرف
 محمود نهادیم بدین شکل **م ح م و د و حروف فاطمه**
 نهادیم بدین شکل **ط م ه و حروف کوکب مذکور**
 نهادیم بدین شکل **م ف د ع ب ح ر ف ی ا و ل ا ز ا س م**
 محمود و از اسم فاطمه و از اسم کوکب مطلوب بستیم
 بدین شکل **م م م** با حرف دوم از اسم محمود و فاطمه
 و کوکب بستیم بدین شکل **ط ف ا ف** با حرف سوم از
 این اسمی بدین شکل **ط ف ا ف** با حرف چهارم بدین شکل
د م ع با حرف پنجم بدین صورت **د م** این جمله که از
 ترکیب حرفت اسمی آید و می آید دفعه عمل مذکور باشد
 معجم و معرب کردیم بدین منوال شد **م م ح ا ف م ط**
د م ع د ه م بخور نهره اینست هود و شک
 و قسط و زعفران و قشور و خشکاش این دار و هاجله
 مستای و بی جمع کنند و بگویند و رفیع میخایند و ادویه
 بر آتش می اندازند بگردانند و روز ناسه روزها با آنها
 و نماز حقن این عمل میکند مطلوب بجلل آید و لیکن

در مقام خانی **خطاب زول** در بقض و صاوت ایها السید
 العظیم اسم البکیر شانه الرفیع قدرته العالیة در جنة الشدة
 انت الرجل الیاس للبارد والمظلم المحض الصادق في القول
 النصب المقرب المتعبد بالغم والجزین المتجی من الفرج و
 الطرب المختار للمکار العالم الصهیر الشیخ المیزب الشیخ
 من الخیمة السعد من اسعدنا استلک ایها الاب
 الزکی بحق الایک العظام و اخلاقک الکرام ان تفعل لی
 مرادی ومفوضی وبجده شود باخضع وخضوع
خطاب شری ایها الشیخ المبارک الحلیم الدین الناصح
 البارع البار والعظیم الهمة الصالح الکرم البخی المعین الوالی
 بالهدی استلک الاب بحق اخلاقک الجمیلة وافعالک
 الحمیة ان تفعل لی مرادی **خطاب شیخ** ایها السید الفاضل
 الحار الیاس الشجاع القلب المهرق في الدم القوی الذکر الذکر
 القلب القاهر الغالب الباطن البطش بالحديد صا
 الشر والهمة وللعذاب والضرب والسجی والکذب والهمیة

القليل

القليل المبالاة بالقتال والقتلات الوحيدة القريب
 حامل السلاح كثير النكاح استلک ان تفعل لی مرادی ومفوضی
خطاب شری ایها السید الحادة الیاسیة للنية الدينية الحیمة
 الکرمة الملك للکواکب وک الفضل علیها فان قادت وعلوت
 وعلو علیها و هم بک یعدون اذا طرب و یخون اذا جاب
 فان تحالط معرفة فضلك وتمدت عنده الوفاق شرک یا حبا
 السهار یا قوی الاقویا شديده البطش استلک ان تفعل لی
 مرادی **خطاب زهر** ایها السیدة المبارکة الوطیة المقدسة
 اللطیفة المصیبة العظيمة الحیة الخلقه الضاحکة صاحب الخلی
 والزمیة والمهور الطرب والفضة صاحبه اللب والمزج
 القاهرة المطاله الهائلة المتوخزة العارلة المحیة خیر النکاح
 صاحب السعادة استلک ان تفعل لی مرادی **خطاب مطران**
 ایها الفاضل الصادق العاقل الناطق الناظر العالم الکاتب
 الحاسب الجلیل الفرج للمفسد للمال والتجارة صاحب
 الحب والدهاء والمساعة والصوت اللطیف البلیب البکیر
 الحنیف فلا یعرف لك طبع ولطقت فلم یوجب بصفک و

تقوید نوشتن شد بجهت محبت بخوانند عزیمت علیکم ایها
 الارواح السامعین الطبعین اعیسوا وعلیوا الرجا ایها
 الارواح السامعین الطبعین اعیسوا وعلیوا ایها انباکم
 وایشانمک وچون که بختی هذه الغرمت ایها علیوا الوفا
 وقله بستر اریکیا قال اریکوا فیها بختی النار و الشور
 واطار و المحور یا اناص بختی انباست مس
 اگر خواهد که وصل بیند و نیت ینکو کند و سه سطر بر
 طریق نقطه بینه سطر دوم بر سه نقطه که اول و سطر
 سوم بر دو نقطه که در آن سطر دوم باشد بعد از آن ۱۱
 طرح کند اگر یکی بماند آن کار ینکو بود یا بخیری طلب حاصل
 شود و اگر دو بماند آن وقت احذر کند که زحمت رسد و اگر سه
 بماند دل آن کار بر بلند و اگر چهار بماند مراد بر آید بر جلیک
 و اگر پنج بماند مراد بر آید بر آسانی و اگر شش بماند تمام
 امید حاصل شود و اگر هفت بماند آن کار نیز بر آید و اگر
 هشت بماند در سخنی و رنج بماند والله اعلم بالصواب

.....

هذه
 حین

هذه الموازین في الايام السبعة والكواكب السبعة و
 الملايك الروحانية سبعة وهي هذه يوم الاحد الملك
 مذهب وصاحبه شمس يوم الاثنين الملك طسم وصاحبه
 قمر يوم الثلث الملك كلینا وصاحبه من یوم الاربعاء الملك
 احمر وصاحبه عطار یوم الخمیس اهل اهل وصاحبه شری
 یوم الجمعة الملك خروش وصاحبه زهره یوم السبت
 الملك طیس وصاحبه زحل

بسم الله الرحمن الرحيم

هر کس که روز چهارشنبه که اول ماه باشد ماه که باشد
 روزه بدارد و روز پنجشنبه و جمعه از ی آن هم روزه بدارد
 در آن شبها هر شب چهار رکعت نماز بکند سلام بکند و
 دو رکعتی بعد از فاتحه صد بار و تسبیح ذات الروح بخواند
 و آقا از شب چهارشنبه کند و شب جمعه تمام شب بیدار باشد
 که از سه چیز یکی پیدا شود یا کریم یا ماری یا خره اگر کریم یا
 ماری پیدا شود کار وی برایشان زید که همان حال و جماع
 بماند بکره و قتی که حاجتی باشد و تدعی از دست کریم یا
 ماری برد که بر او استغاثه کند شود و اگر خره پیدا شود هر چند

بسم الله بکت و خالی نشود اما شرط آنکه خرم سزگونی
 کند و الا خالی شود اما باید که بجز گوشت و بر عیادت
 مشغول شود زوایه مکره اندازد شیخ جلال الدین
 بخارا می گوید که در وقت نماز بگذار در هر رکعت پانصد
 بار یا صد بخواند بری میاید که هر چه از وی بطلد بد
 اما باید که در خلوت باشد **روایت که هر که آیه**
قل اللهم مالك الملك ذا الخبر طر فی ان ذر سرج مشک و
زعفران بنویسد و بر آب صبح سیزده بار جوهر و آب شفا
سبز شود و بعد از آن زهره مرع سیاه و زهره بط سیاه و
سرمه اصغیا بی رخ سفال این مجموع در آن بسازد تا نرم و
سیاه شود و باید که سائیدند در شب باشد تا گیس بدید
و بعد از آن در سه روزی از شب سبز کند و روز پنجم
روزه دارد و شب جمعه نیم شب بر خیزد و صلوات بر سر
علیه الصلوة والسلام فرستد و هفتاد بار استغفار کند
و این دعا آیه یعنی قل اللهم مالك الملك ذا الجبابر ضحیا
بار بخواند بعد از آن خرم بر صلوات کند پس آن سرمه بر
پایه از جوهر سیاه نوبه و چشم کشد هفت پنجشنبه هر
دو بار بگوید قلله الحمد رب السموات الارض رب العالمین ذا الجبابر
فی السموات الارض و فی العرش الحکم بعد از آن کفر طهارت کند و هر روز
روز

فاخر

روز سه میل اشخاص روحانی را ببیند و با او سخن گویند
 و کجا بدو نماید و نشان دهد بر امر الله تعالی
 هر که هفت روز روزه دارد و غسل کند و جامه پاک در پوشد
 و هر شب بعد از نماز جعفر این آیات عم ایا تجلی در عین
 نماز یکبار صد بار هر رکعت هفت بار فاتحه و هفت بار این آیات
 بخواند و شب جمعه فاتحه هفت بار و آیات عم بعد از آن به
 طلب کند در آید و بطلد که البته بیاد نشاء الله تعالی و آیت
 ایت و ط لکوا اقا انیم سمع آیات الله ثم نصر مستکما
 کان لم یسمعها فشرهم بعذاب الیم هر که آیه قل اللهم
 الملك بسیار خواند بعد از نماز فرض صحت و زرد خواب
 بیاید شرف تمام و ترقی در آن امر کردیدان مشغولت از خیر
 و در پیش از وی بود بر امر الله تعالی هر که خواند که به
 علم ابر بسم یا علی دیگر که بر خلق پوشیده است روز روزه
 دارد و استغفار جمعه کند و هفتاد بار بخورد و الا جلال هر روز
 نزد اقطار سوره و الشمس و سور و الفصحی آیه قل اللهم
 الملك هر یک هفت بار بخواند بعد از آن بگوید اللهم انی
 استک بعد از آن علی کل شیء و استخیرت کل شیء یا احد ایمن

۱۱

یا ویر یا حی یا قیوم صلواتی محمد و آل محمد و سلم و بسم العلم
 الذی ستره عن کثیر من خلقت و غیبه عن من سواک
 فانک سالت الملک و بدلت مقابله السموات و الارض و انزلت
 علی کرسی قدس قدر جون این علی حیای آورد مسخر شود بر وی
 کارشاد او نماید بر آنچه می طلبد در بیماری یا خواب به الله
 چهار رکعت نماز کند به دو سلام در رکعت اول
 بعد از آن نماز با قدر اعوذ برب الفلق بخواند و در رکعت دوم
 طیار ایها الکافرون و آیه الکرسی و آسن الرسول هر یک یک بار
 و بعد از سلام ابار بگوید سبحان الله الابد لا یسبحان الله
 الواحد الاحد سبحان الله الفرد الصمد سبحان الذی رفع السماء
 بغیر عهد سبحان المنفرد بلا صاحب و لا ولد سبحان الله الذی له
 یلد علم یولد و لم یکن له کفوا احدیا لا یغید و آیه نستعین
 بیه به دو رکعت دیگر بخیزد و در رکعت سوم بعد از فاتحه
 سوره لشکر و سوره العصر و سوره انا اعطینا الیک کون
 هر یک سبار بخواند و در رکعت چهارم آتانه نشاء و الاذین
 بعد از سلام سجد کند و در سجده بگوید اللهم انی اسئلك
 التیسیر کل صیر فان التیسیر کل صیر علیک یسیرین سرور

نماید پس انرا از مؤده باز در قریح رسته و با دست بندم بتدوین
 من و منبت از وی بستاند و چون از سر شود شمارا داخل کرده
 حق نماید نماز و سر او بشوید در ده ایسرد بنهد و آن
 مصلحت و روزن نماید و نشاء بر آن ایضه تان اضف
 کند در سجده بوشغل رسد نماید و این عمل را هفت مرتبه
 احاده نموده و آن مصلحت بسیار دیگر در حق می نماید
 و آن ثقل را **سوره یوسف** بخواند و هفت مرتبه
 روز منتهی علی الدوام استنش با فراغ ادا دهد
 و سر دشته انرا بخند و باز حق بلیغ مؤوده
 در استنش زایل بکشد روز شنبه نماید و چندان
 تکویر کند که وزن او قبل از شنبه و بعد از شنبه
 مساوی باشد پس چهار بار بنماید و **سوره ازان**
 اب سه باره مفضل بود و نیز زنده و کجا بیانه روز
 سر بوشده بلارد پس اون آیه از وی بتدوین

جونا و اگر چهار باشد **سرخان** و اگر پنج
 باشد **اسد** و اگر شش باشد **سنبله** و اگر
 هفت باشد **میران** و اگر هشت باشد
عقرب و اگر نُه باشد **قوس** و اگر ده
 باشد **جدی** و اگر یازده باشد **دلو**
 و اگر دوازده باشد **حوت** میسلی که نیک
 بگیرد و اگر در نای که الفی شاقط میکنند
 از جهت آسان نوشتن مثل ابرهیم و آخر
 و اسمعیل و آنچه بدین باشد در حساب
 آورد و الله اعلم **باب در روز شنبه**

در روز شنبه

و شناختن وقت و ساعت اول ساعت روز
 شنبه **زط** دشنی نیک بود **دوم** **شکاف**
 دوشنبی نیک بود **سیوم** ساعت بر سخت
 دشنی شاید **چهارم** ساعت اقیاب بود
 سوزن و نیک بود **پنجم** ساعت زهره باشد
 دوستی نیک بود **ششم** ساعت عطارد بود
 زبان بند نیک بود **هفتم** قرآن طلسم است
 نیک بود **هشتم** یس از نماز پیشین زطل
 بود دشنی شاید **نهم** ساعت وقت پیر
 مشرف بود دوستی شاید **دهم** نماز پیر

در روز شنبه

باشد مرغ ناست دشمنی را شاید **یازدهم**
 اقباب نزدیک برزوی شمست هر چه ^{سود}
 باشد نیکو بود **دوازدهم** وقت نماز شام زهره
 باشد دوستی نیک بود والله اعلم بالصواب
باب روز یکشنبه اول ساعت اقباب دو قمر
 زهره سیوم **عطارد** چهارم **قمر** پنجم
زحل ششم **مشری** هفتم **مریخ** هشتم
اقباب نهم **زهرة** دهم **عطارد** یازدهم
قمر دوازدهم **باب** روز دوشنبه
 اول **قمر** دو قمر **زحل** سیوم **مشری**

چهارم **مریخ** پنجم **اقباب** ششم **زهرة**
 هفتم **عطارد** هشتم **قمر** نهم **زحل** دهم **مشری**
یازدهم **مریخ** دوازدهم **اقباب** **باب**
روز سه شنبه اول ساعت **مریخ** دو قمر
اقباب سیوم **زهرة** **عطارد** چهارم **پنجم**
قمر ششم **زحل** هفتم **مشری** هشتم
مریخ نهم **اقباب** دهم **زهرة** **یازدهم**
عطارد دوازدهم **قمر** **باب** روز چهارشنبه
 اول ساعت **عطارد** دو قمر **قمر** سیوم
زحل چهارم **مشری** پنجم **مریخ** ششم

چهارم

اصاب هفتم زهره هشتم عطارد نهم قمر
 دهم زحل یازدهم مشتری دوازدهم مریخ
 باب روز پنجم اول مشتری دویم
 مریخ سیوم اصاب چهارم زهره پنجم عطارد
 ششم قمر هفتم زحل هشتم مشتری
 نهم مریخ دهم اصاب یازدهم زهره
 دوازدهم عطارد باب روز جمعه اول
 زهره دویم عطارد سیوم قمر چهارم زحل
 پنجم مشتری ششم مریخ هفتم اصاب
 هشتم زهره نهم

لاه منبره
 که نکره خوار لاه که لاه منبره
 بنویس نیز بر سنگ ثقلی بنده بود در زمین دفع کند در حال لاه ناکس بسته کعبه
 کعبه از موه و حجر بنده

یا طالعها س بحق بن و ح

ب	بَدَق	د
بَدَق	ل ف م ی ف و	بَدَق
ح	بَدَق	

در طالعها س بحق
 در طالعها س بحق
 در طالعها س بحق
 در طالعها س بحق

تخت تخت ایام دی لاه هفت بار بر فتنه بخواند و بخورد مطلوب
 در از مجرب است و در قرار کعبه مجرب است سبح الله الرحمن الرحیم
 لا اله الا الله وکن له مسلمون لا اله الا الله وکن له عابدون
 عابدون **تخت** تخت هر کسی خوار این عالم لاه بر بنان
 بنویسد و بخورد سکه سیاه در بنان هر کسی خوار این جهان شود از کجا
 قیام او برود
 اللهم صل علی محمد و آل محمد
 اللهم صل علی محمد و آل محمد

در افکار فید را مثل نخلد باره باره کرده در میا
گر با سر رفت بند و در میان ابیاز بیا و
بند و تا هفت روز بجوشاند ثابت شود اما
هر روز ابیاز را تازه کند بعد از ماه
بدریکتوله من طره کند که در دو هر چهار
دکتر را یک قدر داخل کند خوب آید

باب شاد و شینه اول ساعت شکر
دو فرسخ سیوم شمس چهارم زهره پنج
عطارده ششم قمر هفتم زحل هشتم
مشری نهم مرغ دهم شمس یازدهم

زهره

نجیب همه عیبت بر پیش رانده فلفل و هر دانه او را حله است
هر تنه سوز قله هوالد احد بخورند و میان پیدار سرخ گذارند و در زیر اش
بگذارد و بخت کوه و بخورد مطلوب در
شخصی که در کوه خواند مطیع او شود بپیر در مشال مو کاکور
کار نقره هم یک و او را یکصد شش پاره کند و در پاره سوز قله
فرا وحی که تاغی الله شطفا بخواند و اسم مطلوب و هر روزی که بیاورد
هر مرتبه بخواند بعد از آن موها در میان شیشه گذارند و در شیشه را
مقبوط غصه در پیش اجاق آتش گذارند تا خاکه حشرات باخ رسد
زهره دو از دم عطارده **باب شاد** پس از شربت آبلام در هر روز

اول ساعت **زهره** دو در عطارده **سیوم**
قمر چهارم زحل پنج مشری ششم مرغ
هفتم شمس هشتم زهره نهم عطارده
دهم زحل یازدهم قمر دو از دم باب شاد
چهارشنبه اطاعت زحل دو در **مشری**

سیوم مرغ چهارم شمس پنج زهره
ششم عطارده هفتم قمر هشتم زحل
نهم مشری دهم مرغ یازدهم شمس
دوازدهم ساعت زهره باب شاد

۱۹۱ ۱۸۲ ۱۷۳ ۱۶۴ ۱۵۵ ۱۴۶ ۱۳۷ ۱۲۸ ۱۱۹ ۱۱۰ ۱۰۱ ۹۲ ۸۳ ۷۴ ۶۵ ۵۶ ۴۷ ۳۸ ۲۹ ۲۰ ۱۱ ۲

سوم زهره آسان چهارم **افنا** آسان
 پنجم **زنج** آسان ششم **مشتری** آسان
 هفتم **زحل** باب در دانش طب با یغ
بروج دوازده که اند اما بروج اکتی است
 و بروج بادی سد و بروج آبی منه بود
 خاکی سه **و بانکه** مثلثات انشی شرقی اند
 و مثلثات ترائی غربی اند و مثلثات هوا
 شمالي اند و مثلثات مای جنوبی اند **و اسما**
 بروج بون تربیات **جل** نزد آتشی نور
 ماده و خاکی **جوزا** نزدیک بادی سرطان

اول ساعت شمس **دوم زهره** **سوم عطارد**
چهارم قمر **پنجم زحل** **ششم مشتری** **هفتم**
برج **هشتم شمس** **نهم زهره** **دهم**
عطارد **یازدهم قمر** **دوازدهم ساعی زحل**
باب شب جمعه اول ساعت **قمر** دوم
زحل **سیوم مشتری** **چهارم برج** **پنجم**
شمس **ششم زهره** **هفتم عطارد** **هفتم**
قمر **نهم زحل** **دهم مشتری** **یازدهم**
برج **دوازدهم ساعت شمس** آسان
 اول **قمر** آسان **دوم عطارد** آسان

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۲۷۶
دوازدهم
زحل
عطارد
دوازدهم
قمر
یازدهم
ساعت شمس
دوازدهم

ادرس طاهری جناب دار و
س ۸۸۰ ی ن ا ح ف ث ی ا ن ا ح

در آمد
س ۸۸۰ ی ن ا ح ف ث ی ا ن ا ح

برود و بخیل
روز سه شنبه و سه شنبه
س ۸۸۰ ی ن ا ح ف ث ی ا ن ا ح

ماده و آبی **اسد** نروا تشی **سنبله** ماده
و خاکی **میزان** نروا تشی **عقرب** ماده و
قوس نروا تشی **جدی** ماده و خاک
حلی نروا تشی **حوت** ماده و آبی **دیگر**
حون خواهی که بمانی که ماه در کدام برجست
بین کما قبا با و لادر که در برجست
روز از ماه گذشته باشد آنقدر که از ماه
گذشته باشد همان قدر بر آن اضافه کنند
و پنج دیگر بر آن بیفزایند بعد از آن از آن
برج که اقیار در اوست پنج پنج طرح کنی

نابینا

تا با خاک که کمتر از پنج بماند قدر در آن پنج باشد
مثلا آفتاب در برج حمل باشد که اقل بود
و پنج ماهی باشد و همان قدر که از ماه
گذشته است که آن پنج بر پنج افزود و پنج
روز دیگر بر مجموع کرده است افزود هر
پانزده شد قسمت که هر سه پنج بود این پنج
بجمله داده و این پنج بشود پنج دیگر بخورند
دادم معلوم شد که قمر در جزایست همین قمر
عمل پابندند **نشانکه ایام و لیالی هفت**
روز و هر شب تعلق بکجی دارد روز ^{شده}

نفلق **زحل** دارد یکشنبه **اقاب** و شنبه
قمر شنبه **مربع** چهارشنبه **عطارد**
 پنجشنبه **مشرف** جمعه **زهره** و اما شنبه یکشنبه
 نفلق دارد **عطارد** و شنبه و شنبه **مشرف**
 و شنبه شنبه **زهره** و پنجشنبه **زحل**
 و شنبه **شمس** و شنبه **قمر** و پنجشنبه
 شنبه **مربع** والله اعلم بالصواب
 یوم الاحد اول روز **شمس** نیم چاشت **زهره**
 وقت زوال **عطارد** نماز پیشین **قمر** میانه روز
مشرف نماز دیگر **زحل** آخرین روز **مربع**

نوم الاثین

نوم الاثین اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الثالث اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الرابع اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الخامس اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الحفصه اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز

روز اول روز شنبه
 روز دوم روز شنبه
 روز سوم روز شنبه
 روز چهارم روز شنبه
 روز پنجم روز شنبه
 روز ششم روز شنبه
 روز هفتم روز شنبه
 روز هشتم روز شنبه
 روز نهم روز شنبه
 روز دهم روز شنبه
 روز یازدهم روز شنبه
 روز بیستم روز شنبه

افق کوه

ابن کثیر
باز که سیاه است
و در روز و در حال سیاه است
و در روز و در حال سیاه است

بیم البت اول روز نجات وقت ذوات
نماز پیشین میانه نماز نماز دیگر آخر روز
اما الله شب یکشنبه **عطار** شب و شب
شب سه شنبه **دهره** شب چهارشنبه **حل**
شب پنجم **شمس** شب جمعه **قرش** شب جمعه

و چهار قلعه ها سه احد و بعد از چهار بار کوبیدن باغیاث المستغنین
اغنی چون از نماز فریغ شود جهل بارد بکن کوبیدن زمین ذکر
مذکور و آم لبیانی گذارده شود **۹۹** **۹۹** **۹۹** **۹۹** **۹۹** **۹۹** **۹۹** **۹۹** **۹۹** **۹۹**
کسی زنی دارد و مبارزه ایشان الفقی بنا شده بنویسد بر آید
کاغذ و نگاه دارد میان ایشان مهر پیدا شود **۹۹** **۹۹** **۹۹**
نیک است اگر خواهی که خواب کسی ببندی یا بخورد در روز
عقدت نوم فلان بن فلان علی حب و مودت بن فلان بحق
هده الاماء العظام که پیشک او بقرار کرد در مقصود
بر آید **با ادب** این شکل جمله علی بن حکم و فضلا متفق است که
بر ورقش کاویانی بوده است که آفرین و نداشت و جلاز
کرده بودند بهما رسم برگرفته بوفی که مشتقی بهما ادب
سرطان بود و جماعتی برانند که اقیاب در اول محل بویکه اینها
کردن تا بهما ادب رسیده این عمل میکردند و از روزگار آفرین
باز دست شاهان افتاد و هر یادشاهی جوهری چند قیمتی
می بست تا بدست عمر رسید بفرمود تا آن کدی که جدا کردند این

۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

و این شکل را معلوم کرد ایندن هم کس فست او توانست کرد
 بهت الحال در ستاد و این صد در صد ده هزار خان است بطور
 و ترض و چون آفتاب به ۱۹ درجه حمل رسد باید که تمام کرده باشد
 چنانکه آفتاب با اول درجه حمل رسد می نویسد تا چون به ۹
 درجه حمل رسد باید که تمام کرده باشد چنانکه آفتاب چون
 اول رسد می نویسد تا چون به ۱۴ درجه رسد تمام کرده
 باشد چنانکه آفتاب با اول و باید که کواکب دیگر معلوم باشند
 و بنظر دو سنی بکند یک ناظر هر کس که عری خواهد بود و از دست
 بپزند تا در کند چون تریح و مقابل و مقادیر و اصراف و بجمعا
 و استقبال باز لغاز نوشتن کند تا انصافها معلوم شود
 و تلیک و مقادیر منقعی و زهره با شنبه و عطارد و عطارد
 و زهره و این کواکب در خانه یار و شرف باشد بهتر بود و نویسد
 باید که تمام دارد خاموش باشد و هیچ وجهی با هیچ کس نکوبد
 خویشی آن دارد و تمام شود قلم از دست نهد و باید که این حد
 صد جایست که شست و به بهار در چهار بود و هر چه در مردم

دوره

و فوج جدید بگری باشند و اگر چه عدد دیگانه مختلف است از بهر آنکه
 بنظم طبیعی هر خانه یکی بر می شود و باید که عدد در هیچ خانه
 نباشد و چنان باید در روز یکشنبه و سه شنبه و پنجشنبه عدد
 طاق بند و ادینه و شنبه و دوشنبه عدد جفت و چون فرد و یا
 با در هر طری باشد نویسد و چون تمام کرد در پشت و عود و غیره
 دیگر بر روی او خوش بوزر کند و در وقتی سعود در یکدیگر
 انق در و نقره و جواهر و صرح و نمراد و عقیق و مانند آن چیزی باشد
 که در رفتن کار آن حس بوده است **نویسد** در آنده این شکل در پیش
 بارشاهان و صاحب دولتان عزیز و محترم باشد و آشوکت
 باشد و دولت و عقول القول و اگر در مصاف این شکل بر سر یکدیگر
 خصم شکست شود و با هر که مناظره کند غالب اید فان هیچ کس
 در هر دوغ نکوبد و با او دوغ نکوبد و هیچ کزنده او را نکوبد
 قهر نمید باشد و بنظر آفتاب بنظر دوشنبه و آفتاب بنصف النهار
 بود و هر حاجت که خواهند و باشند از آن فی ابق با خود دارد
 اسان بناید و نارنده این جنام و برص و قویخ و لقوه و برص

وقال ومرك مفاجات این باشد و هرگز راه غلط نکند و از رفتن
 در راه نماند و از آنکه در بابان و بام افتادن این باشد و این
 شکل ۴ مصحف که کلام رب العالمین اند چون قدس و الجلیل و
 ورفقان و دارنده این شکل بجزمت و خشت دارد و در هر علم
 که شروع کند بزودی بدو برسد و هر جا که این شکل حاضر باشد
 زهر کار نکند و دارنده این شکل به کاری که روی آورد باسرا
 بی رنجی برآید و با هر کس که یکبار نشست و سخن گفت محب او بود
 سعادتی بخورد و نشکند و طبعش گشاد است که بی دارم از
 انقضی که این شکل اخذ دارد و بشرط او را در هر سفر در روی
 بالند رنجی نبرد یا مرصعی که این شکل بر روی برسد و بیرون
 و غزین او را بی بدبختی نرسد و در این شکل بسی خاصیت است مخفی
 کرده باشد و بالله التوفیق

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

و

و ملاحظه نظرات بکند اول نسبتا باره کند و اسما و مذکور
 معلوم کند و ۳ میفراید و وضع کند و در سوم کبر و بگو
 داد پیش سادین و اکابر بغایت محترم شود و بگردن
 شنبه اسما لحتاب کند و بکند ۳ میفراید و در سوم کبر
 بار و من یا من اندام ندارد و هر جا که پیش سادین محکام و بزرگان
 شود روی بدان شیوه بد و خشت نکند چون روی او پستند
 محب و مشفق گردد و دیگر اسما را بر حساب است دارد و ۹۹۹ بران
 افزاید و روزی شنبه و در روزن با دام اندازد دو لار و بگنجد
 بعد از آن هر گاه که برابر مطلوب رود باید که در روی مالک
 در نظر او مقبول و معزز گردد و دیگر اسما را بگیرد و ۱۰۰۲ بر روی
 افزاید روزی شنبه و با خود دارد و دیگر اسما را بگیرد و ۱۰۰۳ بر روی
 افزاید و بر هر بر مفید وضع کند روز سه شنبه و با خود
 کسب است دیگر اسما را بگیرد و ۱۰۰۴ بران افزاید و در هر
 و زعفران بگردد بگیرد و در بازوی راست بندد دیگر اسما
 حساب کند و ۱۰۰۵ آن افزاید و وضع کند بر دقا و در روز

کلاب انما زده سب شده بادوشنبه در زینجزم بگذار تا
شازگان بروی بگذارد روز دیگر برگیرد و هر روزی در
در پیشانی دروی مالده و برابر آنکس می رود و که معروض
کردد والله اعلم بالصواب

۱	۱۴	۱۵	۴
۱۳	۵	۶	۹
۱	۱۱	۱۰	۸
۱۳	۳	۳	۱۶

۱	۱۱	۱۴	۱
۶	۱۶	۹	۳
۱۳	۲	۵	۱۳
۱۵	۸	۴	۱۰

۱	۱۵	۱۴	۴
۶	۱۵	۹	۸
۱۳	۶	۵	۹
۱۳	۳	۲	

۱	۱۴	۱۱	۱
۱۲	۵	۳	۱۳
۶	۹		۳
۱۵	۴	۵	۱۰

۱	۱۴	۱۱	۱
۱۵	۱۶	۹	۳
۶	۹	۱۶	۳
	۵	۳	۳

۱۳

حجرتب النساء اگر خواهی که

نخ با کسی فریفته خود کرد ای این
نخ را در غل آورد باید که غایت
فات و ساعات کند تا مراد بر آید
ملاحظه ساعات زهره کن در جای که

نخ یا:

۱	۱۴	۱۵	۴
۶	۱۶	۹	۳
۱۵	۵	۱۰	۴
۱۲	۵		۳

۱	۱۴	۱۵	۴
۶	۱۶	۹	۳
۱۳	۷	۶	۹
۱۳	۲	۳	

میشود والله اعلم روز شنبه بکشند دوشنبه سه شنبه چهار
۱۳۹۵ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵
بکشند چهارشنبه بکشند پنجشنبه شنبه دوشنبه شنبه
۱۹۱۴ ۱۹۱۵ ۱۹۱۶ ۱۹۱۷ ۱۹۱۸
شب چهارشنبه شب پنجشنبه شب جمعه از بدج حل فرج
۴ و ۳ و ۱ و ۲ و ۶ و ۷ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲
مرطبان اسد سبک میان مغرب قریب خدی دلجویت و
ملاحظه کند و شرایط جای آورد و بجز این بگذرد و این

و هم اسما الله است که حساب کرده و اضافت اسما در افعال کرده
و از اعداد و قف است اول اسما حساب کند همین طالب و مطا
هر دو ۴ بنماید و بدورق اهو و منع کند و در دم کیم و برنگ
راست بند روز یکشنبه در صفت مذکور دیگر اسما حساب کند
۴ ادروی بنماید روز سه شنبه در موم مروتی کیم
کلاب انما زده و هر اسما روی بنان بشود و پاک کند و بر
مطم رود دیگر اسما این ۴ ۵ ۶ بنماید و بدپاره حری سفید بنماید
روز چهارشنبه با خود بخارد و دیگر بر کافه بنماید همین عدد و
در روغن یا همین انما زده و سه روز بگذارد و بعد از آن بطریق
مذکور استعمال نماید و ۳ و ۵ بنماید و در روغن یا رام لنگ

میشود

ولد و زکباند و بعد از آن هر روز قدری در روی مال وجود
محبوب رود و دوشنبه بفرزاید بجز نسبت دیگر بر همین بنویسند و بسند باین
کافان نویسد و بر احوال ۲۰۰ و بسند باره سوم غیر مستعمل و مقلان
نقش هر سه را بگوید و نامها حساب کرده بفرزاید و در میان او رود
نقشه دیداریم که در میان وی راست بندد و بر این روش درود و الله اعلم

[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

فاندر دفع اعدا اگر کسی را دشمنی هست که با وی برمی آید و میخواند
او را دفع کند وقت رسامات بر این ترتیب نگاهداورد و در شب شنبه کهنه
دوشنبه سه شب چهار شب و پنجمه شنبه شنبه شنبه شنبه شنبه

شب دوشنبه شب سه شنبه شب چهار شنبه شب پنجشنبه
بروج قدر در محل شود چون اسرطان اسد سنبله میزان عقرب
جدي دلر حوت اول بستان باره بر سنبله شود بر اسامی جمع
کرده این ۲۰۰ بفرزاید و بخون منصور و خون کبک نویسد
و دلخ وضع کند و در زیر آن که مردم بولد و غایب کنند در فن کتد
در سینه زطل و کوی بد این نقش فلان بن فلانست ان الله و ان الله
را چون بعد از سردوز هلاک شود دیگر بسند باره پوس
بلمک و بر یک روی وی مورق بکشد مانند شکل ان دشمن و در
روی اسامی حساب کرده باین عدد ۲۰۵ ضم کند روز
یکشنبه بیاضه مذکور رود در سلاح خانند فن کتد و بگریزید
بر کافان روز دوشنبه و ۲۰۰ دیگر بران افزاید و بخون ارمی بنویسد
در کرباس کمره که از کفن مرده مانده بود و در کمره کهنه در فن کتد
انگس هلاک شود زبنا رکع مز باشد دیگر بر پوست خرگوش مارا
بنویسد و ۲۰۰ لاریان زیاده کند و بخون کفزار بنویسد و در
رنگد و آن مرد فن کتد دیگر بسند باره کافان و اسما را بنویسد داخل کند

۱۴۰: زار و کجی تمام دفن کند و بجزند او می بنویسد روز چهارشنبه
کشم ببرد نه سال که هیچ مسلمان این عمل نکند دیگر اعمال این
و ضم کند و در باره که اسکران کفن مرده ملته باشد و انقی
صورتی بسازد و صوره دنیا بوی نفی و در کورستان جهود
برود و فن کند در شب شب که ان دشمن نیست کرد و عاقله ام

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

فرمان

هر که هر روز هزار بار بگوید

ساج یقین کرد دو هفته هر روز هزار بار بگوید

ساج یقین کرد دو هفته هر روز هزار بار بگوید

برخلاف سفق و مهربان کرد هر که این

بسیار بخواند در چشم خدای با حرمت و هدیت باشد هر که

هر روز بوقت زوال بار بگوید در روشن باک و دلش روشن کرد

هر که بعد از نماز فجر شویح و قدوس رب الملائکه و

الروح بر نان نوسید و بخورد بصفت ملائکه کرد

هر که هر روز ۱۵ بار برایت بیماری بخواند از بیماری شفقت

یابد هر که این نام با خود دارد متاع ظاهر و باطن او در امان

خضای تم باشد هر که ابار بعد از غسل بگوید اشرف بطور کرد

هر که هر روز بعد از نماز با دعا بگوید در دیار دنیا و آخرت

بج کس محتاج نشود هر که بعد از مسجات ۱۱ بار بگوید زبده

عظا که هر که در اگر در جسد جلال بیش از دخول بگوید روز رضا

ترس آیدش هر که این نام در شب گوید باری تم نوشته است

که تاقیامت از قیل و طاعت و عبادت کند و قواب ان در
 یوان او سوسید و گفته اند این نام را ^{بلا} منور کند اگر کسی
 خواب سواد پیش از نخورد ده بار بگوید خدای تعالی او را فرزند
 زنجیر بدهد هر که در هفتصد بار بگوید او را در قترتها
 تکفاری اگر عروقی تعقیب روزه دارد و در وقت
 روزه کفادن ۴ بار این نام بخواند و بر آب نهد و بخورد در سردی این
 عمل کفایت نمود بزمان خداوند ان شاء الله بفرزندش است
 هر که بعد از نماز صبح بار بگوید یا قضا را فرزند نبی از مغفوران
 گردد هر که این نام بسیار بگوید محبت دنیا از دلش برود
 هر که بعد از نماز حاجت سر بسجده نهد و لا بار بگوید
 باوهاب مستغنی گردد و اگر سر برهنه کند حاجتش روا باشد
 این نام است که فرشتهها بر کشتهها صحرا میخوانند و از برکت
 این نام دانه خوشتر زیاده میشود و بر هر دانه نام خورند و
 شود هر که با مدد پیش از نماز صبح در چهار کج خاند هر کجی
 ده بار این نام بخواند و آغاز آن کج راست کند از طرف مغرب ^{بلا}

کج

کج چپم از طرف مغرب و سوسم راست از طرف مشرق و چهارم کج
 جب از طرف مشرق و روی از طرف قبل بگرداند هر که در بخانه
 باشد از پنج او و غربی خواند این نام است که کشتاثر
 درهای آسمان و زمین برکت این نام است هر که بعد از نماز با صد
 دودست بر سینہ نهد و لا بار این نام بخواند زنک از دل او برود
 این نام است که طفلان ببرکت این نام کویا پیرو دلایج
 باشد هر که در دل بسیار بگوید معرفت حق یابد این نام است
 که ملک الموت ۴ بار این نام قبض ارواح کند و هر که این نام را چهار روز
 بر جمل لقمان و سید و بخورد از عذاب جمع این باشد
 این نام است که میکائیل ۴ بار این نام میفرستد که کج
 دست بردارد و ده بار بگوید و دست بروی مالدهر که بسؤال
 محتاج بگردد این نام است که موسی و ابرهیم ۴ برکت این نام
 از شر خصمان خلاص یافتند که هر نیت دفع دشمن سر روز روزه
 داند و روز چهارم آغاز کند و در آن مجلس لا بار بگوید نزد دشمن از
 وی کفایت شود این نام است که برکت این نام بلا طین ^{بلا}

رساند و تمام اسماءها یکی استون بی حرکت این نام است هر که این
 را در میان شب یا در میان روز صد بار بگوید حق عز وجل او را
 از جلاهای حق برگزیند هر که شب دو شبند و شب چهارم بعد از آن
 شام یا نماز خفتن ۴ بار بخواند در میان خلق یا صیبت باشد و از
 هیچ کس نترسد هر که ز ظالمین با حسدین هم داده ها
 را بخواند بعد از آن سر سجده کند و نام آن ظالمین را بخواند
 و بگوید ز فلان در حال کفایت شود هر که روز پنجشنبه
 بعد از نماز جااست ۴ بار بخواند پیش از تمام شدن سخن گوید
 بعد از آن هر حاجتی خواهد روا کرد و در ما مستجاب شود
 هر که با اعتقاد و درست میان و نیت و سنت خود
 - ابد این نام بگوید بنظر منایت رب العزت مخصوص گردد
 هر که در شب این اسم چند بار بخواند که از خواب بشود باری تمام
 باطن او محض اسرار فرماید و منزلت بخشد هر که
 شب چهارم لغت نان ببرد و بر هر لغت بنویسد و حضرت عزت
 جل و جلاله تان سخن او کند هر که اسباب معیشت مستعد

و هیچ چیزش نباشد یا غریب بود و مومنی دارد یا دختر بی محنت
 نسبت باشد یا پسرایی دارد و بر صحت می یابد و ضو سازد
 دو رکعت نماز بی محنت بکند و - اما این نام بخواند معصومین است
 و مطلوب از در دلداری هر که بدست نفس اماره گرفتار
 باشد این نام بسیار خواند خلاص یابد نفس او نیک و سلیم گردد
 اگر کسی نهالی یا کشته دارد این نام را بر کافه بنویسد
 ناپدید شود و آن آب میان کشته یا نهال بزند و پروصند شود
 هر که این نام را بسیار گوید بر هر خلق نیر و کرم گردد
 هر که رایتی یا در سری یا غنی یا اندوهی پیش آید بگوید
 بنویسد بدین صفت یا غفور یا غفور یا غفور و بخواند شفا
 یابد و هر که بسیار خواند سیاهی از دل او ببرد هر که
 این نام بیوسته بخواند یا با خود دارد اگر خرد است بزرگ شود و
 اگر درویش است ثروتمند گردد و اگر تنگ معیشتی بود یا تا آنکه
 مدد دل و در چشم اعم بار این نام بخواند و دست بر آن نهاده
 مال دشمنان یابد هر که این نام بیوسته بخواند دارد یا خوا

لا اله الا الله

اگر خورده است بزرگ شود و اگر در و سیرات و اگر کرد
 و اگر هیت سلامت بوطن باز رسد این نام است
 که از هیت این نام آسمان و زمین و عرش و کعبه و بنت
 و دوزخ بفرمان برداری بر جا نهی ثابت اند
 اگر کسی حرف اب و اتش و کفار یا حرف د بود پیری باشد
 این نام سوزید و برابر و سبید این کرد هر که
 از غزنی پیش آید یا نقل از غنایی بجای کند و صابر نولد کرد
 بخوبی میکند این نام لبها بر کوزه خالی خواند و بعد از آن
 آب در آن کند و خورد او دهن و معابر و شکم کرد و
 آب با و اگر کسی را طاق روزه داشتن نباشد و چه
 باشد این نام بر کل خواند و بعد از آن کل را در آب اندازد و
 میکند غرقه یابد اگر کسی همایه بدارد و آنرا
 بدترسد با اندرد و صامد هر صبح بنام ۱۰۰ بار بخواند
 الله المحض هوز هفت نام شده باشد که مقصود
 و لغات او روز بخشد کند اگر کسی خواهد کرد

اعلی

۳	۸	۱
۲	۴	۶
۷		۵

۱	۸	۳
۶	۴	۲
۵		۷

از بر ارقم
ص فظ

اللهم اجعل لی قلبی
 نوراً و بصیراً و فهماً و علماً
 انک علی کل شیء قدير

ان شاء الله

بسم الله

في تحقيق شيخنا المحمدي الامام المجدد محمد باقر

بسم الله الرحمن الرحيم

قال الله سبحانه في سورة الملائكة كلما التي فيها فوج سألهم خزنتها البر يا كنتم نذير قلوبا لم يقدحوا نذير فكذبنا وقلنا ما نزلنا الله من شيء ان انتم الا

صداء كبير وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير فاعتر

بذنبهم فحقا لاصحاب السعير وقس الفاضل ايضا وى بعد هذه

الاية فاحققهم الله حقا اي ابعدهم من رحمته والتغليب للايجاز والمبنا

والتغليب انتهى كلامه وقد اختلف الالمام في حل هذا الكلام على وجوه

الاول ان التغليب في تسيبهم اصحاب السعير بتسمية الشئ باسم ما يؤول اليه

لان السؤال والجواب قبل دخول النار قطعاً للاعذار لان المراد طهر ولا مشا

من المذنبين واللباقة تجعل القرب من الملاينة ملائبا او جعل الفوج كما

عين جميع اصحاب السعير والتغليب للتعليق على الوصف باعتبار الالفة اعف

الذنب اقول ايضا نظ لان قوله سبحانه كلما التي فيها فوج سألهم خزنتها كما

بسم الله الرحمن الرحيم
وهذا هو الحق والبرهان
على ما ذكرنا في بيان هذا
الامر من ان الله عز وجل
هو الغيب في قوله تعالى
وما يقدر الا ما يشاء
الغيب

في ان السؤال والجواب بعد الالقاء واما قطع الاعذار فقد حصل و

الحساب وايضا فتسمية الشئ باسم ما يؤول اليه لا يسمى تغليبا ولو قال ان

اطلاق الخبر على الغيب في قوله تعالى ان الله اعلم بما تكلمون

الوجه الثاني ان التغليب في ابعاد جميع اصحاب السعير عن رحمة الله تعالى مع

ان بعضهم وهم الذين من اهل الاسلام قريبون منها فان رحمة الله قريب

المحبين والذين هم غير قريبين منها هم المخلدون فقط وحصول اليجاز والتبنا

ظاهر والتغليب كما امر اقول فيه نظر فان ادخال النار ابعاد عن الرحمة لكن قد

يتم بالقراب بالنسبة الى البعض فلا تغليب سلمنا لكن اذا كان البعض

قريبا والبعض غير قريب فالجميع غير قريب فيكون بعيدا اذ لا واسطة في

الاخرة بل اما السعادة او السفاقة فلا تغليب فتأمل **القول الثالث** ان التغليب

في اصحاب السعير على اصحاب جهنم فان السعير الذي الاسفل او معظم النار وهذا

خص الشياطين المضلين في قوله سبحانه اعندنا هم عذاب السعير ولما حتم

بسم الله الرحمن الرحيم
وهذا هو الحق والبرهان
على ما ذكرنا في بيان هذا
الامر من ان الله عز وجل
هو الغيب في قوله تعالى
وما يقدر الا ما يشاء
الغيب

مقام فهو مقام الصالحين وقد سبحنا والذين كفرنا بهم عذاب جهنم وبئس
 المصير والايحياز والمباغرة ظاهرا والمزايا بالتعليق بتعليق الجهاد المضلين بما يشع
 به الوصف من سنة ذنبهم **اقول** فينظر فان كون السعير هو الدرك الاسفل
 او معظم النار ومختصا بالشياطين غير مسلم كيف وقد سبحناه ان الله لعن
 الكافرين واعدهم سعيرا وقد سبحناه انا اعتدنا للكافرين سلاسل واغارة لاوعيرا
 واما قوله تعالى واعندنا لهم عذاب السعير فلا يدل على الاختصاص بقوله ان النار
 في الدرك الاسفل من النار **اقول** ان التعليل في لفظ انم اذا الخطاب تدبر
 وقد غلب على الغايين والايحياز ظاهرا اذ المراد انتم واما ذلك والمباغرة لغيرهم
 حاضرين ومواجهتهم لكونهم في ضل الكسب واما التعليل فان قوله ان انتم الا
 في ضل كبري تغليل لقوله فكذبنا وقتلنا ما تراد الله من شيء قلنا لا اتراد ولا اتراد
 اصلا لا كره في ضل كبري تغليل فلو لم يحصل تغليل احد على امثالهم لم يكن
 عليه **اقول** فينظر اذا لا يخفى على ذي مسكة انه لو كان غرض القاضح في ذلك
 بهذا الكلام عند تلك الاية لاهنا سلمنا لكن غلبة ما ظهر من هذا انهم لو قالوا

ان انتم

ان انتم الا في ضل كبري لم يصح كونه علة لانكار الارسال لسا انما يكون علة لانكار
 ارساله وحده ولم يظهر ان التعليل بالتعليل فانهم لو قالوا انتم واما ذلك في ضل
 كبري يحصل التعليل ايضا فاما على ان التعليل عليل فلا تغفل **اقول** ان التعليل
 في نسبة الابعاد الى كل اصحاب السعير في ذلك الحزب لانهم اصحاب السعير ايضا والايحياز
 ظاهرا والمباغرة لابعاد من لا يتحقق الابعاد لمجاورة منتهى وهو متضمن للتعليل
اقول فينظر فان المتبادر من اصحاب السعير واصحاب النار من يعذب بها ان
 الله لعنهم لامن يعذب بها اللبنة للمفاعل سلمنا لكن الحكم بابعادهم من اقوى القرابين
 على خروج الملائكة عنهم والمباغرة المذكورة لا يخفى سماجها **اقول** ان التعليل
 في محقق حيث غلبت سماجها والايحياز ظاهرا والمباغرة لان اسباب العبد الملع من اثبات
 الابعاد لذيق العبدته فلم يبعد ومنه يظهر التعليل فان علة كونهم اصحاب السعير بعد
 عن الرحمة بسوء اعمالهم الاختيارية او الكسبية لا كون الله ابعدهم وهذا الوجه
 سمعته من والدي طاب ثراه **الوجه السابع** ان التعليل في اصحاب السعير
 قوله لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير فيضهم منه بحسب الذوق انهم لو قالوا

وهو قوله ان التعليل في اصحاب النار
 حصوله من قوله انهم اصحاب السعير
 الا قوله العبد ان ان يقولوا

باصحاب السعير الجماعة المتاصلين في صحبها وجعلوا أنفسهم ملحقين بهم ^{دون} ^{معدود}
 في اعدادهم وقد قرئ في محلة ان المعرفة العادة بها الاولى غالباً وظاهر الحاشية ^{بإدراك}
 منسحقاً لهم ولاصحاب السعير فغلب سجانة اصحاب السعير عليهم للايجاز والمبالغة
 وهما طابان والتعليق لا يرفع لونه منسحقاً لهم ولاصحاب السعير ^{لكن} في هذا
 الكلام اشعار بعلية استحقاقهم وهذا الوجه ما خطر بالخط الفاسد والله اعلم ^{بحقيقة}
 اكمل انتهى كلامه اعلى الله مقامه ^{تلى} هذه الاسماء ^{التي} الله المذكر الربا
 بيد العواجر الوالوا ^{السنن} في شهر شعبان المعظم سنة ٩٠٠

قوله والتعليق للايجاز والمبالغة والتعليق قيل يعنى تعقيب اصحاب السعير اي
 الشياطين على الكفرة فانه كان الظان بقدر فضيحة هم اي القائلين بقوله بل قد جاءنا
 نذير الى الاخر ولاصحاب السعير الذين هم الشياطين فغلبه على الثاني للايجاز ونظ
 والمبالغة في ابعاد الاولين اذ لو اخرج اوله بالذكر لا يمكن ان يتفاوت الاعداد ان
 يكون ابعادهم دون ابعاد الشياطين على ما يستعمل جعلهم الشياطين اصداء و
 ملحقه بهم في قولهم ما كنا في اصحاب السعير فلما اضمق اليهم في الحكمه رد على ان
 ابعادهم لم يقصر عن ابعاد اولئك وفي جعلهم من اصحاب السعير مع انهم ليسوا
 منهم على الحقيقة والتعليق اي الاشعار بان الاعداد جعل لهم للايجاز كونهم اصحاب
 السعير فان وثب حكم على وصف بشعر بعلية وفيه نظر فان اختصاص اصحاب
 السعير بالشياطين غير صحيح لان سائر الكفرة ايضاً يصانون ويؤرمون ولا معنى لـ
 السعير الا ذلك فانه الله تعالى انما يدعونه ليكونوا من اصحاب السعير والقول بان اعداء
 كان للشياطين خاصة ثم لقوله نعم انما عندنا الكافر في سلاسل واغلا لا
 الكافر واعدهم سعيراً ومن لم يؤمن بما اتى الله ورسوله فانا عند الكافرين سعيراً ^{قوله}

کھلی اور وی کی سید کہ در خاص بونج حادیت کعبا دنیا مرت
 اعشار و جهان پساں مقامی بی مدار صحبتش ملال افراید
 و وفا و تعایش حال مینماید صاحب طبعش را بفرجه و بل
 و دولت و کت اور ادوام و استقامت هر کسی را احد روز
 باوج غت و جاه رساند اندک آباد به نیت و خواری گرفتار
 گردانند و اگر ایک فرصت کی را صاحب بکوت دولت
 ساخت بازش شمع سان بر آتش محنت که آفت اولش
 و جویت نوم افروخت فانیست معلوم به اولش و ابتدا
 معلوم نه افروخت را آنها مفهوم نبایست چون غنیمت
 به تار و بودنی مدار و استبد و عمارت مانند طاق باز
 طغیان

طغیان بسته به باری از نم گذرد و در آستانه ار بید مگر فروریزد
 اسی کاشانه ز ابر گذرگاه کسب حاصل شد که سبب اصل
 ساعت عیش و میراں سازد و اسی فانوس خال را براه باد نماند
 افر و خرابه که دم بدم از وزیدن نسیمی غمزد دل در جهان منده که
 جهنت بر غل غافل شود پس جز غنیمت است پس دعا افر
 ز یاد حادثه که در خلل بند بر کفر خمر و است و کر کعبه که اخواه
 شدن حوسایه تر احاطت تکیه که کمر سار زت سپهر زور شهید میگفت

حکایت الامم حضرت سادات
 محمود بناندر حال کور است
 علی ۴ بهمان سنه ۱۰۳

شرح رباعی احمد شیخ ابو حمید الوائلی فی شرح من لواذرائه زبده
 السالکین امرار اسم الحسینی الهدالی المختص مریدی
 لمولف یارب بنامی بعبده ما در عالم کل مکن معتبر ما را
 از تهم نکاشفات اسرار علوم امداد کن ارشع محمد ما را
 چنانکه هم کوشی رموز عاشقی بنویسد ^{صلعم} هم زمانی قابل سرر بوبت میشوند
 گردید اما عارفان را جایز است که در حین غیبت شوق از روی
 شبنمی و ذوق با او اصلمان کامل و کاملان مکل بعضی از سخنان که
 بنوع روح باشد و کلید ابواب فتوح گویند و بورد فیض معانی آن
 کلمات جبارستی و امکان از چهره جان بشویند زیرا که سر دل عارف
 صاحب اسم جمع و فرق را از توحیح بجز اسرار الهیت ضرری گیرند
 و افشای اسرار ایشان بکس واقع نمیشود لیکن در حین تلاطم
 بجز امثال بعضی از غلوب سالیکن که محل ورود موهب صبی
 و معانی لاری باشند و در سطح صغیر بزیب و کثرت فرمای

سغنه

نایب و در

و در تجلیات او مدعا افشای اسرار چنانکه نمیشاید
 میکند و بصورت بر حواس اندال و او تاد نموده برخی از
 بقود کجند اسرار وجود انبر سر با از صوای میسرند
 اگر چه دل بی استعداد متخیم رموز بی نرایی یعنی کم کشته
 بادیه سر که انی ابر هم شمانه از ان قبلیت که منور با او
 مختلفه خورشید عالم جیروت شود و با مورد مواهب تجلیات
 عالم ملکوت گردد لیکن چون ذوق سخنان اکابر دین
 شاهین و اربکبوترد لش جنک میزند او هم شوره و ما یخ
 طناب خیمه افزدگی را از عالم کل کنند پار بخت تو سن
 ابرادی میهند و در در عالم دل می آورد و بگرد هر شهبه
 و دیار کربان و پریان بر می آید و خود را در هر نزهت گمان بقربا
 بارگاه احدیت بنماید و عقود مشکلات مقامات و اذ
 خدمت اهل دکان صاحب حال بسزاکت بر خراشان میکنند

صاحب کمال فن

و بسبع اذیت از زبان نبی زبانی ایشان سختی در دین
 شورا بکنز میشود و اکثری از آن بختانرا اینچنان برده آ
 کرد و حوصله اهل ظاهر نیکند بلکه میزان طبع هیچ فاعل آن
 قدر دانی بخند از روی چکنی کشف نمود از عتاب در
 پیش جاعتی که باشند بجزاب معشوق از لچرا حال خود را
 نمرد بغير خورشید در دیو بفتاب ایضا ای عشق مکن صیفر
 پیموشی را بکشای صدف بال فراموشی از روز اذل
 نهای دیگر اذیت در صبح تو مندی خاموشی را و اگر گاهی بر
 خلاف عادت بطریق نظم یا بشر بیان معنی ذوق نماید با بر
 آنت که آشنایی را محرم سلسله شوق شود و یا بنوای
 را حرم نماید ذوق گردد و شاید درین ضمن شرف قبول از
 نظر فارغان صاحب دل و کاملان حاصل شود و چون مقابل
 هم آید چون در لایبولا طبیعت مستعد بیان بعضی از

بکسر

مراتب ذوقی بود یکی از بندگان نیک اندیش مشرع بود
 که همیشه بر اخلاص برسد سینه درویشان میداد
 بلکه خود را از جمله ایشان بشمارد از فقیر محقق معنی
 انزاعی بود که مشهور است از سر حلقه سبکشان
 خوابان و در بر صاحب مقامات سالکان صاحب
 شیخ ابو سعید ابوالخیر مدینه سر و چون از فقیر دید که بر
 محض گفت و شنید سایل تراستی و نسلی نامی حاصل
 نمیکرد و ممکنست که هر طایفه موافق ذوق خود حل در با
 نمایند که هیچ وجه مناسبت مفاسد و مطالب آن بزرگ
 دین نداشته باشد در خاطر افتاد که از روی عجز و اکتفا
 بر جبر باد و لاج پاکان نمود و نقاب خفا آن بجهت از دراز
 بردارد و امفانی مخفی عالی اهل و محل بخنکارد و از
 لباس عادت ظاهر بیرون آورد و لباس باطن را ازین جور
 در موزان و اصطلاحات صوفیه ساخته در رویش

تا آنکه هر غایبی استعداد اعتراض نماید و زمان طبع
 و ملائمت کشاید لکن درین فکر و اندیشه بودم که از حجاب
 نیایم یا نه و شتاب از چهره آن در آن کشایم یا نه که هاتقی
 بگوش و دل که گفت با اهل کمال در مریضی پاک بگری
 در کان که هر که در آن بچوبی چون سر روی افتقا
 حوز را در بحر قلوب طاشقان پاک بسوی قال قدس
 سر دی بر سر کرده لاله فارت کردم مرها کانا حجاب
 زیارت کردم کفایت آنکه روزی حوزم رمضان در عید
 نمازی طهارت کردم بر صاحب فطن بر شیده نما
 که بعضی از آنها لکان راه حقیقت لفظی و منقول
 و حال و هر چه معنی این کلمات باشد مثل دی و پریشانی
 از مری و مقامی که سالک بر و عبور واقع شده ای
 شود میکند و کور را مبارک از بدن خاکی میداند که
 نفس اماره در و مجوس کرده و ذله مبضی را میکند

برین طایفه علیهم

کلی

که سالک را از خوان معارف و شمعها اکابرین بواسطه نسیان
 بروش در یوزخ ذخیره مینماید جنایت را بصارت از لذتی یا
 تعلقی که سویی لذت مطلوب و غلق بطالب باشد بدانکه سالک
 بجاهد چون خواهد از شیشه عالم حکمت بعالم قدرت جینز
 و از قدم بند شغل اول و آنت که بقدر تعلقات و تلذذات
 جسمانی را از قبلت بابت دین پوری پروم کند و بعد از آن
 در صدد رفع تعلقات و تلذذات روحانی شود و چون
 تلذذات جسمانی مرغوب و محبوب نفس اماره بسیار باطنی
 نیارده علم مخالفت بر او احشاه در میدان طاقت می
 نازد و سالک را از مطلب دور می اندازد و چنانکه حدیث
اقدا صدقك نفسك التي بين جنيتك ناطق برهنت
 پس سالک از روی غیرت و محبت واسطه رهایی
 و استخلاص روح شروع در مقابله و مجادله با نفس اماره
 مینماید تا آنکه پس مدد منت پاکان او را مغلوب و مغلوب
 ساحه هلاک میگرداند درین هنگام چیزی که قابلیت

تدقیق بقدر انما داشته باشد چنانچه در حکایت
نوشته ای را که بقدر انما ساخته شده است
براد از سر خود در راهی نمک است که سالک
مذرفی و طمانی را بجا آورد در مقام
بگردد و چون سالک بجهت استعدا در طریق
در عود از ارواح پاکان کسب فیض میکند
ان فخر بعد استعدا و اما که از ان ایسان
کهنه و هیچ نماند که او را بر کفین
که اگر صبر و ایثار از جمله عیب
استه المفسر سالک را درین برهان
برنج و حصول نمک باشد اصل
مدین بقدر انما کلامی در شریعت
بتر که در له مبارزه آفتاب
سالک چون هموس یعنی که از
انگش کند او را با ضرورت

تعلق روحیت بدان که در این وقت
مقدسه مطلقه موجوده با کان
کشته با کان جنبه بران کرده
برضای انی حق و چون سکون
سالک ایستاده رمضان ایام
از ان مسطبت که بقدر انما
در کوی ما گویند که سالک در
ملها درت پاک بر زمین
سیاهیزد و چون پیشا شد
انار و احکام خلقی و صفات
مبارک از قریب قلب سالک
انار و احکام و صفات
طایم در غیر وقت او
لازم محابد بر این در وقت
لازم بیشتر اگر چه کلیه

ما خالی که
سالک دارد
چون بر او
میدهد

در محل افطار بغير اين كلمات سالک را افطار جايز نيست نماز
پي طهارت کردن مبارة از آنست که دل بي انکه در کرد آ
اب دیده فضل بر آورد سالک از جهت کفارة حنطه در وقت
مرايقه در حين بسطی که تمهه مرايقه پياشد ذاکر شد بذكر
ازاد کار بدون رفت قلب و حال انکه اگر چنين خطي
در حين مرايقه مرالسک واقع شود تلافي آنحضرت بشعولي
ذکوي ازاد کار در حين بسط ميشود ياد رفت قلب حاصل
معنی رايهي آنت که سالک بمجراهد بگويد مراکبي
حاصل نکشند و هوزد در رايه عجز و نقص گرفتارم ديني
سر کور ذله فارت کردم يعني کوچک در وقت سير الى الله
پيکاره دفع حجب نوراني و ظلماتي کردم اما اين سير کردم
که باعلق نيك بعلق که جنات صابوت از آنست مرايگانوا
حت رايه کردم کفارة انکه الى اخره بعضی بتلافي انکه
در وقت مرايقه منکلم شدم در صيد نماز الى اخره
بغير در حين بسط بزرگ مشغول گشتم بي ايديدم و سوز

بسم
الضبطم

سینه در دي شراب شوق جانت پرباد از بوي گل
و فاشامت پرباد از چاشنی کلام ارا بيقول هر شام
و سحر دهان و کامت پرباد والله اعلم بالصواب والله
المرجع والمااب ممت وبالحجرت شهر رمضان المبارك
شته على يد العبد الضعيف ابن مرضى التلا اسد الله
الشهر اميريك اللهم اغفر لي ابدعيا و لمن يظفبه من

اهل الكمال بالنسب وال

بهره من پدید باری این گشود کاش
اول تا چهار بار این گشود
بهره من پدید باری این گشود کاش
بهره من پدید باری این گشود کاش
بهره من پدید باری این گشود کاش
بهره من پدید باری این گشود کاش
بهره من پدید باری این گشود کاش
بهره من پدید باری این گشود کاش
بهره من پدید باری این گشود کاش
بهره من پدید باری این گشود کاش

فائده و محتمل
بجز این است

مرثه تو درین جهان بیکر و سینه
ازین پیش ثواب و تنگ ناموس تر
زین قوم کنز کبریا که با هر
در تنگد و فریض همچون صحیف
مرثه تو درین جهان بیکر و سینه
ازین پیش ثواب و تنگ ناموس تر
زین قوم کنز کبریا که با هر
در تنگد و فریض همچون صحیف

مکسلینا دوم بر یملینا و سیم میلینا
و نیز گویند که اولاد نام منوس بود دوم را
اطوس و سیم را فالوس چهارم این بود
گفته است ایشان نه بودند و در ایشان سکر بود
و هر نه را نام برده اول ملسا مینا و بعضی
گفته اند که مکسا مینا بود دوم منی سلید
بود و سیویا یملینا بود و چهارم مریوس بود
و پنجم سرطوس بود و ششم سرومد و هفتم
دیموس و هشتم قطوس و نهم فالوس و بعضی گویند
ملاوس و دهم سکر بود و نهم قطوس

بسم الله الرحمن الرحيم
 انظروا وذكر اسم الله تعالى في الرق الطاهر وهو مستقبل القبلة على طهارة الرضوخ
 ولكن التوفيق بعد السجود والسجدة السابعة للتميم صاحب لا يخطئ ان شاء الله تعالى حاضر بنوم
 وضع اسم الله تعالى باطنه لقبوله التكاليف الايمان والافوار الغنمة ويا من لا شيء كل محض العوالم ورتبة
 اسم الهية من دعائه يوم كعبه وموصاه مستديم الرق في قابضة صالحة قضى امره حاجته وذلك لو تعلم
 هو متبب كتره وسير اسم على سبب الرق في حبه لا يخطئ وفيه في ائمت العرش ما يورثه لمن يرفع اسم الله
 وانما اسم الله لكل العدوى ثم بالنظر الى في وسر باضه اسم الله تعالى في قدره ان شاء الله تعالى وهو هذا العمل المبكر
 واعلم ان من في اسم الله باغنى اسرار المسموع والغير من العالمات هذا لا يكون عجزا وخيرا به وكذا ذكر في اراوان
 يورث اسم الله كحفظ يكتب هذا السر العدوي يوم الخميس وهو على الرق مستقبل القبلة وصدايح التي هي في
 ارض مصر ونحوه وتثريب

١	٢٢	٥٩	٨	٩	٩٣	١٤
٤٥	٧	٢	٤١	٥٢	١٥	٩٣
٤	٥٧	٦٤	٣	١٤	٩٤	١١
٤٣	٤	٥١	٥٥	٥٥	٦٢	٥٠
١٧	٤٤	٤٢	٢٤	٢٥	٢٨	٣٢
٤٤	٢٣	١١	٤٥	٢٤	٣١	٢٧
٢٢	٤١	٤٨	١٩	٢٥	٢٣	٢٧
٤٧	٢٥	٢١	٤٢	٢٩	٢٨	٢٤

بملا دخل كل ليلة وسول
 اللهم سر كره ما ترهب من
 على كسفا والهمم فذكر من وضح
 ذلك ما يبين يوم يبعث الله
 على طاهر واوطن ان شاء الله
 تعالى ولا ينع ذلك الا من
 فهم سر المصحة هذا في حق
 باطنه كل عالم في السر الذي قام
 به الهمم هذه الهمم يكون

العلم ان شاء الله تعالى وانما العمل الحرف الذي هو نبيه من المراد العدوي وهو في الارزاق المكتوبة المذمومة وذلك
 ان من كسبه في حق طاهر يوم الاثنين في ساعة العزم ونحوه باصغر من اعرفه من عاقبة صام يومه وذلك
 خالصا ويسقط عن السير الكفر ويصل ورد. ويسم على طهارة الرضوخ وعلى سبعة الاليس في ان شاء الله
 الذي يورث الملك وهو كرامه فان اسم الله تعالى يطلع على عاقبه امره بقدر القسم الذي اراده ولا يصح

ذلك الاهل الطهاره طهارة القلب والاصحاب ولا يزل رايا صحت وذلك من كسبه في عام وشهره يسوا على
 الحكمة ومن علمه بازا قلبه سر اسم الله تعالى عليه اللهم وانطقه بالحكمة ومن كسبه وصحة لا الا الا ان شاء الله
 مره وعلمه على عضه لا يس او كسبه في نومه ولبس رزقه اسم الله تعالى المهابية والارادة وذلك ما يوجب
 لير ووجه ان شاء الله تعالى ومن كسبه في حق ظني وعلمه على ذلك الامام الجاهل من الجاهل
 غير ذلك يري باذن الله تعالى وهذا هو كبر اول الحرف في التبريع المستعمل على كل لا يتقاه من الاليس

فايده من وضع لها

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠
٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠
٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠
٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠
٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠
٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠
٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠
٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠
٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠

سبعة عشر على ما يبينه
 ومنه في كسبه من فضة لو
 ميان وذلك والمورد
 الصيرة وغيره
 وعشر يوما ومد
 من تعالى ليس
 ان شاء الله تعالى
 ويحفظ اسم الله تعالى
 فكره من ان يتطرق
 من التبرعات
 وانما العمل الحرف
 الحرف الحرف
 وذلك من كسبه
 وعلمه في عام
 حخته وعشرون
 يفتح له باب
 وفيه يفرق
 ٩

صوم يوم

بعد صوم خمسة ايام مع انه اكرم وسوقه تعالى ان ركبكم الله في حق طاهر وذكركم يوم الجمعة
 واختطبت على المنبر وعلقت على راسه واضرب وجعل الله تعالى منه العلوب الوجع والرعب
 فلا يطاق ضرره واباك والنجاسة في مثل شئ من ذلك عددا وجرافا كرسده ان شاء الله تعالى

وهذا الشكل الخامس الحزب المبارك الشريف

يد	ح	ك	ك
يو	ز	و	ك
ك	ك	ك	ك
ك	ك	ك	ك

فائقة من ذكر في الاسماء

ما ج يا صليم ما جنان يا حكيم هذه الاسماء الاربعة وما الى من الاسماء المذكورة اوله الحزب
 من ذكر عند طلوع الشمس في رجب الصيف لم تكن في يومه ذكركم بالهمك في ذكركم حتى
 يغلب الشمس عيشة صغرى وهو ناطق اليها وفي ذلك سورتا رباب الاحوال التي يكون على النبا
 ويلعبون بها وهي لا يبعد عليهم ولا يخليف الكشف واذا نعت السركوت كبرية ذكركم
 كمن فيها استرنا اليه كفاية لذني بغير غيره وفي زماننا هذا يتبع بالاندلس يقال له ابوتن
 رحمه الله تعالى يفعل ذلك جميع من معه من المردن واجتمعت برجله هو ابن اخيه
 اسمه الهربان المسمى الشريف كرم الله تعالى وسرفه في سنة احدى وعشرون سنة وذلك لما
 سر ذلك فوافق عندئذ كبره الله تعالى بلاراده ولاشعاع وكنت رايت في بعض الناس
 من ذلك وذكركم من كسبها في نفس خاتم ثمان مرات مع الاربعة الاسماء المذكورة من بجراده
 من الكمايات كلها وان هو جعل في الماء او في منه المهيمن خفت وان داموا على شرب ذلك
 الماء الاربعة ذمبت عنهم الكمايات كلها وذكركم ينفع به المبرور من اهل الصفا والارباب
 هذا الخاتم ان كان في السن ولا يكسر من لسه ورضاعته يعطل ذكر الكمايات وان كان في السن
 اوفق في كثر هذا الخاتم ولا ينافي يكون معه يوم السبت والاربعاء والجمعة من ايام الكون منه وقيل
 لمن نال في كثره اسكبه ذناب العظم في كثره ثم الميزان وان كان في سنان معلق في كثره
 الشتر في المشركت نظارته ومن كتب مع سورة الكهف في جام وشربة على الصوم ثمانية ايام

١٧	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠																
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣																																	

ما قصد وكشف ما شهد وتطلب في لسان صدق معبر عن تهود حو
 الكلائي بغفر حراسة يمنعي من كل يد تمتد الى بسوء واجل حظي منك
 حصول كل مطلوب وقد سني عن كل وصف يتهدد الاكوان عزته منك
 وجبني السمات المظلمة من انبعاث الهمم والنزى واجلني هو في المشهد
 ملكوني المقعد وزين طاهره باهية وياضي بالرحمة واجلني يردد
 عن الرهبة منك والرغبة اليك والكف في ذلك كله بعواشي الاكوان
 والفتي ما افاضه مستحله في بما ارجو انك انت الحافي الكفيل والبيد
 اجليل **ما** ناجي الله تعالى عبد هذا الذكر الايسر عليه المطالب
 وجعل كلمة سارية في الاسباب وفيه سر اليجاد لمن كانت له حاله صادقة
 وغلبه من اي القرآن العظيم انما امرنا بشي اذا اردناه ان يقول له
 كن فيكون سبحانه الذي بيده ملكوت كل شئ واليه ترجعون **ووصل**
الكاف خلقه ملكوته يشهدك عالم الامر وسراكله وتشكل الملك
 الفاضل في ايجاد مات يد ايجاد وذكرها الكافي والكفيل ومن
 دام على ذكر هذين الاسمين كفاه الله كل ما يخافه ويكفل له بكل
 ما يرجو ويتاسبها اي كفاه الله فيهما سوا الاوجيا فيما يتعلق
 بالدفع والجلت قائل ذلك تغفر ان شاء الله تعالى وانه يهدي من
 يشاء الى صراط مستقيم **الفصل الثاني عشر** في حرف اللام
 وصل بروغام وبرزخ بين تعيق وقغام والاسم منه لطيف ولم
 مربع تلمشي في تلمشي يوضع مثلثات بطريق المشتمل على مثلث
 الجيم الذي هو باطن اللام وقد يوضع ست محجات وهو ميل القدر
 ايف ولواراد الاثان الاضلاع عن هذه المربع من جميع الجهات اعداده
 وكيفيات اوضاعه وعلايا سب كل وضع منها من الزوايا الفلكية
 والتشكلات العلوية والاتصالات الكوكبية يحجز عن ذلك الا ان الامر

الرزق وهو صيد صالح كثر المنافع وهذا سطر المبارك في الجدول العودي وكثرتك من
 من الله تعالى على عبده وجد سر في طوره سيبا وجعل سر في اسم سماه صلي الله عليه وآله

٢٧	٧٨	٢٩	٧٥	٢١	٢٢	١٣	٥٤	٥	وسلم ونسبت في السبع الطبايق
٤	٣١	٧٩	٣٥	٧١	٢٢	٢٣	١٤	٤٤	ولم يزل مستعدده وكثرتك فضيل
٣٧	٧	٢٩	٦٥	٣١	٢٢	٢٣	٥٥	١٥	كثيره راسه من الامم الرومية
١٩	٣١	٨	٤٥	٨١	٣٢	٤٤	٢٤	٥٩	وراني اصلا ما صالحه ولما كثرها
٥٧	١٧	٤٩	٩	٤١	٢٣	٢٣	٤٥	٢٥	قندر ذلك واعلم ان كل عدد في
٢٤	٥٥	١٦	٥٥	١	٤٢	٧٤	٢٤	٤٩	لغاية التيقن وما يتصرف فيه
٩٧	٢٧	٥٩	١٥	٥١	٢	٤٣	٧٥	٣٥	الزوايا الاطرار وكل عدد في
٣٤	٤١	١٩	٦٥	١١	٥٢	٣	٤٤	٧٤	السطور وما يتصرف في الزوايا
٧٧	٢١	٢٩	٢٥	٤١	١٣	٥٣	٤	٣٥	ومها تكثر الاعداد كثرته في

وجود الزوايا وتلك السور يظهره تعالى على حواصن اولياءه وهو عايد في حوته
 وانما نسبة سطر الكون في السور الذي قامت به الازوال وكبرت به الازوال وكبرت به الازوال
 رسوم كروف الرزق وقوه الوتر كما ان العدد الرزقي من قوه الشخ كل ذلك سطر في الاعداد
 وكروف المستغنى من التخصيم والقوس وذلك سطر مما وثق به ان يكتب هذا الجدول الكوني
 في مره او بطاقتين او اذ يرضى في السور فلا يكثر في اداءه صاحب كل صادق فاعانه الله
 الصادق على ذلك فلهذا كثر استخدام على حمل هذا العدد برده فزاجه ويرد طينه وقيل في
 الاعداد يصلح للبرهان والكلور سوسو ليعلم منهم العيش والتمسك في صفة قلعية من الاليتين
 والقرن كوت اولى السطان وعلقه عليه اوفى بيته بكثرة الله تعالى رزقه وبارك له في
 جوكاته وفيه صدق السور لطيف لمن حمل ومن اراد سيبا منه تحت راسه فاعانه
 ان شاء الله تعالى والصورة ياتي في الصغر لا تسمى ان ستار الله تعالى
في ذكر بعضهم انه من كتب اسمه الجبار وودو اكلان في سطره
 له وقت شلة على مهارته وجعلها في خانه اوفى بيته وقت طلوسه من الحسن رزقه

٥	ند	ب	ع	ع	ع	ك	ع	ع	ل
٥	يد	ج	ك	ع	ع	ع	ع	ع	و
٥	نه	ح	ع	ب	ع	ف	ل	ط	ن
٥	كد	س	د	ب	ف	م	ع	ع	ي
٥	كه	س	ع	ع	ع	ط	م	ر	ز
٥	لو	د	ب	ع	ع	ع	ع	ع	ز
٥	له	ع	ب	ع	ع	ع	ع	ع	ز
٥	عد	ع	ب	ع	ع	ع	ع	ع	ز
٥	د	ع	ب	ع	ع	ع	ع	ع	ز

استعمال الهب والتنظيم
 ومن كتب اسم الجواد واسمه
 الكمين في بطاقة أي وقت
 سار على الصلاة وتحتهم
 بها اولها وقت جهنم
 اجسامه ومن احسنها
 وجهه طاهر وباطنه

الدرهم

اسم من اسمها الذي والديه
 حاولا يمتني بذلك غيره تعالى وتلك من كتب شكل الدرهم في عرويه
 حرة والقرن السرطان مخطوط من المشرق وجعل في خاتمه مثل ذلك الورد والسم
 على طهارة وصوم وصفاً من ادوم الله تعالى عليه الشبه التي يوحىها وقامه الى كل
 حركة ظاهره ووسع عليه رزقه وتراكم من اسم الدرهم كان له ذلك وقد حسنا ذلك
 في كل باع المهدى وكرام الالهة وذكر بعضهم انه من كتب بقر رسول الله ايج رسول
 اسم خمسة وثلاثين حرة يوم الجمعة بعد صلوة الجمعة وطلها مع رزقه الله تعالى قوة على
 الطاعة وسوية على البركة وكفا بهرات الشياطين وان مواسد المظالم الى تلك
 البطاقة كل يوم عند طلوع الشمس ويضع على حجر عند الصلوة واللاع كبرت روية
 للذي صلى الله عليه وسلم وبذا سر لطيف جدا ويسوره لمن نومه ذلك اسباب السعادة
 وذلك بحسب القبول وعقد النية وصفا بالطن وكذا من كتب سعة العودى المبرية وطلها
 امن بالله تعالى من الاعداء المشرق في العولم
 ومن كتبه وكفا وحامل مثل الحظيرة
 نفعه ذلك وكذا كفت الم اسم المشرق
 من العفارب وبذا سلك العودى

١	١٤	١١	٨
١٢	٧	٢	١٣
٤	٩	١٤	٣
١٥	٤	٥	١٥

ولكن المخطوط من التسمية المشتم والظاهر الكوزة ونحوه بالمصطفى والعوده منزل
 ايضاً كل يوم الحبر ليس من هذا انما يجب اسم اليه امور الدنيا وقبوله اعمال الطاعة
 وبرزق التيسير الاسباب وضع التركة في كل ما يحا وتزده وكذا في موضعه اذا كانت
 فيه ومن كتبها في رفق مثل ذلك الوقت المذكور وطلها مع في مخطوطات اسم من حول
 اسم تعالى من الصوم والمجان كلها والمان كل على غيسته ولا تخط في موضع
 بخير فبذلك والكل من هذا **فباين** من كتبها في رفق طاهر

الدرهم

١	١٤	١١	٨
١٢	٧	٢	١٣
٤	٩	١٤	٣
١٥	٤	٥	١٥

برعوان وماورده ولكن القرني صدق البروج الثواب مخطوط بالعوده ونحو ذلك
 بالمشتم وان حامله يوزق اسم الهب والتنظيم وتغير عنه اعداره باذن الله تعالى
 اراد ان يرى عاقبة امر ترون فليصل في بعد الف الف
 تمت تلميحات بما تيسر وبعونه تعالى بامان ونام
 على طهارته وروحته راسه فانه ترى باذن الله تعالى
 ما طهره من الماء في الماء وسقى به سناناً في وطار ذلك
 البستان قلت عاقبة ومن غلبها على قلبه تعلق بالحق
 الجليله وفيها من الامرار ما لا يمكن ترجمه الا في هذا
 واما الحرفه لتسب كل صام من العود حرداً معلومة
 فذلك قوي التامرات وذلك انك تصوره ولان في لوج من
 صواهم وتنسج نسبة الاعداد في باطنه ونسبة الحروف في ظاهره وذلك ان تتوفى الشمس
 تبع عود دره الحرفه وانت است صورت اسماني باطن الجودى فانه من جمله سمه
 هنت لاكتفى من المائة والكلى ومن جعل على الصوم المذكوره صورته كخص قايم ناظر الى
 الساعل هذا المظهر ما من من سطون بجارين وكبرونه وموايط جيد لانواع الصم
 وغير ذلك مما ليس كسفة وما حله في كل ليل جمع في ابناء صدمه وعل على طهاره وذكر
 برعوان وماورده وكافور حياه بما المخط وانه من اعدائه منها اراد ان يترتب في رفق
 من الكافور فانه يامن ذلك راسه من الحمايات والاسام والفرغ العاقبة بغير عودهم

وتعريف حفظه ولا يتبع ذلك الا في نجات امرا وايضا ان كل عمل وعدة مرفوع
 يفضل افعالا نجيبا ومتزوج افعاله ويعين بحسب الكثرة من الاثني الى المائة و
 اما عددها ما في مائة من الاسرار المكتوبة المخرجة المكتوبة وذكر اني كتبت
 عن هذا العلم ابراهيم العلوي الملكوتيات ومانعة لا يعلم عدده الا الله تعالى ولا
 يكون في عسكر فيزيه ويراها في كسر الجيوش وهدان فكر ولان فانظر اليها

۱	۸	۳۹	۹۲	۹	۱۹	۸۱	۳۴	۱	۲	۱	۱	۱
۲	۴۱	۲	۷	۳۲	۹۳	۱۰	۱۵	۳	۱	۲	۱	۱
۳	۹۴	۳	۹۷	۱۴	۱۱	۳۹	۷	۲	۱	۲	۱	۱
۴	۸۹	۳	۳	۳۵	۱۳	۱۳	۱۲	۳	۱	۲	۱	۱
۵	۲۴	۱۷	۴۱	۲۵	۲۲	۲۵	۳۱	۱	۲	۱	۱	۱
۶	۴۵	۱۸	۲۳	۳۹	۲۷	۲۴	۳۱	۱	۲	۱	۱	۱
۷	۱۹	۴۸	۴۱	۲۵	۲۷	۴۵	۲۳	۱	۲	۱	۱	۱
۸	۴۲	۲۱	۲۵	۲۹	۳۴	۲۹	۲۸	۱	۲	۱	۱	۱

ف اعلم ان من كفت اسرار عذبة اسرها يوم كفت كفت
 واما الاعداد المفروضة فهي بالتنقيض لما ذكرناه من الاعمال وان شئت وما تعلم
 لا اخرج المسحر والاسعاط عن العين ولغو ذلك من ان شئت في الطلوع والشمس وتلك
 اذا كفت راتبا في جوارها تزايد حكم ونسبها في التاثير الا انها نافعة من اضرار
 اوضاع الكليات المستله وفيها سر جيد لغضا الكرام يكتسب في جوارها من اضرار
 ويرين منه الرصد وبعض الى حاشية يعنى باذن اسرار فان كان كحل عدو كان
 العلم بها والتوقى الحاق وان كان كحل من كان العلم به والتوقى الحاق فان
 يكونه ذلك ولولا حشيت كفت هذا السر كفت فيما ذكرنا للعلم المعتبر البسيط
 قد فتحت في ذلك بابا من الحكمة فائدة مستفيدة على جليل ان شاء الله تعالى

الحكمة في عاقبتهم دانية ان كدام كفت ان عاقبتهم ان عاقبتهم ان عاقبتهم
 دعا فو كفت اللهم ابد اسئلك العفو والعافية والمغفرة والمغفرة
 والدنيا والآخرة اما كفت غير شريطها كطالب سارم ودر راه خدا
 كه حمله محققان محمل كفتند اما باين تفصيل است وكنيت كه محمل
 اعتبار و دولت كه معروفند اول در راه سلوك در دیده او باين بود
 و اگر فرق داند يا كند فارق باشد نه طالب اين منظور طالب راه راستا

فانما ان كفت اسرار عذبة اسرها يوم كفت كفت
 واما الاعداد المفروضة فهي بالتنقيض لما ذكرناه من الاعمال وان شئت وما تعلم
 لا اخرج المسحر والاسعاط عن العين ولغو ذلك من ان شئت في الطلوع والشمس وتلك
 اذا كفت راتبا في جوارها تزايد حكم ونسبها في التاثير الا انها نافعة من اضرار
 اوضاع الكليات المستله وفيها سر جيد لغضا الكرام يكتسب في جوارها من اضرار
 ويرين منه الرصد وبعض الى حاشية يعنى باذن اسرار فان كان كحل عدو كان
 العلم بها والتوقى الحاق وان كان كحل من كان العلم به والتوقى الحاق فان
 يكونه ذلك ولولا حشيت كفت هذا السر كفت فيما ذكرنا للعلم المعتبر البسيط
 قد فتحت في ذلك بابا من الحكمة فائدة مستفيدة على جليل ان شاء الله تعالى

نیت اما چه صبا لایحه و عالم حضرت علوم را که قبل از این که بیاست اقدام قلم بر سر لایحه
برابر بگوید و مطرب و کویلیه تا حال که ما نه خود اول است آثار را باین که نامرشد لایحه نامور شد
لذا بر جرات نفع از مکارم اخلاق غیر نفع توقع اعضا و اغراض دارد که الحفظ از کلام
نامور بود و چون صیقل در مطا اقول مطرب که فرموده کلک غیر نفع شد صحیح است عبد القادر
ارسال فرمود بعد از نیت قدم اقدام آن بود که چهره صیقل را با ابرو اقد و با نیت
محصلات مطرب فرستاد بود و قدر محصول مشخص بود لذا برای از در بخت نیت نوشته با کتب
بگذرد ایان ایجاب خدمت صدام ارسال فرمود نیز که اول مقام با سیاه که که خولج محمد باقر است
در دست دارد مغایله فرموده که بر آه را تصحیح دلم بعد از تشخیص آن کجی صیقل که مستند
نیکو چهره در همان یک روز که صادره اند خدمت شده بود صیقل بر کلاه لایحه اذ توجه است
دارند که اقدام سیاه از در سیاه به محصول خولج محمد باقر نقل فرمود بعد از تصحیح و مغایله
عالمه منال حضرت عالم حضرت علوم را منتع درخت آن سیاه نوشته بزود از ارسال فرستاد
که از سیاه به کلاه صیقل که در پی چهره مشخص بنمود و دو قدم مطرب بنام

که در چهره بقره مرقوم شده بود آنست که چه اقبات و اقد در کار روزی متعلق در کار عالم
که قبل از این در لایحه نیت بود و در لایحه نیت آنست که در لایحه نیت با جاده بر کلاه
شجر از در بخت مهر با شغف صیقل از نیت و چون صیقل مطرب و بنظر که اقدام
و الا مقام که در لایحه نیت است که در لایحه نیت که در لایحه نیت که در لایحه نیت که در لایحه نیت
خدمت قیام بنمود متوقع آنکه احوال متوقع بود معانی این شده اند چه در لایحه نیت که در لایحه نیت
نیت است بر دست اگ کلاه که بر دست است اقبات شغف و شغف و صیقل ایجاب نیت
از کلام اخلاق بعد تو ایاد بود و نیز صیقل مایه که از شغف کتبه و متوجه لایحه نیت
اک ملازمت صیقل یا بقره با خدمت فرستاد برابر که در میان صدام
نیت است و از خود شغف هم میرسد که بر لایحه نیت در خدمت صدام نیت است

ایست و اقباسه کتب که ان ربلم الله الذی خلق السموات و الارض و ما بينهما ستمه انام تم
علی الوسی از محمودی بالخرارة صفاه ترا سنگا ساکنند الوی بره گوید اگر این است
که الله الذی خلق سبع سموات و سبع ارضی مثلین یزیل کلام علیهم کلک تکلف لونی خلق حراما
نیز آند عند الله بن عیاش گوید یسی با علی ابن ابیطالب علیه السلام بودم تا روز شرح با و شرح در
غزایت نفسی عنده فایضه عند ابو العظیم خود را بردی حسان دیدم که بسوی سرد در ایام عظیم
از در ایام بر توان گرفت با ساکنی در ریاستی که هر چه یانید قدری و صدی دارد و طالع از در ایام حد
و وصف کند و هم بر کبیر زیرا که هر چه بگوید بار برود که مقام از در ایام با بر از خود صیقل دارد
طهر الفیله البردایو هر چه از نیت خلق نیت بودی باشد و هر چه اوقه خدا باشد خود و کویلی
الرحمن علم القرآن این کلمات ندارد و لا یحیطون بسی صحیح علمه الاما شایسته می شود ایام
شکسته از نیت حدیث که المومنین راة المومنین بدینجا این است هر که صبری نماند خواهد که بداند
از در ایام است اول ایام با دل خود رجوع کند فکر و نیت باشد که در ایام دل خود بدست دارد
که مصطفی علیه السلام ایما گفت استخفیت ان افنونی فافنونی فافنونی فافنونی گفت ایام
نیک یا بدی تحلی و معنی ان صدق دل نیت کردل فتوی دهد از از خدا نیت می کنی و اگر
ترکی کنی و اعراض می کنی که ان ملک لمت و لمتنجان لمت هر چه دل فتوی دهد خدای نیت و ایام
رد کند شطایف باشد و نصیب این دولت در جسد ماست از ایام کفر و اسلام کار ما در نیت است
که معنی بعضی امامه است که ان نفس الامارة بالسوء هر که در نیت دست اوقی و صیقل کتبه
نیت نفسی امامه است او خاسر و نیت است و انتر شخص این اولین و این استعدا ندارد
دل خود این بداند که در ایام نیت نیت دل نیت دیگر گوید و از نیت پسند که اس اولیت یافته باشد
فصل اول اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون با دل ان غیر ایمنه نیت است در ایام شغف از در نیت
قسمی در مقابل قلم است و بر روی نوشته شده است که کتبه قلم نام لایحه نیت است
با نیت بر ایام بداند چون با دل خود رجوع کند بدین قسم دوام بنور باز رسیده باشد
و مقام در مقابل قلم است و بر روی نوشته شده است که کتبه قلم نام لایحه نیت است
که در لایحه نیت چای نیت در نیت بود و سر در میان ایام خود نیت اما در نیت
خدا را بنیت و مثال ایام که کتبه که شمار که علت حواست و شمار که علت دیگر دارد
در نیت صیقل روان و علاج خود کوشد طمطی نسج و ان نسج دیگر بود
که کتبه ایام نیت غلط است حایل لایحه نیت است

بابه انبیا حاجت از سالكان طالب خدا بود برزق از ارازم خلق
خلق صلوات از علمها نعت است و اما جاه و ناموس را در فتنه این طلب
باشد و آنچه در آرازم طلب اولایم را دوست گرفت زر و طلا
دوست سوره شد ایمن که در گش کردن گمان نباید که در اصل خود
بوده باشد این طلب را حق خوانند اولی الفقه و ثانی طلب ماصطلاح
فناخیزند آنها آن است که ادایم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلق

طلب از ارازم طلب اولایم را دوست گرفت زر و طلا
دوست سوره شد ایمن که در گش کردن گمان نباید که در اصل خود
بوده باشد این طلب را حق خوانند اولی الفقه و ثانی طلب ماصطلاح
فناخیزند آنها آن است که ادایم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلق
طلب از ارازم طلب اولایم را دوست گرفت زر و طلا
دوست سوره شد ایمن که در گش کردن گمان نباید که در اصل خود
بوده باشد این طلب را حق خوانند اولی الفقه و ثانی طلب ماصطلاح
فناخیزند آنها آن است که ادایم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلق

در این باب
بابه انبیا حاجت از سالكان طالب خدا بود برزق از ارازم خلق
خلق صلوات از علمها نعت است و اما جاه و ناموس را در فتنه این طلب
باشد و آنچه در آرازم طلب اولایم را دوست گرفت زر و طلا
دوست سوره شد ایمن که در گش کردن گمان نباید که در اصل خود
بوده باشد این طلب را حق خوانند اولی الفقه و ثانی طلب ماصطلاح
فناخیزند آنها آن است که ادایم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلق

نخوانند از این طلب اولایم را دوست گرفت زر و طلا
دوست سوره شد ایمن که در گش کردن گمان نباید که در اصل خود
بوده باشد این طلب را حق خوانند اولی الفقه و ثانی طلب ماصطلاح
فناخیزند آنها آن است که ادایم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلق
طلب از ارازم طلب اولایم را دوست گرفت زر و طلا
دوست سوره شد ایمن که در گش کردن گمان نباید که در اصل خود
بوده باشد این طلب را حق خوانند اولی الفقه و ثانی طلب ماصطلاح
فناخیزند آنها آن است که ادایم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلق

يوم الاربع اى طاردن تن من من م اى
ل يحرق ان السابوى ن ص ت ض ٢٨

الط م ب و ك ا ي ي ا ك ف
٩ ٢ ٨ ٨

م الف لام الف ع من ٣ واو م م نون ميم
الف ع ي ع الف دال
صا د صا د كاف الف
م قاف الف صا د

ل ن ع ل ن ف ا ف م م و و
ل م ال و ان م ا ع و ال و ال و ا ل و ا ل ف ا ل د

١٣٤٥ ٢٩٤ ١١٠٤
س ش غ ط ي ١٩

ل م ا و ن ع ض ف ق د س ش غ ط ي
الاول الامان الامين المومنين المعظمين

الناس المحطى المعنى المعين المنيف المعين المنشى
النسب الموقى المقسط المعلى المنفق الولى الولى الورد

الورى الورى اعلم العالم العلم الفائق القوى العالم
القدم العتوم الديان الديان العالم السيد السد السابعة
الفتح

يوم الاحد ش م ش ل س ش ط ر ق ي ا ي ي
ل ح ز ح ب ٣٣ ا ع ط م ف ن د

الف لام الف دال شين واو ميم ميم واو
ميم ميم ميم قاف ميم ميم
الف لام الف لام دال الف ميم ميم
ل ن س ا ن ا ف م م ي م ع ق غ

ل م ال و ان م ا ع و ال و ال و ا ل و ا ل ف ا ل د
٢٥٤ ٧٨٨
د ه ح ا ج ا ب ا ق ا ط ٩
ل م ا ي و س ن ف ن ذ د ع ح ق ط

المع المعنى المعنى المومنين المعظمين
المتان الموقى المومنين المعظمين المومنين

الوايك الورك الراكب الستد الستد
الفائق الفائق الريبيل الغنى للوى

القدم العتوم العالم العلم الفائق القوى العالم
القدم العتوم الديان الديان العالم السيد السد السابعة

الفتح
٣١٤ ٣٩٨

س ش غ ط ي ١٩
ل م ا و ن ع ض ف ق د س ش غ ط ي
الاول الامان الامين المومنين المعظمين
الناس المحطى المعنى المعين المنيف المعين المنشى
النسب الموقى المقسط المعلى المنفق الولى الولى الورد

رفع عدد بجهة بر طرف كعدة عدد الرخايم كس لوفنا كنه بجاور خاكر
 بلفظ فير كنه لاول بصورت الشخس نور عالم كينفر ليك عدد بيت بار
 وخواصه كارد فولاد بهمد و لغ كارد لوبه بر بار از بهضنا لغ سور بهر بنه فنا
 كفو **حمد دل** كخره بر دل سلام كالطاف الاله المجد
 بر اور قد د اسم او بجهت اجد سلام كا خلاق النبي الموبد
 بجز اوله و خطبه بر و بر كيش باسم الله و تعالاه و اسم كس
 ياد ميان اخلا بنويده و بعد د اسم كس سور بهر بنه سور خواصه
 و در وقت خوانه كاد سلام كالطاف الاله المجد
 فولاد در دست كير و با عدد
 اسم تام سور كارد بهر بنه سلام كا خلاق النبي الموبد
 بر دل كس تا بهر د اسم سلام كتليم الحبيب النبي نبي
 كماله سره **عدد** زمانا فورا الصب من غير مؤعل
 بجهة عداوت با بين سور
 بنويده در بهر بنه سلام كسك الصديق يلهويه الصبا
 هر بار زير حصيد دفتر كنه عياصفتي كس افور خلد مؤرد
 الم تر كيف فعل ربك باصفا القيل الم تره كيف فعل ربك
 لفلانه بنت فلانه الم يجعل كيدهم في القليل و امر ال عليه سلام
 على فلانه بنت فلانه اطير ابا بيل تر ميمم بحجارة من سجيل

33

مجله كعصف ما كول و انكيت كاهراض و الوباح
 و الا سقام على فلانه بنت فلانه بجهت يعاف الاكل و الشرب
 بجهت هذه الا سماء و در پشت بهر بنه كانه بنويده سور اوله
 و اشمل علم شاهد لك مشهد كورشته بنويده و القينا بينهم
 و احل شمال قاح طيب تسميه **عداوة** العداوة و البغضناء الى يوم القيمة
 و اولي فقال بالطلاق احمد **بغض عداوة** و البعث كذا ربي
 و احسن صوت في ثيابك طيب بنت و در عداوت واقع شده
 و اين صيت بالعلي امثله بكنس راد در مثلت سره در سره
 و اوفو حتر منك ضاء ضياون دفع كند بالم صدام مبتلا شود
 و از هر لوز مستنير مؤرد ز هر مومخ و سور بهر بنه اسم
 جليل عظيم الراس فر يوع قافه جوانه هم در دست است و بجهت
 و عرنبه اقم له النور قد علا نظر في النجوم فقال الحمد
 كاستانه حبت الغمام المبرد الى سقيم **اه ابله** حمد الله
 بنويده در بازو صاحب ابله بنه حبيب

للتفرق ارجمه تفرق بنويده

١٦	٣	٢	١٣
٥	١٠	١١	١
٩	٤	٧	١٢
١٤	١٥	١٣	١

چه تخلف و با غور است در حدیث که گفته میشود و امی تخلف را در زیر لنگ
عمده پیرکنند بطریق قول دست پیرکنند و در زشت همین سوره

والیقینا بینهم العداوة بنویسد

۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹

۳ مَفْلَحِ اسْتَنْشَا يَاهُ افْلَحِ
ضُحُوكِ لَيْسَ شَيْءٌ غَيْرُهُ
ضَلِيحِ انْفَمِ الضَّخْمِ الكَرَامِ لَيْسَ نَادِي
بِهِ سِوَاكَ البَطْنِ وَالضُّدْرِ اسْتَدِ

۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰

و ذِي الطَّوْلِ رِثَاءٌ جَلِيلٌ شَاشَةٌ
كُنَّا الكَيْدُ المَيْمُونُ اَمَانٌ مَسْتَدِ
لَطِيْفِ البِنَاكِ الشَّرُّ الطَّفِ كَفَهُ
كَلَّا قَدَمَاةُ الاَقْدَامِ بِمَضَعِهِ
و لَقَدْ اَلَمْتَنَانُ ضَعِيفًا و رَاحَتُهُ رَجَبٌ غَلِيظٌ اَصَابِعِ
حَمِ يَانَا سِرْفَتِي بُوْدُو سَلَامًا و مَعْتَدِلِ خَلْقًا اَفْرَ مَقْضَا
عَلَى اِبْرَاهِيْمِ و اَل اِبْرَاهِيْمِ سِيحِ كَلَا الرِّجْلَيْنِ خُضَانِ خُضْرِ
كُلِّ كَوَلِ كَوَالِ هِيَ اَسْرُ مَسْنِكِ كِي هِيَ اَهْوَنُ تَلِي
كَسِي لِي هَوِي حَمِيدِ يَا اَصِيو المَشْوَمِ مَسْنِكِ

مَدْعَاوِ كَرُ كَرُ كَرُ مَبَارِكَةٌ اِذَا قُرْءَتْ لَهَا لَمْ يَمُتْ مَرْتَبَةٌ كَوَالِ
بِرَ السُّنْدِ دَرِ خَانَةِ و عُنْزَلِ مَدْعُرِ بِرَ اَشْرَفُ قُدْرَتِ خَدَا لَوْثِ مَبَارِكَةٌ

اسید که بنویسد علم است

چون عاقبت افتاد بقیه باقی ضایعات کوهت و روز عیادت براس عیادت در وقت
که ام سو سو سی را ز کانه آبی داد که با تو خندان کن در حق با شی بهاد چون آن عهد و پیمان از او بر کرد
و سرا ای سرور ترا سیه و از می معنی غنی از تو سست است ل فرود و نفس منبتی را از او هم وقت بهر حال
و حکم الا آن از لبه و اندام لا یوتون و کثر یطیرون منزه از ای و ابر بهار اقله شافت و بر یاض و در ضمن
یافت و از مضیق عالم به صوت حرج روح الرضی ای شی بان لا موت پرواز داد که بنویسد لیس و علیها
بسته بود و شک جوی انما یونی الهی اذن ارجم بوجه ب صحیح روش و ای دانی عالم روزی دینی
بست فتح تا نعلک دو دله اهدار و طبقات ارض تا آن ارض مدش او او کار مرانی و صحت بهاد و او
در صدق آن محمد رحمت الله علی الوالد و صلی علی الولد من شرها سه اذ احسد از عبایه
و انوار او که در زاریب پیدا و بنا و انتداب زینت و وار تا مرث و مکی و با بود در جهان با مکن
و بیانی بود در وقت اعجاز و نور در جهان بود باقی با و ش از جهات قرآن در سوار

در وقت اعجاز و نور در جهان بود باقی با و ش از جهات قرآن در سوار

قال النبي صلى الله عليه وسلم
 يشغل الدنيا فيقول الله
 تعالى انظروا الي صديقي
 كيف استغنى عني فظنوا
 صلوة فاضربوا على
 وجهه صده بالبحر

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

الموسلم

المعتمك بالنيات . الايمان

نصفان نصف شكر ونصف صبر

الايمان بالقدر يذهب

الاهم والحزن . الاواب

قال النبي صلى الله عليه وسلم
 على كاهنهم فان بكاء النبي في المنه
 رواه في شهر ربيع الثاني سنة 1000
 رواه في شهر ربيع الثاني سنة 1000
 رواه في شهر ربيع الثاني سنة 1000

الذي

الذي يذكر ذنوبه في

الخلا فيستغفر الله عز وجل

آية المنافق ثلاث وان

صام وصلي وزعم انه مسلم

اذا حدث كذب واذا

وعد اخلف واذا التمر

خان . آفة الحديث الكذب

قال النبي صلى الله عليه وسلم
 رواه في شهر ربيع الثاني سنة 1000
 رواه في شهر ربيع الثاني سنة 1000
 رواه في شهر ربيع الثاني سنة 1000

قد سئل عن الكرم

أنا أكثر الأنبياء تبعا يوم
القيامة . أنا أول من
يشق الأرض . أنا
أول شافع وأول مشفع .
أنا من الله وأموئسوا مني
أنا وأتقيا مني برا من
أنا وكافل .

ما رسول الله لا يتقى
من الأمانة الاسم ومن الأمانة
الاسم والولاية

التي تيركها تين في الجنة
وأشار بالسبابة والوسطى
أنا من شير الدجال أخوف
عليكم من الدجاج فعيد
وما ذاك قال آية المضنون
الأخبركم بأفضل من
درجة الصيام والصدقة

الربا
سئل
يقولون
العلماء
التي
العلماء
العلماء

أنا رسول الله لا يتقى

رسالة رسول الله صلى الله عليه وسلم
من الغزوة والصلوة لصلاح ذات
من صلى في صلوة بالبين . إلا أخيركم
واحد صلوة الله بما يمحو الله به الخطايا يا
عليه صلوة

ويرفع به الدرجات ارباع
الوضوء على المكابره
وكثرة الخطي الى المنجد

وانظار الصلوة بعد
فقد ربط نفسه مع اليها ثم
ومر كل في النار ثلاث مرات

رسالة رسول الله صلى الله عليه وسلم
من الغزوة والصلوة لصلاح ذات
من صلى في صلوة بالبين . إلا أخيركم
واحد صلوة الله بما يمحو الله به الخطايا يا
عليه صلوة

رسالة رسول الله صلى الله عليه وسلم
من الغزوة والصلوة لصلاح ذات
من صلى في صلوة بالبين . إلا أخيركم
واحد صلوة الله بما يمحو الله به الخطايا يا
عليه صلوة

الصلوة قد ذكر الربا ط
فذكر الرباط . إلا ان عمل
أهل الجنة حزق
بربوة . إلا ان عمل
أهل النار سخل شهوة
ألا رب نفس طاعة
ناعمة في الدنيا جايلة

رسالة رسول الله صلى الله عليه وسلم
من الغزوة والصلوة لصلاح ذات
من صلى في صلوة بالبين . إلا أخيركم
واحد صلوة الله بما يمحو الله به الخطايا يا
عليه صلوة

رسالة رسول الله صلى الله عليه وسلم
من الغزوة والصلوة لصلاح ذات
من صلى في صلوة بالبين . إلا أخيركم
واحد صلوة الله بما يمحو الله به الخطايا يا
عليه صلوة

رسالة رسول الله صلى الله عليه وسلم
من الغزوة والصلوة لصلاح ذات
من صلى في صلوة بالبين . إلا أخيركم
واحد صلوة الله بما يمحو الله به الخطايا يا
عليه صلوة

رَأَى نَارًا مِثْلَ نَارِ الْبَرِّ
 فِي الْآرْتَابِ مُكْرِمٍ لِنَفْسِهِ وَ
 هُوَ طَامِعِينَ لَلْآرْتَابِ
 مُعِينٌ لِنَفْسِهِ وَهُوَ طَامِعٌ
 نَارًا إِذَا ظَلَمَ الْآرْتَابُ شَهْوَةَ سَاعَةٍ أَوْرَثَتْ
 وَإِذَا انْتَهَى النَّارُ حَزَنًا طَوِيلًا لَوْلَى مَنْ يُدْعَى
 إِلَى الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِسْمَةِ

وَمَا لَمْ يَجِبْ مَحَبَّةَ اللَّهِ
 الْحَمَادُونَ الَّذِينَ يَحْسُدُونَ
 اللَّهُ فِي السَّرَابِ وَالضَّرَابِ أَوْلَى
 مَا يُوَضُّعُ فِي أَمْلِيزَانَ الْخَلْقِ
 لِلْحَسَنِ أَوْلَى مَا يَحَابُ
 بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَوْنَ أَوْلَى
 مَا يُرْفَعُ مِنْ هِدْيَةِ الْأُمَّةِ
 الْحَيَاةُ وَالْإِيمَانَةُ لَفَضْلِ
 رَجَبٌ مَحَبَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ

وَمَا لَمْ يَجِبْ مَحَبَّةَ اللَّهِ
 وَالْحَمَادُونَ الَّذِينَ يَحْسُدُونَ
 اللَّهُ فِي السَّرَابِ وَالضَّرَابِ
 أَوْلَى مَا يُوَضُّعُ فِي أَمْلِيزَانَ
 الْخَلْقِ لِلْحَسَنِ أَوْلَى مَا يَحَابُ
 بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَوْنَ أَوْلَى
 مَا يُرْفَعُ مِنْ هِدْيَةِ الْأُمَّةِ
 الْحَيَاةُ وَالْإِيمَانَةُ لَفَضْلِ

الصدق اصلاح ذات البين
والصدق اصلاح ذات البين
والصدق اصلاح ذات البين
والصدق اصلاح ذات البين

افضل الصيام صوم رخي

داود كان يصوم ويفطر

يوما افضل للجهد اكله

حق عند امام جابر

افضل اموال لسان ذاكر

وقلب شاكر وزوجه مؤمنة

ان الله لا يغير ان يشاء
ما اراد الله ان يغير
ما اراد الله ان يغير
ما اراد الله ان يغير

من
من
من
من

تعين الرجل على ايمانه

افضل الاعمال للحب في

والبغض في الله افضل

الحسانت تكسب الجلا

افضل الناس من قل طعمه

وضمته ورضي بما ينس

عورته افضل الذك

وما قال النبي اوليا الله
الذين نظروا الى باطن العباد
حين نظر الناس
ظاهرها

ذنباً قال لا اله الا الله
قال يا ريت وهل
يتمسك احد لا اله الا الله
قال النبي صلى الله عليه وسلم
يا ريت اني اطلق اعظم

الحمد لله افضل العباد

والفقه افضل الدين

الوعاء افضل اعمال امتي

قراءة القرآن افضل ما

قلته لانا والنبيون من

قيل لا اله الا الله وحده

ما لم يزلوا يستعينوا به

قال النبي صلى الله عليه وسلم
يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

لا شريك له له الملك وله

الحمد وهو على كل شيء

افضلكم منزلة عند الله

اطولكم جوعاً وتفكيراً

وابغضكم الي الله كذباً

اكل نؤم شروب اقرب

ما يكون العبد من ربه

ما لم يزلوا يستعينوا به

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

يا ريت اني اطلق اعظم

على القراط ^{المؤمن إذا وضع يده في}
الناسكت قدسوه هو ساجد فاصبروا الدنيا
كما تحذرون الاضلال ^{على الطبق} اقرب مما يكون الرب من
مقدس الله ^{معدن} العبد في جوف اليد
يا بني اقوام ^{ابن} الاخرف ان استطعت ان تكون
اجنة فيقولون ^{ممن} يذكر الله في تلك
ان يورد الناس الساعة فكنه اعظم الناس
فيقال لهم ^{عليها} من وقف بعد فترة
قال ^{مابين} لا يجحد ولا يصحح الا من

وما كان ^{من} الا طفلك ^{كل من} بعف
فطن ان الله تعالى لم يغفره
اشعد الناس بشفا عتي يوم
القيامة من قال لا اله الا
خالص من قلبه اسود
الناس سرقة من يسرق من
صلوته اعدي عدو لنفسك
التي بين جنبيك لغار

الله
ان عظم الخلق
عظم الصلاة
ان عظم الخلق
عظم الصلاة
عظم الصلاة
عظم الصلاة
عظم الصلاة
عظم الصلاة
عظم الصلاة
عظم الصلاة

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
ان اسعد الناس بشفا حتى يشق عليه
وما كصلواته عليكم من قوله ان تغفروا
اذ اقال المؤمن امتي ما بين سبعين
لا اذ الا انه خرج

من فيه طيرا خضرا
والله لا يوتي كدوي
المخل يقول الله تعالى
انك من قول لا

اهل القرآن اهل الله
انك من قول لا
اهل المعروف
وهي خاصته

في الدنيا هم اهل المعروف
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انك من قول لا

اهل الجنة
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انك من قول لا

الى باب به ان في الجنة مائة
القبض العيا الى الله
من كان توبة
حسرت من عدل

درحة لو ان العالمين
وان يكون نيايه
اجتمعوا في احد عثر
شاهد الانبياء
وعمله عمل الجنة

لوسعهم ر ان الله تعالى
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال الضمير اذ
تسعة وتسعين انما من
الاصحاح

احصاها دخل الجنة
انك من قول لا
انك من قول لا

انك من قول لا
انك من قول لا
انك من قول لا

ما آتتكم رسولنا من شيء لا الله...

أَيُّ دَاءٍ أَدْوِي مِنَ الْجِلْدِ

أَعْدُو اللَّيْلَاءِ الدُّعَاءِ الظُّوْا

بِيَا ذَالِجِلَالِ وَالْاِكْرَامِ

أَدِيوَا قَرَعِ بَابِ الْجَنَّةِ نَفِيْحُ

لَحْنُ رَقِيْلٍ وَكَيْفِ نَدِيْمٍ

ذَلِكُ قَالِ بِالْجُوعِ وَالظَّمَا

أَذِيوَا طَوَامِكُمْ بِنُدَى

Vertical marginalia on the left page, including 'قَالَ لَاحِلٌ', 'قَالَ لَاحِلٌ', 'قَالَ لَاحِلٌ'.

اربعين الام... محمد بن... من قاله...

يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ

Main text on the right page with dense handwritten annotations and marginalia.

Bottom marginalia on the right page.

ما رواه رسول الله صلى الله عليه وسلم
عن النبي صلى الله عليه وسلم
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
ما رواه رسول الله صلى الله عليه وسلم

وَالصَّلَاةَ وَلَا تَنَامُوا عَلَيْهِ
فَتَقْسُوا قُلُوبَكُمْ وَأَعْرُوا

النِّسَاءَ يَلْمُنَ الْجَحَالَ
أَعْطُوا السَّائِلَ وَإِنْ جَاءَ

عَلَى قَرِينٍ أَعْطُوا الْوَحِيدَ
أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجْفَ عِرْقُهُ

أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعَمُوا الطَّعَامَ

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
ما رواه رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا
بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ يَنَامُونَ

تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِالسَّلَامِ
أَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَلَوْ بِالصِّبْرِ

أَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَأَطْلُبُوا
مَعَ الْعِلْمِ التَّكِينَةَ وَ

الْحِلْمَ أَعْفُوا عَنِ الْخَادِمِ

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

عبدى لادب الا الله جلالي ما اجرين على اللسان
قول الله تعالى ووفى واول
رسول الله صلى الله عليه وسلم
كل يوم سبعين مرة

اجتمعوا على طعامكم

واذكروا الله عليه بيارك

لكم فيه واتخذوا

تقوى لله تجارة ياتكم

الرزق بلا بضاعة ولا

تجارة استعينوا على

صلى الله عليه وسلم
قال رسول الله
من قال اللهم
تفضل علي
عشرون ومائة
صف ثمانون

من هذه الامة والبعون

من ما ير الامم واهل

الجنة ابنا ثلثين سنة

على صورة ابيهم اذ

ستون ذراعا في السماء

ما كل لؤلؤ من كسبه

قال رسول الله
من قال
اللهم
تفضل
علي
عشرون
ومائة
صف
ثمانون
من هذه
الامة
والبعون
من ما
ير الامم
واهل
الجنة
ابنا
ثلثين
سنة
على
صورة
ابيهم
اذ
ستون
ذراعا
في
السماء
ما كل
لؤلؤ
من
كسبه

اللهم
تفضل
علي
عشرون
ومائة
صف
ثمانون

وَقَوْلِي وَإِذَا عَقِلْتُ الْبُيُوتَ
فَقَادُوا كَرَامِي وَبَنِي عَقْلِي
عِيَادِي فَأَزَادُوا كَرَامِي وَبَنِي عَقْلِي
إِنَّ الشَّيْطَانَ جَاءَ عَلَى خَلْقِي
لِيُؤْتِيَهُمْ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُجْرًا

وَكُلُّ نَبِيٍّ مَبْرُورٌ إِلَّا نَبِيَّ
عَسَى أَنْ يَكُونَ لَكُمْ عَصِيْبٌ يَتَّبِعُ
الْبَنِيَّ وَالشَّيْطَانَ فَهُمْ إِذَا
دَخَلُوا الْمَدِيْنَةَ يَمُرُّوا عَلَيْهَا
فِي طَرَفِهَا وَمَا يَمُرُّوْنَ بِهَا
فِي طَرَفِهَا فَهُمْ إِذَا رَجَعُوا
إِلَى أَهْلِهَا قَالُوا لِمَ جَاءَ
بِالْبَنِيِّ وَالشَّيْطَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ
فَقَالُوا لِمَ جَاءَ بِالْبَنِيِّ وَالشَّيْطَانَ
فِي الْمَدِيْنَةِ قَالُوا لِمَ جَاءَ
بِالْبَنِيِّ وَالشَّيْطَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ

لَشَدَّ النَّاسُ فُرْحًا فِي الْآخِرَةِ
أَطْوَلُهُمْ خَيْرًا فِي الدُّنْيَا

أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَيَّ اللَّهُ تَعَالَى
مَسَاجِدُهَا وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ
مِنْ بَيْنِهِمْ صَلَاتُهَا

إِلَى اللَّهِ تَعَالَى سُؤْلُهَا
وَالنَّاسُ وَالنَّاسُ وَالنَّاسُ
وَالنَّاسُ وَالنَّاسُ وَالنَّاسُ
وَالنَّاسُ وَالنَّاسُ وَالنَّاسُ

٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠

٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠

٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠

٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠

بسم الله الرحمن الرحيم مقدمات نتایج تکسیر و با این جمله که در
 فصلها یاد کرده میشود بداند و استحضار کند بدانکه
 جل جلاله بر کواکب سیارات ملائکه موکل گردانیده است
 تا بعد از انصاف نایبیت کواکب باشند و اساسی ایشان
 اینست ایسایل حراد به ایسایل کلشیا الیمون اشک
 نقیض فصل بروج دوازده گونه از ملائکه موکلان
 اند و اساسی مبارک آن ملائکه اینست بلرچل رحایس
 سلسل بنفایس شراطیل سفاسل صهاکیل صهاجل
 جونا سرطان اسد سنبله میزان عقرب
 هاجل طویا صهاجل سفاسل فصل اسرایس
 قوس جدی دلو حیرت
 جبیل عزرایس میکایل کلکایل سکسل ملکایل دردا
 اهرابیل

اهراطیل سرفیل اهواکیل علواکیل هر اکیل مطکیا بیل
 انجیا بایل اسمعیل لوطیا لوطیا لوطیا لوطیا
 در حاکیل عفرایل حدردا طا طایل رومایل حرلا
 ایسایس اندریاسل لکبایس فصل بدانکه حروف ۲۸
 کانه بحسب ترکیب بروج دوازده کانه قسمتی رفته است
 برین وجه و برین ترتیب و مراتب ایشان از روی طبیعت
 اینست که بر هر یکی رقم زده است حار رطب هوایی حمل
 اسد قوس اعس مطح حفش حار یا بس نادری
 جونا میزان دلو قبض صغظ ظحکن بار در رطب مای
 سرطان عقرب حوت بار در یا بس حاکب نور سنبله
 سرطان بدن فیه
 سنبله زین
 جدی جنه ریح چند نور سنبله و جدی داد اند
 ش

فصل حروف ۲۸ کاند را قسمتی دیگر بجز با ر قسم کرده اند
 و هر قسمی را اعرابی داده اند تا هر جای که در تکسیر
 محتاج شود با اعراب بران فاعله اعراب زنند و بجای
 را انان طبیعتی خاص گرفته اند اَوْ بِي لَمَنْ عَ حروف
 مفروده حان گویند و هر جای که افتد در سران فتح پیش
 ب ف ت ح ط غ ص ق حروف مفروده یارده خوانند اعراب
 در ترکیب هر جا که افتد جز مسته و ریشیت در صراط حروف
 مفروده رطب خوانند هر جا که در ترکیب واقع شود
 اعراب ایشان بکس باشد ج د ک گ س و ت ح حروف
 مفروده یابسه خوانند هر جا که باشد اعراب او ضمت
 فصل نرد طایفه ارحققان علم حروف ۲۸
 کاند را قسمتی دیگر هست بحسب طبیعت حروف
 ملازم

ملازم پوست با حرارت و رطوبت با برودت و پوست
 برین قسم ایشانرا اعمال غریبه و علوم جلیل هست و ان
 اینست که نموده میشود الحان الیایسه الحان
 الرطیبه خاک بارد یابسه ماو بارد رطیبه و بعضی
 جز کسفتند ^{اهضمند} بونصط ^{دخلفرغ}
 گفته اند این قسمت بحسب طبیعت حروف مفروده
 است و بر این تقدیر اول جار است و دویم یارد
 و سیوم یابسه و چهارم رطیبه حروف مفروده قسمتی
 دیگر کرد اند بحسب کواکب سبعة جنانکه از جار و
 بارد و رطب و یابسه از هر یکی یکی حروف گرفته اند
 و اعراب که خاصیت بوی بکواکب داده اند برینیب
 کواکب جنانکه زحل مشتقی مریخ شمس زهره
 اجیب و زرده یکیش کشته مفرغ

عطار در قس و در اعمال تکسیر حاجی که محتاج کرد
 و در تجت حروف زهره و مشتری و در عدا و
 حروف زحل و مریخ نباید فصل در طالب و مطلوب
 رعایت اقامت مناسبه ضرورت است پس باید که بدین
 که روز رهن ادب است و شب زهره شب شنبه
 روز شنبه پنجشنبه است و شب مشتری شب دوشنبه
 است و ساعه مشتری هفتم ساعت از شب اول
 و ساعه از روز و فصل بخور زهره مشک و
 و قسط و زعفران و عنبر و قشور خنثی اش بخور
 مشتری سعد سندروس عود صمغ حب القاد این که
 اجزا مساوی باید گرفته و حب ساخته بدان آید
 الله دو

و وقفك الله که صاحب تکسیر بداند از معرفه این چند
 فصل جان نیست تا عمل او بر اصل باشد و چون عمل
 کند از سر بصیرت عمل کرده باشد قاید جامع تکسیر
 حروف چنانکه معلوم است که چگونه باید کرد الخ در
 خواجه او درین سر وقت يك نوع تکسیر کند
 حرفی از آخر و حرفی از اول تا حروف سطر اول
 باز پس آید اعداد حروف اسم بطریق نظم طبیعی
 بنهد تا از وی تاثیر ظاهر گردد چنانکه در حقی
 و قیوم نموده و باقی اسماء العزیز بران قیاس کند
 ح ی ق ی و م و درین لوح تکسیر چنانکه
 محافظه و قی معین یا چیزی که بران نقش کند از

یا نقره یا تکیه یا رف یا حری یا کاف یا غ یا حیا که نزد تکسیر
اسم و خاصیت آن یاد کرده باشند و کیفیت انتقاع
از آن گفته اند و معلوم شده نزد ارباب آن هیچ شرطی
دیگر نیست و یک نوع دیگر است که چون خواهند که
میان دو کس محبت و الفت بدید اید خواهد
طالب گویند و آنکس را مطلوب حروف نام طالب
را بر هیلوی آن دو سطر دیگر حروف نام
مطلوب بر این مثال که نموده میشود طالب مطلوب

ع م ر ع ل ی ا ک گ ه ب ر ف ا ع ن که گفته شد در حروف
د بی ع م ل
ل م ی ع ع
ع ل ع د ی م
ع م ی ل ع ع
و در آخر پس حروف اول این سطر در دو کانه که

از اصد

از اصد و خوانند فرا گیرد و در یک سطر ثبت کند برین
مثال ع ی ر ل ع م ع و حرفهای آخر آن سطر که از
مؤخر خوانند فرا گیرد بر هیلوی آن ثبت کند برین نوع
ع ی ر ل ع م ع ی پس از این دو سطر صد و مؤخر
یک سطر پیون کند برین طریق که یک حرف از سطر
اول میگردد یک حرف از سطر دو پیر جمع کند و یک
سطر ثبت کند بدین طریق ع ی ی ر ل ع ع م م ع
می این را سطر متولد از سطرین خوانند پس این
سطر متولد از آن مکن باشند پیوسته بنویسند
و اعراب بنزد جانش در اعراب حروف گفته شد
بفتح و ضم و کسر و جز برین مثال ع ی ی ر و ل ل ع م م ع ی

پس در ساعت زهن یا در ساعت مشتری جمت زهن
 در خانه خود باشد که فوس است و صوت در نظر
 قمر باشد به تثلثیت یا مقارن باشد پس با مقابله مشغول
 کرد ریا آنکه بخورد زهن یا مشتری در انش نهاد اندک
 اندک از ابتدای زمان نکسیر تا غایت فراغ از عمل
 و نگاه این حروف را بر باره حریب زرد یا سفید ^{بید} نو
 و چون این حروف را اعراب زده باشد انرا بهمان
 اعراب بخواند و این حریب را بچیده در جراح دان نهاد
 و دروغن کا و در غسل در جراح دان میریزد چنانچه
 دو کس روغن باشد و یک کس غسل و جراح نمی آید
 و در همین حالت از خواندن عاقل نشود و در وی
 جراح

جراح بر طرف مطلوب کند و خورد بول بر جراح بنشیند
 در مصحف خالی و این کلمات بعد از این حروف که در
 آن سطر متولد است که بر حریب نوشته بخواند و این خواندن
 در وقتی بود که قبتله سوزد و کلمات ابدت ^{علیکم} اقامت
 یا ارواح العلویة و السفلیة بکل اسم حاصل من تکسیر
 الحروف من أسماء ربنا و دیکر و آلهنا و آلهکم و من رزق
 من الملائكة المقربین و الارواح المقدسین ان بعبودتی
 عجت فلان بن فلان و تهیجه الی الی الی اگر با این خواندن
 قبتله سوخته باشد و روغن تمام شد خیر و الا خاموش
 بنشیند تا نگاه که تمام مشور که مقصود حاصل آید و گفته
 این بسا که در حالت این عمل قبتله سوخته که مقصود بر آمد
 است

مساوی باشند اما اگر حروف اسم طالب زیاده باشند
 از حروف اسم مطلوب آن زیاده را بنقدیم حرف اسم
 طالب تمام کند و اگر حروف اسم مطلوب زیاده باشند
 آن زیاده را بنقدیم حرف اسم مطلوب تمام کند
 چنانچه در مثال غوده و بین آن دو سطر هیچ از
 طالعین و اسمین با یکدیگر استخراج دهد ابتدا از حرف
 طالعین اما برین قاعده که اگر حروف سطر طالعین
 زیاده باشند آن زیاده بنقدیم حرف اسمین
 تمام کند و اگر حروف سطر اسمین زیاده باشند
 بنقدیم حرف طالعین تمام کند چنانچه در مثال
 با زبانی نگاه آن این سطر متولد از هر سطر دوم

اسماء حسنی

اسماء حسنی بیرون آورد و بر طرف راست بنویسد و هم
 اسماء ملائکه استخراج کند آن ملائکه بر سمت اسماء بروج
 و کواکب و حروف نام ایشان نوشته شده است و بطرف
 نویسد و آن طرف دیگر و آن نیز در مثال می تمام پس
 حروف آن سطر آخرین بشمارد که خداست بعد از
 حرف بیان سازد و بر هر بیان یک سطر بنویسد پس
 و اعراب کرده و آنرا قتیلهها سازد و بر هر قتیله یکبار
 این حروف با اعراب میخواند و بر قتیله می دهد و آن قتیلهها
 در جراحی بند لیس و از روغن کافور و عسل بهم آمیخته
 کند و روی جماع بسوی خاتم مطلوب کند و خود
 بر این جراحی بنشیند و بعد در هر قتیله یکبار اسماء ملائکه
 با قسم با اسماء حسنی بخواند و برین وجه که یاد کردیم و در

آخره خواندن این سطر معرب میخواند و از اول عمل تا
 فراغ آن عمل بخورد زهر یا مستری برایش اندک اندک می
 نهد و بدانکه ملائکه بر آن حرف دعوت باید کردی دعوت
 در حروف سطر او بیامد و آن وان اری است و اگر
 همه بیاید یا نخر بیاید مثلا افلان ای فلان د فلان یا
 فلان را فلان ای فلان ار فلان رای فلان و اگر
 حرف دعوت در وی بیاید همچنان مجرد بگوید و الله
 اعلم بالصواب والیر المرجع والمآب مثال هر یک اینست
 که نموده می گردد تا مثل نخل تر و حبه اکنون فرض کنیم که
 نام طالب دار و د است و نام مطلوب سلیمان و
 طالع طالب اسد است و طالع مطلوب برین مثال
 بنمایم انشاء الله طالع طالب طالع مطلوب اسم طالب
 اسد حرف جیذا حرف دار
 طح قی ص

داود اسم مطلوب سلیمان سطر امترج طالعین
 ه ق ط ی ح ص سطر امترج اسمین د س ال و ی دم ادنا
 سطر متولد از سطرین ه د ق س ط ای ل ح و ص ی ه د ق
 م ط ای د ح لاص السماء متخیر لله آله واحد احد صدق
 دوس هادی اسماء ملائکه لوما طاطا ط ل حول لا
 اسمون سطر متولد مذکور چون معرب و متصل
 نویسد ه د ق س ط ای ل ح و ص ی ه د ق س ط ا ح ص ا و چون
 عدد در حروف این بیت چهار حرفست تبتیه را بیت
 چهار باید ساخت و این کلمات را با عراب بیت چهار
 باید خواند بعد آنکه در آخر اسماء حسنی و اسماء ملائکه
 هم بیت چهار بار باید خواند بر این عبارت بالوما
 طایل با ح ل ل ا ل ا یا اسمون کجی اله الاحد الواحد

الصمد العز بن ابي الفيوم الهادي قنبا طلحا اصد قنبا
 طر حسن طبيا و در محبت شرطست که این سطر معرب
 حرب که فلیله خواهد ساخت بن عرفان و کلاب نویسد
 و از برای عداوة به سباهی و در محبت فیل حمارت
 باید کرد و در عداوة پیه تر و بدانکه بعضی حروف
 زهره یا مشتري بعد از طالع بنویسد و زبان ندارد
 اگر صورتی باشد که حروف طالع طالب و مطلوب
 بدانند بانکه طالع معلوم نباشد باید که بجای آن ^{دو} حرف
 حرف زهره و مشتري جان ثابت کند و قصد و ^{نصود}
 جان کند که زهره طالبست و مشتري مطلوب است
 اعلم تمام شد انواع تکلیفات طالب و مطلوب از
 جهت الفت و محبت اما طریق تکلیف از برای عداوة
 مخالف

همانت الا انکه در محبت از آن دو سطر حاصل از
 طالعین و اسمین یک حرف از اول سطر طالعین و یک
 حرف از اول سطر اسمین میگیریم تا تمام می شود ^{ند}
 صورت عداوة و فرقه مقلوب می باید گرفت و در
 محبت سلاکیه را با حروف دعوة میخوانند پس در عداوة
 بحروف بخوانند که آن سه حرفست م ن ه و در محبت
 سطر معرب را بر حریز رد یا سفید می نوشتند و
 عداوت بر بیان کهن مرده یا بر بیان جامه می باید
 نوشت و در محبت روغن و عسل و جراح میگردیم
 در عداوة نقطه سیاه و روغن بنزد سرور می
 حل کنند ده مانده راست در جراحندان آهنین و هر جا
 که در محبت حروف زهره و مشتري در سجی آوردی

دعدادت حروف نخل و بريح جي آوند بائي نخل
 هم انست نبي زياده و نقصان و اسان راهي مثال
 مذکور باد کينم مثالش طالع طالب اسد حروف او
 طح طالع مطلوب نظر جزا حروف او في ص
 الاقتراح معلوم اص ط ي ه ق اسم طالب دار دو
 واسم مطلوب س ل ي م ا ن سطر اقتراح مقلوب
 دن را ام دي دل س سطر متولد از سطرين
 مقلوب با ف سه ده ~~ط~~ ي ل ط د ص ي ح د ف م ه
 ا ب ا ط د ص ي ح و سطر تركيب هذه الحروف قسمين
 يلطد صجد قها يا هو ضمير خطاب يا ملايكه در اين
 صوره جبين بايد گفت مه لغ با ط ا ب ل ي ا م لو ما ط ا ب ل
 حوالاه اسمون بحق الاله الاحد الواحد الصمد القدوس
 الهادي

مستعمله

عملته بيدي في علم الصنعة الذي جمعها الحكماء و رمزوا عليها
 و اختلفوا و تناكروا و كتموا فيها و انا قد ابلغني الله على ذلك
 باستاد من الصالحين فوصلت الى الحق باذن الحق المبين و شاهد
 عين اليقين و عرفتة بحق اليقين و قد اظهرته نصيحة مني لمن
 قن على هذه النبذة حتى انه لا يقع له خلل في ذلك الا من
 سماوة قلبه و قلت معرفته و انا استغفر الله العظيم مما صدر
 مني فاني افنيت عمري في هذه الصناعة طالت الى طريق الحق
 بين الى ان وصلت و فت فسكرت فجمعت في هذه النبذة
 اسر المصون و اثبتته لمن يفهمه من اهله و الحق في حجر فرد
 آخره مركب عندهم من سبع ميزان و ان حلت جسموما
 عن جامدة سما و حقا و عايدت ارواحا يثمانى ثبت
 سايلها عقدا لجامدها كما تجسد ماء خالد افانى فقد
 لمرت بمالم يوتاه ملك لامندران و لاكسرا ابن ساسا
 لا ابن هند و لا النعمان صاحبه و لا ابن ذي يوزن
 في رأس عمان فها كموها بنى الاداب محكمة عزيزة ذات
 تبين و اتقان محمرات قوا فيها مصححة بالصدق ابدع
 في تشييدها البيان رفت فما طمعت نفس الجهول بها
 و ما استراحت الى رمز و كتمان و الله ارجوا و اعلم اني

قد نزلت بلمه صحیح و ودی و اسرار و اعلائی ارجوا
 بذکر رب العالمین غداً فوزاً و صفیاً و غفراناً و رضواناً
فقد ذکرها انها تقوم من اربع طبایع و ثلاث قوی و هی
 کلها من واحد قال فان حلت جسموا التحلیل عندم هو
 اصل العمل و مبداء و ملاک الامر و فیه جمع السر فحل
 مجسد کیف شئت بالنسارت او بالزبد او بالذن او فی حمام
 ماریه ثبت سایلها عقد الجامدها یعنی بذکر التحلیل
 الجامد و اجاد الروح السایل ثم تشمیعه بالجسد المحلول
 حتی یبیره و یداخله و لا یتیز هذا هو الحق فاکتمه فان
 ظفرت به تفوز به فوزاً عظیماً یعنی تنجو ابدک عظیماً
 و تنازل منازل العارفين ان شاء الله تعالی **وهذه**
صفة ابتداء العمل و هو ان تاخذ الشعر تغسله و تقطره
 قدر **ق** رطل ثم ترفع الماء الابيض وحده و الماء الا
 و الاحمر وحده ثم تكون قد جمعت النشادر من الا نبتی
 و القابله و تحطه فی قلیل من الماء تحط علی الرطل ثمانیه
 اواق من الماء الابيض فافهم هذه المیزان فی التطهیر
 انک تاخذ القصبه قدر ثلثین او ثلاثه و تکومها
 العزیزیه
 و تطلق

۳۱

۳۲

الح ۱۰۵۵

۱ بریب

پران قلم بنویسد ان حلق براید و او سخن قبول افتد
 و بکیر العباد باله اگر انش در خانه باد در محل باد و شری
 افتاده باشد و این حرف را بر جوبی نوشته باشد
 در وقت مذکور ان جوب را بگرد و نام ملاک
 حمل و اسد و فوس و ان نامهاست که در فصل
 پیشین یاد کردیم اینست یا زجیل شر الجیل سوا الجیل و ان
 جوب اشارت میکند که در حال بفرمان خدای تعالی
 بان نشیند و بطریق تکسیر از هفت بار تکسیر کند
 در سطر هفتم سطر اوایل این سطر هفتگانند
 اخراں خباخچه در اول سطر و هر دو را در یک جمع
 کند و انرا در ساعتی سعد بر لوجی ان در بانقن
 یارقی آهو یا بر نکب انکش من و اگر هیچ از انها نباشد

بر کاغذ نقش کند همچنان مقطع و باز در زبیران یک
 سطر دیگر بنماید از آن حروف اما پیوسته و بر ظهر
 آن لوح یا تکیه و اعداد جمله این حروف اسطر حاصل می
 کند که چند است و در مربعی بنماید و با خود دارد کمان
 وی تاثیرات عجب باید باذن الله تعالی و اگر چه صافی
 آن معلوم خدا متبیت اما حین احتیاط را مثال

نموده و شد در صفی دیگر و اعداد را به حروف

مثلت بروج

۶	۱۰	۱۱
	۱۱	۷
		۲
		۳
		۴
		۱

مثلت باطریق

۳۳	۲۱	۳۱
۳۲	۲۴	
۳۷	۲	۲۵

مثلت ۲۵ حوا

۶۹	۶۹	۶۹
۶۹	۶۹	۶۹
۶۹	۶۹	

مثلت ۳۷ حوا

۱۰	۹	۲
۳	۵	
۱	۱	۳

مثلت ۳۷ حوا

۲۶۹	۲۶۹	۲۶۹
۲۶۹	۲۶۹	۲۶۹
۲۶۹		۲۶۹

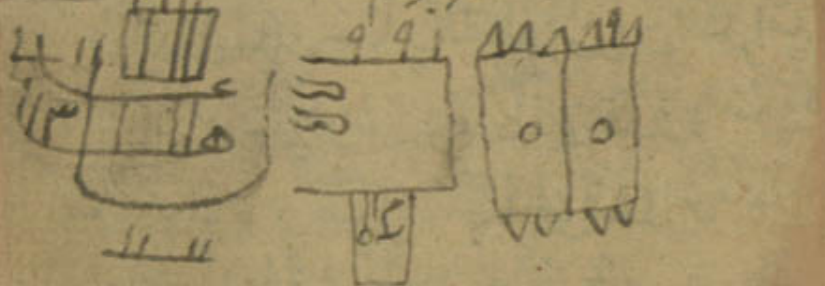
بستان آید و مناوی گفتند در آسمانها با صحرای بیابان
 بگردن زد و فرشتگان حکم خدای تعالی منخر کرد خدای تعالی خلقت
 فرشتگان در وی بوشید و مقبول شد و دست سال در دنیا عمر دراز
 و جاسی از بهشت شربت از برای بیارند و اوله در بهشت افتد
 حور باین سران در محوها و بهشت برو نکند حال وی ببیند و
 عاشق شوند و در آرزوی آن باشند که در بهشت در آید و میوهها
 بهیچ بهشتی در طمقها نور برای وی بیارند و چون از آن میوهها خورد
 و جوان شود چنان خوب روی و خوشش او از شود که هیچکس بصورت
 او نباشد تا در جهان زنده باشد و یکی مهر بیارند بیک ملوف وی نوشته
 که این بنده را از اذ کردیم از عذاب و پیرشش آخرت و از تشوشش دنیا
 رحمت کردیم و یک طرف آسمان الله بود و با عز از تمام بوی دهد وی بر
 شعیب معجزه تمام تر و بگیرد و پیوسته دهد و سرود دیده مالک و چشم و
 نما آسمان را ببیند و مجموع حجا بپا ایشی چشم او برود بر حیزد و
 ری نگارن شود و مستجاب دعوه کرده اگر بیمار ما د از بود بد
 صحت یا بد فی المال وی این مهر را بگیرد و در خانه کند و نگذارد که
 بروی افتد و فرشتگان نشار کنند بر سر وی و بعد از ساعی سستی
 یند و با طهر اتباع و ذریات چون بندگان بیایند و قشها از لعل حیا
 رند و چهار هزار طبق بر وی یاقوت

زرد شنی زلزله در زمین پیدا شود و مجموع حیوانات درنده روی زمین روی
 و حیوانات تواریک چون نردنگ خانة نور سنج جمله با هم در سخن آیند و چون
 از ایشان بغضی بدانی که جنه می گویند بعد از آن بروند چون با ملاد شود جمله
 این خوش را بدانی و در هذه القول سر عظیم من اسرار الله تعالی و سلیمان علیه السلام
 سلام اینها شخیر کرد بود بکم خداوند توفیق او این شخیر هم طالب عالمان
 بود و صاحب دولت با نذ خدایا نظر بر او بوده برو نظر بود تمام خلقت
 بلند و تندر و همگیس را او بهر نیاید هلیسی که اعتقاد بود همگیس ازین عالم
 هم تقریر کرده بود و پیروزه بود و فم نگرده بود و من خط اشارت امام
 است امام روزی شد و خط اشارت من شخیر کردم تا بعد از آن مراد دولت
 مع از دیگران نقلها کرده باشند و خلاصی دانان که حقیقت اما بعد
 دلکته بهتر ازین که بیان کرده شد اکنون چون جمله زبانها بدانت و جمله
 حیوانات مطیع او شدند و فرشتگان را بر آسمان دیدن کرد و خود را بر
 رفته کند اما از بیرون خانه نتواند بیرون آمدن از بزرگی این چهار طایفه
 گفته شد چون است یکم شود و هفت فرشته نورانی و علمها و سبز کرد
 بروی خطها نور نوشتند که لا اله الا الله محمد رسول الله
 عقاد هزار مکرر دیگر از ملائکه در عهده

اذ خلوا یا معاشر الارواح الروحانية علی معشر
 لادمیین و اصروهم فی الارض کانهم اعجاز تخل
 فاویة فهل تری لهم من باقیة قال فاحتفظ
 فو حق الله العظیم الاعظم انه یرفع الله به درجه
 اصالحین فاتی الله ما استطعت فانه سلاح
 لطالب و مقمع لكل جبار و فاجرمعاند و انه قلیل
 لوجود لم تجد عند كل احد و السلام و الله اعلم بالصواب

الرحمة و شمع حواشیر که او را اواره کنه بنوری این شکل
 و باب باهر بنوری در خانه نکلی بریزد چهار روز
 هفت باشد از نزع شمع بیرون او در بدانت

این طایفه بنیاد بر سه پایه
 کافور در شخیر کرد چون نم
 نکلی باهر یا بر سه پایه بنیاد نه نماز
 جلال بلند و مجرب است

فهذه تكتب هذه الاسماء على الاثر وتوقده بزيت وقطران وترش الفرس و
 فارس من القطران وتقواء القسم فانه يحضر لك صفة ثعبان فافتح
 يدك مكتوب فيها الاصراف بما تريد فانه ينصرف ويفعل لك ما تريد
وهذا ما يكتب في الكفت الشمال فاذا قضيت حاجتك فافتحها فانه ينصرف
 تكتب قرن قرن مورين مورين جورب قوش قوش الجيوش الجيوش
 ذي العزة والسلطان النصر و اخفاقا وثقالا فاذا قضيت الصلوة
 فانتشر وافي الارض والبحور سندروس ولبان ومرو ومقل ازرقة
وهذا ما يكتب على المقبول الذي تقده فافهم وهو هذا

ج ح ط ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠

ج ح ط ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠

هيجوا فلانه الى فلان الوحا العجل **وهذا القسم تقول**
 جيه جيه مقر اطوش جيه مقر اطوش جيه هذا
 وقطيش هيا قاطيش بحق فهو ش اجبني ايتها العون
 هرقل الثعبان احضر بحق فهو ش كسفيا فقول
 الوحا العجل الساعة

ورد
 و
 از
 ا
 س
 ل
 ب
 م
 ن
 ه
 د
 م
 ر
 ف
 ك
 ر
 ه
 ه

بمحمد جامدا باقيا كالانحة في الجبين وهو ياخذ منها قوة و
 هي تاخذ منه البياض وكل واحد منهما يلايم صاحبه واعلم انه
 لايجد ذلك الرقيق ابدا الا في جسد المغنشا ولا يخرج منه الجسد
 اللطيف الا بها وبهذه الصمغة الرقيقة فتذهب عنها ذلك
 الرماد الاسود الذي هو الصند بينهما فاذا طلع ذلك الجسد و
 خرج من القبر اشتاق الى الماء الذي هو منه واشتاق الماء اليه
 ايضا لانه منها ويم يلايمها وكل واحد منهما يلايم الآخر وانقاد
 باحوال السعي اذهبت عنها الغلبة وهو الذي قالت الحكما الجسد
 الذي يقال له الجسد الحي واعلم ان هذا الجسد الحي ايضا فيه لانه
 اجساد والرماد الزابع لانه يخرج من اربعة اجزا يعني اشياء
 فصارت جسدا واحدا من وجدة وهي الصمغة الكبريتية التا
 التي لا تحترق وبها قوام العمل كله وهي تصلح التضاعف لانها تسود
 الفضه في تصاير النار وهو الجسد المولود يغذي لبن امه
 حتى يقوى وينتهي منتهاه والجنين هو الذي خرج من المغنشا
 امه فخذ هذا الجسد فيضه كما اصف لك سوا الا تخالف
 شيئا مما اصفه **وصفته** خذ من هذا الجسد اوقية ومن
 الماء كله تسعة اواق واقسه على ثلاثة اقسام ثم خذ ثلث
 هذا الماء وهي ثلاثة اواق من الماء الابيض او الاوسقى الستة
 اواق وهي من الدهن الاحمر تخليها الى وقت الحمره ثم تبيض

كل سبعة ايام تسقية على نار ذيل مقدره مع الماء والشمس
وقسم الماء اذا قسمت واذ التسقية على ما اصف لك
فانك تجعل عليه في اول تسقيه اوقية قدر الاولى وهو
ثلث الثلث من التسعة اواق لانه اول مرة يكون عطشانا
فهو يحتاج الى ماء كثير وفي اليوم الثاني تسقيه نصف اوقية و
في اليوم الثالث تسقيه نصف اوقية وفي اليوم الرابع تسقيه
ثلث اوقية وفي اليوم الخامس ثلث اوقية وفي اليوم السادس
ثلث اوقية حتى يتم ست تسقيات في ستة ايام وحرجه
في اليوم السابع يكون قد شربت الاوقية من الرماد الثلاثة
اواق من الماء وقد تم وهذا يقيم الاجساد كلها قمر افا علم
ذلك واعلم ان واحده يقع على رطل من ساير الاجساد فيقيه
قمر انشاء الله تعالى **واما صفة تدبيره** وتسقيته الثانية للحجر
اقول انه اذا ابيض على ما وصفت لك يسمى السم ويسمى بكل
اسم ابيض حتى انه يسمى بالملح والبيض واعزله ولا تستعمله
الا في البياض **وصفة** السر المكتوم تحمير هذا البياض
وتحيره كما اصف لك سواء الخالف لان البياض والتحمير شي
واحد به يبيض وبه يحمر فخذ هذا المركب الابيض و
اجعله في القرعة واجعل عليه مثل كفة اوقية من الماء
الذي بقيته الى الحجر وهي الستة اواق الذي رفعت
من

الاسماء
الاولى
الثانية
الثالثة
الرابعة
الخامسة
السادسة
السابعة
الثامنة
التاسعة
العاشر
الحادي عشر
الثاني عشر
الثالث عشر
الرابع عشر
الخامس عشر
السادس عشر
السابع عشر
الثامن عشر
التاسع عشر
العشرون

من الدهن الاحمر وعزلت من التسعة واجعل على النار
الابيض لا يكون حوارة ناره الاعلى قدر الماء الذي يشرب
تسقيه من الماء كل سبعة ايام لا تنقص وزنها ولا تزيد
عليها عن الاول ولا تكون حوارة النار شديدة فتشرب
الماء كله قبل ان يتم سبعة ايام فيعطش ويحرق فاذا
جف فسد عليك عملك وانقلب الى الحمر من قبل وقته
ومن قبل ان يبيض فان احمر قبل ان يبيض يبس وفسد
فلا يكون لنا كل ذلك فلا تشد ولا تكثر الماء فتغرق الصرغ
عنه ولا هو على غايته ولا يقوى على شربه ويكون مثله
مثل المعده اذا ضعفت عنها حارات الكبد لم تطبخ ما فيها
ولم تنضج ويفسد ولا كن نارك مستوية كما وصفت لك
ولكن ناره مثل حضانة الطير مع تشوي الماء تستوي بنار
مثل حوارة الشمس حتى يتم وتكون ناره في الزيل فافهم حتى
يتم والله تعالى اعلم بالصواب واليه المرجع والمآب وقد

الاسماء
الاولى
الثانية
الثالثة
الرابعة
الخامسة
السادسة
السابعة
الثامنة
التاسعة
العاشر
الحادي عشر
الثاني عشر
الثالث عشر
الرابع عشر
الخامس عشر
السادس عشر
السابع عشر
الثامن عشر
التاسع عشر
العشرون

من

لِيَضَاعِفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **هذه الآية**
 حكمة لنمو التجارة و الزيادة في المال و البركة في الرزق و الرضا
 في المكاسب **من اراد ذلك** فاليرسم الآية في مربع درهم
 و تحمله معه في كيسه فانه يكثر الرزق و تنمي التجارة و
 يحصل الخير باذن الله تعالى و هو هذا

در
 این
 کتاب
 در
 بیان
 این
 آیه
 است
 که
 اگر
 هر
 کس
 این
 آیه
 را
 در
 یک
 مربع
 یک
 درهم
 بنویسد
 و
 آنرا
 در
 یک
 کیسه
 همراه
 خود
 ببرد
 در
 سفر
 و
 در
 خانه
 در
 هر
 روز
 بخواند
 در
 آن
 روز
 رزق
 او
 زیاد
 شود
 و
 در
 تجارت
 او
 سود
 بسیار
 است

حروف

این اسم را درون نوزدهم از هر ماه که باشد باند زدن
 که کسوف افتاب باشی که خسوف ماه باشد بر صفحه آن
 سرب نقش کند و درون بر تکیه انگشتش بر بند عقد
 اللسان باشد بر همه متنازی و غمازی بخنایند نتواند نقص
 در غیبت او راندن و از این حروف هفت حرفست که
 این حروف اخواتیم خوانند ا د د ز و لا اگر این حروف بر
 دیوار خانه یا اندرون خنینه باصند و فریبند در
 چهاردهم از ماه که در جزا باشد هر چه درون بن خان و خنینه
 و صندوق باشد از دزد و موش و اسق امین بپوشد
 و اگر بر تکیه آن روز و نقش کند و قی که افتاب در اسد
 باشد از همه رنجها و بلاها امین باشد و در امان
 حق و از این حروف ۸ اکانه حرفست که این حروف

منواعه خوانند ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ض
 ط ظ ع ای بن حروف را عینک و زعفران یا شیرین
 که اول پیرناید باشد حل کند بر کاندن نویسد و نفوذ
 سازند یا در کلاه یا در دستار دوزند و بر سر بند
 هر کس که او را بپزند دوست دارد بقدون خداوند
 جل و علا بدانکه حروف اسد و فوس و حمل که حروف
 ان اینست اعطه طحفتش و ده خاصیت دارد انرا انرا
 الخالصین خوانند یکی آنکه چون عرضه داشتی یا حاجتی
 و مهمی بملوک داشته باشد و خواهد که آن حاجت
 بر آید و آن کفایت شود و سخن قبول افتد این
 حروف را بر فلجی بند نویسد و فنی که فرود حمل یا
 در آید یا فوس باشد و نگاه دارد و چون حاجت
 افتد

باب ر قوه مغض و الريح حظ يدكن على الوجع وانت تقول
 مررت على وادی بلا ماء ما فيه شجرة بلا اعضاء عليها طير
 طير بلا رجلين امسكته بلا يدین ذبحته بلا سكين شوته
 بلا نار اكلته بلا اسنان اذ هب ايها المغض بالف لاحول
 و لا قوة الا بالله العلي العظيم يقرأ على المغض فانه يبرأ ثم
باب للعين والنظره يكتب ويحمل اللهم
 قيس قابس و عيس عابس و شهاب قابس و الارض
 و السماء و حجر طامس و حجر يابس اردد اللهم عين
 المعيان عليه في ماله و اهله و اولاده و كیده و
 حليته لحم رقيق و عظم و دم رقيق فارجع البصر هل
 ترى من فتور اللهم خذ عين المعيان من نظره و
 كلمته من شفيعه و نكس براسه تحت قدميه و اردد
 اللهم باسه و شره عليه و علي من يلوز به لا يتكلمون الا
 من اذن له الرحمن و قال صوابا احب يا ميمون النظره و العين
 عن فلان و عين المعيان بحق كيعص حمعسق طه و ليس
 فسيفيكهم الله و هو السميع العليم و لا حول و لا قوة الا

بالله العلي العظيم

باب عقد محصن يعقد على شعر الامراة فان عدم الشعر يعقد
 على الاثر سبع عقد يقول على كل عقد سبع مرات ثم يجعل العقد في قرن
 ما عز وسده بالشمع وهذا ما تقول على كل عقد سبع مرات
 بد ماخ د ملاخ بواخ مهلاخ سيلاخ بطاخ طاخ بروخ
 بانادي كلام للاحر ابن ابليس و فلفظ عقدت ذكر كرك يافلان
 بعقد وثيق وحيط رقيق عقدت منك يافلان ثلثا ثمانية سنة و
 ستون عرفا العرق الذي بين عينك واصله بين فخذك ان
 قام الخنا وان طعن به النوى عني ولا يدي يحقق ولا يلحق بارد
 بارد وان جهنم لمحيطة بالكافرين عقدتك بالعبانية و
 السريانية واخذت شهوتك من بين عينيك والماء الحار
 من بين اذنيك ولا تبول يافلان الا من بين حجر وطيق بحق
 فهلك يا من هذا الكلام عليه لا يخل حتى ينبت الشعر في وسط
 الكف بحق هذه الاسماء والآيات

لورد ويا خذك
 بنار د بعد روض
 بدين كند و فرضا
 صلابة غوره باكلاب
 عم اطي
 نور اظن
 كا فوجو دانه رعدان

هذه فائدة جليله يتصرف في ثلاث مسایل الاول لمحبة والثاني
 توطيه الظالم والثالث فتايل تتصرف في الجلب الغائب والحاضر
 اذا اردت ذلك تاخذ سراخ بسبعة السنه وتاخذ من اثر المطلق
 يعمل منه سبعة فتايل او من قماش جديد باسم المعمول له واسم امه
 ووقته وداره وطالعه ويومه ومملكه وتخط الفتايل في السراخ
 وتطلق الجوز ثم تقراء الدعوة وهي دعوة الكواكب السبعة وتضم
 على الجلب فان الحضم ياتيك اسرع ما يكون بعيدا ام قريبا وان
 اردت هلاك الظالم اكتب الخاتم في الكاغذ وصور صورة الذي
 تريد انه يهلك في جوف الاحرف في قلب الخاتم والاحرف واضم
 عليه بالدعوة سبع مرات ثم تقص منه اى عضو شئت من الصورة
 فانه يتعطل منه ذلك العضو وان قطعت رأس الصورة فان
 لمعول له يموت واعمل هذه الكفاية يوم السبت اخر الشهر او يوم
 ث وبنجرها بالكبريت والحليت وثوم وعند ما تقطع شئ من
 صورة اجعله في اناء فيه ماء وانت تتكلم بالفرجة وقص منه في
 ماء فانه ينقص عضو من اعضائه وان اردت تصريف في
 لعارض فاضع صورة من كاغذ واكتب على رأسها حرف الشين
 ويح عقرب شمسا ايل احمر وعلى وجهها حرف الخاء وهوله
 بنا ايل ابيض وعلى عنق الصورة منكبها حرف الجيم ثمس طان
 برا ايل مرة وعلى صدرها حرف الفاء شمس اسدر وقي ايل

مذهب وعلى ظهرها حرف الظاء مشتمل على قوس صفيان
 شهورش وعلى بطنها حرف التاء الكاتب جوزاميكائيل
 برقان وعلى افياذه والركبه حرف الذا ال مقاتل دلو
 كسفيانيل ميمون فاذا اردت ان تعذب احدا من الجن
 عرفه او يقطع راسه او يده او رجله فتجيب الرجل المصا
 بين يديك واكتب الخاتم في كفه وتكلم عليه بالقسم حتى
 ينصرخ فاساله عن حاله واحكم فيه كما شئت وتساله
 عن رهطه وقبيلته وهذه الخاتم السبعة كما ترى

يوم الاحد للشمس **ف**

ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ

يوم الاثنين للقمر **ج**

ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ

يوم الثلاثاء

ظ	ذ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ

يوم الخميس للمشتري **ظ**

يوم الجمعة للزهرة **خ**

ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش

يوم السبت

يوم السبت مقاتل زحل **ذ**

ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ

وطها تصاريف كثيرة وهي هذه **تقول** ^{٨٧} **بسم الله المبدى**
المعيد الفعال لما يريد الذى دارت بقدرته الافلاك
الدائرة الاول قبل كل شئ والاخر بعد كل شئ والقاهر كل
شئ لا اله الا هو الكبير المتعال قاهر الارواح ومرسل الرياح
الكريم الفتاح اقسمت عليكم يا معشر الارواح الروحانيون
الموكلون بالايام السبعة اجيبوا بحق الله الذى خلقكم من نوره
عرشه وجعلكم طابعين لاسمايه تصرفون فيها شاء كيف
شاء بارادته وقدرته اقسمت عليكم ايها الملوك السبع
العلوية والسبعة السفلية اقسمت عليك يا روقيا نيل
الملك الموكل بيوم الاحد بحق الله الذى لا اله الا هو كل شئ
ها لك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون اجب يا روقيا نيل
بمضور المذهب اجب يا مذهب بحق الملك الغالب
عليك روقيا نيل بحق يا يا اقسمت عليك يا جبر
الملك الموكل بيوم الاثنين بحق القاهر فوق عباده و
هو اللطيف الخبير اجب يا جبرائيل بحضور مرة اجب
يا مرة بحق الملك الغالب عليك جبرائيل وبحق سام سام
اقسمت عليك يا سمسمائيل الملك الموكل بيوم الثلاثاء بحق
من له الملك والكبرياء والعظمة والسلطان تبارك الله رب
العالمين اجب يا سمسمائيل بحضور الاحمر اجب يا احمر بحق

الملك